

Az Oltáriszentségről.

I.

Szentség kitételkor.

(A nép ajkáról.)

Aldunk tégedet, oh angyali eledel!
Ugy, mint nagy Ur Istent, az emberségeddel.

Tantum ergo.

Azért ezt a nagy szentséget
Leborúlva imádjuk,
Teste s vére a Krisztusnak
Mert itt vagyon jól tudjuk,
Ha elménkkel meg nem fogjuk,
Hitünkkel megfoghatjuk.

Genitori.

Az Atyának és Fiúnak
Dicséret és tisztesség,
Szentlélekkel egyetemben,
Áldás örök dicsőség,
Háromságban egy szent Istent
Áldjon minden nemzetség.

II.

Első áldásra.

Imádunk oh angyali eledel,
 Krisztus Jézus testeddel s véreddel.
     Borúlva imádunk,
     Kenyér színben áldunk,
 Igaz Istenünknek vallunk.
     Áldj meg kegyelmeddel,
     Isteni erőddel,
 Táplálj testeddel s véreddel.

Második áldásra.

Égből szállott mennyei áldozat,
 Hozzád járul ezen kised nyájad,
     Hogy Istenségedet,
     Ugy emberségedet,
 Imádja szent fölségedet.
     Dicséret s dicsőség
     Neked, égi fölség,
 Háromságban egy Istenség.

Első áldásra.

Áldunk téged, oh angyali kenyér,
 Váltásunkért adatott drága bér!
     Szent vagy, szent vagy, szent vagy,
     Te mindennél szentebb vagy.
 Légy áldott e szentségben,
     Elrejtve kenyér színében.

Második áldásra.

Kériünk téged, irgalmas nagy Isten!
 Szükségünkben hallgass meg kegyesen.
     Szent vagy, szent vagy, szent, vagy,
     Te mindennél szentebb vagy.
 Légy áldott e szentségben,
     Elrejtve kenyér színében.

Szent vagy Uram! szent vagy,
 Mindennél szentebb vagy,
     Jézus kenyér színében,
     Az oltáriszentségben.

Térdet s fejet hajtok,
 Neked áldást mondok!
     Mert hiszem, hogy valóban,
     Vagy e szakramentomba.

Tebenned reménylek,
 Szivemből szeretlek,
     Készebb vagyok meghalni,
     Mint ellened véteni.

Méltatlan szivembe,
 Szállj be lelkembe
     Holtig szolgálatodra,
     Kötelezem magamat.

Ur Jézus el ne hagyj!
 Mert Üdvözítőnk vagy,
     Benned bízom örökké
     S mindörökön örökké.

Nagy mise énekek az Oltári szentségről.

1.

Kezdetre.

Itt a szent hely, itt imádlak,
 Oltári drága szentség!
 Itt vagy jelen, csodaképen,
     Oh isteni nagy felség,
 Térdre omlok, leborulok,
     Adj áldást rám,
 Istenem édes Atyám!

Irgalomért esedezem,
 Hallgass meg kegyes Atya!
 Tehozzád tér és szivből kér
 Ime most a por fia.
 Engeszteljen, békéltessen
 Ez áldozat,
 Melyet a pap bemutat.

Az angyali énekre.

Nagy dicsőség néked Atya,
 Áldott Fiú s Szentlélek!
 Hón dicsérlek, mig itt élek,
 Mig tehozszad nem érek.
 Oh nagy szentség, szent vendégség!
 Áldattassál,
 Örökké imádtassál.

Hiszekegyre.

Hiszem, hogy itt e szentségben,
 Van Jézus teste s vére;
 E szent test s vér lón kegyes bér,
 Váltáságunknak nagy bére.
 Oh Jézusom, szent orvosom!
 E hitemben,
 Boldogíts életemben.

Felajánlásra.

Édes Atyám, jó Teremtőm!
 Előtted az áldozat,
 Buzgó szivvel élő hittel,
 Melyet szolgád bemutat.
 Magas mennyből, szent székedből
 Nézz le rája,
 Egek dicső királya!

E kenyeret és e szinbort
 Bűneimért oh fogadd;

Mert ezekben leplezetlen
 Magát adja szent fiad.
 Irgalmadba, jóvoltodba,
 Kegyes Isten!
 Ez áldozat segítsen.

Szent-szent-szentre.

Szent vagy Jézus, én Megváltóm!
 Ezt éneklek szivemből;
 Szentnek vallak, magasztallak,
 Mig ajakam meg nem hűl;
 Sőt ha lelkem részt vesz mennyben,
 Ott is zengem:
 Szent vagy, édes Istenem.

2.

A mise kezdetére.

Esünk zsámolyodhoz, vagy istenség!
 Jövünk oltárodhoz, rejtett Fölség!
 Élő tömjént gyújtunk szentségednek,
 Szivet s lelket nyújtunk Fölségednek.

Megvettél nagy áron, mert szived nagy;
 Most is ez oltáron hív gyámunk vagy.
 Zengünk hát elrejtett szent testednek
 S értünk váltsággá lett szent vérednek.

Az angyali énekre.

Oh mennyből küldetett élő kenyér,
 Oh szüzből vétetett szent test és vér!
 Fény a te szent széked, zsámolyod ég,
 Dicsőség tenéked kezdet és vég.

Hiszekegyre.

Oh te végetlen vagy ember s Isten!
 Hiszszük, hogy jelen vagy e szentségben.

Ezt hinni nem félünk erős hittel,
Mert a mit szemlélünk, való s nem jel.

Felajánlásra.

Vedd Atyánk jó kedvvel a mit adunk,
És papod kezével bemutatunk;
Testté lesz ezentúl ez a kenyér,
E bor szent ígétől lesz igaz vér.

Jézusod testének szenvedését
Bevevéd vérének csepegését,
Ez lett mi szivünk ujulása
És gyarló lelkünknek gyógyulása.

Szent-szent-szentre.

Angyalok szépsége! zengjük szent, szent,
Szenteid szentsége! csak te vagy szent;
A szent is csak úgy szent, ha benned él,
A szennytól csak úgy ment, ha téged fél.

Urmutatás után.

3.

Most az Urnak drága teste, fölemelve láttatott,
Most az Üdvözítő vére imádásra jelt adott;
Előtte hát leboruljunk, alázattal térdre hulljunk;
Zsámolyához járuljunk, s imát áldozzunk.

Bár kenyér és bor színében szent titokkal rejtezik,
Azért ember áldd szivedben rólad nem feledkezik;
Mert egészen teste s vére megváltásunk drága bére,
Itt most nyilván van velünk, kegyes Istenünk.

Oh tekints hát népeidre e siralom völgyébe,
Nézz le árva híveidre e nyomornak ölébe.
Oh bocsásd meg vétkeinket, a mi gyarló tetteinket;
Vigy fel egykor honodba mennyországodba.

4.

Az Urnak szent teste mutattatott fel,
 Összetett kezekkel ezt imádnunk kell.
 Igaz Isten s ember, Jézus! üdvözlégy,
 Örök kegyelmedbe mindnyájunkat végy.

A váltság kelyhe is fölemeltetett,
 Melyben Krisztus vére megszenteltetett;
 Jézus oldalából kifolyt viz és vér:
 Szomjuhozó nyájad hűvös forrást kér.

Oh Isten Báránya! vedd el bűnünket,
 Szent tested s véreddel tápláld lelkünk;
 Szenvedésed árát, add, érdemeljük,
 Örök jutalmunkat mennyben megnyerjük.

5.

Ez eleven kenyér most szállott az égből,
 Mely alakját vette a Szűznek méhéből.
 Szemlélheted az oltáron,
 De imádd is legfőbb módon,
 Mert ez drága nagy szentség.

Nem pusztá kenyér ez, hanem Krisztus teste,
 A bor színe alatt valóságos vére,
 Mert ezt Krisztus maga mondja,
 Szent Jánosnál bizonyítja,
 Esküvéssel állítja.

Add ránk malasztodat, oh ártatlan Bárány!
 Ki minket megváltál szent véred nagy árán;
 Hogy ez áldott szent kenyérben
 Részesülvén méltóképen,
 Lássunk egykor az égben.

6.

Most lett a kenyér Krisztus testévé,
 Most vált a színbor Jézus vérévé.
 Test már a kenyér, a bor igaz vér,
 Ezt hiszem, bátor elmémbe nem fér.

Itt az Istenség az emberséggel
 Im megegyezett nagy szövetséggel,
 Ebben reménylek, valamig élek
 Ebben erősíts Jézusom kérlek.

Itt azon test s vér felmutattatott,
 Mely a keresztfán értünk ontatott ;
 Oh nagy szeretet ! érted mennyit tett,
 Valld meg hát, bűnös, miért nem szereted ?

Ezt a számtalan vétkek okozták,
 Szeretetemet, tőled elvonták,
 De már szivemből, igaz lelkemből,
 Bánom azokat teljes erőmből.

7.

Oltárra nézz ! hogyha nehéz
 Bűnnel meg vagy terhelve.
 Ott a bárány ! vére árán
 Ki megváltott szeretve.
 Éltet most is szent testével,
 Itat kiontott vérével ;
 Menj hozzá, de tiszta légy,
 Hogy kárhozatot ne végy.

8.

Most nyomorúlt szolgád
 Folyamodom hozzád
 Ajánlván magamat kegyelmedbe ;
 A ki nem lát s hiszen.
 Mondád, boldog leszen.

Itt és a mennyországban él kedvedbe.
 Itt jelenlétedet,
 Hiszem fölségedet,
 A mit meg nem foghat érzékenység,
 Jézus! abban igéd az erősség.

Hódolva szívemet
 S bűnbánó lelkemet,
 Teneked oh Jézus! feláldozom;
 Értünk ember lettél,
 Asztalt készítettél;
 Kegyes voltodat magasztalom.
 Angyali vendégség,
 E titkos nagy szentség,
 Melynek vételére az méltatlan,
 Kinek szive s lelke tisztátalan.

Oh Jézus! vendégem,
 Nagy gyönyörűségem,
 Ki hozzám szállottál szerelmedből,
 Ne nézd rossz életemet.
 Gyógyítsd meg sebemet,
 Töröld el vétkeimet kegyelmedből,
 Most fogadást teszek,
 Már hozzád hív leszek,
 Lelkemnek kegyelmezz, oh Jézusom!
 Mennynek s földnek Ura, légy orvosom.

Váltságunknak ára!
 Kereszt halálára
 Értünk szelid bárány, emeltté,él,
 Atyádnál szószólónk
 Kegyes közbenjárónk
 Szent véred s haláloed által lettél.
 Az ítélet napján,
 Legyünk atyád jobbján,
 És a mennyországban szemlélhessünk
 Örökön örökké dicsérhessünk,

9.

Mennyben udvarló angyalok! jertek e szent oltárhoz,
 Kerubimok, szerafimok, szűz Mária fiához,
 Ki kenyér és bor színében
 Rejtve van e szentségben.

Eledelül osztogatja drága szent testét s vérét;
 Hogy a bűnös feltalálja általa üdvösségét.
 Ki ehhez fér, boldog ember
 Mert örök életet nyer.

Zsámolyához kegyelemért boruljunk e Fölségnek;
 Kérjük őt nagy szerelmeért, legyen véde lelkünknek.
 Hiszen Ő az igaz pásztor,
 Ki vele van, az bátor.

Ez a kálvária hegyén minden cseppjét kiadta,
 Könyörült a világ bűnén s végrendeletben hagyta,
 Hogy e testtel ki méltán él,
 Kárhozattal az nem fél.

Ime! itt van ez oltáron, rejtve kenyér s bor színben;
 Ki megváltott oly nagy áron, im itt van e szentségben.
 Bűnös lelkek! ide jertek,
 Itt üdvösséget nyertek.

10.

Ave salutis hostia.

Bogisich szerint..

Üdvözlégy, üdvösséges ostya,
 Isten tiszta anyjának Fia,
 Mert tégedet hitben látlak,
 Igaz Istennek vallak.

Mert te vagy az én Üdvözítőm,
 Mind e világnak Megváltója,
 Igaz Istennek egy Fia,
 Ki keresztfán meghala.

Mikor a pap az igét mondja,
 Megszünik a kenyér állaga,
 És leszen teste és vére,
 Ki érettünk szenvede.

Nagy Isten! téged dicsér lelkem,
 Dicsénéket zengedez szivem;
 Áldassál teljes Háromság!
 Igaz Isten, uraság.

11.

Oh mily kegyes az Ur Szive, az Oltáriszenségben!
 Mily mélységes csoda míve a kenyér s borszinében!
 Nem érti azt angyali értelem, e szentségben mikép
 vagon jelen;
 De isteni bizonyíték, gyámolja a sziv hitét.

Itt az Isten szent kenyere Krisztus teste és vére;
 Fiainak eledele, lelkünk drága nagy bére.
 A kinek szent irgalma végtelen, a láthatatlan Isten van
 jelen;
 Az egeből ad kenyeret, ezzel éltet mert szeret.

Szeretettel teríti meg asztalát az Ur itten;
 Véréát adja híveinek, hogy szent lánggra hevítsen.
 Élvezni az Urat oh jójjetek, egyesülni akar Ő veletek;
 Megváltónk itt és nem bíránk, vérharmatját hinti ránk.

Bőnök rabja! ne féld, ne fusd, mert nagy az Ő jósága;
 Fogadd be Őt, mint Zakeus, te is szived házába.
 Hogy keblére borulj későn korán, mint szent János a
 végső vacsorán,
 Teneked is megengedi, mert lelkedet szereti.

Bízalommal lépek eléd egek dicső Királya!
 Elzárkozott keblem feléd ajtaját im kitarja.
 Én is a te teremtményed vagyok, szánj meg engem
 szegény lelki vakot;
 Oh Jézusom, Dávid fia! légy üdvömnek szent díja.

12.

Kapossy É. T.

Oh egeknek nagy királya, fölséges Urunk!
Mint irgalmat kérő árva, arczra borulunk,
Bár nem látunk oh szent Isten! hogy jelen vagy
hiszszük itten.

Oh jertek hív lelkek, porba boruljatok, itt Istentek.

Mily csodásan szeret minket édes Jézusunk!
M megbocsátva bűneinket, Ő lőn orvosunk.
Orvosságul magát adja, beteg lelkünk gyógyítgatja.
Oh jertek hív lelkek, porba boruljatok, itt Istennek.

A jászolyban testvérünk lett, a nagy Uraság;
A keresztfán kezesünknek áldozta magát.
Nagy irgalma itt sem szűnt meg, az oltáron ételünk lett,
Oh jertek hív lelkek, porba boruljatok, itt Istentek.

Éhezőknek testét adta, a legjobb barát,
Szomjasoknak átnyújtotta, vére poharát.
Angyaloknak szent mannája, a halandó lényt táplálja,
Oh jertek hív lelkek, porba boruljatok, itt Istentek.

Üdvösséges drága ostya! légy te fegyverünk,
Melyben testét s vérét osztja édes Istenünk!
Elleninknek száma sok s nagy, adj erőt a harcosoknak.
Oh jertek hív lelkek, porba boruljatok, itt Istentek.

Ajtáját nyisd meg szivednek e szentség előtt;
A ki lelki ételed lett, oh fogadd el őt.
Szeretnek nagy csodája, üdvösségünk szent oltárra!
Oh jertek hív lelkek, porba boruljatok, itt Istentek.

Gyöngesünk gyámolítsad, hősök kenyere!
Egyebütt nem éled, itt csak, lelkünk ereje.
Oh jegyezz el mindörökre, a mennyei örömökre.
Oh jertek hív lelkek, porba boruljatok, itt Istentek.

13.

Dall.: „Üdvözlégý óhajtott“ stb. szerint. (Kovács M. I. 43. l.)

Oh szeretet nagy munkája,
Drága szentség hit csodája
Arva földünk menedéke,
Bűnösöknek reménysége.

E kenyér s bor szent test, szent vér,
Bár elménkben ez meg nem fér;
De elég, ha Jézus mondja,
Hitünknek nincs többre gondja.

Századossal mondjuk itten:
Ez valóban igaz Isten!
Itt a mennyből szállott jószág,
Az orvos és az orvosság.

Puplikánus bánatával
Verjük bűnös szívünk által;
Két szemünk ha könnybe fürdik,
Hozzánk hajol egész földig.

Oh nagy Szentség! te légy pajzsunk,
Te könyörülj, kérünk rajtunk;
Óvj vérontó fegyverektől,
Zabolátlan érzelmektől.

Ne hagyj el, mig élünk itten,
Tarts meg minket a szent hitben,
Hogy mig élünk, neked éljünk,
Segykor hozzád mennybe érjünk.

14.

Viz Z.-tól. Dall.: „Ez nagy szentség valóban“ stb. szerint.

Ímádunk e szent helyen
Hol számunkra vagy jelen,
Bár hozzád nem vagyunk méltók,
Üdv és kegyelem!

Itt az Isten trónja van,
Itt lakik ő boldogan.
Az oltárnak zsámolyánál
Szent óhaj fogan.

Bár dicsérnők mindig őt,
A felségést, a dicsőt,
Aki értünk magát adta,
Mint hú szeretők.

Im' közöttünk lakozik,
Szive mindig nyitva itt,
Ha elmondjuk panaszunkat,
Türni megtanít.

Az oltár szekrényében,
Jelen van ő egészen,
Bár színek alá van rejtve,
Él kegyelmében.

A bús sziv hozzá siet,
Nála lel csak eny helyet,
Melyet a bűn meg nem ronthat,
Föld el nem vehet.

Ó irgalmas! légy velem,
Édes Jézus, mindenem!
Az oltárnál add szerelmed,
Mely hozzád vigyen.

15.

Kovács M. II. k. 93. l.

Oh szeretetnek csodája! kit vársz ez oltáron?
Engemet, kit a bűn fája kimentett nagy áron.
Nem nyugszik, Uram! kegyelmed,
Mert özön a te szerelmed,
Elveszni nem enged.

A keresztfán esedeztél, hogy engem szabadíts;
Itt e színekbe rejteztél, hogy engem boldogíts.

Már itt a csoda csodát ér,
Melyeket az ész föl nem ér,
Csak a szent hit ígér.

Meg van a bor és kenyérben a külső szín és íz,
De rejtezik mindenikben az ontott vér és víz.

Jézus ez tehát nem kenyér,
Nem bor a bor is, hanem vér,
Lelkünkért ontott vér.

Hajdan öt árpakenyérrel ötezret tápláltál,
És az elhullott zsengeivel csodát nyitottál.

Itt csak egy kenyér van készen,
Mind eszünk s marad egészen,
Mert ember és Isten.

Itt ezernyi földi népek jönnek oltárodhoz;
Lelkeiknek enni kérnek, esvén szent lábadoz.

Asztalodon együtt esznek,
Mindenek egészen vesznek,
Osztályra nem tesznek.

Oh te, hallatlan csodádból fűzött gyöngykoszorú!
Hozzád minden nyavalyákból kiált a szomorú.

Csak tebenned a reménység,
Hozz nekünk üdvöt nagy szentség,
Isten és emberség.

16.

Dal.: „Előtted Jézusom“ stb. szerint.

Oh jőjjetek hozzám, kik terhelve vagytok,
Kik a keresztt alatt panaszra fakadtok.
Az én vérem ital, az én testem étek;
Jézus maga mondja: vegyétek s egyétek.

Fölbátorít, Uram! szavad édessége.
 De rettent éltemnek sok undok vétsége;
 Oh hogy vezesselek én be hajlékomba?
 A ki szent szivedet megsértem gyakorta.

Bár ugy fogadhatnám az egekből jöttet,
 Mint anyja fogadta tiszta szívvvel őtet;
 Bár ugy örvendeznék az én lelkem már most,
 Mint anyja méhében keresztelő János.

Oh Uram! én vagyok leggyarlóbb vendéged,
 De ne vess el engem sok rútságom végett;
 E szentség a lelki sebeket gyógyítja,
 A hitet és reményt bennünk gyarapítja.

Hiszen te teszed a méltatlant méltóvá,
 A vétekekkel terhelt bűnöst szentté s jóvá;
 Mosd ki kötösömet, hogy legyen szép tiszta,
 Lelkem koronáját, Jézusom! add vissza.

Itt vagy már szivemben, én édes Teremtőm!
 Add bő malasztodat, légy a bűntől mentőm;
 Ah hogy ha te leszesz az én szent istápom:
 Lelkem elleneit majd megfutni látom.

Te magad mondottad, mennyei Fölséges!
 Az én terhem könnyű, az én igám édes;
 Add, hogy úgy viseljem s ugy szolgáljak néked,
 Hogy elnyerjem mennyben a nagy örökséget.

17.

Dall.: „Hol vagy én, szerelmes“ stb.

Porba hullok, Uram! oltárod előtt,
 Hogy imádhassalak, adj lelki erőt;
 Hiszem, hogy jelen vagy e szentségben.
 Éppen ugy miként a magas égben.

Ámbár nem látok mást, mint csak kenyeret,
De már Isten szava hangzott a felett;
Ki a nagy világot teremtette,
Annak szent igéje testté tette.

Betlehem sem látott mást, mint kisdedet,
Golgotán is kín közt ember szenvedett;
Ott csillag vallá őt Istenének,
Itt a nap, mint Urát, könnyezé meg.

Valamint hirdette a jászoly s kereszt,
Hogy minket, oh Jézus: mily forrón szeretsz:
Ugy hirdeti itten szent oltárod,
Hogy szivedet most is felénk tárod.

Imádom, Jézusom! Istenségedet,
Imádom, Jézusom! tested s véredet.
A mennyi csillag van a szép égen!
Ádlassál annyiszor e szentségben.

18.

Orvendjetelek buzgó lelkek! leszállt az ég Istene;
Hajtsunk térdet, ide jertek, itt az élet kútfeje.
Nézzetek föl az oltárra, ott az Isten szent báránya!
Oh hatalmas égi Felség, kit elrejt e titkos szentség:
A bűn ellen légy mentség, a bűn ellen légy mentség.

Szereteted szent emléke, Jézus! e nagy s mély titok;
Itt a bűnös menedéke, kinek szived megnyitod.
Jézus, lelkem boldogsága! térj be szívem hajlékába,
E szentségnek bő malasztja, ha szívemet elárasztja,
Könyemet kifakasztja.

Trónod előtt esedezve, im a porba borúlok;
Bizva örök kegyelmedben, lelkemben megújúlok.
Egy az, mire buzgón kérlek: engedd, hogy én neked éljek
Szent malasztod bőven adjad, hogy tőled el ne szakadjak
S karjaid közt maradjak.

Segíts, hogy mig élek itten, bűnnel meg ne sértselek ;
 Parancsodat teljesítem s mindig méltán vegyelek.
 Krisztus drága piros vére! mosd lelkemet hófehérre,
 Hogy egykor, ha jó halálom, választottid közt találjon
 S lelkem hozzád felszálljon.

19.

Kapossy É. T.

Szent oltárodnak zsámolyára hűllva,
 Imádunk téged, rejtett Istenség!
 Ki által, bűn mocskából megtisztulva,
 A menny örökje lett az emberség:
 Mint Isten-ember: teljes váltságunkért
 Halálra szántad drága testedet;
 Mint béke áldozat: boldogságunkért
 Örömmel ontád piros véredet.

De ah, nemünkhöz irgalmas szivednek
 Nem volt elég e véres áldozat,
 Honába megmaradni hű népednek,
 Kivántál kenyér- és borszin alatt,
 Hogy asztaloddal gyöngye lelkeinket
 Az üdvösséges jóban részesítsd
 S véreddel mosván újult sebeinket,
 Szivünket szent véreddel egyesítsd.

Oh fogadj minket, Jézus! oltalmadba,
 Ha vágyaink gonoszra vonzanak ;
 Vedd kérlelő lelkünket irgalmadba,
 Ha gyarló lábaink megbóttanak,
 Add, hogy mig élünk, teljes jámborsággal
 Tisztelvén e fölséges titkodat:
 Mennyekben szünhetetlen buzgósággal
 Háláljuk végtelen jóvoltodat.

20.

Dall.: „Oltárra nézz“ stb. szerint.

Szent angyalok, égi karok,
 Kik ott laktok menny égben,
 Hódolatot mutassatok
 Jézusnak e szentségben.
 Itt van teste, vére s szive,
 Ide fusson minden híve,
 Imádja őt örökké,
 Mindörökön örökké.

Az ég, a föld, a hegy s a völgy
 Hódoljon szent szívének ;
 Szép csillagok ragyogjatok
 Jézus drága testének.
 Minden népek és nemzetek !
 Neki hálát rebegjeteK,
 Áldjátok őt örökké,
 Mindörökön örökké.

Ki mint a nap, felhő alatt,
 Rejlik kenyérszínében ;
 Hő kegyelet, mély tisztelet,
 Annak e nagy szentségben.
 Őt, ki köztünk itt lenn lakik,
 S velünk marad a végnapig
 Magasztaljuk örökké,
 Mindörökön örökké.

Én alkotóm, én üdvadóm !
 A bűn ellen oltalmaz ;
 Benned bízom, boldogítóm,
 Ha vétkezem, irgalmaz.
 Hogyha volna ezer szívem,
 Mindannyival, Jézus ! hiven
 Szeretnélek örökké,
 Mindörökön örökké !

21.

Bozóki 171. l.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus!
 E szentségben imádlak;
 Mint ember s Isten jelen vagy itten,
 Bár szemeim nem látnak.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus!
 Szent Szive e szentségben!
 Gazdag kincstárod ime kitérod
 Szereteted teljében.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus!
 Áldott teste s vére!
 Drága vendégség, mennyei szépség,
 Lelkem örök nagy bére!

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus!
 Égi javak adója!
 Minden vágyamnak, kívánságomnak
 Te légy irányadója.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus!
 Szivem el van fásulva;
 Táplálj testeddel éleszsz véreddel,
 S lelkem meg lesz ujulva.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus!
 Szivem majdnem elolvad;
 Zárj be kegyedbe, szivem szivedbe
 Szent vágygyal megcsókollak.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus!
 Mily jó vagy, azt itt látom;
 Ha lankadóban leszek a jóban:
 Légy gyámolóm, istápom.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus!
 Tiszta szivből szeretlek;
 Mint tanítómat, jó megváltómat
 Mindenütt híven követlek.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus!
 Szent szive e szentségben!
 Te légy mentségem, uti költségem
 S koronám fenn az égben.

22.

Kapossy É. T.

Oltári nagy szentség! te vagy erős várunk,
 Istápot Istenség, csak tetőled várunk.
 Emberekban nincs segítség,
 Bajainkben te segíts;
 Ég, fölséges nagy szentség.

Hol szent István s László jóban tündökölték,
 Nyomuk hol még látszó: áldd meg e szent földet.
 Ne felejtsd el mindörökre,
 Hogy Mária szép örökje,
 Pannonia földje.

Fgykor ősz hazánk volt a szent hit bástyája;
 Az égig fellángolt áldozat oltára.
 Mint martirnak, szive vére
 Omlott a hit védelmére:
 Áldd meg Krisztus vére.

Egyetértés lelkét add meg Jézus! kérünk;
 Rút egyetlenlenség ne fogyaszsa vérünk.
 Szünjék meg az eretnekség,
 Egy asztalnál mind vehessék
 Istenünknek testté.

Legyen mentes földünk vészhalál s inségtől;
 Oltalmazd, könyörgünk, háború dühétől.
 Hogy jóval légy s karoddal véd:
 E szenségben a magyar nép
 Hozzád ájtattal lép.

Hű magyar népednek istápold királyát,
 Szennytől védelmezd meg fényes koronáját.
 Tarts meg minket békességben,
 A hazának szerelmében,
 Tested vételében.

Jézus példány képünk, ki hazád sirattad,
 Örökbe ki nekünk e szép földet adtad:
 Kérünk áld meg e szép hazánkat,
 Nagy bizalmunk van iránta,
 Ki Izraelt szántad.

23.

Asztalodhoz hisz, nagy Isten! engem,
 Szent szavadra remeg szívem s lelkem.
 Oh magasság, nagy méltóság!
 Közeledni jaj hogy merjek hozzád?
 Nagyságodon bámul minden elme,
 Szent sem méltó ennyi kegyelemre.

Mint legyek én asztalod vendége,
 Én a kinek oly sok s nagy a vétke?
 Oh magasság, nagy méltóság!
 Közeledni jaj hogy merjed hozzád?
 Bűnös vagyok, mint a bűnös vámos,
 Szép mennyekzős köntöst adj rám már most.

Vádol engem éltem minden napja,
 Áradj meg hát szemem könnypatakja.
 Oh magasság, nagy méltóság!
 Közeledni jaj hogy merjek hozzád?
 A bűn rabját tedd szabaddá s jóvá,
 A méltatlan szolgát tedd méltóvá.

Te előtted a tiszta szív kedves
 S úgy szeretsz, ha szemünk könnytől nedves.

Oh magasság, nagy méltóság!
 Közeledni jaj hogy merjek hozzád?
 Mosd meg szívem szent szived vérével,
 Oldaladnak kifolyt szent vizével.

Lelkem egész erejével kérlek:
 Tedd méltóvá gyarló teremtményed.
 Oh magasság, nagy méltóság!
 Közeledni jaj hogy merjek hozzád?
 Érdemidből, Jézus! adj egy morzsát
 S méltó vendég lesz így bűnös szolgád!

24.

Dall.: „Égi szüz virág“ stb. szerint.

Ahány csillag van ott a magasban,
 A ragyogó kék égen:
 *Annyiszor áldunk, Jézus, megváltónk!
 E nagy, e nagy szentségben,

Földön a mennyi porszemet lelni,
 Fű s virágot a réten:*

Amennyi számra a légszárnya,
 A mindenség ürében:*

Hány harmatcseppje hullt a földekre,
 S van a hajnal méhében,*

Hány szívdobbanás, hány szempillantás
 Volt a világ életében:*

A napban s holdban hány sugár volt s van,
 S lesz míg járnak az égen:*

Hány pillanat van sok századokban,
 S percz az örök nagy létben.*

A hány szent, szentet zengnek a szentek,
 S az angyalok az égben:
 *Annyiszor áldunk Jézus, megváltónk!
 E nagy, e szentségben.

25.

Dall.: „Mária drága neve“ stb. szerint.

Üdvözlégyszere százezerszer imádtassál még többször,
 Jézusom!

Angyalok eledele mennyből leszállott ige, Jézusom!
 E szentségben, kenyér szinben, örömmel magasztallak,
 Igaz hitemmel vallak, Jézusom!

Oh angyalok kenyere, lelkünk szent eledele, Jézusom!
 Egeknek nagy királya, szűz Mária szent Fia, Jézusom!
 Diesértessél, tiszteltessél, e kisdéd fehérségben kenyér
 és bor szinében Jézusom!

Ki ad tehát oly szívet és szemeknek könnyet, Jézusom!
 Hogy mint nappal és éjjel imádjunk e szentségben,
 Jézusom!

Ne hagyj minket híveidet, a bűnbe elmerülni, hanem
 neked tetszeni Jézusom!

Halhatatlan nagy szentség, égből leszállott vendég,
 Jézusom!

Előtted leborulunk és buzgón fohászkodunk, Jézusom!
 Kérvén, hogy szent tested s véred, érdemesen vehes-
 sük, irgalmad érezhessük, Jézusom!

26.

Viz Z.-tól. Dal.: „Aldjad ember“ stb.

Édes Jézus, az oltáron
 A Te drága szíved áldom,
 A mely értem nagy kínok közt
 Adta vérét,
 Hogy szeressük, azt kívánva
 Az egészért!

Kit szeretnénk, ha nem Téged,
Te legszentebb, Te Fölséges!
Magasztosabb az egeknél,
Istenember!
Szivtelenebb a sziklánál,
Ki nem kedvel.

Mi közöttünk itt a trónod,
Bár mennyekben vagy Te boldog,
Mint jó pásztor, híveid közt
Akarsz lenni
S égő szivek szentélyében
Megpihenni.

Vágyom a Te tested-véred,
Halni készen mindig Érted;
Többet ér a Te szerelmed,
Egek éke!
Mint a fényes világ minden
Dicsősége.

Jőjj szivembe, bird egészen,
Ki itt lakol e szentségben
S légy vigaszom a bánatban
S a halálban,
Hogy szerelmed az égben is
Megtaláljam.

27.

(Kovács M. II. k. 102. l.)

Meghalok szerelmemben, Jézus érted,
De bánkódom szivemben most előtted;
Mert szivedet bántottam,
Bűnnel bűnt újjítottam.
Szentséges véred ára
Ismét a vétkek tára,
Mert botlottam, mert botlottam.

Amit tisztított véred, beszennyeztem ;
 Ha vétkem súlyát méred, már elvesztem.
 De bánom sok vétkeimet,
 Kesergem rossz életemet.
 Puplikánussal vallom,
 Jobb latorral sokalom,
 Tetteimet.

Tudtad, hogy ismét esem e szükségbe ;
 Azért jöttél, kedvesem! e szentségbe.
 Oh legyen e nagy szentség
 Vándor létemnek mentség ;
 Legyen e nagy áldozat
 Boszúd ellen boltozat,
 Oh szent Felség!

Már ha folyt értem véred, ne kergess el ;
 Ha már lelkem lett béred, oh ne vess el!
 Kér értem emberséged,
 Hajoljon Istenséged,
 Bár mást mond igazságod,
 Győzzön irgalmasságod
 És jóságod.

Oh titkoknak mélysége! légy nekem gyám ;
 Oh gyarlóknak szentsége! hozz áldást rám.
 Mentsd, amit véren vettél,
 Haláloddal mentettél ;
 Mivel lelkem nem tiszta
 Szent véred letisztítsa
 Minden szennyét.

28.

Add neked Jézus szivedet, akarlak szeretni,
 Mert az én szivem kedvedet nem tudja keresni,
 Ha csak veled nem egyesül,
 Ha szivedben nem részesül,
 Jézus, én szerelmem!

Érettem a szűz méhében te testbe öltöztél,
 A kenyér és bor színében eledelem lettél,
 Hogy te veled egyesüljek,
 És csak téged szeresselek,
 Jézus én szerelmem!

Oh csodálatos egyesség! itt van e szent helyen
 Az Isten és az emberiség egy személyben jelen;
 A mit itt láatsz, nem csupa jel,
 Hanem angyali eledel,
 Jézus teste s vére!

Oh kegyelemnek tengere! érted eped szívem,
 Oh angyaloknak kenyere! téged óhajt lelkem;
 Tápláljad éhes lelkemet,
 Áztassad száraz szívemet,
 Jézus teste s vére!

Szerelmes édes Jézusom oltáriszentségben,
 Jelenlétedet itt vallom kenyér és bor színben;
 Noha nem látlak, de áldlak;
 És a hit által imádlak,
 Jézus teste s vére!

Mennyből kilobbant égő tűz! gyulaszd szeretetemet,
 Érzése legyen tiszta, legyen tiszta lelkem;
 Oh ragadd el én szívemet,
 Vond hozzá minden kedvemet,
 Jézus én szerelmem!

29.

(A nép ajkáról.)

Szived szerelme elhozott e földre,
 Hogy megmentenél
 Minden lelket a föld terén,
 Ki benned hisz, szeret, remél,

S itt gúnyt, szörnyű üldöztetést,
 Keresztre fölfeszítettetést
 Szenvedtél Istenünk,
 Hogy boldogok legyünk.

S midőn műved bevégezed
 S honodba vissza készültél,
 Hogy árva ne maradjon itt
 Az ember, im, mit rendelél?
 A bor s kenyérben önmagad
 Szállottál, hogy az áldozat
 Ujuljon szüntelen
 S közöttünk légy jelen.

S hogy lelki utunk terheit
 Viselni könnyűvé tegyed:
 Táplálékul hagyád nekünk
 Öntestedet és véredet.
 Jézus! szerelmed végtelen,
 Az ember hogy boldog legyen,
 Csak hinni kell neki
 Benned s üdvét leli.

Az áldozat mint illatoz,
 Isten! tömjénfüst száll feléd;
 Hő áldozat illatja ez,
 Miként egykor megrendeléd.
 A borban és kenyérben itt
 Szent tested és véred lakik,
 Ha ebből ízlelünk,
 Imára gyúl szivünk.

Imádunk, oh hatalmas Ur!
 Fogadd el azt a háladíjt,
 Mit hő keblének mélyiből
 Az ember trónodhoz röpit.
 Önérdemid tekintsd, Atyánk!
 Áraszd áldásodat reánk
 S a földi lét után
 Várj az ég ajtaján.

30.

Szűz Mária méhe gyümölcsének.
 Kálvária szőlő gerezdzének :
 Édes Jézus testének s vérének,
 Ajkunkról zeng magasztaló ének.

Csodája az örök szeretetnek,
 Mit anya még fiával sem tett meg
 E szentségben Krisztus ömlényével
 Táplál minket testével s vérével.

Áldott kalász, áldott szőlőtőke,
 Melynek e szent test s vér a szülöttje,
 Áldott vagy, oh drága Isten anyja!
 Tőled eredt mennyei manna.

Áldott az is, aki ehhez járul,
 Angyaloknak eszik asztaláról ;
 Oh én lelkem te is áldott lennél,
 Ha önála kegyelemre lennél.

Oh Mária! tehozzád menekszem,
 Imádd Jézust, fiadat helyettem ;
 Szerezz nekem szép mennyei köntöst,
 Kemény szívem könnyeiddel öntözd.

Édes Jézus! szűz méhnek gyümölcse,
 Ki üdvünkért jöttél le e földre,
 Kálvária-hegy szőlőgerezdzje :
 Térdre hullok, im előtted esdve.

Táplálj engem tested mannájával,
 Vidámíts föl szent véred borával ;
 Mig itt élek, kérlek malasztot hozz,
 Holtom után ültess asztalodhoz.

31.

Oh szentséges szakramentom!
 Felséges nagy méltóság!
 Adatott új testamentom,
 Isteni hatalmasság!
 Kenyér színben elrejtezve
 Testbe öltözött ige.
 Kinek mennyet és a földet
 Betölti kegyessége.

Szembefödve leborulnak,
 Előtted Kherubimok,
 Dicsérnek s fölmagasztalnak
 Az áldott Szeraphimok.
 Mert a te drága testedet
 Áldozatunkra hagytad;
 Értünk ontott szent véredet
 Hogy igyuk parancsoltad.

Tehát e drága szentségben
 Jelen van az Istenség,
 Kenyér és bor színe alatt
 Valóságos emberség;
 Bűnös lelkünket táplálja
 Tulajdon szent testével
 És kegyesen megkinálja
 Drágalátos vérével.

Azért e drága szentséghez
 Ájtatosan járuljunk,
 Eleven Isten emberhez,
 Térden állva boruljunk;
 Kérjük, hogy szent testét s vérét
 Érdemesen vehessük,
 Holtunk után koronánkat
 Mennyegben megnyerhessük.

32.

Ez a kenyér, mely az égből
 Ez oltárra alá száll,
 Véghetetlen kegyességből
 Eledelel táplál;
 Manna ennek volt a jele,
 Test s vér lelkünk eledele.
 Ez az élő frigy ládája,
 Kegyelmeikkel van tele.

Ez a test hát Krisztus teste
 Értünk megfeszítettet,
 Ez a vér a Jézus vére,
 Keresztfán kiöntetett,
 Ki ezt méltán iszsza, eszi,
 Örökké él, s bérét veszi;
 Véghetetlen nagy szeretet!
 Lelkünk boldoggá teszi.

33.

Dall. „Mária szüz anyám kérlek“ stb. szerint.

Ur Jézust, ki leszállt üdvünk végett
 Lelkünk most úgy várja, mint vendéget;
 De bűneink terhe lesújt földig.
 Szívünk mély bánata könnyben fürdik.

Tehozzád kiáltunk, Isten Anyja!
 Légy méltatlanságunk gyámolója;
 Az van itt elrejtve e színekben,
 Ki egykor ott lakott szüz méhedben.

Ő, ki szüz véredből, vőn vért s testet,
 Ki vérével festé a keresztet,
 Azt várjuk szívünkbe, mint vendéget,
 De remegünk sok s nagy bűnünk végett.

Kit itt jelen lenni hívők vallnak,
Te készítél polyát s jászolyt annak ;
A mi szívünket is oh készítsd el,
Töltsd meg szent reménynyel s igaz hittel.

Mennyei seregek, tiszta lelkek !
Istápolásunkra ti is jertek.
Hogy ne vegye senki őt Judással,
E szentségben lelki kárvallással.

Jézus! várva várunk szent örömmel,
Vendégül szívünkbe jőjj el, jőjj el ;
Te vagy reménységünk s édességünk,
Te légy boldogságunk s üdvösségünk.

34.

D.: „Szentháromságnak az én életemet“ stb. szerint.

Üdvözölve légy szent hitünk csodája,
Oltári szentség, lelkünknek mannája,
Kegyelem forrása,
Irgalom tárháza,
Oh terített asztal,
Tele rakva malaszttal !

Tövis bokortól ki szót Mózesnek,
Ki előtt arcra az angyalok esnek :
Ó nagy Ur Isten,
Lakik köztünk itten,
Vigaszt tőle itt vesznek,
A kik hisznek s szeretnek.

Ó, ki emberi alakba öltözött,
Szeret mulatni az emberek között ;
Rajtunk csügg szemével,
Édesget szívével,
Szálljon fel hát hozzája
Lelkünk forró imája !

Ki sok bűnünket fölvette vállára,
 Súlyos keresztfát vitt a Golgotára,
 Ő kéri szívünket,
 Ide vár bennünket.
 Egyesüljön hát vele
 Ő az élet kenyere !

Bűnös Ádámnak késő unokája,
 Vétkes Évának gyarló maradványa !
 Bánkódva, keseregve,
 Bűnös melled verve,
 Lépj kegyelmi trónjához,
 Rád ezer szent áldást hoz.

Akinek betér szive hajlékába,
 Oh mily nagy Urat fogad az házába ;
 Akinek keblébe Jézusom !
 Te mégy be :
 A legfőbb jó van azzal,
 Kit az ég s föld magasztal.

Ki itten trónolsz, oh mennyei Jóság !
 Kinek bölcsője örökkévalóság,
 Kinek kegyelme nagy :
 Minket oh el ne hagyj,
 Neked élünk és halunk,
 Te légy a mi gyámolunk.

35.

D. „Diesérjétek, tiszteljétek“ stb. szerint. *Kovács M. II. K. 98. l*

Üdvözlégy oh drágalátos
 Krisztus szent teste !
 Áldott légy oh méltóságos
 Jézusnak vére !
 Üdvözlégy élő kenyér,
 Eleven szent test és vér !
 A ki lettél szenteidnek
 Élelem és bér.

Üdvözlégy szelid királyunk,
 Irgalmas Jézus!
 Sziveinkbe várva várunk,
 Vétkünkért ne fuss.
 Éltesse szent testeddel,
 Eleveníts véreddel,
 Hogy viduljon árva lelkünk
 Édességeddel.

Üdvözlégy te kéteseknek
 Egy reménysége!
 Árva földünk és egeknek
 Gyönyörűsége!
 Emberré lett Istenség,
 Istenesült emberség,
 Életünk és áldozatunk,
 Oh drága Szentség!

Félve lépünk mi elődbe,
 Édes Istenünk!
 Minthogy estünk rút bűnökbe,
 Nincs éhség bennünk.
 A mi valónknak szépe:
 Istenségednek képe,
 Tévelygőkkel a rossz útra
 Többször is lépe.

De sietünk megtört szívvél
 Már hozzád térni,
 És előtted tárt kezekkel
 Irgalmat kérni.
 Zsámolyodhoz járulunk.
 Lábaidhoz borulunk.
 Föl se kelünk, míg bűnünkből
 Meg nem tisztulunk.

Tisztogass ki mocskainkból,
 Oh drága Szentség!
 Ments ki bűnös vágyainkból,
 Irgalmass Felség!

Légy uti társ, légy vezér,
 Imádandó test és vér!
 Ha kimulunk, add meg, a mit
 Szent szavad ígér.

36.

Üdvözlégy Krisztus teste,
 S kifolyó piros vére,
 *Ki vagy jelen e szent helyen,
 E drágalátos szent,
 Szent, szent szentségben.

Üdvözlégy egek Ura,
 Irgalomnak zápora!
 *Ki vagy jelen stb.

Üdvözlégy kegyes remény,
 Üdvre kelt ékes napfény!
 *Ki vagy jelen stb.

Üdvözlégy hív oltalom,
 Véghetetlen irgalom!
 *Ki vagy jelen stb.

Üdvözlégy nagy áldozat!
 Bűn s haláltól oldozat!
 *Ki vagy jelen stb.

Oh szerelmes gyámolunk!
 Jőjj alá, ha kimulunk.
 *Ki vagy jelen stb.

Te fejezd be létünket
 És fogadd be lelkünket.
 *Ki vagy jelen stb.

37.

Karossy É. T.

Uram! hittel s szeretettel lépek
 Oltár zsámolyodhoz
 Szivem s lelkem e szentségben néked,
 Mély hódolatot hoz.
 Oh én, bűnös szolgád,
 Hiszem, mert te mondád,
 Hogy jelen vagy, miként ott az égben,
 E kenyér színében.

Hitem nagy, mint a századosé volt,
 Ott Kafarnaumban;
 Fájdalom nagy, mint Magdolnáé volt,
 Sirok bánatomban.
 Bár sok az én vétkem,
 De van reménységem,
 Hogy megengedsz, mint a jobb latornak,
 Ha könnyeim folynak.

Oh jőjj hozzám, értünk meghalt Jézus!
 E titkos szentségben;
 Eltemetlek, miként Nikodémus,
 Szivemnek kertjében.
 Fehér gyolcs lepelbe,
 Tiszta érzelemben
 Betakarlak s úgy teszek a sirba:
 Kebelembe sirva.

Egyesülj hát velem e szentségben,
 Szűzek vőlegénye!
 Légy bánatom, légy gyönyörűségem,
 Légy lelkem reménye.
 Szív boldogítója!
 Kegyelmelek adója!
 Végy be engem szerető kegyedbe,
 Rejts el szivsebedbe.

Oh légy, lelkem, Krisztus hordozója
 Mig e földön élek ;
 Oh légy, keblem, légy szentségtartója
 Eltető testének.
 Szent szivének vére,
 Lelkünk váltságbére
 Melegítse szívemet halálig,
 Mig porrá nem válik.

38.

Dall. „Áldott Jézus, szűznek fia“ stb. szerint.

Uj szövetség ékessége.
 Szeretet szent vendégsége.
 Oh csodáknak gyöngy-füzére,
 Krisztus teste, Krisztus vére.

Méltóságos drága szentség,
 Melyben trónol a nagy Fölség,
 Az istenség és emberség.
 Megfoghatlan nagy kegyesség.

Önmagát itt Jézus adja,
 Hódolatunk elfogadja,
 Bűnös lelkünk mosogatja,
 Szent vérének gyöngypatakja.

Itt van lelkünk áldozatja,
 Minden javak foglalatja,
 Hit, reménység szent alapja,
 A szeretet fényes napja.

Kegyes Jézus, én reményem!
 Bűnös vagyok, elismerem,
 De irgalmad esdve kérem,
 Oh bocsáss meg szivből nékem.

Áldd meg, kérünk, egyházunkat,
 Nemzetünket, országunkat,

Koronánkat, királyunkat,
Áldj meg Jézus, mindnyájunkat!

Ments meg, Uram! minden vésztől,
Az ördögi kísértéstől.
Háborutól és inségtől,
Vészhaláltól és dögvéztől.

39.

Térdre esvén leborulok,
Előtted oh nagy szentség!
Ime csak neked hódolok,
Végzetlen Istenség!
Mert te mennynek s földnek Ura
Vagy, voltál s leszesz mindég,
Magad eledelül adtad,
Ezt csodálja föld és ég.

Mint háláljam meg oh Jézus!
Isteni fölségednek,
Hogy szent tested s véred adtad
Csekély teremtményednek,
Semmiség vagyok előtted,
Te tőled van mindenem;
Lelkemet s egész valómat vedd,
Te neked szentelem.

Minden lélek áldja velem
Az oltári szentséget,
A mely magában foglalja
Az örök Istenségedet;
És örök életet ígér,
Ki lelkébe fogadja,
A bűnösnek hogy ha megtér
Mennyei bérét adja.

40.

Oh isteni titkos mély szentség!
 Oh elrejtett Istenség!
 Kit meg nem foghat, szemmel nem láthat,
 Emberi érzékenység.

Oh Jézusom! nagy szentségedet
 Hiszem jelenlétedet;
 Könyeket ontva s földig borúlva
 Aldom szent fölségedet.

Én nem vagyok méltó járulni
 Szent testedhez borulni;
 De csak egy szóval monddjad, azonnal
 Lelkem megfog gyógyulni.

Tekints reám, kegyes orvosom!
 Vidd jóra bűnös sorsom;
 Egyedül jóvá, jóra hajlóvá
 Te tehetsz oh Jézusom!

41.

Dall.: „Oh örök szeretet“ stb. szerint.

Magasztalja lelkünk e szentséget,
 Mely táplál vigasztal áld és éltet,
 Imádjuk az örök Istenséget,
 Kit e szentségben a kenyérszin fed.

*Oh kegyesség! oh nagy szentség!
 Áldjon téged velünk a föld és ég.

Isteni szeretet szent emléke,
 Elhagyatottak biztos menedéke,
 Ki lelkünknek vagy most nagy vendége,
 Légy halálunk után üdvössége.

*Oh kegyesség! stb.

Oh égből leszállott élő kenyér!
 Örök éltet adó szent test és vér!
 Légy nekünk oltalom, légy égi bér!
 Lelkünk ezért sóhajt, imád és kér.
 *Oh kegyesség! stb.

Imádás, dicséret az Atyának,
 Érettünk testé lett szent Fiának,
 S a Szentlélekkel egy Háromságnak
 Az örök szeretet forrásának.
 *Oh kegyesség! stb.

42.

Oh szentséges, kegyességes
 Üdvözítő Jézusunk,
 Dicsértessél, tiszteltessél
 Mi Megváltó Krisztusunk.
 Jőjj be szivünk hajlékába!
 Megtérő lelkünk házába,
 Ott nyugodjál ott lakozzál,
 Mindvégig mulatozzál.

Téged áldunk és imádunk,
 Mély alázatossággal,
 Itt létedet, felségedet
 Dicsérjük búzgósággal,
 Oh hajtsd hozzánk füleidet,
 Fordítsd reánk szemeidet,
 Mert fájlaljuk és megvaljuk
 Vétkeinket s elhagyjuk.

Oh ártatlan, láthatatlan
 Istennek szent báránya!
 Orvoslását, tisztulását
 Lelkünk tőled kívánja;

Látod éltünk gyarlóságát
 És számtalan gonoszságát.
 Végy kedvedbe, rejts sebedbe
 S lelkünk mosd meg véredbe'.

Hogy károsabb és súlyosabb
 Ne legyen betegségünk,
 Érdemmeddel, kegyelmeddel
 Erősítsd gyengeségünk,
 Siess minket gyógyítani,
 Szent véreddel tisztítani,
 Hogy élhessünk, dicsérhessünk,
 S tisztán mennybe mehessünk.

43.

Szöv. 1651. évből. *Szelepcsényi 171. l.*

Üdvözlégyszent test, szűztől, ki szülöttél,
 Keresztfán értünk ki halált szenvedtél,
 Atyáddal minket ki megbékítettél,
 Imádunk téged.

Üdvözlégys Jézus, Krisztusnak szent vére,
 Ki bűneinknek lőn eltörlő bére,
 És mi lelkünknek bőséges érdeme,
 Imádunk téged.

Itt jelen vagy az Istennek fia,
 Itt jelen vagy világ Megváltója,
 Itt jelen vagy lelkünk orvoslója
 A Krisztus Jézus.

Itt jelen vagy mi édes tanítónk
 Itt jelen vagy mi hiv közbenjárónk,
 Itt jelen vagy lelki vigasztalónk,
 A Krisztus Jézus.

Itt jelen vagyon élet, ut, igazság,
 Itt jelen vagyon fényes világosság,
 Itt jelen vagyon mennyei Urasság,
 A Krisztus Jézus.

Itt jelen vagyon váltságunknak napja,
 Itt jelen vagyon a bűn megrontója,
 Itt jelen vagyon szeretetnek lángja,
 A Krisztus Jézus.

Itt jelen vagyon a mi vigasságunk,
 Itt jelen vagyon őrizőnk s oltalmunk,
 Itt jelen vagyon mi lelki pásztorunk,
 A Krisztus Jézus.

Adja minékünk az Ő szent országát,
 Láthassuk nyilván örök boldogságát,
 Angyali karból nézhessük orcáját
 S mennyei Atyját.

44.

Oh élet mannája! oh nagy szentség!
 Szeretet munkája oh kegyesség!
 Mint lettem méltóvá szent testedre,
 Isteni megváltóm! szent véredre.
 Ki bűnös vagyok vétkeim nagyok;
 Hogy éljek meghaltál szerelmedből,
 Ezért adád tested eledelül.

Ha ily nagy Istenem! szereteted,
 Irántam oh Jézus! nagy kegyelmed,
 Hogy bűnös lakomba megalázod
 Magadat s érettem feláldozod;
 Hogyne borulnék, hogyne hódolnék,
 Alkotmány Úramban hogy ne biznék,
 Kegyes Istenemben hogy ne hinnék.

Utolsó vacsorád emlékeztet,
 Mily nagy volt az isteni szeretet:

Hogy tulajdon tested vételemre
 Rendelted lelki szent ételemre.
 Hogy együtt éljünk és egyesüljünk,
 Elsz Jézus én bennem és én benned.
 Igy czélod lelkem üdvözitened.

45.

Dal. :„Add nekem Jézus szivedet“ stb. szerint.

Szerelmes édes Jézusom! imádlak tégedet,
 Mert lettél lelki orvosom, adván szent testedet;
 Szivem szivednek ajánlom, lelkemet neked áldozom,
 Légy őrző pajzsom.

Kit sem tengernek vizei, meg nem birhatnának,
 Sem széles világ részei meg nem foghatnának,
 Kisded ostyácska színében, kenyér és bornak ízében
 Elrejtette magát.

Kilencz hónapig mulattál Szűz anyád méhében,
 Mivelünk végig maradtál kenyérnek színében,
 Lettél lelkünk vendégsége, gyarló szivünk erőssége,
 Oh kegyes Jézusunk!

Istennek áldott báránya, ki a bűnt elveszed,
 A bűnbánókat megszánva Fiaddá teszed,
 Oh légy erős bizodalmunk, légy vezérünk, légy oltalmunk
 S töröld el vétkünket.

Adjad, hogy itt szeretettel neked szolgálhassunk,
 Urunk Jézus! tiszta szivvel téged imádhassunk,
 S majdan égi énekekben, angyali dicséretekben,
 Áldjunk egykor. Amen.

46.

Oh ki ez oltáron kenyér színe alatt,
 A tiszta ostyának fehérsége alatt,
 Fölséges Ur Isten elvagy rejtezkedve,
 Csodálatos képen.

Testi szemeimmal soha nem láthatlak,
 De mindazon által igazán imádlak,
 Téged Teremtőmnek, Istenemnek vallak,
 És Uramnak mondlak.

Ez áldott testedért, melyet itt imádunk,
 Ez áldott véredért, melynek térdet hajtunk,
 Kérlek én Istenem! kegyelmezz lelkemnek
 Bocsásd meg bűnömet.

Drága sebeidbe rejtem sok vétkeket,
 Szent véred harmatja mossa meg lelkemet,
 Hogy szent színed előtt, tisztán megjelenjek,
 S így kegyelmet nyerjek.

Bűnös Magdolnával lábadoz borulok,
 Emlékezz meg rólam, latorral kiáltok,
 Könyörülj én rajtam! Dáviddal így sirok
 Kegyelmes Istenem!

Oh angyali étel! tápláld lelkemet,
 Oh mennyei ital! vigasztald szívemet,
 S legfőképp ha majdan közelget halálom,
 Légy vigasztalásom.

47.

Előtted Jézusom! leborúlok
 Engedetlen bűnös meghódolok,
 Hozzád Megváltónkhoz felkiáltok,
 Kenyér s bor szín alatt kit imádok.

Hogy üdvözíts engem teremtettél,
 Pokoltól s haláltól megmentettél;
 De mindeddig kínod ujítottam,
 Szívemet neked ki nem nyitottam.

Vádolom most magam, hogy vétettem,
 Te szent kegyelmedet megvetettem;
 Azért szívből bánom már vétkeket,
 Tisztítsd meg Jézusom! én lelkemet.

Fogadom életem jobbulását
 Távoztatom Isten megbántását ;
     Ezután már készebb leszek halni,
     Mint tőled Istenem ! elpártolni.

Csak nekem, oh kérlek, szent lelket adj,
 Ki szegény bűnöshöz irgalmas vagy :
     Hogy éltemet már megjobbíthassam,
     Te szent törvényedet megtarthassam.

Kivánja én lelkem szent testedet,
 Mint a szomju szarvas, szent véredet ;
     Add, hogy e szentséget hozzám vegyem
     Most és végórámon s méltán egyem.

48.

Imádunk szent ostya ! drágalátos manna,
 Seregeknek Ura, királyok királya,
 Üdvözlégy angyali kenyér,
     Váltságunkért adatott bér,
     Drága szent test és vér.

Áldd meg országunkat, mi magyar hazánkat,
 Vezéreljed jóra a mi királyunkat,
 Ments meg minket ellenségtől,
     Döghaláltól és éhségtől
     Krisztus teste s vére.

Izrael fiait ki megoltalmaztad,
 Ellenségnek földén mannával tápláltad.
 Táplálj minket szent testeddel,
     Drágalátos szent véreddel,
     Isteni erőddel.

Halálunk óráján add, hogy téged méltán,
 Hittel, reménységgel s buzgó szeretettel
 Vehessünk itt ez életben,
     S holtunk után az egekben
     Dicsérjünk szüntelen.

Jőjjetek angyalok, mennyei szent karok,
 Örömmel áldjátok, szent, szent, kiáltsátok.
 Üdvözlégy oltári szentség!
 Kenyér színben egy Istenség!
 Mennyei nagy felség.

49.

Oh áldott manna, Ur Jézus teste!
 Kinek szent vére keresztfát feste.

Megtért bűnösnek nagy reménysége,
 Te vagy öröme és üdvössége.

A kik tehozzád méltán járulnak,
 Minden bűnöktől megszabadulnak.

Ez áldozatban, Istennek fia,
 Hiszszük jelen vagy, váltságunk díja.

Te vagy bús szivünk vigasztalása,
 S a vigasztalás áldott forrása.

Lelkünknek étel és ital lettél,
 S az üdvösségre méltókká tettél.

Oh áldott Jézus, isteni jószág!
 Mennyből küldetett lelki orvosság.

Élő szent kenyér, úti költségünk,
 Minden ügyünkben nagy segítségünk.

Ki téged veszen, el nem kárhozik,
 Mennyben örökké veled lakozik.

Angyali karok körülállanak,
 És velünk együtt téged áldanak,

Dicsőült szentek buzgón tisztelnek,
 Szent! szent! szent! neked így énekelnek.

Dicsőség neked, oh szent Háromság!
 Egy örök Isten, főhatalmasság!

50.

Oh drágalátos nagy szentség!
 Oh üdvösséges vendégség!
 Itt vagyon minden édesség,
 Itt a mennyei nagy felség.

Itt látszik a bor és kenyér,
 Mit gyarló elménk fel nem ér,
 Mivel a bor bizonyos vér
 S igaz testté vált a kenyér.

Az Ur Jézus kenyér-szinben,
 Miként oda fenn mennyégben,
 Jelen vagyon e szentségben,
 Élünk s halunk ezen hitben.

Az égből szállott Istenség,
 A véghetetlen kegyesség,
 Az áldott oltári szentség
 Égen s földön dicsértessék.

51.

Imádlak tégedet, láthatatlan Istenség!
 Kenyér színe alatt elrejtett emberség!
 Noha itt létedet nem tapasztalhatja,
 Emberi érzékenység.

Isteni erődet elrejtéd a keresztfán,
 Testi gyarlóságnak homályával befogván;
 Itt is szent testedet elrejtéd, kenyérnek
 Színe alatt mutatván.

Noha szent Tamással sebed helyét nem látom,
 Uram! igaz hittel jelenlétedet vallom,
 Tarts meg ezen hitben és te szent színedet
 Add boldogul meglátnom.

Váltságomnak ára, lankadt szívem ereje,
 Én bűnös lelkemnek megtisztító fürdeje,
 Keserves napjaim megvigasztalója,
 Üdvösségem záloga.

Miként Egyiptomban híveidnek házait
 Báránynak vérével jegyeztetted ajtait:
 Ugy lelkem hajlékát te szent kegyelmeddel,
 Pecsételd be véreddel.

Oltsd el poharaddal gonosz lángját szívemnek,
 Éleszd üdvösséges szomjúságát lelkemnek,
 Add oh Jézus, hogy itt szívemből áldjalak,
 S mennyben egykor lássalak.

52.

Dall.: „Véghetetlen felség“ stb. szerint.

Most az Ur Krisztusnak drágalátos teste
 Itt felemeltetett szentséges szent vére,
 A kenyér s bor színe alatt
 Ez a titkos nagy áldozat;
 Jézust magasztaljuk,
 Szent, szent, kiáltjuk.

Imádunk tégedet oh drága nagy Szentség
 Melyben elrejtve van Istenség s emberség!
 A kenyér s bor színe alatt
 Ez a titkos nagy áldozat;
 Jézust magasztaljuk,
 Szent, szent, kiáltjuk.

Kérünk oh Jézusunk! add, hogy hozzád térjünk,
 Szent tested s véredben méltán részesüljünk;
 Igy hiszszük, hogy majd mennyégben,
 Mint most kenyér- és borszinben
 Neved magasztaljuk
 Szent, szent, kiáltjuk.

53.

Minden alkotmányok az Urat áldjátok,
 És őt mindörökké felmagasztaljátok,
 *Szent vagy Uram! szent vagy!
 Mindennél szentebb vagy,
 Jézus kenyér színében,
 Az oltári szentségben.

Mennyei angyalok, az Urat áldjátok,
 Egek ékességi felmagasztaljátok. * Szent vagy stb.

Nap, hold és csillagok, az Urat áldjátok,
 Záporeső, harmat felmagasztaljátok. * Szent vagy stb.

Világosság, felhők az Urat áldjátok,
 Éjszakák és napok felmagasztaljátok. * Szent stb.

Föld, hegyek és halmok az Urat áldjátok,
 Földi teremtmények felmagasztaljátok. * Szent stb.

Források és tengerek az Urat áldjátok,
 Minden folyóvizek felmagasztaljátok. * Szent stb.

Az urnak papjai az Urat áldjátok,
 Buzgó hív szolgálói felmagasztaljátok. * Szent stb.

Szentek és igazak az Urat áldjátok,
 Szelid hívű hívek felmagasztaljátok. * Szent stb.

Mindnyájan örökké az Urat áldjátok.
 Szívvel, szóval őtet felmagasztaljátok. * Szent stb.

54.

Dal. „Dicsérjétek, tiszteljétek“ stb. szerint.

Mit óhajtasz, bűnös ember, oly bús lélekkel?
 Mit keseregsz epedezve könnyes szemekkel?
 Mintha nem volna neked gondviselő Istened,
 S nem szemlélné az egeből szenvedésedet.

Ez oltáron van a lélek nagy reménysége,
 Bűneidnek nagy voltaért ne ess kétségbe;
 Jézus szentséges vére, bűneid drága bére,
 Nem hagyj esni, s elmerülni örök veszélybe.

Kik terhelve fáradoztok, hozzám jőjjetek,
 Én, az élet kútforrása, vagyok enyhetek!
 Jézus így hí bennünket, hogy megbánva bűnünket,
 Keresztjénél letehessük lelki terhünket.

Mivel így hisz, bátorkodunk hozzád járulni,
 Irgalomért esedezve elődbe hullni;
 Váltságunk szent keresztje bűnbánatra gerjeszse
 Lelkeinket s túl a siron mennybe vezesse.

55.

Imádlak nagy Istenség!
 Test s vér, titkos mély szentség! leborulva
 Itt van Isten s emberség,
 Véghetetlen nagy fölség feláldozva.

Üdvözlégy, örök manna!
 Ennél többet kiadna? nincs mód benne;
 Ez csak az égi jóság,
 A teljes szent Háromság nagy kegyelme.

Im szent testével táplál,
 Ne ártson örök halál, mily kegyesség!
 Szent vérével harmatoz,
 Ugy szelidít magához ez Istenség.

Ah honnan érdemlettem?
 Hogy erre méltó lettem? bűnös lélek!
 A ki annyit vétettem,
 Keresztre feszítettem, s mégis élek.

Soha többé nem véték,
 Jézusom! már megtérek, légy kegyelmes;

Ne tekintsd gonoszságát,
Vétkeim undokságát, oh meg ne vess.

Élni s halni akarok,
Végig veled maradok, oh Jézusom!
Verem bűnös mellemet,
Szánom s bánom vétkeimet, én Krisztusom!

Jőjj hozzám élő kenyér!
Oh ártatlan drága vér! szánd lelkemet;
Bár én méltó nem vagyok:
De kegyességed nagyok, vedd szívemet.

56.

Eg, föld teremtője, fölséges Isten!
Ki kenyér színében jelen vagy itten,
Tekints szolgálóidra, megváltott nyájadra,
Áldj meg mindenben.

Oh Jézus! lelkünknek hív szeretője,
Az emberi nemnek Üdvözítője,
Mi igaz pásztorunk, orvosunk s gyámolunk
S lelkünk őrzője,

Kitetszik szerelmed jótételedből,
És nagy kegyességgel teljes éltedből,
Az eget elhagytad, lelkünk' megváltottad
Örök veszélyből.

Még az sem volt elég, hogy véred ontsad,
Melylyel lelkeinknek sebét gyógyítsad,
Mert most is magadat, lelki orvos! adod
Kenyér- s borszinben.

Oh égő szeretet! gyúlaszd fel lelkünk.
Hogy tégedet mi is híven szeressünk,
És neked háladást mondjunk örök áldást,
Kegyelmezz nekünk.

57.

Egekből eredett angyali kenyér!

Melyben elrejtett az élő test és vér;
Csodáknak csodája szeretet munkája,

Oh nagy szentség!

Kenyérnek színében és bornak ízében

Ugy mint ember itten és mint Isten.

Mannával tartatott hajdan zsidóság,

Melylyel példáztatott ezen valóság;

Már most mi híveid, kik vagyunk népeid,

Tápláltatunk

Tulajdon testeddel, szentséges véreddel,

Megváltó Jézusunk, Ur Krisztusunk!

Azért leborulunk, ártatlan bárány!

Tehozzád járulunk szelid pellikán!

Mert istenségedet és emberségedet

Itt mi hiszszük;

Add, hogy megmaradjunk s mindig gyarapodjunk

Ez erős hitünkben s hívségünkben.

Add, midőn járulunk te szent testedhez,

S rettegve borúlunk drága véredhez,

Ne vegyük Judással lelki kárvallás

Szentségedet,

Hanem buzgósággal, alázatossággal,

Méltó készüllettel s szeretettel.

58.

Ez nagy szentség valóban,

Ezt imádjuk legjobban,

Melyet Jézus nekünk hagyott

Testamentomban.

Együtt van itt test és vér,

Mely minden kincsessel felér.

Ha elhagyjuk vétkeinket,
Minden jót ígér.

Háborútól oltalmaz,
Híveidnek irgalmaz,
A döghalált és éhséget,
Tőlünk távoztasd.

Állj mellettiünk, nagy Isten!
Rejtett e kenyérszinben.
Légy irgalmas, kérünk hallgass
Minden szükségben.

Tebenned van reményünk,
Életünk s egészségünk
Egyedül csak téged kérünk,
Légy segítségünk.

Add, hogy készen lehessünk,
Boldog halált érhessünk,
E világból ha kimulunk,
Veled lehessünk.

59.

Üdvözlégy oh áldott drága nagy szentség!
Kenyér s bor szín alatt, igaz Istenség!
Szerelmes Jézusom, itt jelen hiszlek,
Megváltó Krisztusom! mélyen tisztellek.

Imádlak tégedet teljes erőmből,
Oltári szentségben buzgó lelkemből,
Ezerszer köszöntlek Krisztus szent teste!
Ezerszer áldalak Jézus szent vére!

Te vagy életemnek hű vezérlője,
Lelki szükségemnek felsegítője,
A miért Jézusom, téged imádlak,
Az ég és föld előtt felmagasztallak.

Mikor szent testedet magamhoz veszem,
 Nagy édességedet lelkemben érzem,
 Oh drága Jézusom! hozzám mily jó vagy,
 Lelkem hajlékába mind végig maradj.

60.

Üdvözlég, áldott légy, szent test és vér!
 Mely kenyér- s borszinben elrejtetél,
 Lelkünk eledele, bús szívünk öröme.
 Megváltó Jézusunk teste s vére.

Csodálja ég és föld irgalmadat,
 Hogy ily áldozatra adtad magad,
 A bűnös emberért, a háladatlanért,
 Adtál kín s halállal oly drága bért.

Oh kegyelmes Atyánk! nézz Fiadra,
 S érte fogadj minket irgalmadba;
 Az eltévedett juh, a tékozló fiu
 Hozzád tér, oh Atyánk, légy irgalmas.

61.

Végzetetlen fölség, elrejtett Istenség!
 Kenyér színe alatt szentséges vendégség!
 Téged áldunk, s leborulunk,
 Szent, szent, szent vagy, felkiáltunk,
 Oh áldott nagy szentség! Isten és emberség.

Lelkemnek jegyese, oh édes Jézusom!
 Szivemnek öröme, Megváltó Krisztusom!
 Mint a gyermek jó anyjának
 Emlőjéhez dajkájának,
 Futok sebeidhez, lelkem kincseihez.

Zörgetsz már szivemnek ajtaján, szerelmem!
 Nyisd fel! azt kiáltod, s adjon szállást lelkem.

Ah felnyitom már szívemet,
 Szállj be ajánlom lelkemet.
 Oh égi vendégem, légy én üdvösségem.

Élek már én, nem én, hanem élsz te bennem,
 Életem s halálom Ura én Istenem!
 Te légy mindig én lelkemben,
 Oh tarts meg szent kegyelmedben,
 Szerelmed szent tüze lángoljon szívemben.

62.

Üdvözlégy Oltáriszentség!
 Csodálatos szent Istenség!
 Téged szívemből imádlak,
 Királyi székedben áldlak.
 *Üdvözlégy szent szakramentom!
 Százezerszer meg ezerszer, én Jézusom.

Ha mindenszentek szívével,
 S az angyaloknak nyelvével,
 Tégedet köszönhetnélek:
 Ugy méltán dicsérhetnélek:
 *Üdvözlégy stb.

Öntsd szívembe szerelmedet,
 Egyedül te birj engemet;
 Nagy szentség! siess hozzám már,
 Mert szívem csak tégedet vár:
 *Üdvözlégy stb.

Ellankadok szerelmedtől,
 Elolvadok szent tűzedtől;
 Szívem hadd lakjék szivedben,
 Hadd égjen el szerelmedben.
 *Üdvözlégy stb.

Életünknek végóráján,
 Hogy ne kísértsen a sátán,
 Te légy én erős gyámolóm,
 Mert kívüled nincs oltalom.
 *Üdvözlégy stb.

63.

Lelküink üdvössége Krisztus van itt jelen,
 Az örök szeretet, Isteni kegyelem,
 Ki az égből leszállani
 S érettünk kész volt meghalni,
 Urunk Jézus Krisztus!

Irgalmas pellikán, ki magas keresztfán
 Minket megváltottál szent véred nagy árán,
 Légy kegyelmes szent nevedért,
 Öt mélységes sebeidért.
 Urunk Jézus Krisztus!

Mint pellikán-madár mellét kiszaggatja,
 S fiait tulajdon vérével itatja,
 Ugy táplálsz te szent testeddel,
 S itatsz minket szent véreddel,
 Urunk Jézus Krisztus!

Világ váltságáért szived óhajtása
 Elég bér lett volna csepp véred ontása;
 Te pedig adván lelkedet,
 Egészen ontád véredet,
 Urunk Jézus Krisztus!

Te mondád: mindnyájan én hozzám jőjjetek,
 Kik terhelve vagytok, hogy megpihenjete,
 Drága véred szent forrása
 Legyen szívünk bő áldása,
 Urunk Jézus Krisztus!

Oh kegyes Megváltónk, ki drága kebledet
 Értünk nyitva tartod mind az öt sebedet.
 Oh fogadd be lelkeinket,
 Kegyelmedbe tarts meg minket,
 Urunk Jézus Krisztus!

64.

Kenyér színben elrejtezett
 Oh mennyei nagy Fölség,
 Szent orvosunk, oh Jézusunk
 Szerelmeddel szívünk ég.
 Angyaloknak szent karoknak
 Te vagy dicsősége.
 Égieknek, földieknek
 Igaz gyönyörűsége.

Téged vallunk Urunknak mondunk!
 Isteni nagy méltóság!
 Itt imádunk szivből áldunk
 Fölséges hatalmasság!
 Valósággal s bátorsággal
 Itt hiszszük Istenséged
 Elrejtezve s befödözve
 Jelen van, s emberséged.

Tehát kérlek, bűnös lélek
 Uradhoz folyamodjál,
 Szükségedben, inségedben
 Jézushoz fohászkodjál,
 Meghalt érted, most is éltet
 Angyali szent étellel,
 Ha neki élsz s a bűntől félsz,
 Megáld égi kincsekkel.

65.

Üdvözlégy édes Jézusunk!
 Erős hittel kit itt vallunk,
 E szentségben mi imádunk,
 S igaz Istenünknek tartunk.

Üdvözlégy Krisztus szent vére,
 Bűneink eltörlő bére,
 Kit a szeretet vitt erre.
 Hogy lennél üdvösségünkre.

Te vagy világ Megváltója,
 Mindnyájunk szabadítója,
     Éhes lelkünk táplálója,
     Bús szivünk vidámítója.

Utolsó vacsorát éven,
 Tanítványid veled lévén,
     Kenyeret testeddé tevén,
     Velünk maradsz ezt szerevén.

Elmének ezen csodálkozik,
 Értelmünk is álmélkodik,
     Hogy tested itt elrejtetik,
     Kenyér színében vétetik.

De magad rendelted tudjuk,
 Azt pedig igaznak tartjuk,
     Azért kétség nélkül valljuk,
     Ámbár szemünkkel nem látjuk.

Most tehát kik jelen vagyunk,
 Szined előtt leborulunk,
     Fenn szóval hozzád kiáltunk,
     Kérvén könyörülj mi rajtunk.

Segíts minden szükségünkben,
 Védelmezz veszedelmünkben,
     Gyógyíts meg betegségünkben,
     Vezérelj minden ügyünkben.

Dőghalál minket ne érjen,
 Éhség hazánkba ne lépjen,
     Vérontásnak vége légyen,
     Ellenségünk megbékéljen.

Földeinkre adj bőséget,
 Szőlőnkőe termékenységet,
     Adj ezekhez egészséget,
     Hogy áldhasson érte néped.

Azért hozzád folyamodunk,
 Tiszta szivből fohászkodunk,
 Áldj meg minket oh Jézusunk!
 Kit e szentségben imádunk.

66.

Testé lett szent Ige! Jézusom imádlak,
 Kenyér s bor szín alatt Istenemnek vallak,
 Én meg nem tagadlak, bár érted meghaljak,
 Üdvösség Urának Jézusom kiáltlak.

Erős hittel hiszem, hogy itten jelen vagy,
 És a bűnösökhöz irgalmasságod nagy;
 Azért hozzád fogadj, és soha el ne hagyj,
 Örök boldogságot édes Jézusom adj.

Töredelmes szívvvel elődbe borulok,
 Vétkeim siratván, immár megjobbulok,
 Tőled, kegyes Jézus, bocsánatot várok,
 Mert a bűnösöknek Te vagy orvosságjok.

Hogy hajlékomba jőjj, én méltó nem vagyok,
 De csak szóval mondjad és meggyógyulhatok,
 S bűnömet megbánva, végre boldogságba
 A te érdemidért jutok mennyországba.

67.

Oh szeretet szent emléke
 Jézus szent teste s vére,
 Ki jelen vagy az oltáron,
 Lelkünknek élelmére.
 Vedd szivünk mély imádását,
 S lelkünk erős fogadását
 Háladásul s viszonzásul
 Neved dicsőségére.

Mit az utolsó vacsorán
 Tanítványidnak adtál,
 S annyi kín közt a keresztfán
 Érettünk feláldoztál;
 Itt van drága tested s véred
 Istenséged emberséged
 Elrejtezve; te szeretve
 Végig velünk maradtál.

Oh ki ennyire szerettél
 Élve s halva bennünket,
 És az örök boldogságra
 Így táplálsz lelkünket:
 Add, hogy, kik most magasztalunk,
 Hozzád mindig hűk maradjunk;
 Hit, reményben s szeretetben
 Tartsd meg végig szívünket.

68.

„Kegyességgel hívsz“ stb. szerint.

Rettegve, de mégis bízva
 Leborulok előtted,
 Oh nagy Isten! ne taszítsd
 A hozzád esdeklőket.

Visszaretent nagy fölséged,
 Bár most itt elrejtezett:
 De azért e nagy szentségben
 Féljük Istenségedet.

Azde bizalomra gerjeszt,
 Az isteni szeretet,
 Ki, hogy testvérünk lehessen,
 Elhagyá az egetet.

Elrémít a sok bűnökkel
 Terhelt lelkiismeret:
 Mert mi hálátlanok gyakran
 Megbántottunk tégedet

De bocsánatot ígérnek
 Vigasztaló szavaid,
 Várva várnak a kereszten
 Kiterjesztett karjaid.

Te vagy itt e nagy szentségben,
 Ki a kereszten valál,
 S ki hogy nekünk életet nyerj,
 Annyi kín közt meghalál.

Bízva jöttünk hát elődbe
 Irgalomnak kútfeje!
 Tisztítson meg vétkeinktől
 Szeot halálod ereje.

Te gyógyítsd meg sebeinket
 Önts belénk vigasztalást,
 Bátoríts végső harcunkon,
 S adj boldog föltámadást.

69.

Választottak gabonája, az oltári nagy szentség,
 Legyen áldva és imádva Ő, ki étel és vendég.

Jézus, ki kevés kenyérrel sok ezreket táplála:
 Itt szent testét s vérét adja lelkünk táplálására.

Nem jelkép ez, mint a manna, mit az Ur egykor adott;
 Itt valóságot imádunk, az örök áldozatot.

Életünknek pusztaságán. üdvözlégy égő kenyér!
 Áldott légy, kit lelkünk szomjaz, értünk ontott drága vér.

Oh testté lett örök Ige! te foglald el szivünket,
 Egyesíts minket magaddal és üdvözítsd lelkünket.

70.

Ki ad nekünk oly égő tisztá zengzetet,
 Minővel a szeráfok betöltik az eget?

*Hogy téged e szentségben imádvá méltóképen
Dicsérjünk édes Jézus.

Oh bár a patriarchák rendíthetlen hite,
S a próféták reménye föllelkesítene :

*Hogy téged e szentségben stb.

Bár oly híven szeretnénk, mint szent apostolid,
S a kiknek vére által terjedt az égi hit :

*Hogy téged e szentségben stb.

Buzgalmukat bár adnák nekünk a hitvallók,
Bár a szent hitnek égi érzelmét birhatnók :

*Hogy téged e szentségben stb.

Oh bár a minden szentek örök szeretete,
S példája szeretetre föllelkesítene :

*Hogy téged e szentségben stb.

De a bűnös halandó, mit adhat egyebet,
Mint bűnein kesergő s bánkódó könnyeket ;

*Hogy téged e szentségben stb.

Szándékunkat fogadd el, oh Jézus kegyesen,
S add, hogy szívünk szándéka mind jótetté legyen.

*Hogy téged e szentségben stb.

71.

Üdvözlégy Krisztusnak drága szent teste!
Áldott légy Jézusnak piros szent vére!

*Oh mely áldott vagy Oltáriszentség!

Angyali drága vendégség.

Üdvözlégy nagy szentség, élet adója!

Mi bűnös lelkünknek megorvoslója! * Oh mely stb.

Üdvözlégy nagy szentség, Istennek Fia!

A szűz Máriának ékes virága! * Oh mely stb.

Üdvözlégység nagy szentség, lelkünk vendége!
Mennyei karoknak gyönyörúsége! *Oh mely stb.

Üdvözlégység nagy szentség, igaz Istenség!
Kenyér s bor szín alatt rejtett emberség! *Oh stb.

Üdvözlégység nagy szentség, isteni bárány!
Kinek megváltatott világ az árán! *Oh mely stb.

Üdvözlégység nagy szentség, mennyei kenyér!
Világ életéért kiontatott vér! *Oh mely stb.

Üdvözlégység nagy szentség, élet kútfője!
Megtért bűnösöknek tiszta fürdője! *Oh mely stb.

Üdvözlégység nagy szentség, hívek mannája!
A lankadó lelkek éltető fája! *Oh mely stb.

Üdvözlégység nagy szentség! csodák csodája!
Égi malasztoknak örök tárháza! *Oh mely stb.

Dicséret, dicsőség Jézus testének,
Örök hálaadás drága vérének. *Oh mely stb.

72.

Udvözlégység oh drágalátos nagy szentség!
Melyben rejtve van Istenség s emberség;
Kérünk ne hagyj híveidet, bűnbe esett népeidet,
Hanem adjad kegyelmedet nagy Felség!

'Te kész voltál mennyből alá szállani,
Szent véredet egy cseppig kiontani,
Kérünk ne legyen hiába, szenvedésed drága ára,
Hanem a mi szegény lelkünk hasznára.

Mindnyájan, kik vagyunk egy igaz hitben,
Áldunk és imádunk e szent szentségben,
Mint megváltó Istenünket, ki táplálja mi lelkünket,
Oh légy velünk és üdvözíts bennünket.

73.

Oh égből szállott kenyér!
Értünk ontott drága vér!
Hittel áldunk és imádunk,
Bár az élme fel nem ér.

Végzetetlen Istenség,
Szerető nagy kegyesség!
Az oltáron velünk áldjon
Tégedet a föld és ég.

Oh mennyei seregek!
Velünk egyesüljeteK,
Tiszta lelkek! az Istennek
Irgalmáról zengjeteK.

Nap, hold, fényes csillagok,
Imádva ragyogjateK;
S hitünk fénye őt dicsérje,
Kit ragyogva áldotok.

Legyen egy szív egy lélek
Azokban kik dicsérnek
Oh nagy Isten! e szentségben,
S nyerjék meg, mit remélnek.

Legfőbb reményünk te vagy!
Jézus kérünk el ne hagyj;
Légy vezérünk s hogy czélt érzünk,
Malasztot s irgalmat adj.

74.

Zálogát adtad, oh Jézus!
Örök szeretetednek,
Rendelvén e nagy szentséget
És adván híveidnek.
Hogy veled egyesülhessünk
S téged viszont szeressünk,

Áldás, dicséret, imádás
Legyen ezért nevednek.

Irgalmasságod, nem nézte
A mi gyarlóságunkat,
És ellened elkövetett
Nagy hálátlanságunkat.
Te megmenteni akartál
S azért értünk meghaltál,
Eltörölvén a keresztfán
Régi adósságunkat.

Ekkép tieiddé tettél,
Kegyes Jézus! bennünket.
Add, hogy tőled semmi többé
El ne vonja lelkünket.
Védjen e szentség oltalma,
S kövessünk élve, halva.
Uram Jézus! áldd meg kérünk
E szent föltételünket.

75.

Kapossy É. T.

Bűnösöknek üdvössége, elesettek reménysége,
Jézus drága szent Szive! alázattal itt meghajlik,
E szín alatt lenni vallunk, Jézus drága szent Szive!
Leborúlva kit dicsérnek az egeknek angyali:
Szine alá e kenyérnek méltóztattál szállani.

Csak bár tudnánk méltóképen imádni e nagy szentségben,
Jézus drága szent Szive! te vagy a mi lelkünk ára,
Véred mosott meg tisztára, Jézus drága szent Szive!
Árazd reánk, kik sóhajtunk, irgalmadnak tengerét;
S ne engedd elveszni rajtunk, drága véred érdemét.

Szivünket te ékesítsd fel reménységgel s élő hittel
Jézus drága szent Szive! ruházz föl szent szelidséggel,

Alázat mély érzetével, Jézus drága szent Szive!
Szegénységben, bántalmakban, te légy mi támaszunk
Szenvedésben, fájdalomban egyedüli vigaszunk.

Gyengéd szívet adj minekünk, kik ellened gyakran vétünk
Jézus drága szent Szive! határtalan kegyelmedbe
A megtérőt, kérünk, vedd be, Jézus drága szent Szive!
Gerjeszd bennünk, átvert szent Sziv! szereteted lángjait,
Szívünk hozzád hogy legyen hív, koporsónk bezártáig.

76.

Dal. „Oh Mária malasztok edénye“ stb. *Kovács M. II. k. 18. l.*

Borulj porba, ájtatos keresztény!
Nézzed Jézust véres szent keresztjén;
Lám mily nagy a te kis lelked ára,
Érted halt meg az Isten Báránya.

Hogy a bűnös ember el ne veszszen,
Meghalt érte a kínos keresztén;
Az angyalok égi boldogsága
Lőn a bűnös világnak váltsága.

De ennél is többet tett Ő érted,
Hogy szerezzen neked örök éltet:
A kenyér s bor szín alatt itten
Jelen van a megváltó nagy Isten.

Mint szomjas az életforrásához,
Miként beteg siet orvosához:
Hozzá siess, oh bűnös halandó!
Bocsánatra ő mindig hajlandó.

Édes Jézus! ki leszálltál mennyből,
Moss ki minket az undok bünszenyből;
Könyörülj meg az emberiségen,
Részelted a váltság gyümölcsében.

Oh, irgalom atyja! kérünk téged,
Gerjesz bennünk hitet reménységet;

Adj malasztot, hogy szivünk ujúljon,
Hogy a bűnös megtérjen s jobbuljon.

Mi tieid vagyunk élve-halva,
Meg nem bántunk többé készakarva;
Piros véred véghetetlen ára
Igy válik majd lelkünknek javára.

Szent kimulást engedj kérünk végre,
Hogy juthassunk mindnyájan az égbe,
És te veled egy szent társaságban
Lakhassunk majd a szép mennyországban.

77.

E dicsőült testet és vért
Zengje nyelvünk szent dala,
Zengje, áldván, mint magas bért,
Melyet értünk nyújt vala
Isten-ember, bűneinkért
Hogy keresztfán meghala.

Szúzi méhben testet öltvén
Földre szállt ő, s jára itt,
Nagy kegyek közt hintegetvén
Szent igéje magvait:
Fő csodával befejezvén
Üdvös élte napjait,

Hogy a bárányt hű körében
Végzetül kiosztaná,
Mint az Isten ó frigyében
A zsidóknak meghagyá:
Nagy szerelme szent hevében
Etkül önmagát adá.

Jézusomnak egy szavára
Teste lészen a kenyér:

Áldomást mond a pohárra
S ime foly belőle vér:
Tartozunk ezt hinni, bár a
Külszin itten mást ígér.

Ép ezért borúlva, áldjuk
E szentségben Istenünk;
Ó kötéstől újhoz álljunk,
Ő hagyá meg ezt nekünk:
Higgyük ebben és imádjuk,
A mit el nem ér eszünk.

Énekeljünk az Atyának,
S e világra küldetett
Egyszülötte szent Fiának,
A ki lelkünk étke lett,
S kettejőktől származónak
Egyesült dicséretet.

78.

Midőn ott vala szent János Páthmos szigetébe,
Ott elragadtatott vala vasárnap lelkébe;
Láta huszonnégy véneket, leborúlva énekeket,
Kik mondtak báránynak.

Előttetek az a bárány buzgó keresztények
Aki előtt arczájokra borúltak a vének;
Ti is hát leborúljatok, mint Uratokat áldjátok
E szakramentomban.

Oh irgalmas nagy Ur Isten im hát itten vallunk,
Térd s fő hajtva te előtted szivből leborulunk;
Légy segítse népednek, kik előtted esedeznek
E szakramentomban.

79.

E drága szentségben jelen lenni hiszünk,
Jézus! de elődbe bűnös szivet viszünk;

Tisztítsd meg azt szent véred fürdőjében,
Ne engedd heverni a bűn fertőjében,

Isten szent báránya! ki világ bűneit,
Magadra vállaltad és annak szennyeit;
Véreddel lemostad, de mi háládatlan,
Ujra beszennyeztük s szennyezzük untalan.

Tisztítsd meg hát előbb e bűnös hajlékot,
Azután lehet csak abban tiszta lakod;
Arra pedig tőled elég leszen egy szó.
Tisztább s fehérebb lesz mint a legtisztább hó.

Örömmel fogadunk majd akkor magunkhoz,
Ha méltóvá teszed szivünket magadhoz:
Méltók pedig csak úgy leszünk, ha véred mos.
Jőjj hát és tisztíts meg mennyei szent orvos.

80.

Kapossy É. T.

Engedj oltársámolyodra leborúlni Istenünk!
Hogy imádjunk áhitattal s feláldozzuk mindenünk.
Örvendező szívvél s nyelvvel hirdetjük itt létedet.
Add, hogy mindig szentebb hévvel dicsérhessük nevedet

A keresztfán e világért feláldoztad éltedet;
Az oltári nagy szentségben étkül adtad testedet.
Szereteted átkarolja az emberek fiait;
Velünk maradsz e szentségben a világ végnapjáig.

Oh Istennek egy szülötte! mi ösztönzött tégedet,
Az alacsony földre szállva, hogy elhagyjad az eget?
A szeretet tette mindezt, ez vonzott a földre le;
Hogy kegyelmet leltünk nálad, szent szivednek érdeme.

Angyal s ember, az ég és föld magasztalva áldjanak
E fölséges nagy szentségben, a kenyér- s borszin alatt
Jézus nevét dicsőítsük, mint üdvünk zálogát;
Szeretettől égő szive bűnbánóknak megbocsát.

Oh én eddig nem szerettem e szerető lángszívet;
 Bűnben élve, az én keblem volt iránta jéghideg.
 De ezentúl, édes Jézus! nem búsítom szivedet:
 Tied vagyok élve-halva, oh végtelen szeretet!

Édes Jézus! jőjj szívembe, Te légy az én életem;
 Ki így szeretsz, teéretted a világot megvetem.
 Földi pályafutásomban kalauzom most te légy;
 Halálomnak végóráján magadhoz az égbe végy.

81.

Kapossy É. T.

Édes Jézus! határtalan, jóságodat, ha zengem,
 Olvadoz mint a szinarany, szívem forró keblemben.

*Jézus, Jézus, Jézus tested s véred van itt jelen,
 Ez oltáron, e szent helyen, az életnek kenyere,
 Üdvösségünk kútfeje, én édes Istenem!

Oh szeretet szent záloga, bámúlandó nagy szentség!
 Meg nem foghat téged soha sem a bűnös föld sem ég.

*Jézus, Jézus, stb.

Imádjátok, buzgó hívek! ez Oltári szentséget;
 Kegyelemmel eltelt szívek! áhitattal vegyétek.

*Jézus, Jézus, stb.

Te is imád, lelkem hite, itt e kenyér színében,
 Kit kegyelme vont le ide, ő visz téged az égbe.

*Jézus, Jézus, stb.

82.

Dallam: „Ég, föld, nap“ stb. szerint.

Égi Atya egyszülötte, ki emberi testet ölte,
 *Jőjj szívembe édes Jézusom! légy lelki orvosom.

Az én szívem ki van tárva, malasztodat várva várja.

*Jőjj szívembe édes Jézusom! stb.

Drága véred e szentségben oltalmam és erősségem.

*Jőjj szívembe édes Jézusom! légy lelki orvosom.

Éltem borult bús egére fessen hajnal szived vére.

*Jőjj szívembe édes Jézusom! stb.

Lángszerelmű szived vére, mossa lelkem hófehérre.

*Jőjj szívembe édes Jézusom! stb.

Szivsebednek vérfolyása, bűnös lelkek üdvforrása.

*Jőjj szívembe édes Jézusom! stb.

Kínhalálod érdemében bűnös lelkem, add, részt vegyen.

*Jőjj szívembe édes Jézusom! stb.

Ne nézd lelki gyarlóságom, szent vérem, szent istápom.

*Jőjj szívem édes Jézusom! stb.

Köss engemet szent szivedhez, szívemet fűzd a tiedhez.

*Jőjj szívembe édes Jézusom! stb.

Szivsebedbe szívem vedd be és segíts föl a mennyekbe.

*Jőjj szívembe édes Jézusom! stb.

83.

Bűnös lélek! ide siess,

A ki meg vagy terhelve,
Lelki könnyebbséget vehetsz,

Bűneidet itt tedd le;

*Földig borulj, neki hódolj.

Kérj kegyelmet, hogy megtisztulj,
Bűneid undokságából

Lelkiképen megújulj.

Oltári drága szentségben

Itt van a te orvosod,

Kenyérszin alatt elrejtve

Égi kegyes gyámolod,

*Ki meggyógyít bűneidből,

Csak térj hozzá tiszta szívből,

Vétkeidet megbocsátja
Irgalma s bőségeből.

Hatalmas Ur mennyben földön,
Erejét mindeneken,
De nagy irgalmát mutatja
A bűnös embereken,
*Ki hozzá tér, az sok jót nyer,
Mikkel semmi kincs fel nem ér,
Boldog a ki szivből kér,
Kegyelmet nyerve meg tér.

Azért tehát keseredett
Hívek, ide jőjjetek,
Ezen drága nagy szentségben
Áldja Istent lelketek :
*Buzgó szivvel itt kérjeteK
Vigasztalást lelketeknek,
S elveszi bűnötök terhét,
S így üdvösséget nyertek.

84.

Dicsérd, Sion, megváltódat,
Vezéredet, Pásztorodat,
Vig szivvel és énekekkel.

Dicsérd minden érzésseddel,
Mert bármi nagy dicsérettel,
Szived őt nem éri fel.

Mit énekünk áldva hirdet,
A kenyér, mely él és éltet,
Nyújtatik ma itt nekünk.

Mit, hogy hajdan asztalánál,
Jézus a végvacsoránál
Nyújta, nem kételkedünk.

Legyen zengő, legyen édes,
Legyen tiszta és fenséges
Lelkünk jelen öröme.

Az oltári nagy szentségnek,
E nagy szentség szerzésének
Van ma fényes ünnepe.

Az ó-husvét megszűnt ebben,
Az új király új törvényben
Köt velünk itt új frigyet.

A jelképek valósultak
A régiék felujúltak,
S napfény jött az éj felett.

Mit a végső vacsoránál
Tőn Jézus, szent parancsánál,
Fogva, mi is ugy teszünk.

A hatalmat nagy kegyétől
Nyerve lelkeinknek étkül
Kenyeret s bort szentelünk.

Főigazság ez hitünkben;
Hogy kenyér s bor egyetemben
Testté s vérré változik.

Valljuk ezt mi élő hittel,
Bárha elménk érzékinkkel
Rajta elcsodálkozik.

Bár Urunknak teste s vére,
Más alakra, más ízére,
Lényegre egy mindenik.

85.

Molnár J.-től.

Mint szeretsz engemet egy kis teremtetten lényedet,
Ki vagy ég s föld Ura, én pedig csak föld pora;

Még is ily gyarlóhoz te szegény szolgálhoz
 Kivánsz leszállani, velem lakni,
 Velem közölteted drágalátos véred s tested.

Égő szerelmedet hozzám való nagy kegyedet,
 Elmém meg nem fogja, nyelvem ki nem mondhatja.
 Néked az angyalok és a Kherubimok
 Térdet s fejet hajtnak úgy imádnak,
 Mégis nem ellenzed ily bűnösnél való léted.

Dicsérlek holtomig, éltem végső órájáig,
 Krisztusnak szent teste, Jézus drágalátos vére.
 Áldjon együtt velem, az ég s föld szerelmem,
 Méltó dicsérettel s tisztelettel,
 Egyálandó képen örökön örökké Amen.

86.

Bertics A.-tól.

Buzgó lélekkel ide gyűlt népség,
 Borulj mind arczra hív kereszténység,
 Mert ime itten e nagy szentségben,
 Van Isten fia, kenyér s bor színében.

Alázatosan lelki szemekkel
 Nézz ez oltárra és igaz hittel,
 Itt mit szemlélhetsz, ebben remélhetsz
 Lelki ujjulást, ha kérsz itten nyerhetsz.

Kész ennél mindig az irgalmazás,
 Királyi székét nem veszi el más;
 Ennek szolgálnak minden angyalok,
 S áldják szüntelen mennyei szent karok.

Szentséges ostya mi is imádunk,
 Szentségeidnek mert mi helyt adunk.
 A vég vacsorán amiket mondál,
 Tanítványidnak kenyeret, bort nyújtván.

Azért oh Jézus hozzád siettünk,
Erős fogadást előtted teszünk;
Hogy lelkünk amig bennünk lesz mindig
Szent vagy kiáltjuk oltári nagy szentség.

87.

Felszáll az oltárra, bús tekintetem,
Bámulok, csodálva, a nagy szereteten,
Hogy téged, nagy Felség!
Rejt e titkos szentség,
Lelkem vendégsége,
Titkok mélysége.

Oh szent imádandó Jézusom szive,
Örök bámulandó szeretet mive,
Mint orvos s orvosság
Itt vagy égi Jóság,
Hitünk dicsősége,
Titkok mélysége!

Ambár terhes gálya az én kebelem,
Ámbár bűnöm száma szörnyű s végtelen:
Mutasd, hogy kegyes vagy
Hozzám kegyelmed nagy,
Szivünk édessége,
Titkok mélysége!

Zsámolyodon, nézd csak, arczra borulok,
Föl sem kelek mig csak meg nem tisztulok,
Nézz rám e szentségből,
Irgalmad egéből,
Bűnösök mentsége,
Titkok mélysége!

Szivemet kínálom, oh én kegyesem!
Lelkemet ajánlom, édes jegyesem!
Mennyegzős ruhámra
Folyik könnyem árja,
Angyalok szépsége!
Titkok mélysége!

Tégy raboddá engem, forró szeretet!
 Gerjedezve lelkem utánnad eped,
 Szívemet szivedből,
 Ki ne vesd kegyedből,
 Oh élet szentsége,
 Titkok mélysége!

88.

Kapossy É. T.

Hull mennyből a manna, angyalok szent kenyere.
 Az ég nagy irgalma, istenségéd ereje,
 Hogy szolgáltnak szent szavára,
 Leszáll hozzánk ez oltárra,
 Oh irgalmas Jézusom,
 Én megváltó Krisztusom!

Uram! szent oltárod az angyalok asztala;
 Szivedet kitárod, itt az égi lakoma.
 Buzgó lelkek! ide jertek,
 Itt kegyelmet s áldást nyertek,
 Ki Jézussal egyesül
 Keserve megédesül.

Uram! e szentségben imádjuk szent szivedet;
 Hiszszük, hogy egészen nekünk adod lényedet.
 Oh mennyei áldomásunk!
 Gyarlóságnál nincsen másunk;
 Hozzád sietünk,
 Nálad segílyt keresünk.

Mit adjak én neked, jóvoltodért, menny Ura?
 Én, kinek rút véték éltem teljes folyama.
 Szívem mélyén az alázat
 Épít neked aranyházat,
 Jőjj hát, kegyes Jézusom!
 Légy te lelki orvosom.

Én is, mint Magdolna, bűneimet siratom;
 Bár hasonló volna az övéhez bánatom.

Bár bűnömért vért onthatnék,
Vérkönyeket hullathatnék.
Szivem érted ég, dobog,
Szeretettől fellobog.

Mint egykor óhajtól lángolt a szent szűz Anya,
Megértvén Gábortól, hogy az Isten lesz fia:

Ugy vágyódik, eped lelkem,
Jőjj el, lakjál kebelemben
Oh irgalmas Jézusom,
En megváltó Krisztusom!

89.

Titkos nagy áldozat, Istennek szent Fia,
Mi bűnös lelkünknek, orvosa és díja,
Itt imádunk igaz hitből és tisztelünk tiszta szivből,
*Oh mennyei nagy Fölség! elrejtett Istenség.

Kenyér szine alatt bizonynyal szent tested;
És bor szine alatt jelen van szent véred,
Melyet értünk feláldoztál, a keresztfán bemutatnál.*

Jézus e szentségben örök kegyelmedből,
Adod tenmagadad, égő szeretetből;
Aki téged méltán veszen annak örök élte leszen.*

Áldjon az ég és föld, s a bűnös emberek,
Általad megtérvén téged dicsérjenek;
Szivünk minden dobbanása, legyen neved imádása.*

90.

Kovács M. II. K. 95. l.

Imádlak téged, titkos Istenség!
Áldom szentséged, elrejtett Felség!
Teljes szivemből, teljes elmémből,
Bár meg nem foglak, hiszlek és vallak.

Kész vagy rejtezni e nagy szentségbe,
Hogy ne hagyj esni engem kétségbe.

Oh! nem is esem; itt vagy, Kedvesem!
Hol te vagy kezes, szív mást nem keres.

Bátor a lélek, csak te el ne hagyj;
Halni sem félek, ha te velem vagy.
Nagy a bátorság, kész a boldogság,
Ha te szent és nagy szívemmel egy vagy.

Nincs már ott halál, hol te vagy Élet,
Ha jegyes bírál, nincsen ítélet.
Ha szent véred mos, nem kell más orvos,
A lélek véled mindenkor biztos.

Jőjj hát szívembe, édes Jézusom!
Olvadj keblemben, kegyes Krisztusom!
Táplálj, míg élek, majd úgy nem félek,
Mig bennem lélek lesz, neked élek.

Ne hagyd elveszni vérednek árát,
Ha látod esni, ne nézd el kárát.
Jőjj édes Gyámoly! míg éltem itt foly,
Kisérd el végig, kit tested ápol.

Foszs meg mindentől, édes Istenem!
Csak nálad nélkül ne kelljen lennem.
Mig éltem sem kell, ha téged nem lel:
Mert ez is halál, ha tőled megvál.

91.

Dall.: „Minden alkotmányok“ stb. szerint

Itt jelen vagy Jézus, oh szelid Bárány!
Hát imádunk szívből és áldunk mondván:
*Szent, szent, szent vagy mennyben és a szent kenyérben
Oh megtestesült Ige, szeretetnek szentsége.

Dicsőség királya, Jézus! üdvözlégy,
Minden szükségünkben, kérünk, gyámunk légy.*

Üdvözlégy ezerszer, Jézus, szent Urunk!
Kinék e szentségben hittel hódolunk.*

Igaz s ember Isten, Jézus, üdvözlégység!
 Ki azért vagy itten, hogy oltalmunk légy.
 *Szent, szent, szent vagy bennyben és a szent kenyérben
 Oh megtestesült Ige, szeretetnek szentsége.

Atya bölcsesége, testté vált Ige!
 Földünk reménysége, üdvünk szentsége!*

Hogy értünk szenvedtél, még leszünk áldunk;
 Hogy vérrel mentettél, hálákat mondunk.*

Könyörülj népeden, oh kegyes Bárány!
 Szánakodj képeden, szent véred árán.*

Add a föld gyümölcsét s tartsd meg azt nekünk;
 Vétkeink bilincseit oldozd fel kérünk.*

Szentséges véreddel szennyünkből tisztíts;
 Malasztal s épséggel minket gazdagíts.*

Halálunk óráján minket bátoríts,
 S ha kísért a sátán, hittel gyámolíts.*

92.

Kapossy É. T.

Körüllengik az oltárt, a boldog angyalok,
 Áldják, zengve örömsoltárt, a szent örökvalót.
 Láthatatlan szellemek! vigyétek lelkemet,
 Szárnyatokon hozzája, ő a bűnöst várja.

Oltárodra, ha nézek, áldások Istene!
 Ott látlak, kit a természet Urának ismere;
 Kit, midőn született, egy csillag hirdetett,
 Ki ha intett a vésznek: siri csendesség lett.

Jelen itt e szentségben, ki midőn meghala:
 Elsötétült a kék égen, a nap úgy gyászola;
 Kinek halálakor megtért a jobb lator
 Ki a földet ingatta, hogy lelkét kiadta.

Kiben a nagy kegyesség szép napja ránk virradt :
 A jó Pásztor itt szent testét adja juhainak.
 Mit nem tett még soha, legjobb édes anya :
 Táplál saját lényével, testével s vérével.

Oh élet szent adója! imád e tört kebel ;
 Áldást fakaszt minden óra, veled mely itt megy el.
 Jóvöltöd végtelen, vonj engem szüntelen,
 Légy mentségem, jó végem, s örök üdvösségem.

Oh én kegyes Megváltóm, szent kincsem, életem !
 Tested s véred szivből áldom s örömmel élvezem.
 Oh mennyei Jegyes ! légy én hozzám kegyes.
 Szentélyeddé tégy engem, nyugodjál lelkemben.

93.

Kovács M. II. k. 101. l.

Lángja szerelmednek, oh én Istenem !
 Kulcsa mindenednek, édes reményem !
 A ki téged szeret, minden kincset megvet,
 Mert gazdag mindene te vagy szeretet.

Hát semmi kívüled énnekem nem kell ;
 Mert üdvöt nélküled én lelkem nem lel.
 Gyűjtsd fel én szivemet, lepd el én keblemet
 Vedd e hivságtól minden kedvemet.

Itt vagy e szentségben, édes gyámolom !
 Hogy minden szükségben légy kész oltalom.
 Majd utánad futok, míg hozzád nem jutok,
 És e szentségednél uj szint nem váltok.

Mivel szerelmedből itt elrejtettél ;
 Fölséges kedvedből költségem lettél :
 Veled járok, kelek, alszom és ébredek,
 Míg lesz bennem lélek, testeddel élek.

94.

Dal.: „Oh szerelmes Istenem“ stb. szerint.

Jézusom én Istenem! szívem hozzád emelem,
Ki e drága szent helyen, kenyér színben vagy jelen.

Messze volt a mennyhaza, a szeretet lehozta,
Hogy légy lelkünk támasza, s e szentségben vigasza.

Jászoly, oltár s vérkereszt, mutatják, hogy mint szeretsz,
Szívünk hozzád ha feled fohászinkat meg ne ved.

Ki itten veled egyesül, minden jóra képesül,
Szeretetre lelkesül, keserve megédesül.

Itt az élet kenyere, az angyalok élete,
A szeretet tüzhelye, jámbor lelkek menhelye.

Angyalok és emberek, száraz föld és tengerek,
Napnyugat, dél és kelet, neki hálát zengjenek.

Fényes nap, hold s csillagok! hódolatot nyújtsatok,
Szép virágok nyiljatok, küldve neki illatot.

Oh én édes Jézusom! légy te lelki orvosom,
Szívem neked áldozom: oltárodra ezt hozom.

Te védj későn és korán, éltem delén és alkonyán,
Te légy lelki lakomán, mennyben fényes koronám.

95.

Dall. „Istenség mélysége“ szerint. *Bozóky 94. l.*

Jőjjetek angyalok,
Mennyei szent karok,
Imádni e szentséget;
Üdvünk szent záloga
Jézus van itt maga,
Őt szivből dicsérjétek.
Mi is porba borúlva,

Térdeinkre lehullva
Áldjuk e nagy fölséget.

Bámulják mindezek,
Angyalok s emberek,
Ama csodás nagy dolgot,
Hogy az Isten Fia,
Kit szült szűz Mária,
S ki érettünk vért ontott:
Leszállt e nagy szentségbe,
A kenyérnek színébe,
Ki ezt hiszi mily boldog.

Nap, hold és csillagok
Ti is boruljatok
Előtte le, imádva;
Azt, ki létet adott,
Az égi Alkotót,
Mindannyi lény imádja;
Mi megbánva bűnünket,
Adjuk neki szivünket,
Nagy irgalmát csodálva.

Mária szűz Anya,
Angyalok asszonya!
Nézd Fiad e szentségben;
Kiket éltet a hit,
Azokat te tanítsd
Élni Jézus szívében;
Mi is porba borúlva
Térdeinkre lehullva,
Imádjuk e szentségben!

96.

Jertek, imádjátok, tiszta szellemek!
Ez égi mannává lett szent kenyeret.
Krisztus teste már ez ostya,
Melyből ő szent kegyét osztja.

E bor a kegyelmek dús patakja,
Krisztus vére harmatja.

Imádom, Megváltóm! titkos testedet,
Mely tiszta szeplőtelen szűztől született;
A keresztfán értünk függve,
Ebből áradt lelkünk üdve,
S feltámadt dicsfényvel harmadnapra,
Mint előre mondotta.

Imádom, Megváltóm! drága véredet,
Mely tiszta szeplőtelen szűztől eredett;
Váltságunknak szent keresztjét
Bűneinkért ezzel festéd,
E piros szent vérnek lehullása
Lón üdvünknek forrása.

Kérlek, kegyes Jézus! vérhullásodért,
Kérlek a kereszten szent halálodért:
Oh bocsásd meg sok bűnünket,
Megjobbítjuk életünket,
Mutasd kegyelmedet, kérünk nekünk,
Ellened már nem vétünk.

Szent szűz! e drága test tőled született,
Ez imádandó vér tőled eredett:
Kérd méhednek szent gyümölcsét,
Hogy egykor, mint uti költség,
Szálljon be méltatlan kebelünkbe,
A mennybe úgy megyünk be.

97.

Áldozáskor.

Dal. „Ah, hol vagy magyarok“ stb. szerint.

Örülj vigadj lelkem, jó utra találtál,
A Krisztus Jézustól vendégül hivattál.

Krisztus asztalához, mert ma választattál,
Mit régen s gyakorta szivből óhajtottál.

Nr. 746 Égi kincstár

Angyali vendégség, melyben részesültél,
Drága szent eledel, melylyel ma elteltél.

Jézus teste s vére, mit ma hozzád vettél,
Oh nyugtalan lelkem, hogy megcsendesedtél.

Miután vétkeit Mária Magdolna
Töredelmes szívvvel megismerte volna.

Megszaggatta bűnre vivő szép ruháját.
Hamuval hinté be felczifrázott haját.

És szent lábaihoz borult a Krisztusnak,
Keserves könnyei sűrűen hullottak.

Elődbe borúlok, oh égi kegyelem!
Krisztus drága testét ime hozzám veszem.

98.

Oh Uram, oh Uram! nem vagyok méltó,
Hogy jőjj hajlékomba;
De ha te akarod, meggyógyulhatok,
Jól tudom egy szódra.
Vagyok is oly reményben,
Hogy én bűnös lelkemben
Megtisztulva leszek, ha részesülhetek,
Szent testedben és véredben.

Oh azért, Jézusom! ki itt elrejtve,
Vagy e szent oltáron:
Hallgasd meg kérésem s könyörülj rajtam
Te alkotmányodon.
Bocsásd meg bűneimet,
Számptalan tetteimet,
Testedben részesítsd, szent véreddel tisztítsd,
Én szívemet és lelkemet.

99.

Aldozásra.

Zöngedező ének-szóval, keresztények! jöjjetek,
A bűnbánat szentségében, kik kegyelmet nyertetek;
Meg van terítve az asztal, rajta az üdvösségetek,
Az Istennek szolgálásával, Krisztus testét vegyétek.

Jézus így hí benneteket: jertek, kedves vendégim!
Vegyétek az én testemet, oh legyetek testvérim;
Azért szenvedtem értetek a getszemáni kertben,
Hogy velem együtt éljetez szent Atyám örömeiben.

Mondjátok hát, jámbor lelkek! Uram nem vagyok méltó,
Hogy jöjj az én hajlékomba, meggyógyít egy kegyes szó!
Nézzetek a pap kezére s az oltáriszentségre,
Ennek buzgó élvezése vezet az üdvösségre.

Jöjj, angyalok szent kenyere! e szentséges ostyában;
Jöjj kegyelem nagy tengere! a Krisztus poharában:
Táplálj az Ur szent testével, itass drága vérével;
Ismertess meg már előre a mennynek gyönyörével.

Jézus Krisztus élő teste és kifolyt piros vére,
Őrizze meg lelkeinket itt az örök életre.
Imádjuk e testet és vért, hódoló szív s lélekkel,
Hogy láthassuk egykor színre, a mennyei szentekkel.

100.

Oh nagy szentség életfája,
Üdvösségünk drága ára,
Gyarló lelkek ereje!
Mennyből szállott titkos manna,
Bűnösöknek bizodalma.
Angyalok szent kenyere.

*Itt a bárány menyegzője
Oh jertek a menyegzőre,
Lakomázni angyalokkal
Vigadozni szent karokkal.

A szűzeknek vőlegénye,
 Az Ő drága teste s vére
 Van e két szent szin alatt ;
 Buzgó hivek, tiszta lelkek !
 Titeket vár a legszentebb,
 Kit szeráfok áldanak.
 *Itt a bárány mennyekzője stb.

Csodálatos szent vendégség,
 Hol az örök égi szépség
 A szűzekkel frigyesül ;
 Hol a szent test étékké lesz,
 A piros vér szivet éleszt,
 Isten s ember egyesül.
 *Itt a bárány mennyekzője stb.

A mi lelkünk éhes, szomjas,
 Téged éhez, téged szomjaz,
 Te vagy a mi életünk ;
 Ámde szegény alkotmányid,
 Kik hordjuk a bűn igáit,
 Méltatlanul hogy vegyünk ?
 *Itt a bárány mennyekzője stb.

Leborulunk im a porba,
 Megtört szívvél sóhajtozva,
 Jézus, kegyes szent hívünk !
 Adj lelket, megejtőzöttet,
 Hogy ne vétsünk immár többet,
 Kész szállásod lesz szivünk
 *Itt a bárány mennyekzője stb.

Hogy ha eljő a nagy este,
 Jőjj el hozzánk Krisztus teste,
 Vacsorádban részesíts ;
 Irgalmaddal fődj be minket,
 Bocsásd meg mi bűneinket,
 S szent hazádba fölsegíts,
 *Itt a bárány mennyekzője stb.

101.

Mennyekzős köntösbe öltözködjeteK,
 Szivben megtörődve, ide jőjjetek;
 Jézus étkül adja nekünk itt magát,
 Nincs aki megfogja ezt a nagy csodát.

Jer, Jézus arája! jegyessed fogadd,
 Rakd szent oltárára buzgó vágyadat
 Szent angyalok itten a vendég-hivók,
 Általok az Isten téged is hívott.

Ha valósággal tán most nem veheted,
 Szent kívánság folytán vágyaddal vegyed;
 Üdvöd vőlegénye, kebled mélyibe
 Szived örömeire kész lesz térni be.

Oh mennyei Szentség, oh nagy hatalom;
 Elrejtett Istenség, csoda-irgalom!
 Oh angyali asztal kenyere s bora!
 Szánk, szivünk magasztal, drága lakoma!

Jézus, lelkünk vágya, szivünk öröme!
 Elménk boldogsága, ég s föld gyönyöre!
 Tárt karokkal várunk, miként Zakeus:
 Térj be, térj minálunk, oh tőlünk ne fuss.

Hisz öröm miköztünk lakni teneked,
 Mi is hozzád jöttünk; áldd meg népedet:
 Ime most előtted arczra borulunk,
 Tápláld a hívóket lényeddel, Urunk!

Oh jőjj el, jőjj el már, égi vőlegény!
 Bús, lelkünk készen vár szivünk küszöbén;
 Életünk s reményünk, Jézus mindenünk,
 Esdekelve kérünk: egyesülj velünk.

102.

Mezey Jánostól.

Mennyben az Ur színe alatt,
 Udvarló szent angyalok!
 Kerubimok szerafimok,
 S ti dicső arkangyalok!
 Ez oltárhoz most jőjjetek,
 Mert itt vagyon mesteretek,
 Jertek hát imádására,
 Im szállt ez oltárra.

E világnak bűnös fia!
 Jer te is Istenedhez;
 Nézd, magát mint megalázza,
 Siess e nagy fölséghez.
 Megbocsátja bűneidet,
 Ha megvallod tetteidet,
 Kiterjeszti szent kezeit,
 Várja bűnös fiait.

Zokogó ajakkal borulj
 Szentséges lábaihoz,
 Bűneidet megsiratva,
 Essél szent zsámolyához.
 Mert megváltott a pokoltól,
 Az ördögnek rabságától,
 Érted meghalt a keresztfán,
 A szeretet oltárán.

Ember! elhidd s ne kételkedjél,
 Hiszen Jézus mondotta!
 Ez én testem, ez én vérem,
 Szent szájával vallotta
 Leborúlva hullj hát térdre,
 Tekints a te Istenedre,
 Higyj szentséges szent szavának.
 E csodás szent titoknak.

Istenem! jelenlétedet
 Hiszem teljes szivemből;
 Kerubim s szerafimokkal
 Magasztallak lelkemből.
 Majd ha végórám megkondúl,
 S testem a gyász sirba indul:
 Részeltess drága testedben,
 Ez oltári szentségben.

103.*Kapossy É. T.*

Leszállott már az oltárra,
 Szolgájának szent szavára,
 *A mennyei nagy király;
 E kenyér és bor színében,
 Önlényével e szentségben,
 *Hogy fogadjuk megkinál.

Mennyet hordoz kebelében
 S az angyalok örömében
 *Részesül, ki őt veszi;
 Kiket nem nyom súlyos vétek:
 Tiszta lelkek! oh vegyétek,
 *A szenteket szereti.

En nem vagyok méltó arra,
 Hogy felvessem, égi manna!
 *Rád bűnös két szememet;
 De ne tekintsd bűnös voltom,
 Im' könnyeim árját ontom,
 *Végy szivedbe engemet.

Bűnös fiad mellét verve,
 Szeme forró könnyel tele,
 *Lábaidhoz leborul;
 Látva e nagy s mély szentséget,
 Kínhalálod szenvedésed
 *Emlékében megújul.

Oh ártatlan tiszta bárány!
 A keresztfa véroltárán
 *Értem adtad éltedet,
 A bűn fiát vedd kegyedbe,
 Rejtsd el őt, mély szent sebedbe,
 *Ki hűséget most rebeg.

Életemnek véghatárán,
 Jőjj el, hozzám ne hagyj árván,
 *Szent testedben részesíts;
 Szenteidnek seregébe,
 Engem is majd kérlek, végy be,
 *S hozzád, mennybe, fölsegíts.

104.

Magad bizonyítod szent és örök való,
 Hogy az oltáraitok nem jel, hanem való;
 Im itt lakol velünk, vagy lelki kenyere,
 Oltalmunk, fegyverünk, istápunk s mindenünk.

Áldások Istene! hiszszük itt létedet,
 Ámbár hitünk szeme látja csak lényedet.
 Kegyelem tengere, lelkünknek kegyszere.
 Üdvösség kenyere, angyalok étele.

Ámbár bekerített a bűn minden felől,
 Uram! gyermekidet ne űzd szined elől;
 Irgalmazz, oh Urunk! elődbe borulunk,
 Tenéked hódolunk, kegyelmet koldulunk.

Ha a gonosz világ lelkünk vesztére tör,
 Ha ránk lövi nyilát: legyen kegyelmed őr;
 Mi csak benned bízunk, szent hősök kenyere,
 Légy a mi paizsunk, lelkünknek fegyvere.

Szerelmes hív, kezes, Jézus, Isten Fia!
 Az üdv utján vezess, kér a bűnök fia;
 Szivünk im jóra tér, esengve arra kér,
 Mennyben te légy a bér, győzedelmi babér.

105.

Kapossy É. T.

Mennyei nagy fölség örök hatalom,
 Kit szelid báránynya tőn az irgalom;
 Mannaként mennyből szállt angyali kenyér,
 Nagy titok, a melyet elme föl nem ér.
 Lelki szemmel, látlak és buzgón imádlak, jóság Istene!
 Szivem rejtekébe, kérlek, szállj bele.

Vádolom magamat, hogy bűnös vagyok,
 Ah, nem méltó szivem, hogy legyen lakod;
 Sir az ég fölöttem sok vétkem miatt,
 Mert nincs én nálamnál tékozlóbb fiad;
 De szemed intése, csak egy tekintése tisztává tehet.
 Szivem a te méltó hajlékod lehet.

Bűnöm amilyen nagy édes Alkotóm!
 Bár volna akkora az én bánatom:
 Sok vétkem vonja le nagy irgalmadat,
 Gyöngyözzék szememben a bús könnypatak.
 Jőjjetek szeráfok! az Urat áldjátok; mert engem bűnöst
 Kegyelme árjában ime megfüröszt.

Mily hála érne fel ily szeretetet?
 Szűz anyám, add oda gyöngéd szivedet
 E szivvel rebegek hálát, kegyes Ég,
 E szivvel szeretem lelkem jegyesét!
 Oh, jőjj édességem, szerelmes vendégem, jőjj boldogítóm.
 Keblemet előtted ime megnyitom.

Légy, Jézus! szivemmel, hogy szeresselek,
 Légy, Jézus! nyelvemmel, hogy dicsérjelek;
 Haljak meg előtted inkább e helyen,
 Mintsem én tehozzád legyek hűtelen.
 Ki oly hatalmas vagy, a mint irgalmad nagy, add áldásodat
 Hogy megtartsa szolgád, a mit most fogad!

106.

Adoro te latens.

Ajtattal imádlak, elrejtett Isten!
 Ki e színek alatt rejtezel itten;
 Az én egész szívem meghódol neked,
 Ki merül végkép, ha vizsgál tégedet.

A látás, tapintás, s ízlés csalódik,
 Hallás által tudni meg a valót itt;
 Jézus szavát hiszem, mint szent igazat,
 Igazság szavánál nincsen igazabb,

Keresztfán rejtve volt csak az Istenség,
 De itten elrejtve Isten s emberség;
 Én azért mindkettőt itt lenni hiszem,
 Mit a jobb lator kért, azt kéri hitem.

Nem láttam, mint Tamás, öt szent sebedet,
 Mégis Istenemnek vallak tégedet;
 Add, Uram! hogy fogytig jobban higyjelek,
 Benned reméljek és hőn szeresselek.

Krisztus halálának szent emlékjele,
 Emberek éltető élő kenyere!
 Add, hogy tebelőled éljen értelmem,
 S téged mindenkoron édesnek leljen.

Szerető pellikán, Jézusom, kérlek;
 Mosson engem, rútat, tisztára véred,
 Melynek elég csak egy, kis cseppecskéje,
 Hogy egy világ bűnét mossa fehérre.

Kit itt fátyolozva látlak, Jézusom!
 Add meg azt, mi után én úgy szomjazom:
 Lepel nélkül színed, hogy megláthassam.
 S dicsőíthesselek fenn a magasban.

107.

Dal. „Nagy szeretet“ stb. *Bozóky 108. l.*

Aldunk imádunk, égi Király!
 Kit a jók hisznek s látnak a hitnek,
 Sugárinál;
 Élet szentsége, lelkünk mentsége,
 Oh légy a mi szívünk édessége.

Te magad mondod, áldott Kegyes!
 Kit a kenyérnek és bor színének
 Leple fedez;
 Hogy csodaképen, e nagy szentségben
 Éppen úgy jelen vagy, mint az égben.

Mi gyarlók sokszor bűnben esünk;
 De azért kérünk, Jézus, testvérünk,
 Szent kezesünk:
 Könyörülj rajtunk, kik térdet hajtunk
 S hozzád buzgó szívvel felsóhajtunk.

A mi bűneink, igaz, nagyok;
 De szent irgalmad, csodahatalmad
 Sokkal nagyobb;
 S oh örök Jóság! te a föld rosszát
 Fölemeled mégis édig hozzád.

Add, édes Jézus! kegyelmedet,
 Gyámolíts minket, szánd meg ügyünket,
 Lelkünk beteg;
 Mint orvost várunk, légy erős várunk,
 Oltárod zsámolyán térden állunk.

Isten népének eledele,
 Bűnbe esteknek, fáradt lelkeknek
 Nyugvó helye!
 Légy te minékünk angyali étünk.
 Szent egedben pedig üdvösségünk.

108.

Mily magasztos szent hajlékod,
 Én Uram, én Istenem!
 Drágalátos ajándékod,
 Az oltáron föllelem.
 E világot ugy szereted,
 Oh mennyei szent Atya!
 Hogy egy örök szent szülötted,
 Lón váltságunk záloga!

Máriának szűz méhébe
 Szállt egykor a szent Ige,
 Most naponta e szentségbe
 Kedvünkért leszáll ide.
 E szentség az élet fája,
 Üdvösségünk rajt terem,
 Ez irgalma titoktára,
 Nem érti az értelem.

Ragyogtatja, égi Felség!
 A vérpiros szent kereszt,
 Ragyogtatja e nagy szentség,
 Hogy te minket mint szeretsz.
 Küldd le mennyből, égi jószág!
 Küldd hozzánk Szentlelkedet,
 Hogy a földi halandóság
 Imádja itt létedet.

Szent kezed áld, vagy büntet,
 Ránk fényt küld, vagy gyászt borít.
 Nézd térdünket és fejünket,
 Meghajtjuk im a porig.
 Mig itt élünk, adj a jóban
 Mindnyájunknak ujulást,
 S ha meghalunk, távozóban,
 Adj majd boldog kimulást.

Szánj meg minket,
 Áldj meg mennyből
 Itt térdeplő népedet,
 Hogy élhessünk itten szentül,
 Nyújtsd le védő kezedet.
 Szereteted nagy irgalmát
 Azoktól meg ne tagadd,
 Kik ismerni nem akarják atyai jóvoltodat.

Édes Jézus! véred ára
 Ugy lesz hasznos csak nekünk,
 Ha a vétek undok árja
 Nem rutítja életünk.
 Támogasson hát kegyelmed,
 Miglen pályát itt futunk,
 Hogy malasztod fénye mellett
 Mennyben vigyen fel utunk,

109.

Bozóki 111. l.

Ne törd magad, oh én lelkem!
 Ezen titkos szentségnél,
 Ne fáradozz, oh én lelkem!
 Angyali eledelnél,
 Hidd el, hogy ebben vagyon
 Isten istenségével,
 Ugy mint ember és Isten,
 Testével és vérével.

Királyok gyönyörűsége,
 Itt Isten elrejtőzött;
 Értünk testté lett szent Ige
 E szentségbe öltözött.
 Az angyalok kenyere,
 Tisztaságos asztala,
 Lón a gyöngék ereje,
 Szeretetnek záloga.

Hitünknek fölséges titka!
 Te vagy szívünk szerelme,
 Aldomásnak szent pohara!
 Te vagy lelkünk védelme,
 Gyönyörű lakodalom,
 Szeretetünk kötele,
 Az isteni asztalon
 Lelkünknek eledele.

Rekeszd szívemet szivedbe,
 Mert hozzád kívánkozom;
 Rejtsd el sebeid helyébe,
 Mennyei kalauzom!
 Ajándékul szívemet
 Szivednek feláldozom;
 Halálomat s életemet
 Egyedül reád bízom.

110.

Mennyből leszállott szent kenyér,
 Lelkemnek táplálója,
 Téged óhajt szívem és kér,
 Oh, légy vigasztalója.
 Szemem mit itt lát elhiszem,
 Kenyér- s borszin alatt veszem;
 Jézusom testedet,
 Kiontott véredet.

Keresztények, kik éheztek,
 Ide hát siessetek;
 Jézus asztalához jertek:
 Igyatok és egyetek.
 Nem kell ezt venni nagy áron,
 Ime itt van ez oltáron;
 Bér nélkül adatik,
 Ingyen ki osztatik.

Adventi énekek.

1.

Vasárnapi mise kezdetére.

Hozzád emelem szómat, Istenem!
Tégedet vár lelkem, hogy oltalmat nyerjen,
Jőjj el édes Üdvözítőnk.

Mutasd meg magad a te utadat,
Irgalmad bősége vigyen üdvösségre,
Jőjj el édes Üdvözítőnk!

Hajnali mise kezdetére.

Harmatozzatok, égi magasok!
Tégedet vár epedve az emberek lelke,
Jőjj el édes Üdvözítőnk!

Mert az emberek ott tévelygenek,
Hol te égi fényed által nem vezérléd
Őket édes Üdvözítőnk!

Dicsőségre.

Áldás dicséret és hála néked;
Mert igaz világunk s legfőbb boldogságunk
Te vagy édes Üdvözítőnk!

Evangeliumra.

A prófétáknak lelkei látták,
Szent jelenésekben, s téged békeségben
Vártak, édes Üdvözítőnk!

Hiszkegyre.

Hiszünk tenned, égi szent követ!
Ut, igazság, élet vagy és áldva néped
Istennek vall Üdvözítőnk!

Felajánlásra.

Im az áldozat, mit most bemutat
Szolgád felségednek, jőjj el és szenteld meg,
Oh imádott Üdvözítőnk!

Nyújtsd malasztodat, hogy ez áldozat
Bánatot gerjeszsen bűnös sziveinkben,
Oh segíts meg Üdvözítőnk!

Nélküled nekünk nincsen érdemünk:
Jőjj készítsd el magad s áldd meg hajlékodat.
Lelkeinkben Üdvözítőnk!

Szent-szent-szentre.

Szent az egy Isten három személyben,
Az Atya Istennel és a Szentlélekkel
Szent vagy édes Üdvözítőnk!

Urmutatás után.

Test lőn a kenyér, a bor drága vér!
Itt ember és Isten van e nagy szentségben,
Te vagy édes Üdvözítőnk!

Aldozásra.

Váltságunk ára Isten báránya,
Szent elérézésed adjon békeséget
Sziveinkbe, Üdvözítőnk!

Add kegyelmedet, hogy a test felett,
Győzedelmet nyerjünk s legyen tiszta lelkünk!
Várva téged Üdvözítőnk!

2.

A mise kezdetére.

Harmatozzatok, egek nyiljatok onnan felül;
Felhők essetek és csepegjetek igazt mennyből.
Nyilj meg föld és teremőt teremj Üdvözítőt.

Istent beszélük, jöttét hirdetik a próféták,
Keze munkáját s szabadítását a szent atyák,
Limbusban régen várják, eljöttét óhajtják.

Azért Atyának és a Fiunak nagy dicsőség,
A Szentlélekkel, megszentelőkkel és tisztesség.
Mindenkoron örökké s örökön örökké.

Dicsőségre.

Dicsőség az egy Istennek,
Békesség földi népeknek,
Jóakarató híveknek,
Kik Istenben örvendeznek.

Hiszekegyre.

Hiszünk mi az Atya Ur Istenben,
S a Fiúban,
Ki a szűz méhében,
Emberi testet vett,
Értünk áldozat lett,
Bűneinkért megfizet.
Ugy a Szentlélekben,
Ki egyez mindenben
Atyával s Fiúval mennyben.

Szent-szent-szentre.

Szent vagy, szent vagy, nagy Ur Isten egeknek Ura!
Aki elküldöd Fiadat megváltásunkra.

Szent vagy, szent vagy, édes Jézus kérünk oh jőjj el!
Eljöttóddal bűneinknek mocskát oh vedd el.

Szent vagy, szent vagy szűz Mária édes jó anyánk!
Oh légy velünk, hogy ha eljön a mi végóránk.

3.

A mise kezdetére.

Harmatozzatok egek onnan felül,
És a felhők essék az igazat.

Nyilatkozzék meg a föld,
És teremje az Üdvözítőt.

Az egek az Isten dicsőségét beszélnek.
Es az ő kezei munkáját hirdeti az erősség.

Dicsőség Atyának és Fiúnak
És a Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala most és mindenkor,
Es mindörökön örökké. Amen.

Dicsőségre.

Dal.: „Oh fényességes szép“ stb. szerint.

Dicsőség mennyben Istennek,
Atya, Fiú, Szentléleknek,
Békesség földi népeknek.

Hiszkegyre.

Dall.: „Mikor Máriához“ stb. szerint.

Hiszünk mindenható Atya Ur Istenben,
Mennynek és a földnek nagy teremőjében,
Hiszünk Ur Jézusban, mi dvözítónkben,
Ki mi váltságunkért szállott szűz méhébe.

Aldásra.

Dall. „Édes Jézus én szerelmem“ stb. szerint.

Üdvözlöttünk oh Mária! hajnali köszöntéssel,
Vedd kedvesen Jézus anyja! bűneinkért ne vess el.

Angyalodéval tiszteletünket,
Tiszteletünkkel vedd be szívünket;
S kérd érettünk inségünkben
Testesült Istenünket.

4.

*Kezdetre.**Kapossy É. T.*

Oh emeld föl, gyarló nemzet,
Gyászba borúlt fejedet;
Te kit Ádám bűne nemzett,
Nézd, mosolygnak az egek!
Feltűnt üdvöd hajnala,
Leszállt az Urangyala,
Megnyilik már,
A bezárt menny ajtaja.

Szent leczkére.

Bűnös térj meg ma s ne holnap
Vesd le szennyes bűn ruhád,
A pusztában kiáltónak
Szivleld meg üdv szózatát,
Bukott, árva nemzedék!
Elzárt szived oly setét,
Térj meg s nyisd föl
A fény előtt rejtekét.

Hiszkegyre.

Hiszünk abban, ki fölvette
Az emberi alakot;
Ki nemünket ugy szerette,
Hogy testünkben itt lakott,
Oh Jézusunk Istenünk!
Segélyünk légy minékünk,
És ne engedj hitünk ellen vétenünk.

Felajánlásra.

Világ rég várt drága kincse,
 Üdvözítő Jézusunk!
 Ez oltárra oh tekints le,
 Rajta neked áldoznak.
 Igaz, sokszor megvetünk,
 Bűnből áll ki életünk;
 De megtérünk,
 Csak malasztot adj nekünk.

Hozánk való érkezésed
 Derítsen ránk új napot;
 Hozta még a békességet,
 Mely lelkünkben elhagyott,
 Csak téged vár kebelünk,
 Légy jövőben mindenünk,
 Légy Ádámban
 Elveszített édenünk.

Szent-szent-szentre.

Szent, szent, a ki van, volt s leszsz,
 Az öröklét Istene!
 Szent, ki minket szentekké tesz,
 Ő, ki Üdvünk kútfeje,
 Áldják az ég angyali,
 Hogy eljön megváltani
 És nem áttal
 Egy szűz méhbe szállani.

5.*Kezdetre.**Kapossy É. T.*

Kelj fel Sion buzgó népe,
 Üdvöd közeleg;
 Készíts szived szentélyébe,
 Neki lakhelyet.

Jó az Ur, ki vár epedve,
 A világ sok millió keble,
 Jó bennünket szeretve.

Szent leczkére

Közel nemünk várt reménye,
 Örömünk oka ;
 Jó a vakok szemefénye,
 Lelkünk gondnoka.
 Az Ur utját készítsétek,
 Kerüljétek azt mi vétek.
 Ugy üdvöt hoz tinéktek.

Hiszekegyre.

Hiszünk abban, ki nemünket
 Jó megváltani,
 A ki zilált gyász ügyünk
 Jó javítani.
 Hiszszük, hogy jó a szabadság,
 Elmulik a lelki rabság.
 S a bűnszülte nagy rabság.

Felajánlásra.

Megkönyörül immár rajtunk
 Az atya szive ;
 Eljő hozzánk, kit óhajtunk,
 Örvendj föld szine!
 Uj világ száll a világra,
 Kivirágzik jessze ága :
 Jézus lesz szép virága.

Ez áldozat, melyet szolgád
 Neked bemutat,
 Lelje meg, oh atyánk ! hozzád,
 A legjobb utat.
 Vedd mint Abel áldozatját,
 Nézd szerelmed szent rajzatát,
 Ne azokat, kik adják.

Szent-szent-szentre.

Szent, szent, szent akit imádnak,
 Az ég angyali,
 Ki rablánczát a világnak
 Jó leoldani.
 Oh üdvhozó! szállj keblünkbe,
 Maradj velünk, légy körünkbe,
 Mennybe csak úgy megyünk be.

6.*Kezdetre.*

Dal. XII. századból. Szöv. XVI. száz. *Bogisich* „Őseink buzgósága“.

Isten! ki az angyalt küldéd a szent szűzhöz,
 Elszéledt nyájadat téritsd Felségedhez.
 Irgalmazz minékünk!

Ur Krisztus! kergesd el a pokolnak fejét;
 Vezérelj, üdvözítsd Ádám bűnös népét.
 Irgalmazz minékünk!

Szentlélek Ur Isten! ki vagy vigasztalónk,
 Világosítsd népedet mi nagy békéltetőnk.
 Irgalmazz minékünk!

Dicsőítés (Glória.)

(1674. évből.)

Dicsőség mennyben Istennek.
 Békeesség földön embernek,
 Jó akaratú híveknek.

Nagy Isten, te szent királyunk,
 Téged áldunk és imádunk,
 Te néked hálákat adunk.

Ur Jézus! malaszt adója,
 Isten báránya s magzatja,
 Bűneink elhárítója.

Töröld el bűneinket,
Tekintsd sok szükségünket,
Végy kedvedbe, Jézus, minket!

Csak nálad van a méltóság.
Igaz mennybeli uraság,
Szentlélekkel egy Háromság!

7.

Náray 1695. Bogisich „Öseink buzgósága“ stb. szerint.

Oh nemes ékes lilium, szép és
Gyönyörű rózsza: Mária!
Ki szent malasztal, mint gyöngyharmattal
Neveltetél oh Mária!
Isten nevele s téged kedvele
Isten fia! oh Mária!

Csudák csudája, Gedeon gyapja,
Kire folyt mennynek harmatja;
Malasztal teljes, Istennek kedves,
Oh szűz szent anya, Mária.
Istentől meg nyér, általad
Ki kér amint azt szive kívánja.

Éva gyümölcse, bűnös erkölce
Lőn mindnyájunk veszedelme;
Áldott Mária, kinek szent Fia
Lőn orvosságunk ellene.
Oh áldott anya! áldott és drága
Gyümölcse Jézus méhednek.

Imádj érettünk, légy mi védelmünk,
Most és halálunk óráján.
Hogy ellenségünk ne ártson nekünk
S a bűnt távoztasd el tőlünk.
Sőt mennyországba, nagy boldogságba
Juthassunk hozzád mindnyájan.

8.

Urmutatás után.

1674. évből.

Rettenetes áldozat
 Oh szentséges Jézus!
 Gyarló szívünket vond hozzád,
 Oh édességes Jézus!

Lelkeink tápláléka,
 Oh szentséges Jézus!
 Sziveink drága hajléka,
 Oh édességes Jézus!

Itt nyújtod szent testedet,
 Oh szentséges Jézus!
 Mi nem hihetünk egyebet,
 Oh édességes Jézus!

Itt nyújtod szent véredet,
 Oh szentséges Jézus!
 Aldjuk azért is nevedet,
 Oh édességes Jézus!

9.

Ave Mater Jesu Christi.

Kapossy É. T.

Üdvözlégy oh Jézus anyja,
 Kit az Urnak nagyhatalma
 Magas rangra fölemelt;
 Az isteni anyaságra,
 E tündöklő méltóságra,
 Minden nők közt kiszemelt.

Szent örömmel örömünket,
 Ki gyámolni jött ügyünket,
 Méhedbe te fogadád;
 Szüzességed szép virágja,

Nem hervadt el, hogy világra
Szülted az ég rajzatát.

A világ már veszni indult
A keblekben sóhaj, s kín dult,
Kérték a menny Istenét,
Légy, oh szent Szűz! százszor áldott,
Hogy elhoztad a megváltót,
A bágyadt föld gyógyszerét.

Üdvözlégy szép virágszál
A Szentlélek kegye rád száll,
Szebb vagy mint a liliom;
Mennyvirágok ékessége,
Libánonnak dicsősége!
Áld s magasztald ma Siont.

Angyal repül hozzád mennyből
Örömhirt hoz az Istentől;
Ki téged megszeretett;
Az igaz gyöngy tiszta fény ut,
Fölül mulva szent erényid,
Vonják hozzád az eget.

Oh tengerek fénycsillaga!
Ki az undok bűnt elhagyja
Kérd azért szent fiadat,
Szánod te a nyomorultat,
Hallgasd buzgó fohászunkat,
Mely keblünkben felfakad.

Az ég s föld azt magasztalják,
Ki elhagyta csillagtrónját,
Hogy minket megváltana;
Az Atyával s Szentlélekkel
E szent hálát te rebezd el,
Mihelyettünk, szűz Anya.

10.

Gábrriel angyal mennyégből követ Istentől,
Szűz lányhoz Máriához csendesen repül.

Názáretben feltalálja, hogy imádkoza,
Szűz leánynak Máriának ekképen szóla :

Vedd el tőlem szűz Mária e lilomot,
Szentháromság magas mennyből ajándékozott.

Üdvözlégyszép szűz Mária, Ur van te veled,
Szűz méhedbe száll az Ige, ez az üzenet.

A szűz leány álmélkodik, s erre így felel:
Mond meg nekem miként lehet angyal Gábrriel?

Mert szűzességem Istennek felajánlottam,
Bizonyára ez ideig meg is tartottam.

Mondá angyal Máriának: igen jól vagyok,
Hogy szűz voltál, az is maradsz, ez tetszik nagyon.

A Szentlélek árnyékozott, méhedbe szállott,
Szűz Mária nagy hálákat ezekért mondott.

11.

Elküldetett az arkangyal boldog szűz Máriához,
Titkos követségbe menvén szentséges szűz Anyához.
Ave Mária! gracia plena, így mond az angyal,
Teljes malaszttal, üdvözlétet én is mondok:
Üdvözlégyszűz Mária!

Szűz Mária szép rózsácska az Istentől küldettél,
Szűzességre, anyaságra, Istentől rendeltettél.
Jertek mindnyájan, mondjátok szalvet;
Szűz Máriának dicséreteket, üdvözlétet én is mondok:
Üdvözlégyszűz Mária!

Szűz Mária kegyes Anya az Ur vagyok te veled,
Isten Fiát fogod szülni, mert nincs véték te benned.

Légy bátor szűz! a te szivedben, kárt nem vállalsz
Te szűzességedben üdvözlégy teljesmalasztal!

Üdvözlégy szűz Mária!

Szűz Mária, Jézus anyja, hallgasd meg könyörgésünk.
Ajánlj mindent szent Fiadnak, kik neked esedezünk.
Jertek mindnyájan, járuljunk hozzá buzgó szivünkben
Legyünk méltóvá üdvözlégy teljes malasztal!

Üdvözlégy szűz Mária!

12.

Kapossy É. T.

Názáretbe vonnak szent vágyaim,
Szállj el lelkem a hajnal szárnyain;
Oh szállj oda, hol a szűzet
Köszöntötte a mennyei követ.

Szűz Mária, mennyország ajtaja!
Hozzád lépünk, mint az Ur angyala;
Fogadd a mit nyújtunk neked:
E hajnali édes üdvözlétet.

Szivünk neked dicsérő hangot ad,
Ismételjük Örzsébet szózatát;
Repes szivünk szeretete,
Mint Örzsébet méhének gyermeke.

Áldott vagy te az asszonyok között,
Mert méhedbe, váltságunk költözött;
Áldott, mert az Ur van veled,
Szent malasztal teljes szűz kebeled.

Alázatod magas rangot nyere,
Rád szállott a Szentlélek ereje;
Az Igének szent anyja vagy,
Anyaságod szűz méltósága nagy.

Téged dicsér napnyugat s nap kelet,
Lábaidhoz borúl a kegyelet;

Téged illet a tisztelet
Minden szentek és angyalok felett.

Oh ragyogj ránk Názáret hajnala!
Mig felderül üdvünk szép nappala,
Mig el küldi azt az Atya,
Aki lesz majd bűnünk áldozata!

13.

Im a hajnal, jön az angyal,
Jobb kezében lilium;
Követségbe Názáretbe
Száll, repül gyors szárnyakon.
Igen jó hirt, nagy ujságot
Vett át Isten fénykörén,
Mindnyájunkat megvigasztal
E siralom völgy ölén.

Üdvözlégy, oh szűz Mária!
Köszönt az Ur általam,
Kinek a nagy mindenségen
Mérhetlen hatalma van;
Azt akarja, hogy Fiának
Méhedben adj lakhelyet,
És légy annak szülő anyja.
Kit imádnak az egek.

Mint lehet ez? oh szent követ!
Mária félve rebeg:
Tudják azt a magas egek,
Hogy férjet nem ismerek.
Örök szűzi szent fogadást
Istenemnek tettem én;
Fogadásom el van rejtve
Hű szívemnek fenekén.

Ne félj, ne félj, oh Mária!
Ne ütközzél meg ezen;

Anyaságod, szűzeséged
 Össze kapcsolva leszen.
 A Szentlélek száll te reád,
 S megárnyékoz ereje;
 Tiszta maradsz, mint a harmat,
 Mely hajnal méhén kele.

Hogyha úgy van amint mondod,
 Oh Isten szent követe!
 Isten előtt nincs szivemnek
 Más vágya és érzete.
 Ime én az Ő legkisebb
 Szolgáló lánya vagyok:
 Hódolattal elfogadom
 Az égi akaratot,

Oh Mária! ki az égnek
 Követét így fogadád,
 Halld meg ami hő szivünknek
 Hozzád esdő szózatát.
 Szűz méhednek szent gyümölcsét
 Kérd Jézust szülöttedet,
 Hogy az egek fény honában
 Imádhassuk őt veled.

14.

Dall. „Üdvözlégy Jeszzének“ stb. *Kovács M. I. k. 177. l.*

Örülj szűz Mária Atya Isten lánya,
 Szentlélek Ur Isten jegybeli mátkája,
 A teljes háromság választott ki arra,
 Hogy megteremtődnek te légy édes anyja.

Világ Ura előtt nagy kegyelmet nyertél,
 Lesz angyali szived Istent rejtő szentély;
 Az asszonyok között vagy te oh szűz! áldott,
 Mert világra szüled a rég várt Megváltót.

Szentlélek ereje árnyékoz meg téged,
 Ne féltsd gyöngy pártádat, ne féltsd szűzességed,
 Nem hull le világra, nem száll homály arra,
 Leszesz tiszta lelkek szeplőtelen szűz anyja.

Örzsébet rokonod aki gyászát hordja,
 Áldott állapotban van már hat hónapja;
 Vajjon kell e példa nagyobb s győzőbb ennél,
 Arra, hogy lehetlen nincs a nagy Istennél.

Szent szűz, ki tisztább vagy a szép tiszta hónál,
 Fehérből ezerszer a fehér liljomnál:
 Szívünk hódolatát szent Fiadnak vidd meg,
 Lelkünk tisztaságát bűnszenytől őrizd meg.

Tiszta szeretetnek kiválasztott anyja,
 Bűnbe merült világ második oltalma:
 Fogadj irgalmadnak édes kebelébe,
 S halálunk óráján segíts föl az égbe.

15.

Dall. „Mária szűz anyám kérlek“ stb. szerint.

Gábriel indulata követségbe
 Mennyekből a földre, Názáretbe
 Ott él a szűzesség, szép virága,
 Mária, Joáchim kedves lánya.

Oh szűz! szól az angyal: halld igémet,
 Melyekkel, mint követ, hozzád lépek,
 Megkedvelt tégedet az Úr Isten,
 Ki látja szeplőtlen szived itt lenn.

Teljes vagy malaszttal, az Úr veled;
 Megszenteli drága szűz kebledet.
 Im méhedbe fogadsz s Jézust szülöd;
 E föld nem látott ily boldog szülőt,

Anya oh hogy legyek? a szűz kérdi,
 Szavaidat elmém meg nem érti;

Éltemet az Urnak felajánltam,
S megtartom örökös tisztaságban.

Erre mond az angyal: szent szűz! ne fél;
Tisztaságod körül nincsen veszély.
Szűzen fogadod be a magzatot,
S a világnak szűzen át is adod.

Mária így felel alázattal:
Ajkad, oh Gábriel boldognak vall;
Én az Ur szolgáló lánya vagyok,
Hát neki mindenben szót fogadok.

Mária! ki Jézust szűz méhedbe
Kegyess alázattal így vevéd be:
Kérd értünk Fiadat, hogy minékünk
Legyen szent koronánk s üdvösségünk.

16.

Dal. „Ah, hol vagy magyarok“ stb. szerint.

Üdvözlégly Istennek választott edénye,
Üdvözlégly Igének tiszta frigyszekrénye!

Üdvözlégly Mária! remek liliomszál,
Melyen a szent Ige testesülni megszáll.

Teljes vagy malaszttal, az Ur van te veled,
Az égit magasztal, háza lesz kebeled.

Az asszonyok között te magad vagy áldott,
Mert beléd költözött, ki mindent megáldott,

Áldott gyümölcsödön vigad minden árva,
Nézi szűz körödön zárt eget ki tárva.

Ne hagyj édes anyánk! légy mindig mellettünk
És ha jön végóránk, kérd az Istent értünk.

Mivel szerelmeddel közleni magát kész:
Bizunk, hogy nem vet el, ha szószólónk lesz.

17.

Dal. „Áldjad ember“ stb. szerint.

Üdvösségünknek hajnala,
Bűnös lelkünknek gyámola,
Atya Isten szűz leánya oh Mária!
Szentlélek Isten eljegyzett szűz mátkája.

Im hozzád jön Gábrriel,
Mennyből titkos követséggel,
És így köszönt: üdvözlégy szép szűz Mária!
Az Úr veled, asszonyok közt vagy megáldva.

Ne félj e titkos követtől,
Mert hozzád küldetett mennyből,
Hogy fogadd be Isten Fiát szűz méhedbe,
Nem vallasz kárt szűz Mária! szűzességben.

Szentlélektől szülsz, de szűzen,
Fiad neve Jézus lészen,
Ki Ádámnak tiltott vétkét majd letörli,
Menneyi Atyát érettünk engeszteli.

Ezt már a jósok hirdették,
Felőle ezt jövendölték:
Születni fog majd egy szűztől a Messiás,
Ki által a bűnös népre száll megváltás.

Kérünk téged szűz Mária!
Ha Jézusnak lettél anyja;
Fogadd tőlünk is szivbeli köszöntésünk,
Mutasd be drága Fiadnak esdeklésünk.

Fogadj minket szárnyad alá,
Hogy lehessünk majd méltókká:
Téged l. tni szent Fiaddal az egekben,
Szinről-szinre, s örvendezni szent seregben.

18.

Az Urangyala éneke.

Dal. „Im a hajnal“ stb. szerint.

Az Ur angyala köszönté a szűz Máriát,
Szűz méhébe fogadá az Isten szent Fiát.

*Üdvözlégy szép szűz Mária malasztal teljes!

Áldott vagy az asszonyok közt, az Ur van veled.
Ki leszállott mennyből hozzád a kegyes Krisztus:
Áldott legyen szűz méhednek gyümölcse Jézus!

Ime én vagyok az Urnak hiv szolgálója,
Legyen nekem igéd szerint szent akaratra.*

Az ige testté lett és mi bennünk lakozik,
Szentlélek Isten malasztja im harmatozik.*

Imádkozzál mi érettünk Istennek Anyja!
Az angyali seregeknek szűz királynéja.*

Majd ha eljön életünknek végső órája,
Szent nevedre kérünk téged szép szűz Mária.*

Jójj el akkor vigasztald meg bús sziveinket,
Holtunk után mennyországba segéld lelkünket.*

19.

Dall. „Minden ki élsz e gyarló világon“ stb. szerint.

Máriához Názareth városba

Isten legfőbb angyalát

Küldvén, hogy ott Joachim házába

Üdvözölje Máriát

Ki szűzen és híven

Imádkozott szüntelen,

Elérkezvén Gábrriel és látván,

A szűz miként térdepel.

Kezeit az égre felnyújtotta,

És eképen esdekel:

Oh egek, fellegek

Igazat csepegjetek,

Zsámolyánál szolgálatot tenni
 Óhajtók megváltómnak,
 Az angyal mond: anyjának kell lenni
 Néked az Ur Jézusnak
 Hogy lehet? mert jegyest,
 Nem ismerek oly férjet.

Eljön hozzád a Szentlélek Isten
 S kegyével megárnnyékoz.
 Oh drága szűz! hidd szűzességében
 Hogy semmi kárt nem okoz.
 Ne rémülj, ne rémülj.
 Sőt, hogy szülsz azon örülj.

Ime tehát szolgálója leszek
 Mennyei szent Atyámnak,
 Szűzességben tudván kárt nem teszek,
 Engedek szavaidnak,
 Szívemet, lelkemet,
 Átadom mindenemet.

20.

Dall. „Ah hol vagy magyarok“ stb. szerint.

Menj el sietséggel arkangyal Gábiel
 József jegyeséhez ékes köszöntéssel.

Isteni titkaim immár kijelentem,
 Mert szűz Máriában jó kedvem telt nekem.

Légy gyors szolgálatban, köszöntve Máriát,
 És vidd meg ő neki a megváltás titkát.

Az emberi nemzet, hogy megszabadúljon,
 S a régi fogságból új életre jusson.

Köszönts meg Máriát, ki malaszttal teljes,
 Mond az Ur van vele, mert előtte kedves.

Szentlélek Istentől fogantatik Fia,
 Imádandó nevén őt Jézusnak hívja.

O szabadítja meg Izraelnek népét,
 Neki adom atyja, Dávid király székét.

A Jákob házában ő fog uralkodni,
S hatalmával mindent magához fog vonni.

Az ő országának soha sem lesz vége,
Ő lesz a megváltó s világ üdvössége.

Oh égi követség! oh Isten irgalma!

Mely nagy az emberhez jóságod hatalma!

Isteni megváltó, megtestesült Ige!

Légy atyánk s vezérünk örök üdvösségre.

21.

Dal. „Rebegő nyelvemet megindítom“ stb. szerint.

Gábrriel indula követségbe
Mennyégből a földre Názáretbe;
Egy szűzhöz, a ki él szűzességben
Tudatni mit végzett Isten mennyben.

„Leküldött egekből Szentháromság,
Nem szükséges erről több bizonyság,
Én Gábrriel vagyok az valóság,
Szűzességedből lesz nagy anyaság.“

„Hogy te Gábrriel vagy azt elhiszem,
De hidd el Istennek szűzességem,
Örökre áldoztam a mentségem
Neked ki követ vagy kijelentem.“

„Malasztal teljes vagy nem titkolom,
Szent fiat méhedbe fogasz tudom,
Noha szűz leány vagy azt is tudom
Mint lehetsz szűz anya meg is mondom.“

Mária mond: „Férjet nem ismerek,
Azt Isten jól tudja szűzen élek;
Mond meg tehát fiat nem szülhetek,
Szűz egyszersmind anya nem lehetek?“

„Szentlélek ereje fog rád szállni,
Melytől méhedbe fiat fog adni,

S nevéet fogod Jézusnak nevezni,
Ki fogja világot megváltani.“

„Gábrriel Istennek szent angyala!
Legyen teljesedjék, mint akarja.
Készen alázatos szolgálója,
Szállást adni méhem nem sajnálja.“

22.

Küldeték a szent Szűzhöz
Isten erősege
Gábrriel, ki által lett
Az Ur követsége!
Hogy Adámnak esetét
Állítsa épségbe,
A ki kötözve vala
Nagy bú s setétségbe.

Üdvözlégy szűz Mária!
Ezt mondá az angyal,
Im az Ur van te veled,
Teljes vagy malaszttal.
Hallván a Szűz megretten:
Ám de őt azonnal,
Bátoritá Gábrriel,
Ily égi szózattal.

Szentlélek erejéből
Fogadod méhedbe
A királyok királyát,
S szűlöd emberségben,
De azért szűzességed
Megmarad épségben;
Isten így rendelte ezt
Örök végzésében.

Isteni születtednek
Jézus leend neve

Egen s földön nagy leend
 Hatalma s ereje.
 Az Ur hű szolgálója
 Erre így felele;
 Legyen igéje szerint,
 Mit Isten rendeले.

Áldjuk az örök Atyát,
 Ki ily kegyelmes lett,
 Áldjuk vele szent fiát,
 Ki értünk testet vett.
 S ki által ez végbement,
 Áldjuk a Szentlelket
 S kérjük a szűzet, nyerjen
 Nekünk is kegyelmet.

23.

Udvözlégyszent szűz! teljes malaszttal,
 Így köszönt téged; Gábrriel angyal!
 Názáret városában Joachimnak házában.
 Téged mi is megköszöntünk,
 Néked buzgón énekelünk
 Oh Mária! hallgasd esdő kérésünket,
 Szent Fiadnak ajánlj minket,
 Krisztus Anyja!

Te vagy minekünk kegyes szószólónk,
 Szent Fiad előtt hív közbenjárónk.
 Ne hagyj el hát bennünket,
 Védelmezd mi ügyünket;
 Ez életnek bús pályáján
 Légy mellettünk minden órán,
 Oh Mária! ha hazánk asszonya lettél,
 Kérd érettünk akit szültél,
 Krisztus Anyja!

24.

Dall. „Mondj naponként és óránként“ stb. szerint.

Mária borúlva térdre,
 Az isteni Fölséghez,
 Szemeit emeli égre
 A legszentebb fogadással
 Magát neki ajánlja,
 És ime jön gyorsasággal
 Gábrriel, Ur angyala.

Ez igékkal köszönti őt:
 „Üdvözlégy oh Mária!
 Méhedbe az Üdvözítőt
 Fogadd s légy Jézus anyja;“
 Rémül a szűz ez igékre:
 Ki vagy, ki e hirt hozod?
 Kérlek felelj kérdésemre,
 Lelkem mért háborítod?

Zeng az anyanév fülemben,
 Mert én szűzességemet
 Feláldoztam életemben,
 Mig föld tartja testemet.
 „Ne félj s ne rettegj Mária!
 Ezt az Isten akarja,
 Mivel szűzen élsz, szent Fia
 Szűz méhedet választja.

Eljön a Szentlélek Isten,
 S reád szál nagy ereje.
 Megárnyékoz téged itten,
 Igy a bűn eltörlője
 Jön méhedből e világra,
 Ezeket nekem hidd el;
 Tekints e liliomszálra
 Hogy szűz maradsz ez a jcl.“

Igéd szerint legyen tehát
 Istennek szent angyala!
 Elvállalom ő szent Fiát,
 Legyen mint szavad mondja.
 Jőjj szerelmem: jőjj magzatom!
 Méhembe befogadlak.
 Szivem ajtaját felnyitom,
 Téged Jézus úgy várlak.

25.

Szállj a földre szárnyat öltve Gábor angyalom!
 Óra kondul jóra fordul földi siralom.
 Názáretbe szép szűzecske, neve Mária,
 Kebelébe költözik be az Isten Fia.

E meghittnek a hirt vidd meg, még ma oda menj . . .
 Szent örömtől összerendül a föld és a menny.
E nagy szóra meghajolva Gábor izibe,
 Csillagon száll liliomszál van a keziben.

Ottan térdel kulcsolt kézzel a szép rózsaszál,
 Hogy az angyal, mint a hajnal sebtén oda száll.
 Légy köszöntve, szűzek gyöngye! a Ur van veled;
 Szép magzattal felmagasztal: ez az üzenet.

A szűzecske kérdi esdvé anya, hogy legyek?
 Hisz én férjet nem ismerek, tudják az egek.
 Menny kedveltje! az Ur lelke száll reád, ne félj
 Kebled vágyát, tisztaságát nem éri veszély.

Ne döbbenj meg az Istennek e szava miatt;
 Az egeknél kedvet nyertél, Jézus lesz fiad.
E liliomszál jegyként szolgál, tiszta Szűz!
 Vőlegényed, a Szentlélek küldi ezt neked.

És irgalma, mint akarja, legyen aszerint,
 A szűzecske térdre esve az égre tekint.
 Most leszáll a menny királya és megtestesül;
 Vig örömben szent gyönyörben ég s föld egyesül

26.

Dall. „Mikor Máriához megyek“ stb. (XVII. századból.)

Régi szent próféták jóslati betelnek,
Vége lesz az ősi fájdalmas keservnek,

Zálogát az Isten kegyes irgalmának,
Elküldi méhébe szép szűz Máriának.

Angyali jelenség kisdéd Názáretben:
Gábrriel a szűzhöz, mint szent követ, megy be.

Elpirúl szép arcza, mint a rózsahajnal,
Amidőn köszönté őt Gábor főangyal.

És nagy alázattal Mária így szóla:
„Én vagyok az Urnak leghűbb szolgálója.“

„Legyen, mint akarja, teljesedjék kedve,
Az én összes lényem neki van szentelve.“

Emberi alakot így veve magára,
Az Isten szent Fia, világ váltságára.

Látszik már az égen a pirosuló hajnal,
Környezve ezernyi ezer csillagrajjal.

Örvendnek a népek, szent vágygyal, kik látják,
Aranyos napfénytől tündöklő palástját.

Ut, igazság s élet, Jézus! te vagy nekünk,
Jőjj el és légy a mi örök üdvösségünk.

27.

Dal. „Mond naponként“ stb. szerint.

Nincs oly elme, ki felérje,

Mária méltóságát,

Maga az egy Isten érti,

Szűz anya tisztaságát;

Mert Mária olyan tiszta,

Hogy nincs benne makula,

Szebb s kedvesebb ő Istennek,
Mint ezernyi anygala.

Látván Isten tisztaságát,
Annyira megkedvelte,
Hogy rejtekbe e szép erényt
Maradni nem engedte;
Hanem Gábrriel arkangyalt
Maga elébe hívta,
És neki parancsolatban
Im ezeket mondotta:

„Menj el sietve Gábrriel,
Magadnak gyors utat végy,
Máriának Názáretben
Borúlva üdvözlést tégy.
E szavakkal köszöntsd őtet:
Üdvözlégy oh Mária!
Téged szent Fia anyjának
Választ egek szent Ura.“

Kiterjesztett szárnyaival
Hogy oda ért Gábrriel,
A szűz titkos kamrájában
Akkor is így esdekel:
„Oh egek bölcs alkotója!
Engedd, hogy szolgálója
Lehessek, Jézus anyjának
Örökös udvarlója.“

Oh Mária mennyi csillag
Világ teremtésekor,
Alkottatott, mennyi fűszál
Annak rendelésekor,
Mi tőlünk is szolgálóidtól,
Mindannyiszor üdvözlégy
Jézus, kegyes szent Fiadnál
Értünk esedezést tégy.

28.

Dal.: „Előtted Jézusom“ stb. szerint.

Halljátok ti, kik a porban laktok!
 S a könnyek völgyében itt zokogtok;
 Harsog a hirnöknek trombitája,
 Oszlik az ősi bűn éjszakája.

Jön kit a gyarlóság rég óhajtott,
 Oh nyiss bűnös világ neki ajtót;
 Mint harmat gyöngye a liliumra,
 Ugy száll le hozzánk az Ur irgalma.

Készül lehajolni az ég boltja,
 Hogy gazdag áldását mind ránk ontsa;
 Emeld fel fejedet Isten népe,
 Könnyeiktől elázva menj eléje.

Reményünk zöld fája kivirágzik,
 Isten kéz füzi rá szép virágit;
 Az Isten Fiának leszállása,
 Lesz boldog új napnak virradása.

A régi ős bűnért már nem büntet,
 Kereszttel jelöli meg földünket;
 A szegzett kezei majd átnyújtják,
 A bűnös embernek a mennykulcsát.

Tündöklük Názáret szép vidéke,
 Oda száll Gábrriel követségbe;
 Ott van az alázat ibolyája,
 A tiszta szűzesség koronája.

Oh Jézus mindenség boldogsága!
 Jójj szállj be lelkünknek hajlékába;
 Mig a bűn hullámi közt itt élünk.
 Malasztot adj, hogy csak neked éljünk.

29.

Dall. „Magasztalja az én lelkem“ stb. szerint.

Oh szentséges szűz Mária! üdvösségünk eszköze,
Szent trónodhoz emelkedik szivünk szeretet tüze.
Gábriellel megköszöntünk, oh Istennek szent szüze!

Te vagy az Atya Istennek választott szűz edénye,
Te általad sugárzik ránk örök üdvösség fénye,
Tisztelet s nagy hála neked bűnbe estek reménye.

Te általad e világra Üdvözítő született,
Az angyali szózat szerint Jézusnak neveztetett,
Ádám eredendő bűne általa töröltetett.

Mert a hajnali szép harmat földnek színére leszáll,
Ugy a Szentlélek szózata szűz méhébe tetté vál.
Melyre omlik bűn és pokol, távol az örök halál.

Minden teremtmények között Mária te áldott vagy,
Mennyben, földön s minden helyen dicsőséged igen nagy.
Halál harczán, a végórán, oh Mária! el ne hagyj.

30.

„Szerelmes édes Jézusom“ stb. szerint.

Oh drágalátos rózsaszál, tehozzád járulunk,
Mennyből Gábriel angyallal dicséretet mondunk.

Néked ezerszer éneklünk,
Szivből mondván a mig élünk:

Üdvözlégy Mária!

Dicsérd hát lelkem Máriát földön és egekbe',
Mert az Istennek szent Fiát fogadta méhébe,

Örvendjünk tehát szivünkéből.

És mondjuk egész erőnkéből:

Üdvözlégy Mária!

Azért Istennek szent anyja! néked esedezünk,

Éltünk utolsó óráján maradj híven velünk,

Segítsd erőtlenségünket,

S vidd szent Fiához lelkünket:

Üdvözlégy Mária!

31.

Dall. „Felvitetett magas mennyországba“ stb. szerint.

Im az Urnak szivrázó szózata,
 A sötétség éjét által hatja;
 Jézus ragyog felénk az egekből,
 Szállj bűnámom messze a szemekből.

Közeleg már az Isten báránya,
 Rabságunkat irgalommal szánja;
 Jó a beteg világ orvossága,
 Szűzi méhnek lesz tiszta virága.

Oda vitte a pokol ármánya,
 Hogy a világ lőn sátán zsákmánya.
 Jön meghalni Jézus a kereszten,
 Hogy a világ bűnbe el ne vesszen.

Ébredj, kelj fel szunnyadozó lélek!
 Párnájáról a bűn gyönyörének;
 Nézd új csillag tündöklük az égen,
 Az Ur Jézus ragyog a setétben.

Könnyes szemmel siessünk elébe,
 Bocsánatért kiáltunk az égbe.
 Oh száraz föld s tengerek reménye,
 Híveidnek siess segélyére.

Igazságod ha majd fényes felhőn
 Másod ízben ítéletre eljön,
 A bűnösnek ne ítélője,
 Hanem legyen kegyelmes védője.

Jézus, kit e szent időben várunk,
 Hála neked Megváltó királyunk,
 Az Atyával és a Szentlélekkel
 Jőjj el siess, bűnünk zsoldját vedd el.

32.

Örülj, örvendezz Krisztus anyja:
 Mennyei Atyának kedves leánya.
 Szentlélek Istennek, eljegyzett mátkája:
 Tőled fog születni az Isten Fia.

Mennyből jött le hozzád angyali követ,
 Mert a Fölségesnek eképen tetszett!
 Hogy Isten anyja légy, angyaltól ily szót végy!
 Bűnösökkel jót tégy, kegyes anya légy.

Szűz Mária a mi reményünk fája,
 A Szentlélek Isten szállott le rája,
 S üdv ágot ő hajtott, mit szivünk óhajtott,
 Szűz Mária te vagy lelkünk virága.

33.

Dall. „Oh szentséges, kegyességes“ stb. szerint.

Szűz Mária ékes rózsza,
 Üdvözlégy az Istentől,
 Leszsz anya, mégis tiszta
 Szentlélek erejétől,
 Üdvözlégy malasztal teljes,
 Mindenek felett légy jeles.
 Fia fogadsz, szűzen maradsz,
 Azért méltán vigadhatsz.

Ur van veled, mert nincs benned
 Mocska semmi véteknek.
 Szűzességed és szentséged
 Példája mindeneknek.
 Ne késsél hát helyt készíteni,
 Az Istennek szállást adni,
 Mert csak te vagy, egyedül nagy,
 Kinek érdeme oly nagy.

Te vagy áldott és választott
 Földi asszonyok között.
 Szűz méhedbe mert az Isten
 Szentlélektől költözött.
 Eképp magát megaláztatván,
 Emberséget felválalván.
 Az emberért s minden népért,
 Ez tette a bűnösökért.

Könyörögj és esedezzel
 Mária mi érettünk,
 Szent Fiadnál, mi Urunknál
 Légy gyámol mi mellettünk;
 Mert Fiadnál te kérésed,
 Foganatos könyörgésed.
 Azért kérünk, esedezünk:
 Mária szólj érettünk.

34.

Bozóki

Megváltónk anyja, oh szentséges szűz Mária!
 Tiszta szűz méhedbe leszállott az Isten Fia.
 Rád tekintünk vágyva szűzesség virága!
 Akinek csodás az Anyasága;
 Te hoztál e földre
 Vigasztalást bús földünkre.

Minden lények közől, ki választott az Ur téged,
 Midőn szűz méhedbe leküldé az üdvösséget.
 A kit befogadtál, szűz tisztán hordoztál,
 S e világnak szűzen át is adtál;
 Ő az, kit az ég Ura ígért a mi váltságunkra.

Szentlélek temploma üdvözlégy Jézus dajkája!
 Kit hajdan példázott Jestsze nyiló szép virága.
 Bűnösök reménye szűzek példány képe,
 Hajdan epedve várt az ur népe:
 Légy most is reményünk, bizalommal kik itt kérünk,

Ha Jézushoz járulsz s mint fiadat buzgón kéred,
 Mert anyjává lettél: meghallgatja esdeklésed.
 Téged mi is kérünk, oh könyörögj értünk,
 Akik gyarlóságból sokat vétünk,
 Hogy éltünk végében veled vigadjunk mennyégben.

35.

Matkovich Gy.-tól.

Ezred évek bűnködén át,
 Túlvilági fény ragyog;
 Leszáll a földre a mennyország,
 Hozva ránk öröm napot.
 Gábor angyal szárnyat öltve,
 Názáretbe indula,
 Máriát hogy megköszöntse,
 Mint akarta ég Ura.

Üdvözlégy teljes malaszttal,
 Az arkangyal így rebeg;
 Ur kegyelme felmagasztal
 S fogansz égi gyermeket.
 Nagy lesz ő, ki a magasság
 Gyermekének hivatik,
 S ki uralja Dávid trónját
 A legvégső századig.

Félve zeng a szűzi lélek:
 Hogy fogannék gyermeket?
 Hisz szent tisztaságban élek
 S férfit nem ismerek.
 A Szentlélek megárnyékoz,
 Az angyal így felele,
 S a világra, kit méhed hoz,
 Lesz az Isten gyermeke.

Mint virágon a friss harmat
 Csodás módon gyűl s fogan;

Te is ugy nyersz szent hatalmat
 S lész anyává boldogan.
 S mint napsugár a kristályon
 Áthat, bárha nem tör is :
 Téged oh szűz e világon
 Meg nem sért a büntövis.

Mária ezt amint hallja,
 Az egekre föltekint ;
 Im az Urnak szolgálója
 Legyen az igék szerint.
 S a világ legszentebb titka
 Testesül meg im legott ;
 Föld száll az égi szikra
 S mennyországot alkot ott.

36.

Dal. „Bűnös lelkem“ stb. szerint. *Kovács M. I. K. 213. l.*

Be volt zárva a bűn által
 Az ég arany kapuja,
 Nem bocsátott senkit által
 Küszöbén a menny Ura,
 Földről elszállt a szent béke,
 Fölkiáltott Ádám vétke
 Vérboszuért az égre.

Lángfohászok repültek föl
 A mennyei trón felé,
 Föld keservét szeretettel
 A kegyes megszivlelé.
 Százezerszer legyen áldott,
 Hogy elküldé a Megváltót,
 Ki vérével megváltott.

Nem erényünk, bűnös voltunk
 Hozta őt a földre le ;
 Mert lelkileg halva voltunk,

Éltet adni jöve le,
 Beteg világ! eljő hozzád
 A végtelen irgalmasság :
 Az orvos és orvosság!
 A bűnökben elbukotthoz
 Száll a mentség Istene ;
 Mennyből áldást s minden jót hoz,
 Keze kincscsel van tele.
 Ő lesz lelkünk vidámsága,
 Elhagyatottak boldogsága,
 Lelki vakok világa.

Illó, hogy szent áhitatra
 Buzduljunk fel, mi hívők!
 S eget nyitó bűnbánatra
 Fordítsuk e szent időt.
 Eljövetele ez az Urnak,
 Ránk virrad már a szép új nap,
 Keserveink elmulnak.

Majd ha eljössz másodízben
 S igazságod megítél :
 Légy kegyelmes, oh nagy Isten!
 A pokolra ne ítélj.
 Szánj meg minket jók legjobbjá!
 Átkot ne szórj fiadra,
 Hanem állíts jobboldra.

37.

Jöjj el Megváltónk, hozzád kiáltunk,
 Kelj föl fényes napunk,
 Hogy lenne napvilág,
 Te rád vár az egész világ.

Jöjj, légy vezérünk, benned remélünk,
 Győzd le a bűnt s halált
 Oh, jöjj el Messiás!
 Kit megígért a Szentírás.

Jőjj el, nagy Isten! légy kisdéd itten;
Nemünket meg ne ved!

Az ég mézzel csepeg,
Ugy várja a te jöttödet.

Imádva kérünk: jer, légy testvérünk,

Hozd le, oh szeretet!

Nagy örökségedet,
Oszd meg velünk a mennyeket.

Jőjj, kis Bárányka! a föld kitárta

Ölelő karjait;

Jőjj el, lakjál velünk,

Nyitva áll már hő kebelünk.

Jőjj el, szép Jézus! a föld gyász és bús;

Borítsd ránk mennyedet,

Hogy itt a nemzetek

Áldják örök szerelmedet.

Jőjj el királyunk! epedve várunk,

Hozd le szép országodat,

Mely drága véreden

Majd egy egész világ leszen.

Utánad esdnek, szolgálid lesznek

A föld királyai;

S fejedelmi korona

Lesz majd trónod fényzsámolya.

De már a vágynak szemével látlak

Közelgni drága hős!

Itt a tavasz jele:

Bimbózik Jestsze vesszeje!

38.

Ósegyházi ének.

Jordán folyó partján szónokol szent János;
A nagy meghatottság mindenütt általános;

Szivet s lelket rendít a hatalmas szózat,
 Felrázza álmukból, felrázza álmukból,
 A szunnyadozókat.

A teremtett világ érzi már előre,
 Hogy nem késik az Ur s eljő teremtője,
 A száraz föld, tenger s a légkör köszöntik,
 Jöttenek hírére, jöttenek hírére
 Örömmüket öntik.

Oh mi is mindnyájan tisztítsuk lelkünket,
 Diszítse föl magát erénnyel, ki bűnt tett;
 Midőn ily nagy vendég jó látogatóba':
 Készítsük az ösvényt, készítsük az ösvényt,
 És szállást legjobban,

Te vagy, édes Jézus! a mi üdvösségünk,
 Egyetlen örömmünk, erőnk s reménységünk;
 Mint kitépott virág, az emberi nemzet:
 Szent kegyelmed nélkül, szent kegyelmed nélkül,
 Bűnben hervad, senyved.

Az elesetteket emeld föld magadhoz,
 A szegény betegnek orvosszert magad hozz;
 Mutasd meg arcodat, oh ennek látása:
 Lesz a hervadt világ, lesz a hervadt világ
 Új felvirulása.

Dicséretet zengünk neked Fiu Isten,
 Ki hogy megváltanál, emberré lól itten;
 Áldás az Atyának és a Szentléleknek,
 Kiktől származásod, szent fogantatásod
 És jöttöd erednek.

39.

Kapossy É. T.
 Égi felség, nagy istenség!
 Nyisd meg áldott kebledet,
 Kérünk küld le bús földünkre
 Azt, ki tőled született;

Hadd oktasson bölcseségre
 Hogy feljussunk majd az égre,
 Óh Megváltónk jőjj el, jőjj el,
 Befogadunk örömmel.

Légy napfényünk, légy vezérünk,
 Oh hatalmas sziklaszál!
 Ki népednek, Izraelnek
 Törvényt dörgés közt adál.
 Ki szólottál hajdanában
 Csipkebokor tüzlángjában:
 Jőjj meghalni a kereszten,
 Hogy lelkünk el ne vesszen.

Jeszsze ága, szép virága
 Aki jelnek adatott;
 Minden népek kérnek téged,
 Hozd fel ránk az új napot.
 Fejedelmek is porba hullnak,
 S elismernek legfőbb Urnak,
 Oh ne késsél, jőjj siess már,
 Szívünk, lelkünk téged vár.

Oh üdvösség ős reménye,
 Hajnal fényes csillaga.
 Oh örökfény szent viszfénye
 Kit mennyből küld az Atya:
 Hozzád szárnyal esdeklésünk,
 Halál árnyán, kik itt élünk,
 Hozz vigaszt és reménységet,
 Népednek üdvösséget.

Oh békesség fejedelme!
 Vár epedve a világ;
 Szegletkő vagy te, a melyre
 Épül majd egy új világ.
 Kit alkottál egykor porból,
 Jőjj menteni azt pokoltól,

Esdve kérünk, oh jójj hozzánk,
S mennyből szent áldást hozz ránk.

Minden nemzet óhajtása,
Emanuel, nagy király!
Vétkeinknek sokasága
Szenvedéssel megkinál.
Jójj le a mi váltságunkra,
Terád vár a véres munka;
Oh ne késsél, jójj el, jójj el.
Befogadunk örömmel.

40.

Dal. „Istenanyja szüz Mária“ stb. szerint. *Kovács M. II. k. 10*

Jön az Atya megigértje,
Kinek jöttét rég remélte,
A föld vándora:
Az égen uj hajnal támad,
Szállást keres most magának
Az egek Ura.
Máriának tiszta keble
Szives szállás lesz neki:
E szüzön az Isten kedve,
Párja nem volt s nincs neki.

Nem méltó rá a bűn földje,
Tiszta, mint a harmat gyöngye
S a napsugara;
Ő reményünk szép zöld ága,
Galilea bájvirága,
Szende ibolya.
Az alázat szent völgyében
Elrejtezve ott virul;
Meg is tudnak földön s égen
Illatozó bájiról.

Fia lesz bár a legszentebb,
Szűzessége kárt nem szenved,

Oh öröm oka!
 Az Ur, a mi rég nem történt,
 Fölfüggeszti a köztörvényt,
 Oh mily nagy csoda!
 Jézus lesz majd méhgyümölcse,
 Ki minket megüdvözít;
 Földre vonja szűz erkölcse,
 Mely lelkében tükrözik.

A mennyei hárfa zendül,
 Fénykövet jó magas mennyből,
 Jó már Gábrriel!
 Bezörget a kisdéd ajtón,
 Az örömhirt édes hangon
 S híven zengi el.
 „Legyen“ mondja a szűz szentség
 S az Ige megtestesül;
 Emberséggel az istenség
 Titokszerűen egyesül.

Ime mi is neked zöngünk,
 Gábriellel megköszöntünk,
 Üdvünk hajnala!
 Szived szívünk üdvözletét
 Elfogadni oh ne késsék,
 Lelkünk aranya!
 Mennyben honolsz szent Fiaddal,
 Boldogságunk csillaga!
 Vezérelj fénysugaraddal
 Híveidet is oda.

41.

Dal. „Oh, ki ez oltáron“ stb. szerint.

Az embert szerető irgalom Istene
 Názáret szűzéhez egy angyalt küld be.
 Hogy értse meg mindazt, mi rejtve volt maig:
 Az egek titkait.

Mert immár hajnallik, oh mily nagy esemény!
 Valósúl a jóslat, teljesül a remény:
 Leszáll az egeből, mint a harmat, az Ige
 Egy szűznek méhibe.

Ő lesz, ki meggyőzi lelkünknek ellenét,
 Ő lesz, ki szétzuzza a kígyónak fejét;
 Elvértik és úgy győz az égi fejdelem,
 Mily csodás győzelem.

Jó szolgám, Gábrriel! szól az Ur kegyesen,
 Názáret városba repülj el sebesen;
 Üdvözöld Máriát, választott szűzemet,
 Mondd: ez az üzenet.

A szűzzel így közli a mennyei Atya,
 Hogy méhe gyümölcse, lesz az ég rajzata,
 S hogy fején megmarad a szűzi korona,
 Szűz lesz s még is anya.

Elszállott az angyal lebegő szárnyakon,
 Imába merülve volt a szűz hajadon;
 Mennyei fényesség ragyogja Őt körül,
 Szívében fél s örül.

Hallván az angyalnak szavát szűz Mária,
 Hisz s beszáll méhébe az Isten szent fia;
 Megtelik malaszttal szeplőtlen kebele,
 Mert az Ur van vele.

Oh testbe öltözött bocsánat szent Ura!
 Légy Ádám Fiának a jóban gyámola;
 Ha te nem istápolsz, erényünk elbukik,
 A vétek megrútít,

S te malaszt szülője, mindenkor tiszta Szűz!
 Kit hozzánk anyai szerelmed lánczra fűz:
 Oh kérd azt miértünk, ki méhedben lakott,
 Kérd értünk magzatod.

42.

Dal. „A' Ur Istennek esoda hatalma“ *Szelepes. 4. Bozóki 120.*

Örvendezetek völgyek és hegyek,
 Örvendj Isten népe!
 Jó az új király, menjetek elébe.

Örvendezz Szión! a szűz liliom
 Kivirágzik immár:
 Fia lesz, a ki a szárnyain jár.

Hogy pásztor legyen a nemzeteken:
 Eljő fényességben,
 A bárányokat hordozza ölében.

Ébrededzetek, alvó nemzetek!
 Földre száll, mint harmat,
 Biboros fia a piros hajnalnak.

Mennyekből jön Ő, a halál ölő,
 Az időknek atyja!
 Lábai alatt az eget meghajtja.

Szűzek, gyermekek rózsát hintsetek,
 A vőlegény jó,
 Mig ösvénye majd vérgyöngytől lesz fénylő.

Próféták szava, Isten szózata
 Már-már megvalósúl
 Lelkünkéről lehull ama borzasztó súly.

Kit rég vártanak, fölkél, mint a nap,
 E titkos időben,
 Látom hajnalát az átlátszó ködben.

A hívő sereg érted kesereg:
 Oh jójj el, oh jójj el,
 Töltsd meg szívünket édes, vig örömmel.

Hozánna neked, örök szeretet!
 Téged vártunk régen,
 A ki eljövél az Urnak nevében.

43.

Szöv. 1493. évből. *Bogisich* „Őseink buzgósága“ stb. szerint.

Oh dicsőséges Asszonyság!
 Napnál fényesebb tisztaság.
 Kit illet mennyben boldogság,
 S tisztel angyali sokaság.

Aki tégedet alkotott,
 Önméhedben fogantatott,
 Néked Istentől adatott,
 Szűz emlődön tápláltatott.

Amit az Éva elveszte,
 Te szülötted azt megnyerted.
 Az ő siralmát elvette,
 Fiait öröme vitte.

A te tőled jött életnek
 A nemzetek örvendenek:
 Téged örömmel tisztelnek,
 S tapsolván így énekelnek.

Dicsőség mennyben Istennek,
 Atya, Fiú, Szentléleknek:
 Ki teremtője mindennek,
 Égnek, földnek és tengernek.

44.

Menj el, menj el oh Gábiel,
 Názáreth városába
 Ottan vagyon egy tiszta Szűz,
 Joachimnak leánya,
 Mária! Mária!
 Isten szép alkotmánya!

Köszöntsed és üdvözöljed,
 Mondván: Ur van te veled,

Malaszttal teljes Szűzanya,
 Gábiel im azt mondja,
 Hogy áldott, megáldott
 A fiúval az anya.

Mennyei szent seregek is
 Tégedet választottak,
 Kerubimok, szerafimok
 Reád bizonyítottak,
 Hogy szűz vagy, áldott vagy,
 Mint a rózsza ékes vagy.

Vegyed, vegyed szűz méhedbe
 Az Istennek szent Fiát,
 Mert az Isten azt akarja,
 Te szüld világ megváltóját.
 Mária! Mária!
 Tisztaság lilioma!

Esedezzel mi érettünk
 Szent fiadnál, Jézusnál,
 Kit szűz méhedben hordoztál
 Emlőiddel tápláltál,
 Irgalmat, kegyelmet
 Nyerj nekünk szent fiadnál.

Midőn eljön végső óránk,
 Légy pátronánk szűz anyánk,
 Az ördögtől és pokoltól
 Védelmezz, vigyázz reánk.
 Hogy mennyben, egekben,
 Veled legyünk örömben.

45.

Kovács M. I. k. 41. l.

Oh fényességes szép hajnal,
 Mária teljes malaszttal,
 Pirosodol már egünkön,
 Fényözönt hintesz földünkön,

Virradást hoztál szivünknek,
Keletet árva lelkünknek.

Hull a harmat felhő nélkül,
Anya vagy te jegyes nélkül,
Van jegyesed s nem ismered,
Magadat égnek ígеред.
Titkos anyaság a tied,
Vigadozhat áldott szived!

Fényes angyal jön ma mennyből
Tehozzád, szent Szűz! követűl;
Istened nagy végzéséből,
Szűzességed magzatot szűl.
Megárnyékoz az égi tűz,
Anyá leszesz, de tiszta szűz.

Szeplőt nem látó szűzesség!
Igy szeretett az istenség;
Áldott vagy asszonyok között,
Mert beléd Isten költözött,
Ennek ujja van teveled,
Lelke tölti be kebeled.

Oh teremő szép hajléka!
Vig az Eva maradéka;
Mert általad virrad fényre,
Derül édesebb reményre.
Holtakat életre szűltél,
Jézus anyja mikor lettél.

Üdvözlégy szép liliomszál!
Ki minekünk üdvöt hoztál;
Édes anyánk, ha már lettél,
Kérd érettünk, a kit szűltél.
Benned az áldás testesűl,
Ne bocsáss el áldás nélkül.

Dicsőség legyen az Istennek,
Atya, Fiú, Szentléleknek,

Egyenlő három személynek,
Három személyben csak egynek;
Tiszteletes szűz Máriának,
Minden anyák csodájának!

46.

Ave Maria! Gratia plena!

Üdvözlégy szent szűz! teljes malaszttal!
Igy köszönté angyal a szép szűz Máriát,
Krisztusnak választott anyját.

És mondá tovább Ur vagyon veled;
Ime fogansz fiat, a kin fogsz örülni,
Menny és a föld álmélkodni.

Oh angyal! ugy mond miként lehet ez?
Mert szűz leány vagyok, férjet nem ismerek,
Bizonyságim ebben egek.

A Szentléleknek rád száll ereje;
Mert miként a harmat reggel száll a földre,
Ugy lesz az ő születése.

Angyal szavának hívén a szent szűz,
Magát megalázza, szolgálónak vallja:
Legyen ugy, mint szavad mondja.

Szűzek virága, szép szűz Mária!
Örülj és örvendezz; mert nagy anyaságra
Választattál méltóságra.

Engeszteld értünk könyörgéssel
A te szent fiadat, hogy testesülése
Legyen lelkünk üdvössége.

47.

Oh fényességes szép hajnal!
Kit így köszöntött az angyal:
Üdvözlégy teljes malaszttal.

Dicsőséges szűz Mária :

Atya Istennek leánya!
És Szentléleknek mátkája.

Tehozzád küldetett mennyből
Gábriel angyal követül,
Istennek rendeléséből.

Hogy fiat fogansz méhedben,
Isten-embert egy személyben,
És megmaradsz szűzességben.

Fiad az ég dicsősége,
A bűnösök reménysége
S a megtérők üdvössége.

Oh dicsőséges szűz Anya!
Kérünk nagy méltóságodra,
Végy minket pártfogásodba.

Dicsőség Szentháromságnak,
Dicséret szűz Máriának!
Üdvöztőnk szent Anyjának.

48.

Karácsony böjtjén.

Dall. „Küldetéek a szent Szűzhöz“ stb. szerint.

Mindent a nagy világon, nap, holdat s csillagot,
A jó Isten teremtett, nekik éltet adott.
Föld, tenger és állatok virágok és fűvek
Az Urnak köszönhetik illatos keblöket.

Világ után hatalmas alkotó szent keze,
Agyagból önképére majd embert képeze,
És ez lőn koronája dicső műveinek,
Nyujtsunk tehát az Urnak hálával telt szívet.

Első az embert az Isten Ádámnak nevezé,
Társául Éva asszonyt melléje rendelé;

Ott éltek az édenkert virágai között
Léptök földi bajokba soha nem ütközött.

Egy fa állott a kertben tilos, haláladó,
Csak ezt tiltá élvezni a nagy Mindenható.
De ők a sátán szavát hívék, nem Istenét,
S így a vétek almáját vakon megízlelék.

Nem veté el pokolra Isten bűneikért,
Sőt irgalma teljében szabadítót ígért;
Holnap jó el a kegyes, minket megváltani,
Glóriára készülnek már az ég angyali.

Oh ember, te magasztos földi s égi lény!
Ki mély sebet ütöttél Teremtőd szent szivén:
Adj hálát, hogy megérted e szép aranyidőt,
Áldd a hozzánk közelgő édes Üdvözítőt.

49.

Dal. „Mondj naponként“ stb. szerint.

Máriának szűz méhében megtestesült igének,
Következendő éjféle idei már betelnek.
Ki Atya Istentől mennyben öröktől rendeltetett,
Születésével körünkbe, hogy jőjjön, végeztetett,

Holnap immáron a földnek vétke eltöröltetik,
És e világ megváltója királyává tétetik,
Ki is a mi váltságunkért szűz Anyától születik.
Foghatatlan Istensége pólyába helyeztetik.

Mennysország bezárt kapuja általa megnyittatik,
Ádám keserves siralma örömmre fordittatik,
Sok mennyei áldásokkal Ábrahámától áldatik,
Hervadatlan koronára Izsákkal hivattatik.

Ádám atyánk és Évával Krisztust örömmel várja,
S teljesek nagy vigasztalással, hogy lőn születés-napja,

Mert Adámnak és Évának ez nap tartjuk emlékét,
Holnap pedig Ur Jézusnak szentséges születését.

Örülj s vigadj oh Mária! szűz méhed gyümölcsének,
Mert kilenczedik hónapja előtt szülésének.

Ennek szentséges óráját várjad nagy készülettel,
Hogy tisztelhesd Isten fiát szűz kebled érzelmével.

Nagy dicséret és dicsőség legyen Atya Istennek,
Ki ily nagy jót tett mivelünk, Szentlélek Istenünknek!
Örvendez is szűz Mária szent József jegyesével,
Mi is örvendezzünk tehát és várják tiszta szívvel.

50.

Dall.: „Jöjj el oh Jézusom“ stb. szerint.

Adám első atyánk, hogy bűnbe esett,
Megrontá ügyünket e gyászos eset;
Borítva a szennytől, kiestünk szép mennyből
S az édenből;
Sátán lón Ur rajtunk, lelkileg meghaltunk,
Ádám nagy bukása mély sirt ása.

De az Ur irgalma véghatárig ért,
Első szülőinknek Megváltót ígért,
Kinek lesz ránk gondja s a sátánt megronja,
Vérét ontva;
Az idők teljében, egy szűznek méhében
E kegyes ígéret testté is lett.

Augusztus császár parancsot adott,
Hogy ki hol született, irassa fel ott;
A nagy rendeletnek mindnyájan engednek
S utra kelnek;
Mária Józseffel szelid érzelmekkel
Indulnak sietve Betlehembe.

Telve van már minden a szállásokon,
És nincsen üres hely, nincs barát s rokon,
Város közelébe istállóba tér be

A szűz s férje ;

Ott lát napvilágot, ki után rég vágyott
A száraz föld s tenger, angyal s ember.

Várja a Megváltót az angyalsereg,
Ébredzetek hát ti is emberek !

Hitben egyesüljünk, öröme hevüljünk,
Ugy készüljünk.

Hozzá forduljunk ma, hogy váljék javunkra
Kegyves érkezése, születése.

Karácsonyi énekek.

1.

A mise kezdetére.

Krisztus Jézus született, örvendezzünk,
Neki öröm éneket zengedezzünk.
Dávidnak véréből, tiszta szűz méhéből,
Született Krisztus nekünk.

A szűzesség lilioma kivirágzott,
S megtermé a mennyei szép virágot;
A kegyes Jézuska minékünk meghozta
Születvén a váltságot.

Az angyali énekre.

Dicsőség legyen égben az Istennek!
Békesség földön a jó embereknek,
Zengjük angyalokkal s a hív pásztorokkal:
Dicsőség az Istennek!

Evangeliumra.

Örök bölcsesség széke lett a jászoly
Melyből Isten irgalma mihozzánk szól;
A mennyei kised üdvösséget hirdet
Istennek irgalmából!

Hiszekegyre.

Hiszszük, hogy Betlehemnek jászolyában
 Az út, élet és örök igazság van.
 Az irgalmas Isten rejlik a kisedben;
 Ezt valljuk igazságban.

Felajánlásra.

Imádással járulunk az oltárhoz,
 Mint kegyes Jézuska jászolyához;
 A hív pásztorokkal égő buzgalommal
 Hű néped adományt hoz.

A kenyér és bor áldozat az ajándék,
 S a jó Istent szerető tiszta szándék.
 Nyerjen az kegyelmet, ah kis Jézus engedd,
 Hogy örök jónkra vállalják.

III

Az első csendítésre.

Zengje velünk ég és föld: Szent az Isten!
 Zengje tiszta örömmel: Szent az Isten!
 Zengjük Jézuskánknak, kit ég s föld imádnak:
 Szent, szent, szent az Úr Isten!

2.*Kezdetre.*

Dal. „Szűz Mária nekünk“ stb. szerint.

Oh Istennek végtelen irgalma!
 Mi bűnbe estünk;
 S ő leküldé szent Fát mihozzánk,
 Hogy el ne vesszünk,
 Itt van a Szabadító,
 A kegyes Megváltó
 Szűznek szülötte, lelkünknek üdve.

Fel, siessünk a hív pásztorokkal
 Ot köszönteni,

És szivünknek tiszta örömével
 Neki zengeni:
 Üdvözlégy égi gyermek!
 A szegény embernek
 Vigasztalása s Isten áldása.

Angyali énekre.

Lelkünkben is zeng az angyaloknak
 Örömszózata:
 Áldott legyen a szeplőtelen szűz
 Égi magzata!
 Dicsőség a kisdednek!
 Az Isten-embernek!
 Békesség legyen a jó lelkeken.

Hiszkegyre.

Égi fénynyel jelentetett ki Isten
 A pásztoroknak,
 Most a hitnek szent világa hirdet
 A jámboroknak;
 Te vagy a szent igazság,
 Igaz világosság,
 Szivünk nyugalma, hitünk jutalma.

Felajánlásra.

Áldozattal járulunk elődbe,
 Isteni gyermek!
 Te ki váltság-áldozatja lettél
 Az embereknek.
 Oh végtelen szeretet!
 Érettünk mennyit tett
 A kegyes Isten, hogy üdvözítsen.
 Jászolyodnál nem mulandó kincset
 Áldozunk neked,
 Hanem a sziv bűnét bánva kéri
 Szent kegyelmedet.

Csak ha te megszenteled,
 Akkor nyer érdemet
 Minden áldozat, mit az ember ad.

Felajánljuk még szükségünket
 Ez áldozattal,
 S bármi érjen, jászolyodra nézünk,
 S ez megvigasztal;
 Általad a szegénység
 Az örök üdvösség
 Egyik utja lett, mely hozzád vezet.

Első csendítésre.

Szent az Isten, az egész világnak
 Ura Istene!
 Kinek köztünk egy szegény hajlék lett
 Születés-helye.
 Szent vagy, oh égi gyermek!
 Áldás szent nevednek!
 Te Istenünk vagy, kérünk, el ne hagyj.

3.

Karácsonyi misére.

Kezdetre.

Üdvözlégy óhajtott vendég
 Kit (^{ma}_{le}) küldött a kegyes ég
 Üdvözlégy élet adója
 Embereknek Megváltója!

Vigadozunk új fényednél
 Leborulunk szent színednél
 Áldjuk a kitől küldettél
 S téged ki (^{ma}_{meg}) születted.

Bár a szénáig alázva
 Látunk posztóval ruházva
 Édes örömkönnyet öntünk
 Tégedet ezzel köszöntünk.

Dicsőítés (Glória.)

Jön a földre nagy fényesség
 Angyal kiáltja: dicsőség!
 Neked pedig égi szálló
 Templomod lett egy istálló!

Néma csillag udvarolni
 Siet lábához vonulni,
 Csak azokban van hideg szív
 Kikhez öröktől voltál hív.

A mise kezdetére.

Föld öröme szűz Mária!
 Itt a szüzességed díja
 Mai karodon van szülötted
 Kiben üdvünket megszülted.

Födve van nekünk orczája
 De hittel nézünk reája
 Add, hogy éltünknek határán
 Lássuk az égnek oltárán.

Hiszekegyre.

Oh egeknek ékessége!
 Oh királyok dicsősége!
 Angyalidat mi felváltjuk,
 Istenünk vagy azt kiáltjuk.

Megismerünk jászolyodban
 És imádunk istállódban
 Bár homályba rejteztél is
 Gazdag Isten vagy te mégis.

Felajánlásra.

Mennynek élő fénye,
 Földünknek egy reménye
 Jézus Isten fia,
 Árva lelkeknek díja

Századok érted epedtek.
 A szemek sűrűn csepegtek
 S néztek az égre,
 Eljöttél végre.

Jajj, de kedvelt néped
 Mely előbb epedt érted,
 Jöttödön ajtót zár
 Nem szeret ő téged már
 Minthogy nem jöttél ragyogva
 Csak szegény sorsba takarva
 E választott nép
 Megvet örök szép!

Oh kegyes! mi vallunk,
 Habár angyalt nem hallunk;
 Szent hitünk állítja
 Hogy te vagy árvák atyja
 Jőjj el, áldott Gyermekek! jőjj el
 Sziveinkbe nappal, éjjel,
 Bátran bejöhetsz
 Oltárt emelhetsz.

Betlehem szive kő
 Hál' kegyes Üdvözítő!
 Jőjj be hajlékunkba
 Eleven templomunkba.
 A barmokat emberekkel
 Jászolyodat hő szivekkel
 Oh kegyes Isten
 Cseréld föl itten.

Szent-szent-szentre.

Angyalok! örvendünk
 És veletek így zengünk;
 Szent vagy ég Istene
 Földnek ura s mindene!
 Szent, szent, szent vagy mindörökké
 Nincsen olyan, mint te többé,

Csak te vagy Isten
Nincs párod ebben.

Amen.

4.

Dicsértessél tőlünk **kisded Jézusunk**,
Kit a kenyér szinben hitünkkel vallunk;
Ki mi értünk született,
Jászolyba helyezettett.

Jertek hát mindnyájan a pásztorokkal,
Menjünk Betlehembe ajándékokkal;
Mutassuk sziveinket,
Hogy nyerjünk kegyelmeket.

Mondjuk szent, szent, szent vagy **kisded Jézusunk**.
Tekints ránk jászolyból **kegyes királyunk**;
Szent, szent, szent vagy **egekben**,
Szent, szent vagy **egész földön**.

Vedd kedvesen tőlünk ajándékunkat,
Mostan bemutatott buzgóságunkat;
Add jobbra állhassunk,
Veled mennyben vigadjunk.

5.

Az Ige megtestesült Názarethben,
Kit Mária szűzen szült Betlehemben.
Itt vagy on elrejtve kenyér szinben,
Imádjuk mi ötet egyetemben.

Ezt a hatalmas Isten bölcsesége
Mindenek csodájára cselekedte,
Mely dolgokon angyalok csodálkoznak,
Teremtett állatok álmélnakodnak.

Ne menjünk Betlehembe, föltaláljuk
Jelen e szent oltáron s magasztaljuk,

Mert ha szívünk tiszta és ártatlan,
Jobban tetszik neki, mint az arany.

Dicsőség és dicséret az Atyának,
E világra született szent fiának,
És a vigasztaló Szentléleknek,
A Szentháromságnak egy Istennek.

6.

Kezdetre.

Kirie ki születél
Jászolyba helyezettél,
Mindnyájonkkal jót tettél.
Világ váltsága lettél.
Nézz reánk a jászolyból,
Oh kegyes Jézus!
Oh édes Jézus!

Kriszta szűznek magzata,
Kit mennyből küldött Atyja;
Mi szabadításunkra,
Pokolnak rontására.
Nézz reánk a jászolyból:
Oh kegyes Jézus!
Oh édes Jézus!

Dicsőségre.

Hallod pajtás e szózatot glória,
Jer közelebb vigyázzunk jól e szóra;
Egy ifjú ime látom közelget,
Amint hallom nagy dicsőséget hirdet.

(Utána.)

Dicsőség legyen a magas mennyben Istennek
Békesség földön s jó szándékú embernek.

Szent leczkére

Isteni gyermekem érted folyik könnyem,
 Ne sirj! ne sirj! ne sirj! aludj el Jézusom.
 Im hiven szoptatlak, keblemen hordozlak,
 Aludj! aludj! ne sirj! aludj el Jézusom.

Hiszekegyre.

Szent Fiát az Atya elküldötte,
 Mint kezdetben megígérte,
 Csábító kigyó fejét megtörte,
 Üdvösségünk így szerzette;
 Hogy eztet tette:
 Áldassék szentséges neve mindörökké érette

Szent-szent-szentre.

Siessünk Betlehembe,
 A kisdedet köszöntve;
 Ki az éjjel született,
 Jászolyba helyeztetett.
 Boruljunk le jászolyánál
 Ugy imádjuk őtet,
 Szent vagy, szent vagy énekeljük
 Kegyes Teremtőknek.

7.

Dall. „Lelkem lángadozva ég“ stb. szerint.

Most az ige testé vált,
 Érettünk Betlehemben,
 Most a kenyér testé vált,
 Felszentelt pap kezében.
 Eztet imádjuk,
 Szivünkől áldjuk;
 Mert jelen van mi Urunk
 Született kis Jézusunk.

Üdvözlégy oh nagy szentség!
 Krisztusnak teste s vére,

Szűz véréből származott
 Örök Isten igéje;
 Jézus üdvözlégy!
 Kegyelmedbe végy!
 Minket szegény népedet,
 Vigadozó szivünket.

8.

Betlehemi kiseded kegyes Istenünk!
 Ki kenyér s bor színben jelen vagy velünk,
 E szentségben halld imánk,
 Áldásodat öntsd ki ránk.

Beszállottál egykor testesült Ige!
 Egy szeplőtlen szent szűz tiszta méhibe;
 Ide szálltál most alá,
 E kenyér- s borszin alá.

Imádtak pólyákban a szent angyalok,
 Földig leborúltak a jó pásztorok;
 Mi is térdre borulunk,
 Ugy imádunk főurunk.

Legelső oltárod szűk jászoly vala,
 Melybe helyeztetett a boldog anya;
 Most, én édes Istenem!
 E szentségben vagy jelen.

Názáretben köztünk laktál, Alkotóm!
 Itten lakol most is oltártrónodon;
 Kitarva áll két karod,
 Mert üdvünket akarod.

Kenyér színben rejló mennyei király!
 Látlak nagy hitemnek fénysugarinál;
 Oh én édes Kisedem!
 Itt létedet hirdetem.

9.

Dall. „Üdvözlégy oltáriszentség“ stb. szerint.

Betlehemi kis városnak,
 Süss ki táján aranyos nap,
 Ott fázlódik egy szép Bárány,
 A jászolyban szalmapárnán.
 *Hideg az éj, a nap nem süt!
 Forró csókkal, sóhajokkal
 Melengessük.

Hogy eljött az idők telje,
 Az Atyának nagy szerelme
 Fiát hozzánk leküldötte,
 Emberré lőn egy szülötte.*

Mért minálunk nem születtél,
 Nem kinozna a hideg tél:
 Aadtunk volna szállást néked,
 Nem ugy, miként hűtlen néped.*

De köztünk vagy ugy is itten
 Ez oltáron, oh nagy Isten!
 Betakarva, bepólyázva
 A kenyér s bor pólyájába.*

Itt az oltár, itt a jászoly,
 Itt vagy Jézus, bár nem látszol;
 Leborulunk hát elédbe,
 Mint Betlehem pásztornépe.*

Üdvözlégy, kis Jézus! köztünk,
 Üdvözölni hozzád jöttünk;
 Imádunk itt e szentségben,
 A kenyér és bor színében.
 *Hideg az éj, a nap nem süt!
 Forró csókkal, sóhajokkal
 Melengessük.

10.

A szent szűznek magzatát,
 Jászolyban siró fiát
 Köszöntsük tiszta szívvél
 Szívből fakadt énekkel
 *Oh napfény! oh élet!
 Oh édes Jézus! Oh édes Jézus!

A világ epedve várt,
 Hogy elűzzed a homályt,
 Mely a lelket borítá,
 S tőled eltávolítá.*

Oh igaz világosság
 Tőled nyerte a világ
 A hitnek szent világát,
 Mely teljes megnyugvást ad.*

Égi szent fény hirdetett
 A világnak tégedet,
 Hiszszük, hogy e jászolyban
 A testté lett ige van.*

Oh angyalok jutalma!
 Oh emberek irgalma:
 Szívünk édes reménye!
 Légy életünk vezére.*

11.

Angyalszózat viszhangzik le mennyből,
 Bűnös ember! álmaiból serkenj föl.
 Jer, imádjuk Betlehemnek titkát leborúlva,
 Mint pásztor tűz,
 Szent szerelmed,
 Lobogjon fel újra.

Ma szállt hozzánk az örök üdvösség,
 Ma lőn miénk az égi örökség.
 Istálló lett fényegeddé,

Mennyei Istenség !
 Szalmás jászoly szentélyeddé,
 Végtelen nagy felség !

Az atyának egyszülött rajzatja
 Tiszta szűznek lón kisdéd magzatja
 Az egeknek dicsősége
 Pólyákba göngyölve,
 Az angyalok ékessége
 Mily kicsiny, mily gyöngé.

Oh világnak régen várt világa !
 Lejöttél a szenvedők honába.
 Egy csecsemő alakjába
 Rejtve nagy fölséged,
 Az alacsony föld porába
 Mi hozott le téged ?

Az én hitem örömmel megvallja,
 Hogy szivednek nagy volt az irgalma.
 Nem jöttél, hogy homályt vethess
 Királyok fényére ;
 Hanem minket, hogy vezethess
 Lelkünk szent üdvére.

Kisdéd Jézus ! ki értünk születlél
 S majd megvett a dermesztő hideg tél :
 Hogy testvérünk lól ma éppen,
 Kérünk, azt tekintsed,
 Születésed érdemében
 Részesíts majd minket.

12.

Kapossy É. T.

Sötét éjjel Betlehem tájára
 Angyal szállott a pásztor-tanyára ;
 Mennyei fény terjed széjjel,
 Eloszlott a sötét éjjel,
 Földre szállt az
 Egek nagy királya.

Ott a tanyán pásztorok valának,
 Kik virrasztva őrizték a nyáját.
 Láttára e csodás fénynek
 Szívökben megfélemlének;
 De az angyal
 Így szól édes ajkkal.

„Dicsőség fent, mennyben az Istennek,
 Szent békesség földön az embernek!
 Jó pásztorok! miért féltetek?
 Nagy öröm hirt hoztam néktek,
 Im halljátok
 Eljött Messiástok.“

„Keljetek fel induljatok gyorsan,
 Föllelitek puszta istállóban;
 Nem palota a lakása,
 Barmok között a szállása:
 Ő hoz néktek
 Örök üdvösséget.“

A pásztorok sietve elmentek,
 A jászolyban szép kisdedet leltek;
 Adtak neki ajándékot;
 Tiszta szívet jó szándékot;
 És emellett
 Ami tőlök tellett.

Oh bűnösök! mi is örvendezünk,
 Betlehembe mi is elsiessünk:
 Ott az Atya egyszülötte,
 Boruljunk le hát előtte
 S áldjuk őtet,
 Az egekből jöttet.

13.

Dal. „Ne sirj kis Jézuskám“ stb. szerint.

Oh boldog Betlehem, áldások városa!
 Ott sir a védtelen, bús árvák támassza;

Földiek öröme, égiek szent gyönyöre :
Ne sirj kis Jézuskám !

Még a vészfergeteg nem zug fejed felett ;
Ölelő szeretet dajkál, enyeg veled.
Védnek az angyalok, őrt állnak a pásztorok :
Ne sirj kis Jézuskám !

Nem Judás az, ki most csókokkal elborít ;
Szűz anyád az, ki most hó keblére szorít.
Ringatnak karjai, befödöznek szárnyai :
Ne sirj kis Jézuskám !

Mért zokogsz oly nagyon? messze van még a nap,
Midőn gyász sorsodon vérbeborul a nap.
Nincs kereszt válladon, melyre bűnünk karja von :
Ne sirj kis Jézuskám !

Még gyilkos vérbakók nem tudnak felüled,
Most szelid állatok állanak körüléd.
Még hűtlen nemzedet kinfára nem feszeget :
Ne sirj kis Jézuskám !

Szent József megveti szalmából ágyadat,
Palástját rád fedí szemében könny fakad.
Előtted meghajol Máriával udvarol ;
Ne sirj kis Jézuskám !

Én is le roskadok jászoly trónod előtt ;
Szánd meg a bánkódót, kérlek, ne űzd el őt.
Bűneim bár nagyok, de irgalmad még nagyobb :
Ne sirj kis Jézuskám !

14.

Ejféltre.

Néma csendes éjszakában
Mi zeng búsan édesen ?
Az Istent szülő szűz Anya
Bölcsődalt zeng kedvesen .

Aludj, aludj szent Fiaskám,
 Így zeng a dal ajkain;
 E hideg zord éjszakában
 Mint védjenek karjaim.

Oh mily sors jutott te néked
 Egy istálló palotád,
 Bibortalan bölcsőd jászoly,
 Hol barmok lehelnek rád;
 Anyai forró szeretet
 Szegény anyád mindened,
 Mindezeket édes Fiam!
 Csókjaimmal ime vedd.

Amint a szűz zengi dalát,
 Jöttek ég angyalai;
 Jézust ők imádták s velők
 A puszták pásztorai.
 Mi is eljöttünk Jézusunk
 A hódolat lángjával,
 Vedd e hódoló sziveket
 Szereteted árjával.

15.

Éjféltre.

Dal. „Oh kegyes Jézus szive“ stb.

Az Istent szülő szűz Anya
 Ily késő éjszakán
 Szent Józseffel keres szállást
 Betlehem tájékán.

Szűz kezeit összetevén,
 Kéri a népeket,
 Hogy az Isten szent nevéért.
 Adnának menhelyet.

Oh, de senki sem könyörül,
 Telve minden hajlék;

Hová legyen a szegény szűz,
Irgalmas Istenség!

Mig egy rongyos istállóban
A városon kívül,
Szülé isteni gyermekét,
Kín, fájdalom nélkül.

Nyugodj hát szűz karjaimon
Kínoknak gyermeke,
Édes szenvedést okozó,
Szűz Anyád érdeme.

Szivemnek drága szülötte!
Sok fáradság után,
Sem lelhettem méltóbb szállást
Betlehem tájékán.

16.

Dal. „Pásztorok, pásztorok örvendezve“ stb.

Üdvösség napja kelt Betlehem,
Jézus ott nyugszik a szűzi keblen,
A világ öröme ott szendereg,
S fölötte dalt zeng az angyalsereg.

Glória! hangzik át a vidéken,
Hol jámbor pásztorok vannak ébren;
Angyalok hirdetik örvendezve,
Hogy testet öltött az örök Ige.

A jámbor hű szivek kelnek útra,
A kised Megváltót porba húlva
Imádják ajkukról ima lebben,
Szemükből könny pereg örömükben.

Boldogan nézik az ég virágát,
Melyet a szűz Anya ültetett át;
S táplál szűz keble tej harmatával,
S elaltat mennyei szent dalával.

Ébredjünk halandók utra kelve,
 Lélekben menjünk el Betlehembe.
 Könnyek közt imádjuk a kisedet,
 Ki a mi üdvünkért megszületett.

17.

Dicsőség mennyben az Istennek!
 Dicsőség mennyben az Istennek!
 Az angyali seregek
 Vigan így énekelnek:
 Dicsőség, dicsőség Istennek.

Békesség földön az embernek!
 Békesség földön az embernek!
 Kit az igaz szeretet
 A kis Jezushoz vezet,
 Békesség, békesség embernek.

Dicsérjük a szent angyalokkal
 Imádjuk a hív pásztorokkal
 Az isteni gyermeket,
 Ki minket így szeretett
 Dicsérjük, imádjuk és áldjuk.

Kis Jézus! ne vess meg bennünket,
 Hallgasd meg buzgó kérésünket,
 Jászolyodnál fogadjuk,
 Hogy a vétket elhagyjuk;
 Oh Jézus! ne vess meg, hallgass meg.

Dicsőség az örök atyának
 És értünk született fiának.
 S mindkettő Szentlelkének,
 A malaszt kútfejének.
 Dicsőség, dicsőség Istennek.

18.

Megszületett a rég várt Messiás,
 Kit nekünk jövendölt Izsaiás;

Betlehemem kívül egy pajtában,
Fekszik és ott nyugszik a pólyában.

Ez a gyermek akit a szent atyák,
Limbuban óhajtvá kértek, várták
A bűnös világnak váltságára,
Emberi testet vett fel magára.

Zordon hideg télben édes anyja,
Egy kis rongyos pólyába takarja;
Könnyez, hogy azoktól megvettetett,
Kiknek üdvösségeért született.

Ezt látván az égnek angyalai,
Leszálltak s ők lettek udvarlói;
És hirt adtak a nyájpásztoroknak,
Születését hirdették Uroknak.

Imádására, hogy menjenek el,
Az égen dündöklő csillag lesz jel;
És majd hol az a szép csillag megáll,
Ott lesz a született égi Király.

Jászoly az ő helye nem palota.
Bár az eget földet ő alkotta;
Szűz anyja Mária szent Józseffel,
Istállóba szorúlt a kiseddel.

Nagy szerelmi Jézus jójj mi hozzánk,
Befogadunk mi csak áldást adj ránk;
Által adjuk neked lakhelyünket,
Foglad el szívünket és lelkünket.

19.

Dal. „Oh szerenesés elérkezett éjszaka“ stb. szerint.

Borúlj le ég, szálljatok le csillagok;
Örvendjete emberek s ti angyalok.
Betlehemben egy szép kised született,
Jászolyához hódolattal lépjete.

Eljött hozzánk az egeknek rajzata,
Kit megigért nekünk sokszor az Atya;
Izsaiás mért nem érted e napot?
Megszületett akiről szólt jóslatod.

Van e lélek aki azon nem örül,
Hogy az ég a föld baján így könyörül;
Gerjedezzen kis Jézushoz ma e nép
Gerjedezzen ki lelkében s szivben ép.

E gyermecske a világnak öröme,
Az alázat s életszentség tüköre;
Ő tanítja majd követni az erényt,
Szép szeméből kegy sugárzik már felénk.

Övéi közt nem fogadta senki be,
Istállóban született a szent Ige;
Oh nyújtsd neki szent emlődet szűz Anya,
Kis Fiacskád hadd viduljon általa.

Bűnös ember oh, tekintsd e kisdedet,
Szállást keres, ígér érte menneget.
Betlehemi lakosoknál légy hívebb,
Fogadd be őt tárd ki neki szivedet.

Ragyogj Jézus, üdvösségünk csillaga;
Születésed lett egy jobb lét korszaka.
Hisz Te lettél bűneinkért a kezes,
A mennyei Betlehembe Te vezess.

20.

Ósrégi ének.

Hejh, vig juhászok csordások!
Mint csörgenek a források,
Mily gyönyörű ez az éjjel,
Bár tekintsetek csak széjjel.

Nézd amott Betlehem felett,
Látok egy nagy fényességet;

Ott egy csillag is leszállott,
Egy rongy pajtánál megállott.

Mint felébredtem álmamból,
Láttam csillagot Jákobból;
Hogy felkeltem láttam tüzet
Mely jelentett egy szülöttet.

Ott van bizonynyal megláttam,
Néztem, hogy oda jutottam;
Jaj! ott fekszik a szénába',
Betakarva pólyácskába.

Üdvözlégy áldott pásztorunk!
Kit szegénységben imádunk.
Vedd kedvesen sziveinket,
Vele együtt mindenünket.

21.

Énekeljünk vig örömmel hálát Istennek,
Ki elküldötte szent Fiát Üdvözítőnknek,
Örvendjetek bús szivek, földiek és égiek,
Énekeljünk vig örömmel hálát Istennek,

Feljött azon hajnal csillag, aki fényével,
Minket bűnös embereket kegyességével,
Világosít örömmel, örökös dicsőséggel.
Följött azon hajnal csillag teljes fényével.

Mint sirdogál a jászolyban világ valtsága,
Hideg szénán bágyadozva éltünk adója;
Kit ápolgat szűz Anyja, József nevelő atyja,
Pásztoroktól körülöve Istennek Fia.

E nap az örömnök napja, melyet Ur keze,
Nekünk bűnös embereknek elő készíté.
Örvendjünk tehát ebben örökös dicsőségben,
E nap az örömnök napja, örvendjünk ebben.

22.

Dal. „Csorda pásztorok“ stb.

Hejh pásztor társim! hogy ha hallanátok;
Amit én hallok, ti sem aludnátok.

Mi csoda pajtás? valóban új csoda,
Tán farkas ütött ami bárányunkra.

Nem mert szép ének hallatszik nem messze,
Mint a muzsika gyönyörű pengése.

Angyal énekl: glória! glória!
Dicsőség legyen, in excelsis Deo.

23.

Régi ének.

(Éjféli misére.)

A nép ajkáról.

Tizenkettő az óra! vigyázz e szóra!
Nagy fényesség láttatik, öröm ének hallatszik,
Im minden felől az angyalok hirdetik,
Hogy Messiás születik, oh mily csoda hir.

Mi legyen ennek oka? ég s föld csodálja,
Isten leszálla mennyből, testet szűznek méhiből
Vevén magára és ime most születik
Pólyába takartatik, hideg jászolyba,

Angyali szó hallatszik a pásztorok közt,
Pásztorok félemlének fényességtől rettegnek
Künn a mezőben, de megvigasztaltattak
És szivökben újultak, a szép éjjelen.

24.

Dall.: „Enekeljünk nagy örömmel“ stb. szerint.

(A nép ajkáról.)

Az Istennek szent angyala mennyből lejöve
Pásztoroknak a mezőkbe örömhirt vive,

Hogy született Messiás, kit jövendőlt az irás,
Melyben szólott Izraelhez ősz Izaiás.

A pásztorok e hirt hallván, földre esének;
Nagy fénytől az angyalnak megfélemlének,
De az angyal biztatja, őket felbátorítja,
Betlehembe, hogy mennének, inti s oktatja.

Angyal szóra a pásztorok elindulának
Fölkeresni kis bölcsőjét ég s föld Urának.
Szívökben a szeretet a homályra fényt vezet,
S céljok felé gyorsan viszi a szegényeket.

Betlehemtől nem messzire egy istállóban
Föltalálják a született Jézust valóban;
Legott térdre esének, mind ifjak és mind vének,
Jászolyánál hő imában egyesülének.

Menjünk mi is Betlehembe a kis Jézushoz,
Aki nekünk szent megváltást s örök üdvöt hoz.
Kérjük a szép szűz anyát kérje értünk szent Fiát,
Hogy nekünk is nyissa meg majd az égi hazát.

25.

Vedd szívemet neked adom kis Jézusom,
Életemet feláldozom én Krisztusom;
Öntsd keblembe szerelmedet szép csillagom,
Hogy szeretve tied legyek fényes napom.

Az én szívem ég, gyulladoz kis Jézusom,
Szeretettől már olvadoz én Krisztusom;
Ha képzellek édesdeden szép csillagom,
Anyád ölén én kisdedem fényes napom.

Szeretet volt mely készített kis Jézusom,
Hogy jászolyba hajtsd fejedet én Krisztusom;
Oh mily erős a szeretet szép csillagom,
Földre hozza a mennyeket fényes napom.

Szeretlek én minden felett kis Jézusom,
 Kivüled mást nem kedvelek én Krisztusom ;
 Te vagy az én egyetlenem szép csillagom,
 Szent reményem, szent mindenem fényes napom.

Ha mosolygva reám veted kis Jézusom,
 Örökdő két szép szemedet én Krisztusom ;
 Örömben elájulok szép csillagom,
 Kebeledre rá borulok fényes napom.

Nagy szerelmed sebezze meg kis Jézusom,
 Tűz nyilával én szívemet én Krisztusom ;
 Vonz magához szük jászolyod szép csillagom,
 Mért nem lehet meghalnom ott fényes napom.

Tied vagyok vedd e szivet kis Jézusom,
 Amely minden bűnszenyt kivet én Krisztusom ;
 Te vezérelj lépteimet szép csillagom,
 Szivem zára legyen szived fényes napom.

26.

Eljött a régvárt szép arany idő,
 Megszületett már az Üdvözítő ;
 Lett az Ur szolga hideg jászolyba',
 Szeretetének látszik nagy volta.

Betlehem mellett e szép éjjelen,
 Az Isten fénye ime megjelen ;
 Az égi Jóság, mint világosság,
 Leszállott bűnös világ tehozzád.

Pásztoroknak, kik ott virrasztanak,
 Az Ur angyala örvendő szót ad ;
 A jámbor lelkek gyors utra keltek
 A jászolyban szép kisdedet leltek.

Térdre esének úgy hódolának
 A kis Jézusnak, ég s föld Urának ;
 Szivök kitarják, buzgón imádják,
 Ajándékukat neki ajánlják.

Eljött a rég várt szép arany idő,
 Megszületett már az Üdvözítő;
 Oh mentül előbb keressük fel őt,
 Mi is imádjuk a kis csecsemőt.

Kinyitjuk szivünk s lelkünk ajtaját,
 Most mind a kettőt neked adjuk át;
 Kis Jézus jer a hű keblekbe,
 Egyesülj velünk szent szeretetben.

27.

Eljött a várva-várt ünnep a kedves karácsony,
 Megszületett a kis Jézus: hogy minket megváltson;
 Feltaláljuk Betlehemben s itt e szent oltáron,
 A kenyér s bor színe alatt burkolva pólyába.

Betlehemi istállóban született egy kised,
 Kit az angyal pásztoroknak ma örömmel hirdet;
 Járuljunk, mint a pásztorok kised jászolyához,
 Imádni e nagy szentségben lépünk oltárához.

Ertünk született kis Jézus vedd ajándékunkat,
 Mit az oltár áldozattal tiszta szándékunk ad,
 Szűz Anyád és szent Józseffel oh jőjj sziveinkbe,
 Megpihenhetsz adunk szállást, oh jőjj, jőjj hát térj be.

Üdvözlégy hát kis Jézusunk, ki már első órán,
 Szenvedsz értünk az istálló jászolyában szalmán;
 Nem születél palotában királyi pompában,
 Annál inkább áldunk téged a rongyos pólyában.

Szivünk legyen lágy párnája keblünk a Betlehem,
 Szűz Anyjával Máriával pólyáljuk szüntelen;
 Szent örömmel vig énekkel dajkáljuk mint Anyja,
 Vigadozva énekeljük Alle alleluja.

28.

In stabuló cunabulo.

Istállóban elhagyottan,
 Ha szemlélek Jézusom!
 Szivem bágyad, könnybe lábad
 Két szemem, én Krisztusom!
 Bűnöm végett kellett néked,
 Szenvedned ezt csillagom!
 Angyal seregek vígan zengnek:
 Én bűnömet siratom!

Földre jöttél kivetkőztél,
 Fényedből, szép Jézusom!
 Mert mint kincset, úgy tekinted
 Lelkünket, én Krisztusom!
 Sirsz csebegve s szerelmedre
 Így édesgetsz, csillagom!
 Pásztornépek áldnak téged:
 Én bűnömet siratom!

Pusztán álló rossz istálló
 Lőn szállásod, Jézusom!
 A te vágyad puha ágyat
 Nem keresett Krisztusom!
 Ámbár fázol, a szük jászoly
 Kedves neked csillagom!
 Fejed, alja széna s szalma
 Én bűnömet siratom!

Boldogítónk s szabadítónk
 Vágytál lenni, Jézusom!
 Mert szerettél, értünk lettél
 Áldozattá Krisztusom!
 Vétküink mocskát már is mossák
 Könnyeid szép csillagom!
 Gyarló lelkek! ide jertek:
 Én bűnömet siratom!

Oh mit adjak, mit fogadjak
 Neked, édes Jézusom!
 Ki érettem ez életben
 Ennyit szenvedsz, Krisztusom!
 Neked élek, míg itt élek,
 Megfogadom, csillagom!
 Légy te nékem üdvösségem:
 Én bűnömet siratom!

29.

Mária altatója.

Aludj én virágom! világ békessége,
 Nyugodj kis magzatom! anyád ékessége.
 Aludj fiam! kinyilt rózsám!
 Nyugodj lelkem, altatgat szám,
 Aludj szűz koronám!

Nyugodj el aranyom! karjaim ölelnek;
 Aludj kis magzatom! barmok rád lehelnek.
 Aludj kincsem! szép virágom,
 Nyugodj gyöngyöm, aranyágom!
 Aludj én Jézusom!

30.

Dall. „Tizenkettő az óra“ stb.

Üdvözítő született,
 Örvendeztetek!
 Betlehemben e virág
 Érted nyilik gyász világ,
 Érted született,
 Dicsérd mint az angyalok,
 Imádd mint a pásztorok,
 E szép kisdedet.

Ő lesz üdvünk kezdete,
 Lelkünk élete;

Elesettek támasza,
 Szomorúak vigasza,
 Ő lesz mindenünk.
 Mennyből hozzánk költözött,
 Testünkbe felöltözött,
 Testvér lett velünk.

Az Istennek szent Fia
 Lón Dávid fia ;
 Egy szűznek szűz méhében
 Szállott le a szent Ige,
 Oh mily kegyelem !
 Az alázat képe lett.
 Szegénységben született
 Ez nagy Végtelen.

E kisdedet Izrael
 Nem fogadta el !
 Jézus bár őt szereti,
 Az szállást sem ad neki,
 Büszkén megveti ;
 E kőszivű nép helyett.
 Mi adjuk most lakhelyet
 Keblünkben neki.

Szánjuk meg a kisdedet,
 Ki ma született.
 Szivünk legyen jászolya
 S mi is mint a szűz anya,
 Ölelgessük őt.
 A fölséges Mennybeli
 Lelkünket jó menteni,
 Meg ne vessük Őt.

Oh ártatlan szent szülött !
 Kit imád szülőd :
 Ez örömdús nagy napon,
 Lángbuzgalmú ajkakon

Zeng feléd imánk,
 Mig foly bűnös életünk,
 Légy irgalmas minékünk
 S kezed nyújtsd ki ránk.

31.

Dal. „Mennyei szent Atyám“ stb.

Keljetek föl gyorsan,
 Keljetek föl gyorsan, jó pásztorok!
 Táján Betlehemnek
 Nagy szóval így zengnek az angyalok:
 Örömet mondunk ma ime néktek,
 Immár megszületett,
 Jászolyba tétetett üdvösségtek.

Pólyákba takarva,
 Pólyákba takarva találjátok;
 Benn az egek fénye,
 Ez világ reménye mosoly rátok.
 Áldjátok imádva e kisedet:
 Fennhangon dicsérni,
 Tőle áldást kérni siessetek.

És elindulának
 És elindulának a pásztorok;
 Látják a pólyákban,
 Hogy takarva lágyan kiseded van ott,
 Felismerik benn az Üdvözítőt,
 S mint az egek fényét,
 Világ várt reményét, köszöntik Őt.

Üdvözöljük mi is,
 Üdvözöljük mi is e kisedet,
 Ki mint eget nyitónk,
 Kegyes vidámítónk, ma született.
 Csak benne bízzatok, oh emberek!
 Gyermeki alakja
 Elégő mutatja, hogy mint szeret.

Oh gyermek kis Jézus,
 Oh gyermek kis Jézus, légy jó hozzánk,
 Ki szabadítani
 Bűntől megváltani jöttél hozzánk.
 Az undok vétkeket add, megvessük :
 Szép gyermekkorodat,
 Ártatlanságodat követhessük.

32.

Kinyillott a legékesebb rózsa!
 A világot át beillatozza ;
 Fiút szült Szentlélek mátkája,
 Az elbukott világ váltságára.

Négyezer év boldog reménysége,
 Ment ezáltal szent teljesedésbe ;
 Kit úgy vártak jámbor bölcs atyáink :
 Most kegyének sugarából ránk hint.

Im sugárzik Dávid király tornya,
 Izaiás miként megjósolta ;
 Im földerült, világ csodájára,
 Négyezer év sötét éjszakája.

Minden nemzet áldja ezt az éjelt,
 A próféták szava melyen betelt ;
 Ez az éjjel fényesb miljó napnál,
 Messiásunk ! melyen közénk szálltál.

Zendüljön hát diadalmi ének !
 Reményeink valókká levének ;
 Vigadozzunk s örömkönyünk árja
 Folyjon a kis Jézus jászolyára.

Oh isteni, gyönyörű szép gyermek !
 Szállj szivébe a szelid embernek ;
 Ki életünk napjait kiméred :
 Kis Jézuska ! halljad a te néped.

Térdre hűllva kérünk téged mostan,
 Légy irgalmas jászolytrónusodban ;
 Miérettünk jöttél le a földre :
 Szemeinkről a könnyet töröld le.

Születésed érdemét tekintsed,
 És bocsásd meg a mi bűneinket ;
 Oh vezérelj, Jessze áldott sarja !
 Hogy tieid legyünk élve s halva.

33.

Bölesódal.

Kedves álmod hogy szerezne szülöttjének
 Így énekel a szűz anya kisedének :
 Szálljon reád édes álom, gyöngyvirágom,
 Aludjál el szép bárányom, aranyágom !

Oh fagyos tél szép virága, kis Jézuskám !
 Te vagy lelkem boldogsága itt a pusztán ;
 Aludjál el én reményem, gyöngyvirágom,
 Magas mennyből szállt napfényem, aranyágom !

A pásztorok üdvözölnek, térdre esve,
 Az angyalok énekelnek örvendezve ;
 Én is szép dalt zengek néked, gyöngyvirágom,
 Hunyd be fényes szemecskédet, aranyágom !

Meleg tanyán vannak mások, kis Jézuskám !
 Neked barlang a szállásod künn a pusztán ;
 Aludj szivem mennykirálya, gyöngyvirágom,
 Szűzességem koronája, aranyágom !

Ha lehetne, a lelkembe foglalnálak,
 Szerellemmel a szivembe bezárnálak ;
 Kebelembe vetnék ágyat, gyöngyvirágom,
 Lelkem lenne lakóházad, aranyágom !

Köszöntlek a pásztorokkal, kis fiacskám,
 Imádlak az angyalokkal, szép Jézuskám,
 Oh aludjál édes szépen, gyöngyvirágom,
 Kedves anyád szűz ölében, aranyágom !

34.

Kovács M. I. k. 50. l.

Oh Mária, Istenünknek ép teremtménye!
 Benned elbágyadt nemünknek derült napfénye.
 Szived alatt kel egy szép nap,
 Melytől a holt is életet kap.

*Mária, Mária, ereszs a jászolyhoz édes Anya!

Megmutattad e nagy kincset a pásztoroknak;
 Nyisd a bűnzárta kilincset most a juhoknak,
 Ime zörget a buzgó nyáj
 És így esdeklik minden száj:*

Jön a csillag szent Urához, bölcseket vezet;
 A vak is dül jászolyához és emelkedet.
 Angyal kiált az akolban,
 Hogy Isten van a jászolyban.*

Az istálló gazdag már a mindene szinméz!
 Vigad benn a barompára, mert Urára néz.
 Jászoly az Isten oltárra,
 Csillagos ég kincsestára.*

Üdvözlégyszé Jészse magvának gyümölcsös ága!
 Kiből jött minden árvának édes vigsága.
 Sirva dülünk szent trónodhoz,
 Kérünk, vezess magzatodhoz.*

Ne feledd el, hogy értünk jött, oh kegyes anya!
 Hogy kimentsen, tebenned lett Éva rokona.
 Megszületett lelkünk ára,
 Muljék el a bűn kára:*

Közöld velünk örömdnek édes özönét,
 Hogy érezzük kegy körödnék vonzó erejét.
 Gyámolj itt e földi pályán,
 Most és halálunk óráján.

*Mária, Mária, ereszs a jászolyhoz édes Anya!

35.

Jertek kössünk gyöngykoszorút, Máriának,
A született kised Jézus szent anyjának ;
Méltó szűzi és anyai koronára,
Örvendezve tegyük föl szűz homlokára.

Oh Mária, örökké szép liliomszál!
Szülés után szintoly szép vagy, a mint voltál.
Bár részed van az anyáknak örömébe' :
Körülragyog a szüzesség dicsősége.

Örvendezzél szent fiadnak mosolyában ;
Az angyalok túlvilági szózatában.
Mulatozzál szülötteddel, Teremtőddel,
Üdvünk végett magas mennyből, ki ma jött el.

Legszentebb szüz, kiválasztott Istenanyja!
Szeplőtelen szüzességnek szinaranyja!
Te általad jóra fordul az ós átok ;
Nyerj minekünk testi s lelki tisztaságot.

Örvendeztesd kis Jézuskát, Királyunkat ;
Add át neki szép virágos koszorunkat.
Rakjad meleg sziveinket jászolyába,
Hogy ne fázzék az egeknek szép virága.

Megfogadjuk nem vétkezünk immár többet ;
Kérd érettünk szent Fiadat, Teremtődöt :
Részesítsen születése örömében,
És vigyen föl egykor hozzád majd az égbe !

36.

Kapossy É. T.

Leborúlva imádja a szent szüz kisededét ;
Jászolyban amint látja, így kezdi énekét :
Oh én édes fiacskám; mennyből szállott magzatkám
Oh meg nem foghatom, hogy az egek királya,
A királyok birája most az én magzatom.

Fiammá, mint lehettél, ki Isten-Fia vagy?
 Ily gyöngévé hogy lettél, kinek hatalma nagy?
 Szülöttömnék szép gyermek! csak félelem közt merlek
 Nevezni tégedet; megtestesült Istenség,
 Istenesült emberség, imádom lényedet.

Mint vessem rád, szép gyermek! anyai szememet,
 Kit szemlélni nem mernek anygali szellemek?
 A végtelen Teremtőt, a rabságtól megmentőt
 Pólyákba hogy tegyem? a mennyei felséget,
 Imádandó szentséget ölembe hogy vegyem?

Ki az eget föntartja isteni ujjain,
 Szüz szerelmem, hogy tartsa azt dajkakarjain?
 Hogy neveljem s gondozzam, emlőmnön, mint szoptassam
 A nagy Gondviselőt, ki táplál egy világot.
 Hogy tápláljam, mondjátok, anyai tejjel Őt?

Boldog lettem, szép gyermek! e földön általad;
 Minden népek tebened engem is áldanak.
 Boldog jászoly, kis pólya, boldog széna és szalma,
 Boldog szent éjszaka! legyen áldott ezerszer,
 Meg ezernyi ezerszer a mennyei Atya!

37.

Adeste fideles.

Jertek menjünk Betlehembe,
 Ahhoz ki ma születetett,
 Üdvözöljük örömszengve
 A mennyei kisedet.
 *A kis Jézust, szelid Jézust,
 A szép Jézust,
 Jertek, jertek, mert Istentek,
 Imádjátok, hív lelkek.
 Ő Istentől igaz Isten,
 Ő az egek gyönyöre;
 Testet vett fel köztünk itten,
 Itt lőn a föld öröme.*

Az egekből földre szállnak
 A mennyei szent rajok,
 Az angyalok királyának
 Szolgálnak a pásztorok.
 *A kis Jézust, szelid Jézust,
 A szép Jézust,
 Jertek, jertek, mert Istentek,
 Imádjátok, hív lelkek.

Ő az, kit mi mennyből kértünk,
 Most jászoly a trónusa ;
 Szegénynyé lőn ő mi értünk,
 Szalmából van vánkosa.*

Kit ma az ég s föld dicsőít,
 Áldjuk a szűz magzatát,
 S üdvünk közreműködőit :
 A Szentlelket s az Atyát.*

Ölelgessük lágy karokkal Őt,
 Ki minket úgy szeret ;
 Imádságos szent ajakkal
 Csókoljunk rá ezeret.*

38.

Dies est laetitiae.

Kapossy É. T.

Öröm napot adott nekünk az egek jósága,
 Született egy kised nekünk Dávid városában.
 Megfoghatlan Istensége csodálatos embersége,
 Oh áldott szép gyermek! szivemre ölellek.

Egy szűz ma szép fiat rajzott, ki az égnek ura ;
 Fehér liljom rózsát hajtott, az elme bámulja.
 A világok teremtője egy szűznek lőn csecsemője,
 Ez vigyáz, mint őre, a gondviselőre.

Angyal volt a pásztoroknak örömhír hozója ;
 A nyáj mellett vigyázóknak, biztatva így szóla :

Megszületett Messiástok, menjetek el, imádjátok,
E kised lesz néktek majdan üdvösségtek.

Az üdvösség fényvilága a sötétben fázik ;
Az angyalok vigassága könnyeitől ázik.
Bepólyázva a kezecke, mely az eget teremtette ;
Oh áldott kis gyermek ! nagy a te szerelmed.

Legyen e nap bűnös ember örömdnek napja ;
Ha bár vétke, mint a tenger, itt a mennyrajzatja.
Te éretted jött e földre, bánat könnyed oh töröld le,
Megbocsát Ő neked, csak hagyd el a vétket !

39.

Bölcsődal.

Kapossy É. T.

Sir az Isten báránya, van-e ki őt sajnálja?
Bűneinket siratja, szűz anyja így csittitgatja :
Áj, áj, áj ! Jézus alugyál, Jézus alugyál.

Ne sirj én szép alakom, gyenge bimbóm, harmatom ;
Szűzi méhem rajlépe, ég és föld édessége.
Ej, ej, ej ! csók kell-e vagy tej.

Jaj, de kemény a jászoly ! kis fiam jaj de fázol,
Tél ellen itt nincs bástya, csak szent József palástja :
Aj, aj, aj ! süvölt a szél zaj.

Alugyál boldogságom, kinyilt égi virágom ;
Én kised Messiásom, nincs helyed a szálláson.
Oh, oh, oh ! sorsod szánandó.

Ne sirj gyönyörűségem, koronám, ékességem,
Szép bölcsődalt zengenek, a mennyei szellemek :
Ah, ah, ah ! lelkem sugara.

Szálljon rád édes álom, zokogó kis bárányom,
Én szülöttem teremtőm, álmodozz a jövendőn :
Lá, lá, lá ! jer szárnyam alá.

Verjen az én keblemben a sziv most csendesebben,
Hogy alvó kis galambom, fiam, fel ne riadjon :

Áj, áj, áj! Jézus alugyál.

40.

Kapossy É. T.

Bevalósúlt a próféták örömtelt jóslata,
Leküldötte egy szülöttjét az ég és föld atyja.
Születésén Messiásnak angyalok örvendnek,
Földre szállva glóriáznak, szent örömdalt zengnek.

Betlehemnek szép virányán pásztorok valának,
Kik virrasztva s imádkozva őrizék a nyáját.
Amint hallják örvendezve szavát az angyalnak,
Jertek menjünk nagy sietve egymáshoz így szólnak.

A buzgalom sebes szárnya volt, melyen ők szálltak;
Oda érvén, térden állva, áldják a rég vártat.
Te is szállj el, jámbor lélek! s borulj a jászolyra;
Betlehemben az út s élet, mellette szűz anyja.

Az egek nagy urasága, ime mostan szolgál;
Szivünk édes vidámsága ott sir a jászolyban?
Mi késztetett téged erre angyalok szépsége?
Nemde szived nagy kegyelme s irgalmad mélysége?

Menny Ura! mit adjunk néked sugalld meg lelkünkbe!
Hogy beoltád Istenséged emberi nemünkbe?
Oh por fia! nézd meg jobban, ki fekszik a szalmán?
A hányszor a szived dobban, bámulj nagy irgalmán.

41.

Már négyezer esztendeig állott a világ,
Midőn Gábrriel arkangyal mennyégből leszállt;
Máriához Názáretbe így imádkozik:
Egek csepegjétek Jézust így sóhajtozik.

Az egész föld kerekiségén az ő sóhaja,
 Hatol fel Isten trónjáig buzgó imája.
 Nála az Ige testesült s kilencz hónapra,
 Szülte nekünk a Megváltót ezen éjszaka.

De Betlehem egész népe tele vendéggel,
 A kis Jézus szűz Anyjával és szent Józseffel,
 Nem fér, bele mivel szegény; de mind ezekkel
 Nem törődik, sőt öröm közt küzd a hideggel.

Oh bár jönnél Betlehemből mi hajlékunkba,
 Befogadnánk s adnánk szállást nem egy éjszaka;
 Sőt a világ végeztéig maradnál velünk,
 Megölelnénk, melengetnénk édes Istenünk.

42.

Ósrégi ének.

Hej! pajtás most hallgass!
 Tőlem uj hirt hallasz:
 Mert éppen éjfélnél,
 Az első álmunkkor,
 Egy angyal hozzám jött,
 Mond: Isten ember lett.

Pajtás mi történt még?
 Gondoltam, hogy az ég
 Egészen tűzben volt,
 Mert oly világos volt.
 A mező ugy látszott,
 Mint mikor virradott.

Erre megijedtem,
 Égre tekintettem,
 Ott láttam sok népet,
 Mennyei sereget;
 Mondták a szép nótát:
 Alle alleluját.

Nem értem, mit mondtak,
 Hogy így kiáltottak;
     Juhaim tánczoltak,
     Szüntelen vigadtak,
 Ezt nagyon csudáltam,
 Még ilyet nem láttam.

Szemem felnyitottam,
 Hogy ezt sajdítottam,
     De hozzám szalada
     Egy angyal s azt mondja:
 Pásztorok örüljünk,
 Mindnyájan vigadjunk.

43.

Bár csak előbb felébredtem volna!
 Látod pajtás most állottam talpra;
 Már is csendül a fülembe angyalnak szólása,
 Monda: Jézus most született s takarva pólyába.

Oda menni lesz majd bátorságom,
 Reménylem a kis Jézust meglátom.
 Jer el te is jó barátom, légy majd utitársam;
 Velem lesz a furulyás is a régi bojtárom.

Romlott istálló mellett maradjunk,
 A Miklóssal addig dudálgassunk;
 Mig a bárány elérkezik addig is vigadjunk,
 Jézus, Mária, Józsefnek, énekeket mondjunk.

Nem adhatunk elegendő hálát,
 Hogy az Atya Isten ő szent Fiát,
 Mennyből küldé pásztorokhoz, váltságunknak díját,
 Ki felnyitja mindnyájunknak a mennyek ajtaját.

44.

Mennyből az angyal lejött hozzátok pásztorok,
 Hogy Betlehembe sietve menvén lássátok.

Istennek Fia, aki született jászolyban,
Ő léssen néktek Üdvözítőök valóban.

Mellette vagyon az édes anyja Mária,
Barmok közt fekszik, jászolyban nyugszik szent fia.

Ők elmenének, köszöntésére azonnal;
Szép ajándékot vivén kezökbe magukkal.

A kisdéd Jézust egyenlőképen imádják,
A nagy Ur Istent ily jóvoltáért mind áldják.

Vissza térének ők hazájokba azonnal,
És ezt a csodát mindennek mondják nagy bátran.

45.

Gratulare Virgo.

Örülj, Szűz, kit a fölséges arra méltatott,
Hogy te szülnéd amaz édes, égi magzatot!
Csodálkozva áldanak a népek a nap alatt,
Hogy épséged, szűzességed sértetlen maradt.

Köszöntve légy végtelenszer isteni szülött;
Legyen áldott százezerszer szeplőtelen szülőd!
Üdvözlégy oh, szűz Anya, szűzesség szép liljoma,
Égieknek, földieknek kegyes asszonya!

A Szentlélek szűz mátkája vagy oh, Mária;
Tiszta szived alá szálla az Isten Fia.
Váltságunk szent zálogát a világra te hozád,
Füröszd meg, oh, mihelyettünk csókban ajakát.

Üdvözljük egyetemben a szép kisdedet,
A ki értünk Betlehemben már megszületett.
Hajtsunk térdet itt neki Ádám bűnös gyermeki,
Leborulva jászolyára, hódoljunk neki.

Imádjuk, mint Istenünket, e kis csecsemőt;
Alázzuk meg hát fejünket fölsége előtt.
Imádjá e kisdedet a hitszülte szeretet:
Ő hoz nekünk az Atyától égi kincseket.

Oh Mária, Isten anyja, ékes szűz virág!
 Tehozzád esd leborúlva a bűnös világ.
 Kérd értünk a kisdedet, ki méhedből született,
 Számunkra a mennyországot te kinyerheted!

46.

Betlehemnek pusztájában, pásztorok vigyázatában,
 Nagy öröm hirdettetik.
 Mert a barmok pajtájában, ökör, szamár jászolyában
 Üdvözítő születik.

Oh szent József mit gondoltál? hogy istállót választottál
 Ama pusztta térségben.
 Szállj be hozzánk Máriával, született kis Jézuskával,
 S lakjatok mi szivünkben,
 Hogy mi is az angyalokkal, az udvarló pásztorokkal
 Dicséretet mondhassunk,
 Régen várt Messiásunknak, ami édes Jézusunknak
 Dicsőség! kiálthassuk.

47.

Pásztorok fel, éjfél van, nem illik már szunnyadni;
A jó pásztor ébren van már nyáját legelteti.

*Mária jászolyához fussatok,
 Az ég szülöttjének hódoljatok.

Az égen angyalsereg vonul át dicső fényben;
 Glóriát zengve lebeg és siet örömében.*

Pásztorok ne féljeteK, nagy öröm vár reátok,
 Az Ur eljött közétek, megszűnt a régi átok.*

Betlehemben éppen most lett Dávidnak unokája;
 Istenember született a világ Megváltója.*

S im az angyalt angyalok sok ezrei környezik,
 A boldog égi lakók az Ur művét hirdetik.*

48.

Pásztorok! keljünk fel,
 Hamar induljunk el,
     Betlehem városába,
     Rongyos istállócskába ;
     Siessünk, ne késsünk,
 Hogy még ezen éjjel ottan lehessünk,
 S mi Urunknak tiszteletet tehessünk.

Angyalok hirdetétek,
 Messiás születétek.
     Itt van jele fényének,
     Helye születésének,
     Pajtában, pólyában,
 Bevagyon ő takarva posztócskában,
 Áldott gyermek szenved már kis korában.

Jézus a szent kiseded,
 Mily szükségét szenved,
     Nincsen meleg szobája,
     Sem ékes palotája,
     Szükségben, hidegben
 Melegíti őt a barmok párája,
 Oh isteni szeretet nagy csodája.

49.

Régi ének.

Ne féljetek pásztorok örömet hirdetek.
 Mert ma nektek született, aki jövendőltetett ;
 Egy Szűznek méhéből, szűzen szült véréből,
     Meváltó Istentek, alle, alleluja !

Hogyhá pedig e csodát látni akarjátok,
 Betlehembe menjetek és ez leszen jeletek :
 Fogtok ott jászolyban, takarva pólyában,
     Kisededet találni alle, alleluja !

Város kívül nem messze van egy istállócska,
Barmok között ott fekszik, szénán, szalmán nyugoszik
Mellette szűz Anyja és az ő vélt atyja:
József és Mária, alle, alleluja!

Oh szerencsés éjszaka, boldog az az óra,
Mely minden kincsek felett, e mennyei kisdedet,
A legszebb virágot, legdrágább gyémántot,
Hozta e világra, alle, alleluja!

De boldogabb az anya, a ki szűz méhéből,
Szentlélek erejéből és minden szeplő nélkül,
Őt szűzen foganta és szűzen hordozta;
Szűzen el is hozta, alle, alleluja!

Ámde mi is boldogok vagyunk oh emberek!
Hogy az Isten irgalma egyetlen Fiát adta
Ami váltságunkra, szabadításunkra,
Áldjuk Istenünket! alle, alleluja!

50.

Pásztorok, pásztorok örvendezve
Sietnek Jézushoz Betlehembe;
S köszöntést mondanak a kisdednek,
Ki váltságot hozott az embernek.

Angyalok szózata minket is hív,
Értse meg ezt tehát minden hű szív:
A kisded Jézuskát mi is áldjuk,
S mint a hív pásztorok, magasztaljuk.

Üdvözlégy kis Jézus! ki miértünk
Születve, váltságot hozál nekünk;
S meghoztad az igaz hit világát
S megnyitád szent atyád mennyországát.

Dicsőség, imádás az atyának
Érettünk született szent fiának.
És a vigasztaló Szentléleknek
A Szentháromságban egy Istennek.

51.

Csorda pásztorok, midőn Betlehemben
Csordát őriznek éjjel a mezőben.

Isten angyali jövének melléjök,
Nagy félelemmel telék meg az ő szivök.

Örömet mondok nektek ne féljetek,
Mert ma született a ti üdvösségtek.

Menjetek el csak gyorsan a városba,
Ott találjátok Jézust a jászolyba.

Elindulának és el is jutának
Szent hajlékához az ég s föld Urának.

Nem találták őt fényes palotában,
Hanem istálló szegény jászolyában.

Aki az ég s föld sarkait fentartja,
Nem lelt más helyet, hol fejét lehajtsa.

Mindenek élte, s áldása e kiseded,
S ő mindenekben mily szükséget szenved.

Ki a mezőket ékesen ruházza,
A gyermek alig vagyon bepólyázva.

Kinek a nap s hold fejedelmi széke,
Jászolyban fekszik az ég dicsősége.

Üdvözlégy Jézus! világ megváltója!
Bús sziveinknek megvigasztalója!

52.

Jesu Redemptor omnium.

(Hymnus vecsernyére.)

Dall. „Felvitetett magas mennyországba“ stb. szerint.

Jézus, világ üdve s áldozatja,
A legfőbb atyának egy magzatja,
Hasonlányú Isten az Istentől,
Ki értünk jöttél le a szép mennyből.

Te vagy régvárt békénk, üdvösségünk,
Mig élünk, egyetlen reménységünk ;
Hallgasd meg imánkat, égi Bárány,
Mely itt kelt szivünknek szent oltárán.

Te, ki az emberi gyöngé testet,
Egy szüztől születve, ma fölvetted,
Testvéreddé tevén e pornépet :
Megosztottad velünk Istenséged.

Öntsd malasztod árját ma e népre,
Kit fölemeltél az üdvösségre,
Hogy természetünk nagy romlottsága
Ne taszítson a bűn mocsárjába.

Oh örök igazság fényes napja !
Ma van születésed emléknapja,
Melyen látogatni jöttél hozzánk,
Mert nagy volt irgalmad, Jézus hozzánk.

A világ, s annak mind a négy sarka,
S a végtelen tenger titkos ajka
Versenyt zengnek, hogy az legyen áldott,
Ki téged nekünk ad, mint megváltót.

A kiknek te üdvöt hoztál mennyből :
A mi ajkunkon is ének zendül ;
E szép örömnapot ünnepeljük,
Diadalénekekkel megszenteljük.

Hála legyen, édes kisdéd ! neked,
Ki emberré lettél üdvünk végett,
Áldjuk azt, ki minket megteremtett,
Az Atyával együtt a Szentlelket.

53.

Régi ének.

Szűz Mária e világra nekünk
Szent Fiát hozza,
A jászolyba helyeztetvén őtet
Imígyen szóla :

Aludj el én magzatom,
Nyugodj el virágom,
Igy énekelvén és örvendezvén.

Ökör, szamár reája lehelvén,
Mintha mondanák:
Ur és Isten most közöttünk vagyon,
Együtt vigadjunk,
Már az égi madarak
És erdei vadak.

Őtet imádják és magasztalják.

Azért mi is halandó emberek
Őtet dicsérjük,
Dicsőséges születése napját
Vigan szenteljük,
Az Atya Ur Istennek,
Nekünk kegyelmesnek,
Hálákat adjunk, szivből vigadjunk.

Aki hozzánk irgalmasságából
Szent Fiát küldte;
Hogy ő minket bűnös embereket
Üdvözítene.

Ki mihelyt születteték,
Mindjárt kergették,
Kegyес királyunk édes Jézusunk.

Oh te kegyes asszonyunk, Mária!
Istennek anyja,
E világnak te vagy esedező
Oltalmazója,
Ne feledkezzél rólunk,
Oh édes gyámolunk,
Te légy oltalmunk, erős gyámolunk.

54.

Ujabb.

Szüz Mária e világra nekünk
Szent Fiát hozá,

A jászolyban fekszik, ki a mennyet
 S földet alkotá,
 Mely végtelen kegyelem,
 Tőled oh Istenem!
 Hogy így szeretted az embereket.

Az angyalok Jézus születésén,
 Áldva zengenek,
 A pásztorok a mennyei fényre
 Hozzá sietnek:
 Öröme ébredének
 Minden teremtmények,
 Őtét imádják és magasztalják.

Azért mi is halandó emberek,
 Őtét dicsérjük,
 S dicsőséges születése napját
 Vigan szenteljük;
 Az Atya Ur-Istennek,
 Nekünk kegyelmesnek
 Hálákat adjunk, szivből vigadjunk.

Aki hozzánk irgalmasságából
 Szent Fiát küldé,
 Hogy a bűnbe esett embereket
 Üdvözitené:
 Megjelent a megváltó,
 Világszabadító,
 Kegyes királyunk, édes Jézusunk.

Oh te kegyes asszonyunk,
 Mária, Istennek anyja!
 E világnak te vagy Fiad által
 Oltalmazója;
 Ne feledkezz el rólunk,
 Oh édes gyámolunk!
 Te légy oltalmunk, erős pajzsunk.

1.

Az év utolsó estéjére.

Dall.: „Jertek keresztény lelkek“ stb. szerint.

Isten! ki az időnek határát kimérted!
 S atyai bölcsességgel sorsunkat intézted:
 Elődbe most ez évnek estéjén imádva,
 Jó néped és egy szívvél s lélekkel kiáltja:
 Hála tenéked!

Te nézted mindent látó szemmel lépteinket,
 S hatalmas jobbod őrzött a veszélytől minket:
 Az élet, az egészség, s malasztidnak árja,
 Mind a te jóságodnak kegyes adománya . . .
 Hála tenéked!

Ah! de mi jóvoltoddal sokszor visszaéltünk,
 Elhagyva téged, a bűn ösvényére tértünk . . .
 S te minket oh jó pásztor! az örök életre
 Ohajtván visszanyerni, kerestél szeretve . . .
 Hála tenéked!

Hívásodat követvén, jobbulást ígérünk,
 Hogy az ujesztendőben csak tenéked élünk:
 Segíts meg szándékunkban, hogy azt megtarthassuk
 S ha eljön életestvénk nyugodtan mondhassuk
 Hála tenéked!

2.

Idők Ura Istene! előtted térdelünk;
 Midőn estéje lenne ez évnek, dicsérünk.
 Legyen áldott szent neved, hogy ezen lefolyt évet,
 Itt könyörgő népednek megérni engedted.

Végetlenek ama jók, melyekkel áldottál,
 Számptalanok a bajok, melyektől megóvtál.
 Ah, vedd hálás szívünket, áldozatul lelkünket,
 Jóvoltodért, meg ne vesd hő köszönetünket!

Nézd szent atyánk! előtted Faid térdelnek,
 Bűneikért tetőled bocsánatot kérnek.
 Moss meg Jézus vérével, vétkeinket töröld el,
 Védjed örökségedet Atyai kezeddel.

Ezután is mindegyre árazd áldásodat;
 Ifjúra és öregre, hullaszd malasztodat.
 Im azt szentül fogadjuk, hogy hitünket megtartjuk,
 Éltünket és holtunkat neked feláldozzuk.

1.

Szent István első vértanu ünnepén.

Dall.: „Nagy áldunk téged“ stb. szerint.

Krisztus első hit-bajnoka
 Az első martyr koronája,
 Mint ezt neveddel viseled
 Méltán dicsőít tégedet.

Szent István! áldjuk nevedet,
 Csodálva erősségedet,
 Melylyel a Krisztus szent nevét
 Ellenei közt védelmezéd.

Veled az Ur kegyelme volt,
 És általad Szentlelke szólt,
 Kinek Krisztus elleni
 Nem birtak ellenállani.

Te nyitva láttad az eget,
 S Jézust Isten jobbjá felett:
 S midőn ezt áldva mondanád,
 Kövekkel rontottak reád.

De a köveknek zápora
 Imádban meg nem gátola,
 Jézus vedd hozzád lelkemet!
 Mondád s ne büntesd ezeket.

Oh Jézus add kegyelmedet,
 Hogy üdvözítő nevedet,
 Legyünk ily készek vallani
 És élve-halva áldani.

1.

Szent János apostol ünnepére.

„Az apostolok nevének“ stb. szerint.

Szent János! áldunk tégedet,
 Ki mennyei szeretetet
 Az örök kútfőből vevél,
 Hogy Jézus keblén pihenél.

E szent tűz égig ragadott
 S ott lelke bepillanthatott
 És láta oly szent titkokat,
 Mi minden tudást meghalad.

Innen vevéd a tudományt,
 Mely minden szívet egyaránt,
 Ha Jézusban hisz, elragad
 S az üdvre vezérfényt mutat.

Krisztushoz végig hű valál
 S közelgvén a váltságfalál,
 Krisztustól Szűzanyát nyerél
 Anyádúl s te fia levél.

Oh Megváltónk kedvelt híve!
 Tekints hű tisztelőidre:
 Nyerjen tőle kegyelmeket
 Nekünk is a szent szeretet.

Kérd értünk az Isten Fiát
 S az ő szűz anyját, Máriát,
 Hogy vigyen minden lelkeket
 Hozzájuk a szent szeretet.

1.

Ujévi énekek.

Dal. „Üdvözlégy világ megváltója“ stb. szerint.

Kezdetre.

Oh édes menyből szállott gyermek!

Akit ma Jézusnak neveznek.

Ez ujévben im neked

Zeng néped uj éneket,

Kis Jézus, szép Jézus.

Kicsiny vagy; de nagy már kereszted,

Véreded ontani ma kezded;

Alakunkat felöltvén

Megszűnik az ó törvény!

Kis Jézus, szép Jézus!

Angyali énekre.

Istennek s Máriának fia!

Zeng neked ma a szép glória;

Hozzád fohászt emelünk:

Ez ujévben légy velünk,

Kis Jézus, szép Jézus!

Hiszekegyre.

Oh hiszszük, egek drága gyöngye,

Hogy értünk jöttél le a földre;

Igy lett a porgyermeke

Alkotásod remeke

Kis Jézus, szép Jézus!

Felajánlásra.

Végtelen fölségű Teremtő;

Ránk virradt a szép ujesztendő,

Véren váltott híveid,

Áldást kérnek esdve itt:

Kis Jézus, szép Jézus!

E kenyér s borban, oh királyunk!
 Im mindent neked felajánlunk,
     Adj uj lelket, uj szivet,
     Mely majd hozzád lesz hívebb:
 Kis Jézus, szép Jézus!

Szent-szent-szentre.

Szent vagy, szent, ki minket megszántál,
 S érettünk a földre leszálltál;
     Angyalok és emberek
     Neked hálát zengenek:
 Kis Jézus, szép Jézus!

2.

Dal. A mennyei szent városnak“ stb. szerint.

Örvendezzünk ez uj évben,
 Kis Jézusunk szent nevében,
 Ujuljon meg ma Ielkünk,
 Istennek hálát zengjünk.

Ő adá a szép uj évet,
 Kit az ég és föld dicsérnek,
 Ki a mennyet elhagyta,
 S egy szűznek lón magzatja.

Pásztorokhoz örömhír jött,
 Mennyből hozta angyal hirnök;
 Keleten csillag támadt,
 Jelül az uj királynak.

Nekünk is az egek atyja
 Ez ujévben fiát adja;
 Adjuk érte szivünket,
 Jobbítsuk meg éltünket.

Kisded Jézus! szánj meg minket.
 Ne tekintsed bűneinket,
 Adj áldást mindnyájunkra,
 Községünk s határunkra.

Áldd meg, Jézus, királyunkat,
 Áldd meg szegény országunkat,
 Házásokat, szűzeket,
 Ifjakat s öregeket.

Adj, kis Jézus! békességet,
 Szent malasztot, egészséget,
 Bor s buzában bősséget,
 És léleküdvösséget.

S ha tán ez év lesz utolsó,
 Melyben elfed a koporsó!
 Kis Jézus! vigy az égbe,
 Angyalid seregébe.

3.

Dal. Oh szerelmes Istenem!“ stb.

Elmult az ó esztendő,
 Hála néked Teremtő
 Hajnalán ez újévnek
 Gyermekeid dicsérnek.

Hálát mondunk ezerszer,
 Ezernyi százezerszer,
 Hogy eddig meg nem haltunk.
 S téged áldhat még ajkunk.

Bűneinket felejtsd el
 Malasztiddal szerelj fel!
 Örök jószág, Legszentebb!
 Adj új szívet új lelket.

Izraelt, ki megszántad
 Szánd meg, Jézus! hazánkat
 Hogy a jólét ölében
 Jövője szebb s jobb legyen.

Vedd szent Péter örökjét,
 Rajta szemed örködjék;

Alázd meg, kik gyalázzák
Jézus igaz egyházát.

Oh hármias egy Istenség!
Dicsérjen a mindenség,
Ez ujévben s örökké,
Mindörökön örökké!

4.

Dal. „Oh szerencsés bűnös ember“ stb. szerint.

Ébredj, ember! ki a vékek kábult álmát aluszod,
Hajnalán ez évnek téged jóra serkent Jézusod!
Elmult egy év reményével, fájdalmával örömevel,
Elmult Isten hírével.

Két határon állunk már ma, az ó- és ujév között;
Lelkünk nincs is annak száma hányszor bűnbe ütközött,
Oh gondold meg sok okod van, gyarapodtál-e a jóban
A mult évben valóban?

Mint árnyéka a felhőnek futva-futnak napjaink;
Az idő, mely gyorsan jön-megy, hogy megtérjünk arra int
Egy rövid tél, egy rövid nyár, mire észre vesszük immár
Lábunk a sir szélén jár.

Meglehet, kit a jövődő még ma éppen nem búsít,
Ez lesz ama gyász esztendő, melyben sirba lebukik.
Jézus, ki ma jobbát nyujtja, nem szólít-e jaj! ki tudja,
Holnap majd a nagy utra?

Jézus neve áll felirva, ez ujévnek küszöbén
Sziveinket e név birja mostantól mindörökön.
Mint szerelmök édes tárgyát mindenek e nevet áldják
S a káromlók ne bántsák.

Porba hullva leborúlva áldunk, édes Istenünk!
Hogy irgalmad ott a multba' oly kegyesent bánt velünk
Napjaink bár bűnbe folytak, sz. malasztod el nem vontad,
S a gyarlókat ápoltad.

Jézus! ki ma ontod értünk legelőször véredet,
 Ez ujévben is légy vértünk nyujtsd le mennyből kezedet!
 Adj malasztot békességet, vidám kedvet, jó egészséget
 És szerencsés jó véget.

5.

Szöv. 1821-ből.

Egész egy hosszú esztendőnek elfolytak ismét napjai
 S a létnek, mint gyors időnek, nagyobbra nyíltak sirjai.
 Közelget ránk a végítélet, mely vétkeinket bünteti;
 Hajnalik a dicső ígélet, mely érdeminket fizeti.

Köszönjük, Isten! nagy hálával ránk hintett sok ma-
 lasztodat:

Nagy jóvoltodnak szent karjával lenyujtott bő áldásidat
 Ah! hogy most téged jó atyánknak tapasztalásból
 ismerünk

Vaksága végett sok hibának mily szivepesztő szégyenünk.

Teremts új lelket kebleinkben, szolgálatodhoz új tüzet;
 A régi ember sziveinkben ne leljen többé lakhelyet.
 Ujítsd meg bennünk szent nevedhez a hódolásnak röpteit
 Embertársunkhoz, mint képedhez, a szeretetnek jeleit.

Jer, bárki vagy, ki ellenségnek tartottad eddig szívemet
 Vess véget a rút gyűlölségnek szorítsd kebledhez keb-
 lemet,

S te is, barátom! szent frigyünknek adj új erőt, új
 életet;

Aldozzunk együtt Istenünknek mindnyájan ujult
 sziveket.

Velünk légy, Isten! ez ujévben, mint a multban
 velünk valál;

Ha eljutunk az örök révbe, készen leljen majd a halál.
 Adj szent kegyelmet, hogy lelkünknek kövessük jó
 sugallatát;

Téged ismerünk Istenünknek, oh nyiss egykor menny-
 ben hazát.

6.

Dal. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Az ó-év ma új szint öltött,
Az újév már beköszöntött,
Térdre hullva, oh nagy Isten!
Hálát rebeg ajkunk itten.

Szivünk első dobbanása
Lelkünk első szent fohásza,
Tied legyen, jó Teremtőnk,
Hű gondozónk, bajtól mentőnk.

Adj nekünk adj bő kegyelmet,
Öleljen át szent szerelmed,
Hívek leszünk, ha malasztod
Sziveinkre rá árasztod.

Esdésünket, kérünk, halld meg,
A kesergőt vigasztald meg,
Az özvegyet és az árvát,
Szent karjaid körülzárják.

Oh ne vess el tőled minket,
Ne tekintsed bűneinket,
Vészhaláltól és hadaktól
Oltalmaz meg minden bajtól,

Vedd el rólunk az inséget,
Erősítsd meg a gyengéket;
Térítsd meg a tévedőket:
Szent szivedbe zárd be őket.

Adj erőt és egészséget,
Küldj áldást ránk, adj bőséget,
Hogy munkánkat koronázza
Szent kezednek bő áldása.

Ez újévben megfogadjuk,
Hogy a vétket abba hagyjuk.
Egyedül csak neked élünk,
Mig ki nem hűl minden vérünk.

7.

Régi ének.

Dal. „Betlehemnek pusztájában“ stb. szerint.

Ujesztendő kezdetével
 A kis Jézust buzgó szívvél
 Kérjük együtt mindnyájan :
 *Hogy ezen új esztendőben
 Fogadjon s tartson kedvében,
 És lakják mi szívünkben.

Adjon áldást, békességet,
 Adjon erőt, egészséget ;
 Kérjük szívből mindnyájan.*

Tartsa meg jóakarónkat,
 Ami lelki pásztorunkat,
 Kérjük szívből mindnyájan :*

Tartsa előljáróinkat,
 És ezekkel mindnyájonkat,
 Kérjük szívből mindnyájan :*

Tartsa meg mi mezeinket,
 Áldja meg veteményinket,
 Kérjük szívből mindnyájan :*

Oltalmazza életünket,
 Mentse bűnöktől lelkünket,
 Kérjük szívből mindnyájan.*

Kivánjunk boldog újévet,
 Egymásnak jó keresztények,
 Kérjük szívből mindnyájan :*

8.

Oh szép Jézus! ez újesztendőben légy híveidben,
 Oh Mária! esedezz érettünk, édes reményünk!

Hogy ez újesztendőben minden ügyeinkben
Lehessünk Jézus drága kedvében.

Oh szép Jézus! drága szent nevedért kelj fel népedért
Oh Mária! Jézus erejével tégy jót népeddel:
Hogy ez új esztendőben minden ügyeinkben
Lehessünk Jézus drága kedvében.

Oh szép Jézus! tartsd meg híveidet, mint tieidet;
Oh Mária, Jézusnak szent anyja! országunk tornya!
Adjad, kérünk, hogy ebben az újesztendőben
Lehessünk épek testben, lélekben.

1.

Vizkeresztí énekek.

Dal. „Csodálatos Szentháromság“ stb. szerint.

Kezdetre.

Csillag ragyog fenn az égen,
Ezt várta sok jámbor régen.
Eljött már a Messiás,
Kit jövendölt az irás.
Betlehemben született,
Jászolyba helyeztetett.

Bölcs királyok elsietnek,
Hódolni a szép kisednek;
Ajándékul nyújtanak:
Tömjént, mirhát s aranyat.
Áldozunk mi is, hívek!
Jézusnak tiszta szívet.

Az angyali énekre.

Kis Jézusnak nagy dicséret,
A kit buzgón keresének
A csillag sugárinál
Gáspár, Menyhárt, Boldizsár.
Jézusban, hogy föllelék,
Áldák a menny Isténét.

Szent leczkére.

Eljött már a bús világba
 A világ várt napvilága,
 Hogy ragyogjon itt nekünk,
 Kik sötétben szenvedünk.
 Ő lesz a mi oktatónk,
 Vezérünk s útmutatónk.

Hiszekegyre.

Szálljon lelkünk Betlehembe,
 Csillag fényén szárnyra kelve
 Üdvözljük mi is Őt,
 Az egekből szállt dicsőt,
 Ki üdvünkért született,
 S hoz boldog új életet.

Felajánlásra.

Kis Betlehem! mily boldog vagy,
 Városok közt legnagyobb vagy,
 Mert belőled származott,
 A ki mindent alkotott;
 S öltve gyarló alakot;
 Köztünk egykor itt lakott.

A napnál szebb csillag jelzi,
 Minőt még nem látott senki,
 Fényét bölcsek követik,
 Fénynél a fényt keresik.
 Ajándékul nyújtanak
 Tömjént, mirhát s aranyat.

Kis Jézuska! kérünk, vedd el,
 Mit áldozunk a bölcsekkel.
 Aranyat nem adhatunk,
 Tiszta szív az, mit adunk,
 S mi benn ég, az égi láng:
 Tömjén helyett vedd imánk.

Szent-szent-szentre.

Szent, szent, szent az, kit a bölcsék
 A jászolyban üdvözöltek!
 Szent az egek Istene,
 Ki értünk ember leve;
     Ég, föld, csillag, hold s a nap
     Neki térdet hajtsanak!

2.

Dal. „Betlehemnek pusztájában“ stb. szerint.

Öltözzél föl Isten népe!
     Dicsőséged köntösébe,
 Boldogítód megjelent;
     A szüzesség szép virágja
 Istent hozott e világra,
     Ez uj fény nem mást jelent.

Bölcs királyok elindulnak,
     Udvarolni a nagy Urnak,
 Kit az égi fény jelez;
     A csillagban felismerték
 Az ég néma, hívó nyelvét:
     Sejtve, hogy a várt jel ez.

Megy a három szent zarándok,
     Kezeikben bús ajándok,
 Nem hallgatnak senkire . . .
     Jászolyára a kisdednek
 Aranyt, tömjént s mirhát tesznek:
     Hit képes csak ennyire!

Adjunk mi is tiszta keblet,
     Melyben Jézus kedvet lelhet,
 Ez a mi kincs aranyunk
     A szenvedés megvan írva
 Békén türve, legjobb myrha,
     S tömjénillat sóhajunk!

Kisded Jézus, hitünk fénye,
 Üdvösségünk szent reménye!
 Küldj lelkünkbe sugarat
 Hogy kik hisznek örömtelve,
 Mint a bölcsek Betlehembe
 Fényházádba jussanak!

3.

Légy ezerszer áldott mennyei Király!
 Kit imádva áldott a három király!
 Mint megváltó Istenét,
 Porba hullva kér e nép.

Szánd meg bús ügyünket, kegyes mennybeli!
 Ki a bűnöst jöttél üdvözíteni.
 Kit millió sziv köszönt:
 Önts népedre fényözönt.

Ragyogtasd lelkünkben szép csillagodat,
 Hullasd ránk mennyekből szent malasztodat,
 Hintsd lelkünkbe fényedet,
 Hogy féljük nagy nevedet.

Küldd el lelkünkbe is malasztcsillagod
 Mely sötét éjünkben oly szépen ragyog.
 E csillag fény sugara
 Legyen üdvünk hajnala.

Királyok fejedelme édes Jézusunk!
 Kivüled nincs gyámunk, Tehozzád futunk
 Te légy kincsünk, aranyunk,
 Neked élünk és halunk.

A három királylyal téged keresünk,
 Már ezentúl buzgó híveid leszünk,
 Oszlasd el a bűnborút,
 Vigasztald a szomorút.

Oh Isten Báránya, szent szűz gyermeke!
 Sötét életünknek légy szövétneke,

Élve s halva meg ne vess,
Fényhonodba bevezess!

4.

Kapossy É. T.

Szent nemzetek! keljetek fel, elmúlt a nagy éjszaka,
Induljunk el a bölcsekkel föltűnt Jákob csillaga.
Ott látok egy kisdedet, ki az égből küldetett,
Hogy a bűnnek rabságából kimentsen szent irgalmából.

Betlehemben szűk jászolyban fekszik az ég s föld Ura:
A pásztornép meghatottan előtte leborúlva,
Ma a bölcsek aranyat, tömjént, mirhát nyújtanak;
Ezzel jelzék istenségét, királyságát, emberségét.

Föld királyi fejedelme! ti is porba hulljatok;
Fejedelme Ő a mennynek nálatoknál is nagyobb.
Hadd ékítsék jászolyát kormánypálczák, koronák:
Minden kincstek, drágaságtok jászolyára felrakjátok.

Szent nemzetek! keljetek fel, elmúlt a nagy éjszaka,
Menjünk mi is a bölcsekkel, vár a szűznek magzata.
Nap alatt a mig lakunk: Jézus legyen csillagunk,
Betlehembe, az egekbe minket is majd Ő vezet be.

5.

Dal. „Máriát dicsérni hivek jöjjetek.“

Kelj föl, Jeruzsálem! köszöntsé e népet,
Fénylik dicsőséged, feltűnt csillagod;
Napkeletről jönnek pogányok feléd,
Hogy lássák Izrael kegyes Istenét.

Királyok a csillag fényét követik,
Az út fáradalma gyönyör lőn nekik;
Amerre szétszórja fénysugárait,
Azon irányt veszik gyorsan lábaik.

Hogy Jeruzsálembe megérkeztenek
Elborul a csillag a város felett;

Az új királyt kérdik a szent vándorok,
Ámde itt nem tudja senki a valót.

Heródes színleg szól: oh csak menjetek
S ha megtaláljátok majd a kisdedet,
Adjatok hirt róla, én is elmegyek,
A hódolók között én is ott leszek.

Ment a három szent bölcs, miglen föllemék
A jászolyban fekvő, egek Istenét;
Előtte ájtattal leborultanak,
Nyujtván neki tömjént, myrhát s aranyat.

Álmukban az Urnak intését vevék,
Hogy visszatértöket más uton tegyék;
Most Heródes minden férfimagzatot,
Betlehem környékén kardra hányatott.

Áldunk örök Atya, a ki alkotád
Jákobnak tündöklő fényes csillagát;
Imádjuk a Fiut, ki testvér velünk,
Várja a Szentlelket buzgó kebelünk!

6.

Szép kelet, szép nap! nincs benned homály,
Mert az örök nap benned a király.

*Uj esztendőben, új szivekkel dicsérünk,
Jézus! énekekkel.

Már a bölcsőnél törli bűnünket,
A szűz emlőnél mossa lelkünket.*

E napon önti az első csepp vért,
Melyet önkényti váltságul ígért.*

Isteni Kisded, te hív szerető!
Legyen szerelmed örökre mentő.*

Drága vérednek első cseppjei
Legyenek néped hív kezesei.

Ha ez esztendő leszen utolsónk,
Ez a vérfürdő fesse koporsónk.

*Uj esztendőben uj szivekkel dicsérünk,
Jézus! énekekkel.

Hogyha megtartasz még több időre.
Engedj virradni szent jövődőre.*

7.

Imádják a jámbor bölcsekkel az égi csecsemőt,
Jelenjünk meg buzgó lélekkel jászolytrónja előtt.
Őt, ki uralkodik,
Kelettől nyugatig,
Hirdessük a fényes csillaggal
S a szent királyokkal.

A fejdelmek kegyes királyát áldjuk szivhangon,
Ajánljuk fel, keblünk kincstárát e fényes szép napon.
Nyujtsunk szent kincseket:
Hitet, szeretetet;
Ezeket kedveli fölötte
Az egek szülötte.

Oh e népet, mely itt magasztal s hozzád imát rebeg:
Töltsd be Jézus ma bő malaszttal, miként a bölcseket.
Ha te leszesz velünk,
Lesz akkor mindenünk,
Jászolyodba hát mi mit hintsünk?
Nincs aranyunk kincsünk!

Hitőkben a népek üdülnék az ég csillagjelen;
Szánd meg kivált, a kik ott ülnék a halál éjelen.
Te, kit a fényben áld:
Oszlasd el a homályt,
Ragyogja le a nagy világot
Mennyei világod.

Bűnbánatra buzdíts fényeddel, mint a királyokat;
Keménységét szivünknek vedd el, folyjon a könnypatak.

Hogy te vagy Istenünk,
 A hitből ismerünk
 Add, hogy míg csak hozzád nem érünk,
 Csupán neked éljünk.

Gyújts meg Jézus gyarló szívünkben malasztod csillagát;
 Szép nappallá alkosd lelkünkben a zord bűnéjszakát.

Irgalmas Istenünk!
 Maradj mindig velünk,
 Mennylakodnak boldog körébe,
 Vigy ég örömébe!

8.

Dal. „A pünkösdek jeles napján“ stb.

Az égen szép csillag fénylik,
 Három szent bölcs látva fenyít:
 Induljunk el ma s ne holnap,
 Egymásnak így szólnak.

Megy a három szent zarándok,
 Kincstárukban dús ajándék,
 Aranyat, tömjént s mirhát visznek,
 Mert a jelnek hisznek.

A szent várost, hogy elérték,
 Az új királyt ottan kérdék;
 Mert imádni vágnak Őtet,
 Az egekből jöttet.

Álmélkodik itt mindenki,
 Hirt mondani nem tud senki;
 De azért ők utra kelnek,
 Gyorsan tovább mennek.

Betlehembe így eljutnak,
 Jézus előtt leborúlnak,
 Kincseiket általadják,
 Szívöket ott hagyják.

Napkeleti bölcsek, szentek!
 Kik ma gazdag áldást nyertek:
 Kérjétek a Jézust értünk,
 Védjen míg tart éltünk!

9.

Dal. „Mennyből az angyal“ stb. szerint.

A szent királyok, három mágnások, a Jézust
 Midón szemlélték, ekép tisztelték Ur Krisztust.

Gáspár mutatja, a midón adja aranyát,
 Ezzel jelenti méltán tiszteli királyát.

Menyhért is áldja, amidón nyújtja tömjénét,
 Ezzel mutatja, hogy ő imádja Istenét.

Boldizsár nézi, elébe teszi mirháját,
 Ő így tiszteli, amely jelenti, emberi voltát.

10.

Dal. „Mennyei szent Atyám“ stb. szerint.

A három bölc király, a három bölc király messze
 földre,
 Siet Gáspár, Menyhárt ugyszinte Boldizsár Betlehembe,
 Indulnak született Ur Jézushoz,
 Ki vala jászolyba, pólyába takarva, Messiáshoz.

Egy csillag ragyogott, egy csillag ragyogott napkeletre,
 A mely is jel vala, hogy az örömóra elérkeze
 A három szent király arra néze,
 Proféták irásit látták, jós szavait teljesedve.

Azonnal indultak, azonnal indultak és magokkal
 Vivének aranyat, tömjént, szinte mirhát, jó szándékkal,
 Melyet átnyujtának a kisednek,
 Aranyat királynak, tömjént, mint Istennek, mirhát
 embernek.

És ott leborulva és ott leborulva, hódolattal,
Imádták Messiást, világ megváltóját buzgósággal,
És onnnan örömmel hazájokba
Menve, hirül viszik s őtet dicsőítik magasztalva.

11.

D. „Jézus a rád emlékezés“ stb. szerint.

Üstökös jár a kék égen,
Fényén három vándor mégyen,
Oh királyok, bölcsék, szentek!
Csillag féynél hová mentek ?

„Elindultunk messze utra,
Kalauzunk jobban tudja;
Kinyilt Jezsze szép virága,
Hozzá siet lelkünk vágya.“

Más vidékre amint értek,
Bölcs királyok így beszéltek:
„Sietünk az uj királyhoz
Ki a földre bő áldást hoz.“

A királyok mendegélnek,
Betlehembe mig elérnek;
Ott lelik a szép virágot,
Kihez szivök, lelkök vágyott.

Az Istennek szent Bárányát
A jászolyban feltalálják,
Aranyat, tömjént, mirhát tesznek
Jászolyára a kegyesnek.

Menjünk mi is örömtelve
Lelkiképen Betlehembe;
Felettünk is van egy csillag
Sugarai minket hívnak.

Sietve, e csillag fényén
Meg nem állunk, szentül élvén.

Mig ott mennyben meg nem látunk
Jézus, kincsünk, boldogságunk!

12.

Dall. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Vad Heródes, durva zsarnok!
Ég Urától félted trónod?
Neki, kié a mennyország,
Nem kell földi fény és ország.

Hármat jelez a szép ünnep,
Melyet ma a hívők ülnek;
Örvendeznek e szép napnak,
Kik az égben s földön laknak.

Az égen szép csillag támadt,
A bölcsek elindulának . . .
Csillagfénynél fényt keresnek,
Jászolyába kincset tesznek.

A jordánviz gyöngyhulláma
Ma hullott rád, menny Báránya!
Tiszta voltál te a bűntől,
Minket mostál így a bűntől.

Nagy hatalmad új csodája,
Hogy a viz ma borrá vála;
Vérpiros lón a vödrökben
A viz ott a mennyekzöben.

A Fiúnak nagy dicséret,
A ki értünk emberré lett,
Az Atyának s Szentléleknek,
Háromságban a szent Egynek!

13.

„A szent szüznek magzatát“ stb. szerint.

Az isteni gyermeket, ki ma kijelentetett,
A három bölcsek előtt: dicsérjük és áldjuk őt,
*Szép jel és szép csillag, szép napunk támadt,
Szép napunk támadt.

A zsidók őt üldözik, a bölcsek megtisztelik,
Arany, tömjén, myrhával s a sziv imádásával.*

Szent hitünknek csillaga nekünk szinte jelt ada.
Hogy megjelent királyunk, akit epedve vártunk.*

Hit, remény és szeretet, mely tőle nyer életet,
Im a hármas áldozat, mit szivünk imádva ad.

Oh Isten-ember s király! néped itt előtted áll,
Kérvén szent malasztodat, hogy áldja jóvoltodat.*

14.**Régi ének.**

Három királyok napját, országunk egy istápját,
Dicsérjük énekekkel, vigadozó versekkel,
*Szép jel és szép csillag, szép napunk támadt,
Szép napunk támadt.

Hol van zsidók királya? mert megjelent csillaga,
Betlehemben találják, szép Jézust körül állják.*

Királyok ajándékát, aranyat, tömjént, mirhát,
Vigyünk mi is Urunknak, ártatlan Jézusunknak.*

Kérjük a szép szűz anyát, kérje értünk szent Fiát
Hogy békességben tartson, ellenségünk ne ártson.*

1.**Jézus szent nevééről.**

A mise kezdetére.

Fenn az égben s a nap alatt,
Téged áldjon minden ajak,

Aldott Jézus, szép Jézus!
 Nagy név minden nevek felett,
 Üdvözöl ma a kegyelet,
 Áldott Jézus, szép Jézus!

Az angyali énekre.

Dicsfény veszi neved körül,
 Ha kimondjuk, lelkünk örül,
 Áldott Jézus, szép Jézus!
 Bárhol járunk, bárhol kelünk,
 E dicső név legyen velünk,
 Áldott Jézus, szép Jézus!

Hiszekegyre.

Hiszszük, hogy lettél velünk
 Üdvösségünk új életünk,
 Áldott Jézus, szép Jézus!
 Nincsen más név eget nyitó,
 Csak a tied szabadító,
 Áldott Jézus, szép Jézus!

Felajánlásra.

Vedd kedvesen áldozatunk,
 Mit nevednek bemutatunk,
 Áldott Jézus, szép Jézus!
 Tiszta sziv lesz áldozatunk,
 Amit ime neked adunk,
 Áldott Jézus, szép Jézus!

Ez a név, mely égbe segít,
 Földet éggel ez egyesít,
 Áldott Jézus, szép Jézus!
 Élőknek fénycsillag e név,
 Haldoklóknak az égbe rév
 Áldott Jézus, szép Jézus!

Szent-szent-szentre.

Szent vagy szivünk nagy öröme,
 Szent vagy lelkünk fényözöne

Áldott Jézus, szép Jézus!
 Mig utolsó óránk nem üt,
 Zengje ajkunk ezt mindenütt,
 Áldott Jézus, szép Jézus!

2.

Dall.: „Jöjj el Jézus“ stb. szerint.

Jézus édes szent nevének zengjünk buzgó éneket;
 Ezt imádja minden lélek, kit hevít a szeretet.
 E név maga a kegyesség, bő áldással van tele:
 Mindörökké dicsértessék Jézus édes szent neve!

Jézus! édes szent nevedre térdet hajt az ég s e föld;
 Ezt áldja a sziv rebegve, malasztoddal, mely betölt;
 Benn van minden mézédesség s a Megváltó érdeme:
 Mindörökké dicsértessék Jézus édes szent neve!

Jézus! édes szent nevednek poklot győz le ereje;
 E nagy név lőn a híveknek győzedelmes fegyvere.
 Mindenek csak ezt szeressék, drága e név kelleme:
 Mindörökké dicsértessék Jézus édes szent neve!

Jézus édes és szentséges neve legyen sziveden;
 Jézus édes és fölséges neve legyen nyelveden.
 Ebben rejlik az üdvösség, nagy e névnek ereje:
 Mindörökké dicsértessék Jézus édes szent neve!

Jézus édes szent nevében kezd és végezd dolgodat;
 E dicső név védelmébe ajánld élted s holtodat.
 Haldoklók ezt emlegessék, ez az élet kútfeje:
 Mindörökké dicsértessék Jézus édes szent neve!

3.

„Leszállott a mennyégből“ stb. szerint.

Miként dicsőítsem drága neved?
 És miként imádjam Istenséged?
 Oh drága Jézusom e napodon,
 Amidőn nevedet kimondhatom.

Ugyis egyetlen vagy s imádandó,
 Boldog vagyok én itt mint halandó,
 Ha Jézus kiáltlak és mondhatom,
 Jézus az én atyám, gyámolóm.

Kivüled nincs nekem, nincs örömem,
 Csak akkor ha Jézust említhetem.
 Örvendjünk, mert neved szent és dicső,
 Jézus, aki voltál üdvözítő.

Inség! nyomor! és baj messze távozz!
 Szivemből ha lelkem így sóhajtoz:
 Jézus én szerelmem, Jézus ne hagyj,
 Jézus üdvözítőm, hozzád fogadj.

4.

„Dicsérd Sion“ stb. szerint.

Minden népek nemzetségek!
 Térdet hajtva dicsérjétek
 Jézus édes szent nevét.

Imádjátok hódolattal,
 Porba omlott áhitattal
 Jézus édes szép nevét.

Isten egész gazdagsága,
 Szent kegyelme, nagy jósa
 E szent névben egyesül.

Oh e nevet, mely szent s édes,
 Irgalmában a Fölséges
 Adta nekünk kezesül.

E szent név, mely mennyből szállott,
 Biztosíték s örök zálog
 Arra, hogy az Ur szeret.

Oh tartsátok tiszteletben,
 Véssétek be szivetekbe
 E szentséges nagy nevet.

E név szivünk boldogsága,
Elesettek egy istápja,
A bűn ellen oltalom.

Lelkünk dölyfös ellenének
Hatalmán e drága név vett
Győzedelmet egykoron.

E névre a hit feléled,
Ez dajkája a reménynek,
Ebből él a szeretet.

Ez a gyöngék erőssége,
Az erősek gyöngesége,
Ez ad lelki életet.

Az inséget s betegséget,
Mely reánk száll bűnünk végett.
E név messze elüzi.

S ha lelkünk jobb létre száll át,
A dicsőség koronáját
Homlokunkra ez tüzi.

Hijjuk gyakran, minden órán,
De legkivált a végórán
Jézus drága szent nevét.

5.

Sohlya Antaltól.

Egek dicső Királya,
Mennyből „igyult lángszeretet!
Ki az égből leszállva
Fölvetted a Jézus nevet:
*Szivünk minden érzelme,
Szent nevedet kegyelje!

Nevedre, a mely oly nagy
Mennyben dalt zeng minden ajak;
A térdek meghajolnak,
Égen, földön s a föld alatt.*

Jézus! minden nevek között
 A te neved legkedvesebb.
 S minden magas czimek közt
 A te czimed legnemesebb.
 *Szivünk minden érzelme,
 Szent nevedet kegyelje.

Azoknak e név drága,
 Kiket a bűn nagy súlya nyom;
 A merre száll. nyomába,
 Lépdél mindenütt az irgalom.*

Mi térdet és főt hajtunk,
 Mig élünk, szent neved előtt;
 Ezt áldja csak, ezt ajkunk,
 Ettől nyer majd lelkünk erőt.*

A magasság s a mélység
 Dicsérje szent s dicső neved,
 Szeretet, hit s reménység,
 A napnyugát s a napkelet.*

6.

„Mint a szép hűvös patakra“ stb. szerint.

Oh szerelmes Jézus neve! benned még a holt is él,
 Oh sziveknek vidám kedve! vig a bűnös már nem fél.
 Mivel te vagy mentsége, visszatér öröksége,
 Kinek benned bizalma, nem árad annak siralma.

Térdet hajt neked föld és ég, pokol is, ámbár nem hiv
 Olvad és foly, ha még nem jég, öt betűdre minden sziv.
 Ki reád ép hittel néz, annak siralma is méz,
 A kik érted epedeznek, örömkönyre gerjendeznek.

Jézus! nagy nevedre kérünk: légy minékünk Jézusunk
 Mert imádunk és dicsérünk Téged, édes orvosunk!
 Élünk tiszteletedre, esünk előtted térdre,
 Könyörgésünket fogadd el, örökségedet ne hagyd el,

Hódítsd a földi vakságot, a te édes nevednek ;
 Hogy megvetvén a hívságot áldozzék szerelmednek.
 Hogy neked haljon s éljen, megbántásodtól féljen,
 Szeretve félő szülötted bízva remegjen előtted.

7.

„A pünkösdsnek ékes napja“ szerint.

Jézus neve, nevek gyöngye !
 Áldalak én, föld göröngye ;
 A bünszennyes szivet s nyelvet
 Tisztítsd és szenteld meg.

Jézus neve gazdag forrás,
 Melyből áldás árad folyvást ;
 Oh neveknek szinaranyja,
 Sebes sziv balzsamja !

Jézus neve szent mentővár,
 Segélyt lelkünk e névtől vár ;
 Ha ez lebeg emlékünkebe',
 Nem esünk rút bűnbe.

Jézus neve győztes fegyver,
 Mely bűnt, poklot s ármányt megver ;
 A holtat is föltámasztja
 E nagy név malasztja.

Jézus neve napunk fénye,
 Lelkünk édes eleménye ;
 E drága név védjen, miglen
 Baj közt élünk itt lenn.

Jézus neve aranyoltár,
 Drágalátos irgalomtár ;
 E szép névnek kimondása,
 Az ég megnyílása.

Jézus neve aranybánya,
 Égi malaszt dús kincstára,

Irgalomtól tündöklő név :
Légy nekünk mentő rév !

Jézus neve légy védpajzsunk,
Im előtted térdet hajtunk ;
Keservünkben te vigasztalj,
Tölts be szent malaszttal !

8.

Dal. A mennyei szent városnak“ stb. szerint.

Zengjünk Jézus szent nevének
Uj éneket, keresztények ;
Üdvözlégy fénytengere ;
Jézus édes szép neve !

Nincsen név több ilyen édes,
Ily malasztos, ily fölséges ;
Bajvivóknak fegyvere :
Jézus édes szép neve !

Az ég és föld meghajolnak,
E névnek úgy udvarolnak ;
Lelkünk drága üdvszere :
Jézus édes szép neve !

Meleget ez ad a napnak,
Csillagok fényt ettől kapnak ;
Örömünknek kútfeje :
Jézus édes szép neve !

Szövétnekünk a sötétben,
Árnyékunk légy a hévségben ;
Lelkünk nyugvó menhelye :
Jézus édes szép neve !

Sátora a békességnek,
Szívünk s lelkünk kérünk, véd meg,
Ha a bűn tör ellene :
Jézus édes szép neve !

Életünket e név birja,
 Sziveinkbe legyen írva,
 Égi illattal tele:
 Jézus édes szép neve!

Lelkesítsen e név minket,
 Mely ránk annyi áldást hintett;
 Lelkünk édes mindene:
 Jézus édes szép neve!

Nagy név! kérünk, tőlünk elvedd
 A káromló undok nyelvet;
 Gyarló szivünk ereje:
 Jézus édes szép neve!

Zöngedezze az ég és föld,
 Mely e titkos névvel betölt:
 Üdvözlégy fénytengere,
 Jézus édes szép neve!

9.

Dal. „Máriát dicsérni hivek jöjjetek.“

Zsarnok oly népektől kölcsönöz nevet,
 Akiket legyőzve rabbilincsbe vet.
 Te Krisztus szép nevet azoktól vevél,
 Kiknek szabadító Istenünk levél.

Mi, kik e siralom völgyében élünk,
 Kiknek e föld ölén oly nagy a vétünk.
 Csak e drága névben üdvözülhetünk,
 Csak e dicső név lett védbástyánk nekünk.

E név Istenünknek vérébe került,
 E névért a kinnak árába merült;
 Vétkezve e nevet kereszt gyermeki
 Szivetekből senki ne törölje ki.

Türjünk el e névért mindent örömet,
 Keressünk e névben vigaszt, örömet.
 Szeretetre méltó Jézus szent neve!
 Általad a halál édessé leve.

Jézus, ki a halál üdvössége vagy,
 A te édes neved szent ereje nagy.
 Hallgass meg bennünket, kik benned bízunk,
 Szentséges szép neved legyen pajzsunk.

Szent Atya Ur Isten imádás neked,
 Szép nevű fiadat áldják az egek :
 Tőletek származott, hiv vigasztalónk,
 Áldjuk a háromban egy igaz valót.

10.

„Atyának egy fia“ szerint.

Leborulva imádunk, Jézus édes Neve!
 Légy te a mi istápunk, Jézus áldott Neve!
 Oh neveknek legszebbje, Jézus édes Neve!
 Minden sziv ezt rebegje, Jézus áldott Neve!
 Szivünk fényes szép napja, Jézus édes Neve!
 Boldogságunk alapja, Jézus áldott Neve!
 Általad dús lőn földünk, Jézus édes Neve;
 Légy koronánk, légy gyöngyünk, Jézus áldott Neve!
 Fényesb vagy az aranynál, Jézus édes Neve!
 Illatosb a balzsamnál, Jézus áldott Neve!
 Üdvösségünk forrása, Jézus édes Neve!
 Légy ajkunk mézfolyása, Jézus áldott Neve!
 Ezt jegyezzük szivünkbe, Jézus édes Neve!
 Sirba ezzel dőlünk be, Jézus áldott Neve!
 Kegyelmedbe oh végy le, Jézus édes Neve!
 Vezess fel majd az égbe, Jézus áldott Neve,

11.

Jézus nevét zengjétek, szeráfok s kerubok
 Ajkatokra vegyétek napkelet, dél s nyugat.
 Jézus nevét áldjátok angyalok s emberek.
 Magas hegyek és lapájok, száraz föld s tengerek.

Jézus nevét hirdesse a vízhang ajaka,
A légben szétterjeszse a tavasz illata.
Jézus nevét vigyétek messze gyors folyamok,
E szent nevet védjétek országok s államok.

Jézus nevét megértsék süketek fülei;
A magasság s mélység, föld fáí s fűvei.
Jézus nevét zönögje a kis méh édesen,
E nagy nevet dörögje a felhő rémesen.

Jézus nevét dicsérik az egek egei,
Ezt imádják ezt féljék táborok seregei.
Jézus nevét rebegje minden nyelv és ajak,
Ezt dicsérik csevegve a zengő madarak.

Jézus nevét ragyogják a nap, hold s csillagok,
Ezerszer visszhangozzák a sarki földlakók.
Jézus nevét köszöntsék az ifjak s öregek,
E szent névvel betöltsék a földet és eget.

12.

Dal. „Aldjad ember“ stb. szerint.

Égi karok így szólanak,
Egekben így kiáltanak:

*Dicsértessék Jézus Krisztus mindörökké,
Dicsértessék Jézus Krisztus mindörökké.

E földön is rendeltetett,
E dicséret bevétetett.*

Kik hát a jóban serények,
Így szólnak a keresztények.*

Mi is szánkkal és nyelvünkkel,
Gyakran mondjuk ezt szívünkkel.*

Ki érettünk megtestesült,
Sok szenvedésben részesült.*

Számtalan szörnyű kínjáért,
Keserves szent haláláért.*

Kiontott piros véreért,
 Véghetetlen érdeméért.
 *Dicsértessék Jézus Krisztus mindörökké,
 Dicsértessék Jézus Krisztus mindörökké.

Ki e földet megváltotta,
 Az egeket megnyitotta.*

Aki minket üdvösségre,
 Vezet örök dicsőségre.*

Áldjuk Jézust énekléssel,
 Ezen ékes köszöntéssel.*

Minden térdek meghajolnak,
 Jézushoz így fohászkodnak.*

E szent nevet tisztelettel,
 Áldván, mondjuk szeretettel.*

Végre mennyben angyalokkal,
 Énekeljük szent karokkal.*

13.

Jézus! a rád emlékezés,
 Legédesebb örvendezés:
 De birni téged, meghalad,
 Minden gyönyört az ég alatt.

Jézus! neved kedves nekünk,
 Bájlóbb zengést nem éldelünk,
 Nincs szivvidító annyira,
 Mint Jézus Isten egy Fia.

Jézus! kegyes Mindenható,
 Feléd eseng a bánkódó;
 Benned nyilik remény neki,
 Hogy lelke ödvét nyerheti.

Jézus! szivünknek édene,
 Elménk örök fénytengere,

Melyből az élet áradoz,
S erőt vesz, aki lankadoz.

Ki téged ízlel, éhezik,
Ki véred iszsza, szomjazik;
Nem tudhat ő kívánni mást,
Csak benned érez ujalást.

Ha te mi bennünk lakozol,
Lelkünk homálya szétoszol;
A földi jó csak semmiség
Annak, kiben szerelmed ég.

Nyelv arra szókat nem vehet,
Írásba tenni nem lehet,
Jézus szerelme mint gyullaszt,
Csak tiszta szivek érzik azt.

Bárhol legyek, hő kebelem
Jézust óhajtát én velem,
Nyugtát csak abban lelheti,
Ha Jézusát ölelheti.

Oh mily gyakorta forgatom,
Elmémben őt minden napon:
Jőjj el s vigasztalj engemet,
Hozzád csatolva lelkemet.

Mily éltető kívánatok,
Lélekhevítő lángzatok!
Mily szent s dicsó egy érzelem,
Szeretni téged Istenem.

Te bámulandó nagy király!
Ki a halállal megvívál,
Hogy a bűnösnek életét,
Örök veszélytől megmentéd.

Szűz Méh virága Jézusunk!
Lelkek szerelme orvosunk,
Áldott legyen dicsó neved,
A melyre ég s föld hajt fejet.

14.

Dal. „Mennyei szent Atyám“ stb. szerint.

Istennek szent Fia,
 Kit szült szűz Mária, édes Jézus!
 Nappal te vagy napunk,
 Éjjel fénycsillagunk, kegyes Jézus!
 Ragyogjon szent neved éltém egén.
 Nyujtsad kegyelmedet,
 Hogy méltó éneket zenghessek én.

Angyalok öröme,
 Szentek szép tüköre, édes Jézus!
 Tehozzád járulok,
 Lábadhoz borulok, kegyes Jézus!
 Elesett gyermekid üdve te vagy.
 Éltemet rád bízom,
 Légy az én pajzsom, engem se hagyj.

Nagy a te szent neved,
 Minden nevek felett, édes Jézus!
 Nevedre ujulunk,
 Szivből vidámulunk, kegyes Jézus!
 Drága szép nevedért tekints reánk,
 Szivünk s lelkünk vigad,
 Ha szent áldásodat öntöd reánk.

Bármikor ébredek,
 Elmémben ez lebeg: édes Jézus!
 Oh méznél édesebb
 Aranynál fényesebb kegyes Jézus!
 E névre fellobog a szeretet.
 Szerelmes gyámolóm!
 Szivemre rajzolószó szép nevedet.

Édes egyetlenem,
 Egyetlen mindenem, édes Jézus!
 Te légy mindenkoron

Az én jó pásztorom, kegyes Jézus!
 A halál ostromán légy oltalom,
 Irgalmad el ne vedd,
 S legyen áldott neved, végóhajom.

15.

Dall.: „Mennyben udvarló angyalok“ stb. szerint.

Üdvözlégy megváltó Jézus!
 Szivem gyönyörűsége,
 Dicsértessél, tiszteltessél
 Lelkem kedves vendége.
 Minden áldjon, magasztaljon
 Angyalok eledele.

Lelkem örül és felderül
 Szent neved hallására,
 Leborulok, térdre hullok
 Felbuzdítva imára.
 Kérlek szánj meg, vigasztalj meg,
 Juttas szentek díjára.

Csak te rólad gondolkodom,
 Mig tart földi életem,
 Szent nevedet magasztalom
 Mig azt nyelvvel zenghetem.
 Reményemet, oh Jézusom!
 Én csak benned helyezem.

Hiszem szent ígéretedet,
 Hogy nyújtván kegyelmedet
 Tul a siron engedd majd meg
 Látnom te szent színedet,
 És a fő jóval megáldod
 Reménylő gyermekedet.

Farsang utolsó napjaira.**Vasárnapra.**

Dal. „Szeretlek szép Jézus stb. szerint.

Örök Atya, Fiú és Szentlélek Istenünk,
 Teljes Szentháromság! kegyeddel légy velünk,
 Hogy e három napon szívünk érzelmeit,
 Csak jóra hevítsék te szent törvényeid.

Búsak e napokon az Isten angyali,
 Szemeik nem szünnék könnytől patakzani;
 Mert a gonosz lélek sok lelket megvakít,
 A bűnnek öldöklő karjaiba taszít.

Oh keresztény hívek! azért figyeljetek
 Földi örömekért hát ne epedjete;
 Itt vár a nagy öröm, ide siessetek.
 Jézus az oltáron, itt örvendezzete.

Buzgó szívvel kérünk mennyei szent Atyánk!
 Magas mennyországból oh tekints le reánk:
 Malasztod árjában minket ma részesíts,
 Számtalan bűnünkért ítéletre ne vigy!

Hétfőre.

Dal.: „Oh én szegény bűnös lélek“ szerint.

Ember Isten szép képmása?
 Becsüld drága lelkedet;
 Szemed esdő pillantása
 Keresse csak az eget.
 Isten mondja, nincs kétség benn,
 Hogy hazád ott fenn az égben
 Mi mennyet nyit, csak azt szeresd,
 A mulandót ne keresd.

Lényünkéből a sirba zárni
 Csak azt lehet a mi por;
 Istenhez fog lelkünk szállni,
 Ha a halál eltipor,

Érdemeket most keressünk,
Mennyországba készülgessünk,
Kincseket nem szerezhetünk,
Ha kialszik életünk.

Szomorkodnak ma fölöttünk
A vést sejtő szent egek ;
Mert két zászló leng előttünk,
Mind a kettő integet.
Ezt az egyház lobogtatja,
Krisztus véres arcza rajta,
Azt lengeti a rossz világ,
Szórva mérges bűnyilát.

Nincs itt öröm öröm nélkül,
Hervatag itt a virág ;
Nincs itt rózsza tövis nélkül.
Bár mit mondjon a világ
Kik lelküket büntől óvják,
Nem követik lobogóját,
Ez a világ sokat ígér,
De mulandó, hát mit ér?

Nagy lelkednek méltósága,
Oh teremtés remeke !
Mennyben törjön szived vágya,
Ki vagy Isten gyermeke.
Földi öröm s kéj mulandó :
Azt keresd csak, mi állandó ;
Egy lelkedre hát jól vigyázz,
Hogy ne érje semmi gyász.

Keddre.

Dal. „Diesérjétek, tiszteljétek“ stb. szerint.

Leborulunk, édes Jézus! oltárod előtt,
Buzgón kérve, hogy tekints ránk s adj lelki erőt.
Te vagy a mi gyámolunk, azért hozzád fordulunk
És kiöntjük sziveinket, oh kegyes Urunk!

A rossz lélek szakadatlan küzd itt ellenünk,
 Hogy előle menedéket alig lelhetünk;
 De e napon legkivált ad a bűnre sok irányt,
 Tetteinek undoksága az égre kiált.

Az ártatlant tőrbe csalja és úgy ejti meg,
 Áldozatul dobván a bűn keserveinek.
 A bűnöst fölhevíti, uj bűnökbe meríti
 Az igából szabadulást nem enged neki.

Fölemeljük hát kezünket, hozzád, oh Kegyes!
 E napoknak bántalmiért minket el ne vess.
 Óvj a bűntől s légy velünk, légy te erős fegyverünk,
 Oltalmadban bizton kelünk, járunk s feketünk.

Hőn imádjuk, e szentségben áldott szivedet,
 Mindazokért, e napokban miket szenvedett.
 Oh örök, szent szeretet! végy szivünkben menhelyet
 S ha kimulunk, nyisd meg nekünk a szép mennyezet.

Farsangi ének.

Dal. „Szent kegyelmed oh nagy Isten“ stb. szerint.

Nyájas vig farsangi idő, mit hódítod szivemet?
 Állarczot vonzasz magadra, ékesítéd szinedet.
 Megkinálsz te sok gyönyörrel, de összevegyül méreggel;
 Örömeid elmulandók, átváltozik keservre.

Czifra öltözet, vidám kedv, hogyha ma van testünkön,
 Holnap a halál zászlója loboghat a fejünkön.
 Legyünk hát mértékletesek, evésben és ivásban,
 Tartsuk meg a hit parancsát, s ami van a szentírásban.

Jertek Jézus kebelére! ott van öröm vigasság,
 Jutalmatokat megadja, felnyillik a mennyország.
 Ott van ami édes Anyánk, vár már a szűz Mária;
 Aki Jézus kedvében él, mennyország lesz jutalma.

Dal. „Ki halva fekszik“ stb. szerint.

Oh bűnös! mért nem sírsz, miért örvendezel?
 Vigasságok helyett, miért nem könnyezel?
 Üdvözítőd szenvedése, készül szörnyű üldözése:
 Te pedig vigságra, készülsz dobzódásra,
 Véteni az ellen, ki szeret végtelen.

Jeruzsálembe ment, hogy megfogadtassék,
 Bűnösök kezébe érted adattassék.
 Aki Ura menny- és földnek, most majd Ura lesz
 mindennek.

A te váltságodért és boldogságodért,
 Kész ostromozásra és a meghalásra,

Azért hát úgy vigadj, bűnre okot ne adj,
 Jézusod ne bántsad, bűnnel ne boszantsad.
 A rosszra ne légy hajlandó, tudjad, hogy minden mulandó,
 Mert aki ma vigadsz, holnap sirba juthatsz,
 Végre tetteidről, számat adsz étedről.

Hamvazó szerdára.

Dal.: „Áldj meg minket Jézus“ stb. szerint.

Mi gyarló emberek, kik e földön élünk,
 Sok nyomorúságot és fájdalmat érzünk,
 E világnak tengerén evezünk,
 *Emlékezzünk, porból lettünk
 És hogy ismét porrá kell majd lennünk.

Nincs nekünk e földön sehol nyugodalmunk,
 Nincsen maradandó, bizonyos városunk,
 Itt mindnyájan jövevények vagyunk.*

Csak egyedül mennybe igyekezzék szivünk,
 Ott készítettett el állandóság nekünk,
 Munka után mi örökös bérünk.*

Ne bizzunk veszendő világi pompához,
 Csalfa reményekkel teljes hiúsághoz,
 Mely hasonló mulandó árnyékhoz.*

Mint a forróságtól hervadnak a rózsák,
Ártalmas esőtől a gyenge violák,
Örömeivel így csal meg a világ.
*Emlékezzünk, porból lettünk,
És hogy ismét porrá kell majd lennünk.

Csak egekben van a valódi gazdagság,
Ott van a végtelen öröm és boldogság
S boldogságban örök állandóság.*

Ezt hallván emberek, keljünk fel álmunkból,
Mentsük ki magunkat világ rabságából,
Szabadítsuk csalárd hálójából.*

Mert ránk viradtak a szenvedés napjai,
Üdvösség keresés keserves órái,
Távozzatok hát világ pompái!*

Vétkünkért a testet bőjttel sanyargassuk,
Hív szolgálat alá szenvedéssel hajtsuk,
És egészen Istenhez hódítsuk.

És midőn testünktől a tiltott étkeket
Megtagadjuk és a hiú örömeket,
Órizzük meg büntől lelkeinket.*

Nagybőjti énekek.

1.

A mise kezdetére.

Dal. „Jézus szenvedéséről bűnösök“ stb. szerint.

Jézus! vérontásodnak itt van édes emléke,
Kegyes megváltásodnak zeng e föld növendéke.
Gyász órádra, hervadt szádra, szent arczadra,
Vissza néz keresztfádra.

Elindulunk példádra, oh szerelmes Jézusunk!
Add, hogy dicső pályádra nyomodon eljuthassunk,
Vért izzadva, megolvadva, lelket adva,
Követhessünk áldozva.

Az angyali énekre.

Oh lelkünk megváltója, testbe szállott Istenség!
Oh életünk adója, tied minden dicsőség!
Bár rab lettél, bár szenvedtél, bár feszültél,
Dicső lenni nem szüntél.

Szent leczkére.

Evangélium nekünk a te vérrel ázott fád,
Melyen halálig értünk izzadott szelid arczád.
Vonzz a fához, szegezz ahhoz, mert üdvöt hoz,
És kegyelmekkel halmoz.

Hiszkegyre.

Mivel bűnünk váltságát, szent magadra felvetted;
 Nemünk igás rabságát emberségre titted.
 A zsidó sziv hozzád nem hív, benned nem hisz,
 Két latorral halni visz.

Hiszünk mi már tebenned, oh hív és kegyes gyámoly!
 Mivel ingyen kegyelmed teszi, hogy szent véred foly,
 Szent Emberség! nincsen kétség, hogy szerelmed
 Csak irgalmából szenved.

Felajánlásra.

Oh papjaidnak gyöngye! ki véreddel áldozol;
 Sír e siralmak völgye, hogy ily kinra kárhozol,
 Értünk méred áldott véred, lelkeinkért
 Szent Atyádat így kéred.

Ne menjenek oh kárba, Jézus! ily nagy kímaid;
 Ne essenek hiába keserű fájdalmaid,
 Véred ára néz a fára, jaj szavára,
 Nézz alá siralmára.

Szent-szent-szentre.

Jézusom, szentek szentje! kiben árnya sincs bűnnek,
 Bűn és bűn keresztje mégis válladon ülnek,
 Oh végy hozzád, hadd nézzek rád,
 Tünni példád tanítson meg véres fád.

2.*Kezdetre.*

Bűnbánóknak menedéke!
 Kegyes trónodhoz jövünk,
 Ah! mert máshol nincs üdv s béke,
 Jézus! irgalmazz nekünk!

Szenvedésed drága árán,
 Váltottad meg életünk,

Oh! ne hagyj el minket árván,
Jézus! irgalmazz nekünk!

Hiszekegyre.

Hiszszük Uram mindazt, amit
Üdvünk végett hinni kell,
Amit szentegyházunk tanít,
Ebben élünk, s halunk el.

Felajánlásra.

A kenyért s bort áldozatul
Ajánlván Uram neked,
Kérünk add meg bő jutalmul,
A megtérési kegyet.

Jézus szenvedése által,
Mit ez áldozat jelent,
Add, hogy küzdvén a halállal
Nyerjünk babért égbe' fent.

Szent-szent-szentre.

Szent vagy Uram! örökké szent,
Mi megváltó Istenünk!
Mit a szentek zengnek ott fent,
Add nekünk is zengenünk.

3.

A mise kezdetére.

Dal.: „Üdvözlégy oh életfája“ stb. szerint.

Szeresd Jézust a kereszten,
Mint Ő téged szeretett;
Hogy meghalt rajt gyötrelmekben
Önmagánál többre tett.
Áldott Jézus szent keresztje,
Minden sziv ezt rebegje!

Dicsőség a szent keresztnek!
 Nem gúny tárgya már e jel,
 Melyet Jézus vére festett,
 Mennybe ösvényt ez jelel.
 Áldott Jézus szent keresztje,
 Minden sziv ezt rebegje!

Angyali énekre.

Dicsőség a szent keresztnek!
 A gyümölcs rajt függ vala,
 Mely az ősi véteksebnek
 Orvoslója, balsama.
 Áldott Jézus szent keresztje
 Minden sziv ezt rebegje!

Szent leczkére.

Dicsőség a szent keresztnek!
 Nézz bűnös e jelre fel,
 A mi törvénykönyvünk ez lett,
 Ezzel ment ő mennybe fel.
 Áldott Jézus szent keresztje,
 Minden sziv ezt rebegje!

Hiszekegyre.

Dicsőség a szent keresztnek!
 Szószéke ez lőn neki,
 Hol tanát a szeretetnek
 Néma ajkkal hirdeti.
 Áldott Jézus szent keresztje,
 Minden sziv ezt rebegje!

Felajánlásra.

Dicsőség a szent keresztnek!
 Ez az áldás kútfeje;
 Eltörlője a vétkeknek,
 Rajt függ az ég Istene.
 Áldott Jézus szent keresztje,
 Minden sziv ezt rebegje!

Dicsőség a szent keresztnek:
 Nincs fa ehhez fogható;
 Záloga a szeretetnek,
 Rajt függ a nagy alkotó,
 Áldott Jézus szent keresztje,
 Minden sziv ezt rebegje!

Szent-szent-szentre.

Szeresd Jézust s szent keresztjét!
 Drága kincsed ez legyen;
 Ha ez fedez és ha ez véd,
 Örököd a menny leszen.
 Áldott Jézus szent keresztje,
 Minden sziv ezt rebegje!

4.

Kezdetre.

Dal. „Drágalátos Isten anyja“ stb szerint.

Szánakozzunk siró szemmel
 Krisztus halál kínjain;
 Lépdeljünk szent érzelemmel
 A szent kereszt utjain,
 Jézus, a legszentebb
 Mi érettünk szenved,
 Értünk hal meg, ki bűnt nem tett.

Szent leczkére.

Az üdvige hirdetője
 Vért izzad a kintusán;
 Szivtelen az, kinek könnye
 Ki nem csordul Jézusán.
 Kertben vétett Ádám,
 Ott győzött a sátán,
 Ott izzadt vért a bűn átkán.

Hiszkegyre.

Hiszszük Jézus, hogy Isten vagy,
 Véreznek bár ostorok;
 Fájdalmaid mily végtelen nagy,
 Sebeidből vér csorog.
 Oh bűnös nemzetség!
 Nézd Urad szent testét,
 Te valál az, ki megsebzéd.

Felajánlásra

Lelkünk drága áldozatját
 Arczúl verik büntelen;
 A bakóknak általadjuk,
 Szenvedése végtelen.
 Töviskoronája,
 Szent fejét átjárja,
 Van-e ki őt meg ne szánja?

Keresztet visz sebes vállán
 Az ég és föld szent Ura;
 Elesik a véres pályán
 Az elestek gyámola,
 Bűnünk súlya nyomja,
 Nincs ki istápolja,
 Ki a földről felkarolja.

Szent-szent-szentre.

Akinek az égi lelkek
 Szent s hozanát zengenek,
 Kereszten függ a Legszentebb,
 Az ég és föld sir s remeg,
 Gyilkosa a bűn lett,
 Oh halj meg a bűnnek,
 Megváltódon könyörülj meg!

5.

Mise kezdetére.

Dal. „Oh szerencsés bűnös ember“ stb. szerint.

Buzgó szívvel ünnepeljük, Krisztus szenvedéseit,
Miket értünk a keresztnek szent oltárán végbe vitt
Oh Megváltónk nagy kegyelme, mely ránk bűnös
emberekre szent vérével áradott.

Angyali énekre.

Oh nagy Isten! az ég és föld felmagasztal tégedet,
S minden a mi él azokban, áldja nagy fölségedet;
Te váltságunk keresztfája legfényesebb bizonyosága
Irgalmas fölségednek.

Evangeliumra.

A szent evangéliumból tudjuk a törvényeket,
Miket Jézus a világnak élő szóval hirdetett,
Élő szóval és példával, szent vérével s halálával
A keresztfán hirdetett.

Hiszkegyre.

Oh irgalmas Üdvözítőnk! hiszszük tanításodat,
Melynek megtartása nekünk örök boldogságot ad,
Hiszszük, mert a sz. keresztfa s drága véred bizonyítja;
Hogy Isten, s igazság vagy.

Felajánlásra.

Megujítjuk az oltáron most a nagy áldozatot,
Melyet Jézus a keresztfán Atyjának bemutatott,
Hogy vérenek szent harmatja lelkeinknek visszaadja
Az elvesztett kegyelmet.

Üdvözítőnk szenvedése fájdalminknak enyhe lett,
S keserves halála által nyert ő nekünk életet.
Oh Jézus! te vagy reménységünk, vigasztalónk s
üdvösségünk, te vagy édes mindenünk.

Az első csendítésre.

Zengje szívünk, zengje nyelvünk: sz. vagy édes Jézusunk
 Mert te lettél a keresztfán a mi lelki orvosunk.
 Adj kegyelmet, hogy megtérjünk, kik szent véred által
 élünk testben lelki életet.

6.*Mise kezdetére.*

Kesergve jönnek, oh Atyánk! elődbe híveid,
 Hogy ünnepeljék szent Fiad kínszenvedéseit;
 Ki bennünket megváltván, meghalt a keresztfán.
 Tekints kegyesen, bánkódó szívünk keserveit.

Hiszkegyre.

Te véreddel pecsételd meg azon szent ígét,
 Melylyel, oh Jézus! az örök életet hirdeted,
 Igazságnak oszlopa lett a szent keresztfa,
 Mely a kétség örvényétől minket megmentve, véd.

Föläjánlásra.

A kálvárián végbe vitt véres nagy áldozat,
 Oltárunkon megujul most kenyér s borszin alatt.
 Jézus drága szent vére lelkünknek üdvére
 Ez áldozatban áradoz, mit szolgál bementat.

Szentre.

Örülve zeng az égi kar: szent, szent, szent vagy Uram!
 Bűnbánva zengje a bűnös: szent, szent, sz. vagy Uram!
 Szavunkat lelkesítse Jézus szenvedése.
 Imádva zengjük örökön, szent, szent, szent vagy
 Uram!

7.

A mise kezdetére.

Dal. „Oh szerencsés bűnös ember“ stb. szerint.

A bánatban elmerülve összesereglett néped!
Szive gyászszal be van fedve, siránkozik előtted;
Oh felséges Mindenható! ki vagy egyedül legfőbb jó,
Imád minden halandó.

E negyvennap szent bőjtben szent Fiad kínjairól,
Megemlékezünk szivünkben, s keserves fájdalmiról,
Melyet értünk bűnösökért, úgy mint érdemetlenekért,
Szenvedett váltságunkért.

Üdvíratra.

Szent evangéliumodra keresztények felállunk,
Téged mennyei szent Atya, egy Istenünknek vallunk,
Táplálj minket szent igéddel, véghetetlen nagy erőddel,
Isteni kegyelmeddel.

Hiszekegyre.

Hiszünk benned örök Atya! aki minket alkottál,
Hiszünk Atyának szent Fia! ki minket megváltottál,
Ki az Atya igéjéből és Szentlélek erejéből,
Születtél egy szent szüztől.

Felajánlásra.

Oh Isten! ki a törődött sziveket nem utálod,
És a bánatból ejtődött könnyeket megszámlálod;
Kedveljed áldozatunkat, buzgó óhajtásainkat,
Szívbeli bánatunkat.

Oh érettünk kiszenvedett Megváltónk a keresztfán,
Téged az egész természet buslakodva sirat s szán,
Reng a földnek alkotmánya és a holtakat kihányja,
Ki-ki hát bűnét bánja.

Él, hal, s megáll bennünk a vér ama meggondolásra
Mint ömlött a szentséges vér lelkünk megmosására,
Nr. 746. Egi Kinestár.

Sirassuk hát bűneinket, kérjünk Istentől kegyelmet,
S jobbítsuk meg éltünket.

Szent-szent-szentre.

Félve s retteggve mondhatjuk: szent, sz. sz. vagy Ur Isten!
Akit bűneinkkel tudjuk sértegettünk szüntelen!
Mégis oh te véghetetlen nagy jóságú kegyes Isten!
Tartasz szent kegyelmedben.

Urfelmutatásra.

Bűnös ember félelemmel nézz az Ur szolgájára,
Mutatta mint emelked fel, Krisztust a keresztfára,
Verjed hát bűnös melledet, sirassad sok bűneidet,
Engeszteld Istenedet.

Áldozásra.

Az áldozó pap most vezet Krisztus koporsójához,
Amidőn a szent kenyeret által veszi magához,
A Krisztusnak testét s vérét s váltságunk drága bérét.

Nálunk is kész beszállani Jézus a koporsóba,
Csak igaz bánatot tenni, tőkéljünk el magunkba,
Beszáll ami hajlékunkba, bűnös lelkünk házába.

8.

Dal. „A keresztfához megyek“ stb. szerint.

Bű s fájdalom szívemet, szorongatja lelkemet,
Érted édes Istenem!

Szemeim könnyullatási áradnak az ő folyási
Jaj nekem! mert vétettem.

Nem titkolom vétkeket megvallom esetemet,
Szined előtt Istenem!

Hogy haragot indítottam, Istenséged megbántottam.
Jaj én sok bűneimnek!

Kálvária hegyére vitettelek, a keresztre,
Oh kegyes Üdvözítőm!

A hol felfeszítettelek, keresztfához szegeztelek,
Jaj bűnöm gonoszsága!

Bűnöm volt te gyilkosod, rossz életem kínozott,
Én megváltó Krisztusom!

Mikor híváságokon kaptam, akkor Jézust elárultam
Jaj nekem nagy bűnösnek!

Szent véredet ontottam, szent tested ostromoztam,
Vétkem által Jézusom!

Arczul vert feslett életem, csúfolt rágalmazó nyelvem;
Jaj mikép üdvözüljek?

Emlékezz meg szolgálódról, eltévedt juhocskádról
Én megváltó Krisztusom!

A kiért sok vért vállaltál, a keresztfán is meghaltál,
Jaj bocsásd meg bűnömet.

Eltökéltél szándékkal, bús szívem fájdalomával
Szánom-bánom vétkemet,

Hogy téged nem követtelek, s hálátlanul sértettelek,
Jaj siratom bűnömet!

Jézus! add kegyelmedet, hogy gonosz életemet,
Szívből megsirathassam;

Soha többé meg nem bántlak, híve leszek keresztfádnak,
Örökké tied leszek.

9.

Dal. „Jézus szenvedéséről“ stb. szerint.

Keresztfá mellett álló keseredett szűz anya!
Nézz a sok kint valló rajta függő fiadra.
Szent szivedet, szűz kebledet hét fájdalom
Hegyes tőrként szaggatja.

A legelső fájdalomad volt, hogy körülmetélteték
Ártatlan szent fiadat s piros vérét öntötték,

Fájt a szived, hogy gyermeked már is szenved,
Bár törvény szerint tették.

Második fájdalmad volt az, a midőn álmodba
Hozzád az angyal így szólt: „kelj fel fuss Egyiptomba
Vedd fiadat, magzatodat, mert Heródes
Van gyilkoló szándékba.“

A harmadik fájdalmad, midőn őt elvesztetted,
Ah miként tudakoztak; s a templomba fellelted,
Így szólítád: „én és atyád szivbánkódva
Miként kerestünk téged.“

Negyedik fájdalmadra szived majd le szakadott,
Midőn fiad szent szádra búcsúzó csókot adott;
Mert tudtadra, fájdalmadra szenvedése
E csók által adatott.

Fiad ostorozása volt ötödik fájdalmad,
Két lator közt, midőn a keresztfát vinni láttad,
Mint könnyeztél, keseregtél, hogy vele a
Terhet meg nem oszthattad.

Hatodszor a keresztfa alatt, midőn állottál,
Néztél függő fiadra s mellette megmaradtál.
Szent kezeit és lábait megszegezve
Látván, ah! miként sirtál.

A hetedik fájdalmad volt, midőn levéttetett
A kereszttről szent fiad és öledbe tétetett,
Ki mondhatja? nem foghatja azt meg senki,
Szent szived mit érezett.

Drágalátos szűz anya; a te hét fájdalomidért
Kérünk! Jézus dajkája! nyerj fiadtól örök bért.
Add, sirhassunk, jajgathassunk, elkövetett
Számptalan bűneinkért.

10.

Eal. „Bu s fájdalom szívemet“ stb. szerint.

A keresztfához megyek. mert máshol nem lelhetek
Nyugodalmat lelkennek!
S ott talállak oh szűz anya! fájdalom közt bágyadozva
Tőr veré át lelkedet.

Mely gyötrelem volt neked, isteni szülöttedet
Látni szegény jászolyban.
S midőn annyi ellenségek romlására eskűvének,
Tőr veré át lelkedet.

De midőn ezek felett láttad mennyit szenvedett,
Szenvedett az ártatlan!
Láttad őt a kálvárián, két lator közt a keresztfán,
Kínodat ki mérje meg?

A nap elsötétedett, ennyi kint nem nézhetett,
S borzadván, rengett a föld.
Sirt, kesergett, gyászolt minden, az egész nagy termé-
De gyötrelmed nagyobb volt. [szetben.]

S ezt oh, fájdalmas anya! mind értem túrted vala,
Értem, háladatlanért,
Ki fiadat megvetettem, és keresztre feszítettem,
Oh! én kárhozat fia.

Most a lelkiismeret, életemnek átka lett,
Istenem hová legyek?
Nincs lelkennek csendessége, rettent a bűn szörnyűsége
Jaj! kétségbe kell esnem.

Ah! de fülembé hata, szent fiad e szózata:
„Im anyád, oh tanítvány!“
Én is tanítványa voltam, míg a bűnre nem hajoltam,
Ő engem is rád bízott.

Ne nézd bűnös léteimet, hanem a szeretetet,
Mely értem a fán vérzett.
Fájdalmaid, oh szűz anya! vezessenek bűnbánatra,
Hogy kegyelmet nyerhessek.

11.

Ah Jézusom! megismerem, élni méltatlan vagyok,
Irgalmad esengve kérem, mert gonoszságim nagyok,
Én faragtam keresztedet s köték tövis koronát,
Én verdestem szent testedet s lándzsával én szúrtam át.

Kínzásodat én okoztam, a népet vezettem,
A sok verést rád én hoztam, szent véred én öntöttem,
Én Judás és Pilátusnál s Heródnál szivtelenebb,
És Annás és Kaifásnál s pokolnál kegyetlenebb.

S most Jézusom! kérlek téged, sebeidre kérlek én,
Könyörüljön Istenséged rajtam s bűnöm tengerén,
Test s világnak nem hódolok, ezentúl nem vétkezem,
Már csak néked élek s halok, tán még jókor érkezem!

12.

Keresztények sirjatok, mélyen szomorkodjatok,
Keseregjen minden sziv, aki Jézusához hív.

Nincsen abban irgalom, hozzád buzgó fájdalom,
A ki téged meg nem szán, oh Jézus a keresztfán.

Szent testednek sebeit, vérrel folyó kékeit,
A ki látja és nem sir, élő hittel az nem bir.

A kősziklák repednek, nap és hold sötétednek,
Minden állat megindul, csak a bűnös nem búsul.

Szállj szivedbe, sirasd meg, vétkeidet fontold meg,
Hogy az Isten fia volt, a ki érted így megholt.

Jézus! ne nézd vétkeimet, hanem a szeretetet,
Hogy szenvedtél érttem, ki ellened vétettem.

Ne engedd, hogy káromra, örök kárhozzatomra,
Legyen kínszenvedésed, értem ontott szent véred.

Végzetetlen érdemed, erősítse hitemet,
Hogy remélvén kegyelmet, nyerjek örök életet.

13.

Krisztus Anyja szivzúzottan,
 Áll keresztnél rajta holtan
 Függni látván magzatát.
 Ki hogy a bűn annyi rabja
 Váltva legyen, által adja
 Kínhalálra önmagát.

Oh mi nagy szomorúságot
 Kelle akkor ezen áldott
 Szűz anyának érzeni ;
 Mint szorítá gyenge keblét,
 Látni édes szent szerelmét,
 Mély sebekben vérzeni.

Látta Jézust megkötözve,
 Látta, hogy mint gyötri össze
 Népe melyért szenvedett :
 Látta őt, hogy élte fogytán
 Mindenektől elhagyatván,
 Embereknek csufja lett.

Hol van ember, ki ne szánná,
 Jézusával, hogy ha látná
 Igy törődni Máriát?
 Ki ne nézné borzadással,
 Mint kesergi néma gyászszal
 A szűz Anya holt fiát?

Jézusom légy menedékem,
 Drága véred mossa vétkem,
 S holtod adjon életet ;
 Majd ha lelkem e világot
 Elhagyandja,
 Isten áldott anyja védelembe vedd.

14.

Bágyad sérelmétől mártYROK asszonya,
 Olvad szerelmétől szűzek királynéja,
 *Oh jaj, ha látnátok hívek megszánátok
 Szűz szent anyátokat.

Szelid galamb formán zokog édes fián,
 Hogy kereszt oltárán látja végső órán.*

Oh kesergő anya! szűzesség virága!
 Általveré szived fiad nehéz kínja.*

Sok kínban elmerült fájdalmas Jézusom!
 Ne hagyd szent anyádat szenvedő Krisztusom!*

Ah keresztény lélek! a te váltságodért
 Anya szent fiával tőr s szenved étedért.*

A vak zsidóságnál keményebb szívűnek
 Mondalak, ha nem sirsz fájdalmin e Szűznek.*

Sirjunk hát mindnyájan és kövessük, sirván,
 Ugy lesz ő védanyánk most és holtunk után.*

15.

„Orgona Virág“

Csorduljatok ki könnyeim Mária siralmára,
 Tekintsetek fel szemeim a magas keresztfára,
 A melyen Jézus haldoklik és szent atyjának áldozik,
 Tudja, hogy szent halálával világ bűne elmulik.

Máriának nagy siralmát, nincsen aki leírja,
 Jézusért való fájdalmát kivülről nincs ki bírja,
 Fájt a szive, mert jól tudta, hogy bűn nélkül szenved fia,
 Tudta, hogy egyedül a nép vétkének áldozata.

Oh! jó szülék képzeljétek magzatotok halálát,
 Mily keserveket érezték, ha látjátok vállását,
 Bár Ádám vétke hozta ránk, ah! de mégis megváltatánk,
 Ha lehetne és érettök mindenünk odaadnánk.

Az ártatlan Szűz jól tudta, bűn nélkül fogadását,
Nem volt ő benne makula, szenny sem midőn Jézusát
Szűz méhébe befogadta, így az Ádám vétke s átka
Ő reája nem háramlott, sem az ő szent Fiára.

Méltán kesereg hát szived a te egyetlenedért,
Méltán hullnak zápor könnyid szerelmes szent Fiadért,
Midőn szelid bárányodat, legdrágább áldozatodat
Látod a bűnért szenvedni, ártatlan magzatodat.

Mégis szüntesd könnyhullásod drágalátos Szűz anya,
Majd örömedet találod, ha szentséges fiadra
Feltámadván szemed veted s az egekbe menni nézed,
Fájdalmad öröm váltja fel s elmúl minden keserved.

Kik most itt veled érezzük szentséges fájdalmidat,
Elmélkedünk és szemléljük a te nagy siralmidat,
Kérd érettünk szülöttedet, mutasd neki kegyelmedet,
Ezekért majd végóránkon meghallgat ő tégedet.

16.

Ah! félek, rettegek Jézusom! mit tegyek?
Midőn a fán függni, és értem meghalni
Látlak tégedet.

Lelkemben bűnömért tusakodom,
Vétettem ellened nem tagadom,
De midőn így függve, látlak kifeszítve,
És vérbe keverve már,
Szégyenlen és bánom vétkem immár.

Mert elárultalak, zsidóknak adtalak,
Annyit rosszakodván, annyiszor kívánván,
Sok tilalmast.

Mezítelenséggel ruháztalak,
Eczettel, epével itattalak,
Feszítsd meg! — mondottam, hogy bűnre indultam,
S nagy képmutató valék,
Ellened vétettem, jószágos ég.

Tövises koronád, bűnöm volt csúf ruhád,
 Bűnnel ostromoztam, kötöztem, kínoztam
 Tagjaidat.
 Barabásnál alább becsültelek,
 Hívságokon kapván, üldöztelek,
 Keresztre vittelek, ott általvertelek,
 Én feszítettelek fel,
 De mint Dismás latort ne felejts el.

Kiontott vérednek, öt mély sebednek
 Nem egyéb az oka, hanem bűnöm soka,
 Tapasztalom ;
 Nem vétek ezután megmutatom,
 Életemet jobbra változtatom,
 Orczámat áztatom, vétkeimet jajgatom
 S holtomig siratom meg,
 Istenem! mindenem, oh! hallgass meg.

Szenvedő Jézusom! megváltó Krisztusom!
 Ki értem meghaltál s elveszni nem hagytál
 Vétkeimben ;
 Mikép háláljam meg szerelmedet?
 Mikép köszönjem meg kegyelmedet?
 Ezután megszánlak, csak téged szolgállok,
 Soha meg nem sértelek
 A test s világ bármint kísértessenek.

Oh édes Istenem! kezdetem és végem!
 Benned mozgok élek, hozzád szivből égek,
 Mig csak élek ;
 Szivemet te néked feláldozom,
 Azt máshoz kívülled nem kapcsolom:
 Rejts el sebedbe, végy szent kegyelmedbe,
 Az élők könyvébe tégy
 S az ítélet napján jobboldra végy.

17.

Bűnös lélek! sirj oh kérlek! Uradnak nagy kínján,
Mert:ártatlan, mint egy bárány s szenved a keresztfán.

Tekints kérlek, szent sebére az Isten-embernek,
Melyet szenved, hogy lelkedet adja teremődnek.

Siránkozik bűneinkért és úgy mosogatja,
Vétkeinknek undokságát vérrel tisztogatja.

Bűneinkért ostorozzák az ártatlan bárányt,
Tövisekkel koronázzák s kínozzák egyaránt.

Arzul verik bűneinkért, pökdösik orcáját,
Irgalmatlanul csúfolják, szaggatják szent haját.

Kegyes Jézust, mint egy bárányt utczákon hurezolják,
Kaifástól Pilátushoz kötözve hordozzák.

Te szent atya! szent fiadat vérébe keverve,
Tekintsd kínos keresztfán latrok közt feszítve.

Indulj meg oh bűnös lelke! szánjad szent Uradat,
Bűneidért keservesen sirassad magadat.

Oh! te egek erőssége, szivünk reménysége,
Oh! csilagok fényessége, hogy el vagy felejtve!

Oh! te világ nagy öröme, lelkünk csendessége,
Angyaloknak ékessége, mint vonnak keresztre.

Föld, tenger, egek sirjatok, szenved most uratok,
Ti csillagok zokogjatok, kínait szánjátok.

Latrok között, mint kínlódik, világ szabadsága,
Iszonyún ostromoztatik az egek királya.

Ki a földet gyümölcsökkel, ékes termőfákkal
Befödi szép virágokkal s zöldelő ágakkal.

Most anya-szült mezítelen oszlophoz kötözve
Vesszőztatik kegyetlenül, bűnünk miatt nyögve.

Ki a napot fényességgel, eget csillagokkal,
A holdat tartva világgal, bűnünk miatt meghal.

Bűnös lélek! térj meg kérlek, sirasd bűneidet,
Nézd Uradnak szenvedését, mint keres tégedet.

Oh én lelkem csöndessége, el vagy most hagyatva!
Zsidóktól így kínoztatva lettél bűnünk zsoldja.

Oh én kesergő szemeim, vérkönyvet sirjatok,
Mert keresztfán felfüggesztve haldoklik Uratok.

Kegyes Jézus! légy irgalmas nekem bűneimért,
Ki a magas szent keresztfán ontottál értem vért.

Bűneimért úgy ne fizess, mint érdemlettem,
Gonosz cselekedetimet bocsásd meg énnekem.

Adj kegyelmet, hogy kínodon kesergve megtérjek,
Hogy egykor veled lehessen a bűnbánó lélek.

18.

Az Atyának egy Fia, Isten-ember értünk
Éjjel elfogattaték édes Üdvözítőnk.

Kedves tanítványai elhagyák s azonnal
Rárohantak a zsidók karddal és botokkal.

Hurezolák Pilátushoz öt, hat óra tájban
S vádolák hamis tanúk, mint gonoszt szavában.

Megkötözve állá ott, csapdosák orcáját;
Rútul össze köpdösék az egek világát.

Kilenczkor kiált a nép: „Fel! feszítsd fel őtet!”
S gúnyolódva rá bibor palástot terített.

Szörnyű tövis-koronát tettek szent fejére,
S vállán keresztfát vivé büntetés helyére.

És tizenkét óra volt, hogy magas keresztfán
Függe két lator között az ártatlan bárány.

Kínja közt megszemjázott: s ők epét adának,
Annak a ki elvevé bűnét e világnak.

Délután halálra vált három óra tájban,
„Lelkemet fogadd atyám!“ mondta vég szavában.

Oldalát pogány vitéz lándzsával veré át,
Megrendült a föld s a nap elveszté világát.

A keresztről levevék még az nap délestén,
Mindenható erejét istensége rejtvé.

Im így hal meg, a kiben új életünk támad,
Sirjunk hát s térítse meg szivünket a bánat.

Alkonyatkor téteték szikla-sír ölébe
A dicső szent test, jövő életünk reménye.

A jövendölések így megvalósodának,
Megváltónkban hirdetőik üdvöt a világnak!

19.

Szöv. 1674. évből. *Bogisich* „Őseink buzgósága“ stb. szerint

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Oh Istennek szent Fia, türelem példája,
Szentség formája, oh lelkünk drága díja.

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Egek gyönyörűsége, mint meghervadtál,
Jaj meg is haltál oh lelkek üdvössége.

Oh Jézus, oh Jézus! oh édes Jézus!
Oh hívek dicsősége, ártatlan türtél
S minket megnyertél, oh szivünk édessége.

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Oh lelkünk ékesége, vadak megtéptek,
Zsidók megpöktek, oh angyalok szépsége.

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Mellőled el nem állunk, holt tagjaidnál,
Szűz szent anyáddal, nagy szívesen szolgálunk

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Szent fejedet én szurtam éles lándzsával,
Szent oldaladat, nagy haraggal megfirtam.

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Szent tested én kötöztem, rut étetemmel,
Rossz beszédemmel, s irigységgel én döftem.

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Veled türeink mi méltán hitünket valljuk,
A bűnt utáljuk, kereszt után indulván.

20.

Jaj! ha kinját tekintem a fán függőnek,
Vérrel folyó patakot öt mély sebének:

Meghasad érte én szívem,
Siránkozik bűnös lelkem
Édes Jézusom!

Mert legfőbb oka kínodnak
Én vagyok szent haláloednek
Kegyes Megváltóm!

Piros véreddel festéd gyász kereszteted,
Hogy pokoltól megmentsed bűnös lelkemet,
Ertem szenvedtél kint s halált,
Viseltél tövis-koronát
Édes Jézusom!

Szent oldaladat megnyitád,
Véreddel bűnöm elmosád,
Én szabadítóm.

Bűneimet megvallom, neked Jézusom!
Haláloed által lettél lelki orvosom;
Azért buzgón verem mellem,
Siránkozik bűnös lelkem

Annyi vétkeken!
Tekintsd szűz anyád érdemit,
Értünk tett könyörgéseit,
S irgalmazz nekem.

Imádom keresztfádon holt szent testedet
 És százezerszer áldom drága véredet,
     Szent testednek öt mély sebe
     Szűz anyád hét hegyes töre
     Engem segéljen,
 Életemnek végóráján,
 És a nagy ítélet napján
     Mennybe vezessen.

21.

Dall. „Ah hol vagy magyarok“ stb. szerint.

Indulj meg már szemem hulló könnyeiddel,
 Áradj meg én szívem, bánat tengerével.
 Siránkozzál lelkem nagy keserűséggel,
 Az élet halálán könnyezz vércseppekkel.
 Az egek királya meghal szegénységben,
 A szívek öröme eleped inségben.
 Telve gyötrellemmel az öröm kutfeje,
 Nagy keserűséggel édesség szerzője.
 A halhatatlanság im halál áldozat,
 És az örök Ige megnémulva hallgat.
 Nagy kínokat szenved az igaz boldogság,
 Kegyetlen rabságot az égi szabadság.
 Ki szerafimoktól örökké áldatik;
 Az a latrok között itt meggyaláztatik.
 Kit angyalok mennyben borúlva imádnak,
 Arra itt hóhérok káromlást kiáltnak.
 Kit királynak mondnak az égi seregek,
 Itt fejébe tövis-koronát vertenek.
 A melyek kezek az ég- és földet alkották,
 Azokat a kemény kereszten átfurták.
 Tenger felett járó lábát meglyuggatták,
 Dicsóséggel teljes oldalát megnyiták.

Oh örök szeretet! oh Istennek Fia!
Drága sebeidből foly lelkünknek dija.

Mely által a bűntől minket megváltottál
És eleget tettél értünk szent Atyádnál.

Sebeidben legyen szívemnek lakása,
Háborgó lelkemnek édes megnyugvása.

Oszd meg Uram velem a szenvedéseket,
Melyekkel a kínos keresztfát viselted.

Add, epés eczedet méz helyett ihassam,
Roncsolt tagjaidat hévvel csókolhassam.

Kínok ostorait én is érezhessem,
Halálod poharát veled ízlelhessem.

Add szent kegyelmedet és véred hullása,
Legyen az én bűnös lelkem újulása.

S akkor megláthatom dicső országodat,
Melybe szent kereszted nyitott nekünk utat.

22.

„Szerelmes édes Jézusom“ stb. szerint.

Kegyes Jézus! a keresztfán hét szókat mondottál,
S hogy igéidet kövessem, arra tanítottál;
Most azért megemlékezem oh megváltóm a keresztfán
Mondott igéidről.

Először kérted Atyádat; hogy ellenségidnek
Bűneiket megbocsássa, kik felfeszítettek.
Segíts, hogy én is mindennek tiszta szivből megengedjek,
Ki ellenem vétett.

Másodszor mondád latornak, hogy teveled leszen
Az égi paradicsomban s nagy jutalmat veszen.
Tekints rám is, oh Jézusom! hogy az égi paradicsom
Legyen egykor részem.

Harmadszor szóltál, mint Fiu szerettett anyádhoz,
Mondván: „Ime a te fiad! Jánost vedd magadhoz!“

Ajánlj minket is szülődnek, ő legyen a te népednek
Hív oltalmazója.

Negyedszer szólván Atyádhoz: „Istenem! Istenem!”
Kínjaidban így sóhajtál: „Mért hagytál el engem?”
Add, hogy e kínos életben, mindennemű szükségemben
Istenhez sóhajtsak.

Ötödször a nagy kínok közt Uram szomjuhoztál,
A mikor üdvösségemért keresztfán áldoztál:
Add, hogy téged óhajtsalak, és epedve szomjazzalak,
Boldogság kútfeje!

Hatodszor ez volt szózatod, haldokló Jézusom!
„Oh Atyám! te szent kezembe lelkemet ajánlom!”
Én is rád bízom életemet, neked ajánlom lelkemet,
Oh Istenem! s Atyám!

Hetedszer ezt kiáltottad: „Már beteljesedett!”
Az emberek megváltása már véghez vitetett.
Add, hogy végzésedet, híven teljesítve mindenekben
Üdvözüljek. Amen.

23.

Alla a keserves anya,
Keresztfánál siránkozva,
Midőn függne szent fia.

Kit lelkének bánatában
És siralmas fájdalmában
Hegyes tőr általjára.

Oh mely nagy volt rettegése,
Aggodalma s epedése,
Mely gyötrelmet szenvedte.

Sirt és szive vérzett, látván,
Hogy nagy kínban a keresztfán
Függ isteni gyermeke.

Ki az, aki meg nem indul
Krisztus Anyján s könnye nem hull,
Látván őt keseregni?

Ki az, a kit bu ne érne,
Egy anyát, ha így szemlélne,
Magzatával vérzeni?

Nemzetének bűne végett
Látta magát a szentséget,
Ostorral mint szaggatták.

Fiát látta elhagyatva,
S midőn már lelkét kiadta,
Hogy oldalát megnyiták.

Szeretetnek szent forrása,
Oh Szűz! lelked bánkódása,
Add, lelkemé is legyen.

Add, hogy szívem érte égjen,
Szent fiadnak gyötremében
Lelkem mindig részt vegyen.

Szűz anyám! kérlek esengve,
Hathatósan védj szívembe
Szent fiadnak sebeit.

Közöld velem sebesített,
S az érettem megfeszített
Jézusnak gyötrelmeit.

Add, hogy veled együtt sírjak
S töredelmes szívvel birjak
Mig elérem végemet.

A keresztnél veled álljak,
Siralmidtól el ne váljak
S ebben leljem kedvemet.

Szűzességnek szép virága!
Taníts engem veled drága
Szent Fiadon könnyezni,

Oh taníts meg sok kínjáról
És halálos fájdalmáról
Gyakran megemlékezni.

Hogy sebében részesüljek,
Szerelmétől felhevüljek
E mulandó életen.

Es ezektől gerjedezve,
Legyek oh Szűz! védelmezvő
Tőled az itéleten.

Oh szenvedő Jézus! engedd
Szűzanyád oltalma mellett
Életemet tölteni.

S midőn a test sirba mégyen,
Engedj veled majd az égben
Vég nélkül örvendeni.

24.

Mely keservesen siratja Mária Fiát,
A midőn halálra menni látja magzatát.
Csordul könye Máriának,
Hasad szive Szűzanyának
Nagy bánatjában;
Nincsen enyhe bús szivének
Nyugodalma nincs lelkének
Nagy fájdalmában.

Látván összeroncsolt testtel hegy felé menni,
Terhes keresztjét hordozva térdére esni;
E szent Barányt ütik-verik,
Isten Fiát, mint megvetik . . .
Anyja elájul.

Jézus száját ki nem nyitja
Csak áldott fejét fordítja,
Midőn földre hull.

Szent sebeibe ragadott véres öltönye
Kegyetlenül levonatváv újul sérelme,

S ily kínok közt már a hegyre,
 Fölerít a halálos helyre,
 S fára fektetett.
 Itt durva szegek hozattak
 Keze, lába kivonattak
 S megfeszítettetett.

Kiterjesztéd oh Jézusom! értem karjaid,
 Elkékültek mézzel folyó kegyes ajkaid,
 Bűnös lelkemet ölelni
 Ajkaid hév csókra nyilni
 Miként sietnek!
 Oh szeretetnek Istene!
 Kitől van éltem mindene,
 Jaj hová legyek!

Segíts, hogy e nagy szerelmet viszonzhassam
 És megrögzött szokásimat mind elhagyhassam.
 Egyedül hozzád siessek,
 S mindig csak nálad keressek
 Bő vigasztalást.
 Bűnös lelkem sok sebére
 Szent sebeid drága vére
 Nyerjen gyógyulást.

25.

Keresztények sirjatok.

Molnár J.-től.

Magas ormán Golgothának keresztfára szegezve,
 Kínlódik az Isten-ember, nekem üdvöt szerevezve.
 Ah, de én a háladatlan, bűnre csak bünt halmozok:
 Sirjatok hát felettem is, „keresztények sirjatok!“

Oldaladat én döftem át, melyből annyi vér folya;
 Kezed, lábad én szegeztem a kereszthez úgy oda;
 S habár láttam nagy kínodat, ajkam csak felkaczagott:
 Sirjatok hát felettem is, „keresztények sirjatok!“

Láttam őket, velük voltam, akik téged gúnyoltak;
Káromlással súlyosbítám, nagy szenvedő kínodat
Hallottam a végső sóhajt, mely az évig felhatott:
Sirjatok hát felettem is, „keresztények sirjatok!”

Nap sötétül, szikla hasad, az olajfák zokognak;
Az angyalok szánva nézik, vérbe borult arcodat.
Kemény szívemmég sem lágyult a gonoszság nem hagyott
Sirjatok hát felettem is, „keresztények sirjatok!”

Árván láttam szűz Anyádat, szivzúzottan ott vala;
Megölelte vérző tested, keresztedhez roskada.
Most kezdtem, a bűnt siratni most láttam, hogy mily nagyok
Sirjatok hát felettem is, „keresztények sirjatok!”

Rút bűnök! ti gyilkosaim! távozzatok messze el,
Jézusomtól ne szakítson, soha többé semmi el.
Vérző szent Szív egyesülni, már te veled akarok:
Ne felettem! Jézus kínján, „keresztények sirjatok!”

26.

A keresztfához megyek.

Hova menjek, merre menjek?

Bűnnel terhelt ember én?

Ki az Ur, az Isten ellen

Oh, de sokszor vétkezém?

Békét, nyugtot hol találok,

Szóljatok! ki mondja meg?

Rád tekintek édes Jézus,

„A keresztfához megyek!”

Ki lehelted drága lelked

Ertem bűnös emberért,

Ki nyitád az örök élet

Boldogító édenét.

S mégis ocsmány bűnök voltak,

Miket szívem szeretett! . . .

Könyörülj csak édes Jézus!

„A keresztfához megyek!”

Amig mások hőn imádnak,
 És szeretnek tégedet:
 Én a bűnök mocsarában
 Káromoltam szent neved.
 Ah hiába szólt a szózat:
 Fiaim szeresetek!
 Könyörülj csak édes Jézus!
 „A keresztfához megyek!”

Irgalommal bűnbánóra
 Oh tekints rám Jézusom!
 Ajkaidnak szent igéit
 Most már hittel hallgatom.
 Oh mutasd meg, árva lelkem
 Üdvét hol keresse meg? ..
 Megmutattad, látom érzem . . .
 „A keresztfához megyek!”

Bűnös lelkek, kérlek jertek
 Golgothára fel velem.
 A keresztnek szent tövében
 Az irgalom végtelen.
 Sirassátok a sok rosszat.
 Melyet elkövettetek.
 A jó Jézus megbocsátja,
 „A keresztfához jőjjetek!”

27.

Dal. „Oh szerencsés bűnös ember“ stb. szerint.

Oh bűnös, mi nagy szerencsés! élted újra létűl.
 Mennynek egy szerette kincse, Isten érted testesül,
 Utaidban ő vezérlőd, kárhozatban üdvözítőd,
 Érted hal meg Istened.

Mint eped s mind durva tüske vérzi drága sz. tejét,
 Mennyi fájdalom gyötörte egyről-egyre ízeit,
 Vérpatak foly két kezéből, szeggel átvert lábfejéből
 Kínban elmerítettett.

Bűnös! őt viszont szeressed, ő tövis közt rózsaszál,
 Oh javulj meg s őt kövessed, mást te tőled ugy sem vár,
 Utaidban, ő vezérlőd kárhozatban üdvözítőd,
 Érted hal meg Istened.

Mind a mik csak kint okoznak, teste megnyilt sebei,
 Mind a mik szívében dúlnak, mind az ember vétkei.
 Szenvedése a keresztfán és halála kínok utján
 Volt, hogy üdvözítene.

Hát bűnös csak ezt szeressed s mindenek felett becsüld
 Bő kegyét imádva kérjed térden-állva s légy derült;
 Utaidban, ő vezérlőd, kárhozatban üdvözítőd,
 Érted hal meg Istened.

28.

Szerettél engemet,
 Szeretlek tégedet,
 Én Jézusom!
 Te megváltál, értem haltál,
 Kínokat szenvedtél
 Keresztfán függöttél
 Én Jézusom!

Ha pokol nem volna,
 S mennyország elmulna,
 Én Jézusom!
 Szeretnélek, kedvelnélek.
 Mert te csak egyedül
 Jó vagy mindenestül,
 Én Jézusom!

Oh mely igen bánom
 És szíveimből szánom,
 Én Jézusom!
 Hogy teneked, te ellened
 Oly sokszor vétettem
 Gonoszt cselekedtem.
 Én Jézusom!

Ah kérlek, engedj meg
 Vétkeim bocsásd meg
 Én Jézusom!
 Eltökéltem és felteszem,
 Hogy soha nem vétek,
 Téged meg nem sértlek,
 Én Jézusom!

Tarts meg kegyelmedben,
 Az egy igaz hitben,
 Én Jézusom!
 Reménységben. szeretetben
 Erősíts engemet,
 Oltalmazd lelkemet,
 Én Jézusom!

Adj csöndes kimulást,
 Lelkünk boldogulást
 Én Jézusom!
 Angyalokkal, szent karokkal
 Legyen vig lahásom,
 Örök nyugovásom,
 Én Jézusom!

29.

A szent keresztről.

Dal. „Üdvözlégy édes Jézusunk“ stb. szerint.

Meghalt Jézus a keresztfán
 Szent kereszt az én kedves fám;
 Rajta függök átkarolva,
 Mint bűnbánó bús Magdolna.

Szent fa, melyen a vérbimbók
 Tündököltek mint rubintok;
 Ágaidon sirt a gerle
 Az anyai szív szerelme.

Rajtad termett fák szép gyöngye!
 Üdvösségünk szent gyümölcse;
 Rajtad függ az arany alma!
 A Megváltó nagy irgalma.

Szent fa, melynek árnyékában
 Nyugalom, szent boldogság van;
 Isten-ember halálágya,
 Szenvedő sziv vidámsága.

Szent keresztfa mennyi küszöbje,
 Rózsafáknak a legszebbje;
 Tövised az éles vasszeg
 Rózsáid a sok piros seb.

Mint a látnok mondá régen
 Szent ihlettel énekében
 E fát Jézus kenyerébe
 A gonoszság keveré be.

Szentséges fa! lombos ágod
 Átöleli a világot;
 Koronád az égig ér fel,
 Beragyogja azt fényével.

Jézus bűnünk zsoldját vedd el,
 Jelöld meg szent kereszteddel
 Oh szánd meg azt aki megtért
 S aki tőled kegyelmet kér.

Jézus kérünk keresztedre
 Öt mélységes szent sebedre
 Részesíts sok érdemidbe,
 S lelkünket az égbe vidd be! Amen.

30.

Dal. „Királyi zászlók“ stb. szerint.

Nézz keresztény! a keresztre,
 Öltö sötét gyászt bús lelkedre;

Nézd, mit szenvedt a Legszentebb
S hogy halt meg az, ki bűnt nem tett.

Kálvária hegynek orma
A halálnak lón sirhalma;
Ez alá van eltemetve
A bűn átka, lelkünk terhe.

A keresztfa árnyékában
Térdre hűllva egy világ van;
Nyitva áll a menny fölötte,
Angyalsereg leng körötte.

A reménység fája zöldel,
Kibékült az ég a földdel;
Mit elrontott a tiltott fa:
Jóvá tevé ez áldott fa.

Szégyenfa volt ez hajdanta,
Véritélet függött rajta;
Most e szent fa dicsőségünk,
Erősségünk s üdvösségünk.

Szent keresztfa átölellek,
Légy itt mindig szívem mellett;
Te vagy kincsem, arany ágom,
Örömem és boldogságom.

Nézz keresztény a keresztre,
Ölts sötét gyászt bús lelkedre,
A haláltól ki megmentett:
Rajta halt meg a Legszentebb.

Jézus keresztfa gyümölcse!
Szívünket mély búval töltsd be;
Hogy téged megsirathassunk,
S hozzád mennybe feljuthassunk!

31.

Drágalátos Isten anyja!
 Eljött a bánat árja
 Szenved élted szép aranya
 Tőr szivedet átjárja
 Alkonyulsz oh szépség
 Szép napod sötétség
 Mert függ már Fiad, a szentség.

Igy tellik be prófétádnak
 Nagy jövőendő mondása:
 Hallatszík már árva szádnak
 Egekig jajgatása.
 Gerlicze nyögsz immár
 Szivered alig jár.
 Mert nincsen, kit szerelmed vár.

Az emberek váltságának
 Vagy te is áldozatja
 Hogy beteljék az atyának
 Szent s örök akaratja.
 Bár te bünt nem tettél
 Mérgéből részt vettél,
 Vétküünkért, fájdalmat leltél.

Könnyed ontod, mert megölte
 Vétküünk méhed gyümölcsét;
 Poharadba mérget tölte
 Hogy sirasd ég s föld kincsét
 Jézusod már hallgat
 De szűz ajkad jajgat
 Jaj szókat, jaj szókra raggat.

Oh te gyötrelmekkel teljes
 Gyászba borult szűzanya
 Kiált hozzád e keserves
 Éva gyarló rokona:

Zápora könnyednek
 Jajja szent szivednek
 Add legyen élte népednek.

Nyerj vizet a szent keresztől
 Hogy meg ne szünjünk sirni
 Mig te veled mindenestől
 Nem lehet Istent birni
 Jézus vérontása
 Könnyed áradása,
 Oh, legyen üdvünk forrása! Amen.

32.

Dal. „Előtted Jézusom leborulok“ szerint.

Tehozzád menekszem oh Jézusom,
 Én ki a bűnörvény szélén uszom;
 Ki értem meghaltál kereszteden,
 Reményem csak benned helyeztetem.

Ez oltár irgalmad fénytrónja lett,
 Kincstárát szerelmed itt nyitja meg;
 Tested e szentségben étkül adod,
 Véreddel lelkünket megitatod.

Rabbá lett Megváltóm szánd a bűnöst,
 Akit a bűnbánat könnye füröszt;
 Oldozd le rólam a bűn kötelét,
 Rab lelkem fohászit nyújtja feléd.

Oszlophoz kötözött szabadítóm,
 Keblemet teneked most megnyitom;
 Én szegény fejemen oh könyörülj,
 Hatalmad védfala vegyen körül.

Sebekkel tetézett élet Ura!
 Nézd a bűn éjjele rám borula;
 Sok az én lelkemnek vétek sebe,
 A te öt mély sebed hegeszsze be.

Tehozzád sietek szent orvosom,
Lelkemet véredben im megmosom;
Üdvünkért epedő el ne feledd,
Hogy véred lelkünknek gyógyszerre lett.

Golgotán meghervadt szent szeretet,
Állítsd fel szivembe szerelmedet;
Hadd legyen kebelem kálvária,
S haljon meg a bűnnek a bűn fia.

33.

Dall.: „Hol vagy én szerelmes“ stb.

Akárhól kereslek én Üdvözítőm,
Kínpályán talállak e gyászos időn;
Sok s nagy szenvedésed bús emléke,
Behat bűnös lelkem legmélyébe.

Látom fájdalomba borúlt arczodat,
Foly rajta a véres verejték patak;
Geczemáni kertben a zöld pázsit,
Vérverejtékedtől kivirágzik.

Látom marczangolnak a kínostorok,
Drága piros véred száz sebből csorog;
Véred biborába vagy öltözve,
Érdemid rakásra gyűjtöd össze.

Homlokodat sebzi bűnünk tövise,
Össze van kuszálva szent fejed dísze;
Oh örök dicsőség fénykirálya,
Tövisből van fejed koronája.

Oh mint szenvedsz értem édes Alkotóm,
Mily sulyos kereszt van sebes válladon;
Én vettem rád a nagy keresztet,
Engedd hát, hogy veled örvendhessek.

Majd látlak a kinfán magasságbeli,
Az ég és föld között vérben függeni;

Tövésekké vállott bűnünk jajja,
S lén a halálágyon fejed alja.

Csóloljuk szentséges véres nyomodat,
Melyből örök éltünk s üdvünk felfakad;
Oh bocsáss meg letört szép virágszál,
Miné a jobb latornak megbocsáttál.

Sebezzen meg engem öt mély szent sebed,
Verjék át keblemet a kínos szegek;
Én édes Megváltóm oh engedd meg,
Tövében meghalnom keresztvednek.

34.

Dal. „Sszerettél engemet“ stb. szerint.

Golgotha Királya angyalak mannája,
Én Jézusom!
Te vagy nekünk lelki étünk,
E drága szentségben, kenyér s borszinében,
Én Jézusom!

Titkósan foly itten, szent véred nagy Isten,
Én Jézusom!
Porba hullva, leborulva
Tégedet imádunk mennyei barátunk,
Én Jézusom!

Angyalok szolgálnak, itt a mennykirálynak,
Én Jézusom!
Oh nagy szentség, égi felség;
Kik téged élveznek, mindinkább éheznek,
Én Jézusom!

Lelkem nagy váltsága ne legyen hiába,
Én Jézusom!
Véromlásod, kínvallásod,
Legyen a bűn ellen oltalmam, védelmem,
Én Jézusom!

Kinszenvedt emberség, dicsőült Istenség,
 Én Jézusom!
 E szentségben legyen nekem,
 Szent véred folyása, bűnöm lemosása,
 Én Jézusom!

35.

A fájdalom angyala.

Molnár és Blum.

Magasan áll a Golgota ormán,
 A szent kereszt elhagyottan árván;
 Csak egy angyal zokog ott magában,
 Elmerülve néma fájdalmában.

*Oh ha vele ott lehettem volna,
 Mint a zápor a könnyem úgy folya,
 Minden csepp vért százszor megcsókolnék,
 S nem mennék el soha többé onnét.

Oh ha vele ott lehettem volna,
 Folya könnyem, de nem soká folya;
 Meghasadna, megrepedne szívem
 Ott zokogván [a kereszt tövében.]

Vértől ázott keresztfa ágára,
 Az angyalnak könnye csorog rája;
 Szánva néz a tövis koszorúra,
 Melytől elhalt az angyalok Ura.

Oh ha vele ott lehettem volna stb. Ismételtetik a
 *től a második versig.

36.

Molnár J. „Oh én gyászba borult“ stb. szerint

Gyászba borul az ég, sírnak az angyalok,
 Mert halálra készül az ő kegyes Urok;
 Jertek kerésztények a kereszt tövére,
 Hadd mosson tisztára Jézus drága vére.

Ott lel vigasztalást az elhagyott árva,
 Jézus áldott jobbát feléje kitárja;
 Ott sird ki könnyedet elhagyott bús özvegy,
 Jézus véres karja letörli majd könnyed.

Jertek a kereszhez ti Istentagadók,
 Jertek eretnekek s bűnös rágalmazók;
 Jézus szive remeg úgy eped értetek,
 Jertek haragosok, hogy megbékéljeteK.

Nincs szív a kebelben, amely meg nem indul,
 A kereszt tövére, kinek könnye nem hull;
 A szentség Istene haldoklik már rajta,
 Mégis bocsánatot susog felénk ajka.

37.

Kovács M. II. k. 38. l. Dal. „A keresztfához megyek“ stb. szerint.

Jézus, én szerelmesem! mire jutál kedvesem!
 Mindeneknek mindene? angyaloknak ékessége,
 Csillagoknak fényessége, földnek, égnek Istene!

Oh véghetetlen szépség! nincsen arczádon épség,
 Gyászba rejtezik szined hull, a zsidók bős haragja
 Rád, angyalok szent irgalma! vért foly édes mindened.

Kiterjesztve karjaid, hogy bizzanak árváid
 S térjenek üdvös utra szent szivedet felénk tárod,
 A gyarló embert így várod, hogy vezesd élő kútra.

Hogy nekem szerezz kincset, viseled a bilincset,
 Áldozat vagy lelkemért homlokodnak méltósága,
 Két szemednek szép világa, alkonyodik vétkemért.

Nézz, le, Kegyes! a fáról, s drága véred áráról,
 Szent szemedet le ne vedd, kínaidért oh Szerelmes!
 Bűnösöknek légy kegyelmes és a balról jobbra tedd.

Én vagyok az, ki fészit, neked ily végett készít
 Számtalan sok vétkivel, de lám keserg szívem rajtad
 A véres földet alattad önti forró könnyivel.

Értem eped áldott szád, estemen áll keresztfád,
De gyászát is hordozom, könnyeimet bőven öntve;
Drága véreddel keverve, vétkemért feláldozom.

Még testemben foly létem, mig kínaidat nézem:
Áldom Atyám tetteit, híve leszek keresztednek,
Értem öntött szent vérednek élelem édes cseppjeit.

38.

Viz Z.-tól. Dal. Oh szerelmes Istenem! stb.

Sok bűnömnek terhe nyom,
Oh megváltó Jézusom!
Itt keresek menhelyet,
Hol a világ üdve lett.

Szent keresztedhez megyek,
Ott találok csak kegyet,
Hol győzött a szenvedés,
Üdvöt keltve szerte-szét.

Csókolom szent sebed itt,
Mely szenvedni megtanít,
Tűrni mindent Istenért
S nem keresni itt babért.

Bánom minden bűnömet,
Mely rajtad vert sok sebet,
Bár minden csepp, mely kifolyt,
Irgalmaid forrása volt.

Átölelem ezt a fát,
Mely szívemnek üdvöt ad,
Mely egyetlen vigaszom,
Ha az élet buba von.

Vállaimra felveszem,
Hogy kín-utad megtegyem,
S járom a kálváriát,
Mint vércseppid nyomdokát.

Hadd tisztuljon meg szívem
 A fájdalemak ezriben
 S mint Te mennybe fölmenél,
 Várjon rám is égi bér.

39.

Ah, peccator detestare.

Kapossy É. T.

Bűnös ember sirj zokogva, utáld meg a vétkeidet,
 Ki uradat régtől fogva sebekkel tetézted.
 Át van verve már szent keble a kíneszközt kérlek tedd le
 Teremtődöt, jótevődöt, bűnnel ne sértsd többet.

Gondold fel, oh bűnös ember! hogy kinek foly vére?
 Hogy maga az Isten-ember lőn lelkednek bére.
 Érted viselt ő keresztet a kínfára te szegezted,
 Te kinoztad, ostoroztad, rutul szidalmaztad.

Oh nézd kínját, bűnös lélek az egek urának;
 A mi vétküink keresztjének sulyától, mint fárad!
 Éles töviskoronája, szent homlokát általjárja;
 Jobbítsd élted, oh ne sértsed, nézd mit szenved érted.

Oh szivleld meg, hogy vétkezve, a fölségest bántod;
 Azt feszítéd fel keresztre, ki oly jó irántad,
 Mindezek felgondolása, éltednek lesz jobbulása;
 Kérlek vedd be ezt szivedbe, úgy jutsz az egekbe.

Nézz bűnös a keresztfára s folyjon bánatkönnyed;
 Hints csókokat szent lábára a nagy szenvedőnek!
 Mond: Jézusom! légy irgalmas, im megtérek, oh irgalmas
 Már szeretlek, meg nem vetlek! kérlek te se vess meg.

40.

Kapossy É. T.

Oh zokogd el fájos kebelem Megváltónknak kínait,
 Oh könyezd el siró két szemem Mária könnyárjait,

Oh kíséri szent magzatját, vele teszi meg gyászútját,
Midőn értünk kínhalálramegy, hogy lelkünket váltsa meg.

Bűnös lelkünk szabadságaért az ártatlant kötözik;
Sok rút vétkünk undokságáért a mennytükrét pökdösik.
Meggyalázást én érdelek, arczul Jézus téged vernek
Máriával sirj keservesen, sirj lelkem kegyesen.

Elesik a keresztsuly alatt bűnömből föl úgy emel;
Vércseppjei földre hullanak, mennybe utat így jelel.
Sebeivel gyógyít minket, vére mossa bűneinket,
Ilyet csak a nagy Isten tehet: a végtelen szeretetet!

Nézd! mennybeli szerelmes Atya, egy szülött sz. fiadat;
Ő a világ véráldozata, sebeiből üdv fakad,
Kínhalála szenvedése legyen bűnünk eltörlése,
Nézd az értünk ontott drága vért, légy irgalmas Fiadért.

Édes Jézus! térdre roskadunk imádvá szent véredet,
Megtört szívvel hálákat adunk, hogy megváltád népedet,
Magsiratunk szent anyáddal, kérünk forró buzgósággal;
Lelkeinket üdvözítse meg, végtelen nagy érdemed!

Oh fájdalmas szép szűz Mária! hadd sirjunk mi is veled;
Meghalt drága szerelmed szép fia, szived azért kesereg,
Sz. pátrónánk, igaz gyöngyünk, tehozzád is felkönyörgünk
Halálunkor mellettünk te légy, szűz öledbe majd te végy!

Az atyával és a fiuval áldjuk a Szentlelket is,
Ki lelkünkbe malasztot fuval s az egekbe fölsegít!
Áldott Jézus szent keresztje, melyen üdvünk megszerezte
S váltságunknak drága gyöngyei áldottak vércseppjei.

41.

D. Schöberttől.

Kiterjeszté az éj szárnyát az olajfahegy felett;
A mély csenden fohász száll át, az ég és föld megremeg,
„Atyám! hogyha lehetséges, muljék el e kőpohár,
Legyen, kérlek elégséges e verejték árja már.“

E bús fohász Krisztus ajka szívzaggató volt;
 Megindulna a kő rajta, arca halvány, mint a hold.
 „Atyám! fiad halni készül, bár félelem borzogat;
 Az ellenség vad kezéből, kiváltom képmásodat.“

„Anyám, anyám, ha te tudnád, hogy halálra megy fiad:
 Mély gyászomat megsiratnád, elalélnál kín miatt.
 Anyám! legyen telt vigasszal szived e zord éjjelen;
 Nincs engem ki megvigasztal, nincsen senki itt velem.“

„Látja lelkem a keresztet, melyre a bűn átka ron;
 Szivem, lelkem remeg s reszket, gyötör a nagy fájdalom.
 Lelkem előtt itt lebegnek vasszög, dárda s oszlopok,
 Láttára e kínszereknek verejtékem már csorog ‘

Az olajfák hogy ezt hallják, siratják az alkotót;
 Lehajolnak meggyászolják a fényes hold s csillagok.
 Elhagyták őt, mint egy árvát, oh hol vagytok emberek?
 Csak a vadak s sziklák szánják azt, ki értünk kesereg!

Szent atyádnál szól mellettünk nagy kint látott szenvedő
 Ha te kéred mi helyettünk, téged meg nem vethet O.
 Ajáld neki értünk ontott verejtéked gyöngyeit;
 Oh gyógyítsd be bűnbe botlott lelkünk mély sok sábeit!

Oh fájdalmas Isten anyja! nyujtsd le hozzá védkarod;
 Szűz szivednek hét fájdalma, védjen, majd ha meghalok.
 A nagy világ ítéletben oh irgalmas, oh kegyes!
 Szent Fiaddal állj mellettem s az egekbe fölvezess.

42.

Kapossy É. T.

Jaj mit hallok, mi zajongás hangzik ott a Golgotán?
 Jaj mit látok, mi vérontás piroslik a hegyfokán?
 Lelkünk kegyes megmentője, adósságunk fizetője:
 A legszentebb kínhalált szenved.

Hajolj le oh magas égbolt, szent angyalok sirjatok;
 Borulj vérbe szép nap és hold, gyászoljatok csillagok.

Most haldoklik a halhatatlan, most bűneért az ártatlan
A legszentebb, kínhalált szenved.

Ki emlékszik ily csodára, mióta áll a világ?
Bűnös ember váltságára, Isten adja szent Fiát.
Az Ur vala bűnnel sértve s amott eleget ő tesz érte
A legszentebb kínhalált szenved.

Ki elveszed vétkünk zsoldját, ontva értünk drága vért
Mit adjunk mi, bűnös szolgálak, haláloért hálabért?
Szivünk édes kivánsága, mézzel folyó boldogsága...
A legszentebb kínhalált szenved.

Bánatomban bárcsak tudnék hullatni vérkönyeket;
Érdemidből egykor úgy még nyerhetnék új életet.
Bár szivemet e kösziklát, indítná meg az a mit itt lát
A legszentebb kínhalált szenved.

Minthogy minket úgy kegyeltél, könyörülő Istenünk!
Hogy érettünk kínra mentél, bár nem volt rá érdemünk
Szent vérednek kifolyása legyen bűnünk lemosása
A legszentebb kínhalált szenved.

43.

Dal. „Kérésünk hallgasd meg“ stb. szerint.

Nézz le, lelkünk ára! a magas keresztről,
Szemed tört sugára hadd verjen keresztül.
Élted adod miérettünk, tieiddé mi így leszünk:
Oh szenvedő Jézus!

Hozzon szent vigszót bús keserved nékem;
Nagy átszakadtságod legyen erősségem,
Borús gyászod föld reménye, lelkem derűs verőfénye:
Oh szenvedő Jézus!

Nagy kimerültséged legyen osztályrészem;
Kínos elesésed bűnből fölkelésem.
Legven véred igaz gyöngyöm, mely ott foly a föld-
Oh szenvedő Jézus! [göröngyön.

Legyen halálharczod nyugalma szivemnek;
 Vérbe kevert arczod tükre bús lelkemnek.
 Roncsolt tested vérkéksége legyen lelkem ékessége:
 Oh szenvedő Jézus!

Tedd bűnöm vállamra nehéz keresztfádat,
 Ónsúlya hadd nyomja bennem a bűnvágyat.
 Fejed töviskoronája legyen lelkem fénysugára:
 Oh szenvedő Jézus!

Fájdalmas anyádat add nekem anyának,
 Ki halálra bágyadt kínján szent Fiának.
 Legyen enyém sok fájdalma, így szán meg az ég irgalma:
 Oh szenvedő Jézus!

44.

Dal. „Nyisd fel bűnös szemeidet“ stb. szerint.

Oh mit szenvedsz én életem,
 Függsve magas kereszteden;
 Virág díszed elhervadott,
 Bűnünk átka rád gyászt hozott.
 *Jaj mennyei Királyom!
 Nincs ki téged megszánjon.

Szentek fénye égi kegyes!
 Egész tested oh mily sebes!
 Kinyilt rózsza minden sebed,
 Melyekről én rózsát szedek.*

Oh Jézusom szent oldala!
 Melyből vér és viz csordula,
 Szivedből e vér s viz folyás,
 Legyen lelki szent áldomás.*

Oh lelkünk szent orvosa!
 Tövis fejed kínvánkosa.
 Oh átvert szent lábak, kezek,
 Oh vasszegek, oh mély sebek.*

Ki látott haj, ily rémhalált
 Ily zord kemény szörnyű halált?
     Mely feldulta a szivlakot,
     Melyben lelkünk étke lakott.
 *Jaj mennyei Királyom!
 Nincs ki téged megszánjon.

Szivsebedet ápolgatom,
 Kezeidet csókolgatom;
     Lábaidat ölelgetem,
     Reményemet benned vetem.*

Oh Jézusom vérző szive!
 Te légy az én szívem híve;
     Lelkem már csak téged szeret,
     Szeretne meghalni veled.*

45.

Dal. „Jézusom hol mulatozol“ szerint.

Édes Jézusom! kegyes mindenem, üdvösség adóm,
 Szent keresztedet által ölelem, ugy csókolgatom.
 Ertem függsz rajt meztelen, oh végtelen szerelem
     Hogy volt erre érdemem.

Édes Jézusom! tied mindenem, tied életem,
 Megváltál engem, oh nagy kegyelem! drága véreden;
 Kínod árja eltemet, merő seb szent tetemed,
     Ugy szerettél engemet.

Édes Jézusom! tövis koronád sebzi fejedet,
 Pirosuló rózsa, kéklő ibolya minden szent sebed;
 Könnyed váltság aranya, véred üdvünk hajnala,
     Sebed a mennyajtaja.

Édes Jézusom! sokat szenvedett kegyes Istenem!
 Engedd lábadat véres kezedet csókkal hintenem;
 Legyen ég s föld szent ura, mély sebeid balzsama,
     Szívemnek mély bánata.

Édes Jézusom! mi a legnagyobb azt adnám neked;
Te ki én értem bűnösért adod véred s életed:
Én Megváltóm ime vedd lelkemet és szívemet,
Életedért életemet.

46.

Molnár J.

Oh nézd, hogy ki néz le magas keresztfáról?
Mint foly a vérpatak sebes oldalából;
Sűrű könnyhullatás csorog orczájáról,
Keserves sóhajtás jön ki szent szájából.

Ki vannak terjesztve áldott szent karjai,
Általverettelve oldala, lábai;
Lehajtván szent fejét, jobbra eresztette,
Két felől két lator kínlódik mellette.

Áll a kereszt alatt a fájdalmas Anya,
Könnyező szemekkel, árván elhagyatva;
Anyai szűz szive majd meghasad érte,
Magzatát hogy látja keresztre feszítve.

Ne sirj, oh ne zokogj! fájdalmas szűz Anya,
Lehajlik még hozzád a keresztfa ága;
Szent fiad meglátod, élni dicsőségben,
Kérd értünk: állítson jobbjára az égben.

47.

Dal. „Előtted Jézusom leborulok“ stb. szerint.

Leszállott az Ige e gyász földre,
Hogy minket megváltson, testet ölte;
Es hogy meghalhasson értünk, végre,
Célját a dárda s szeg hajtják végre.

Mennyfénnyel övedzett véres dárda!
A pokol ijesztő rémes tárgya;
Általad nyitattott a mennyég föl,
Krisztus kínhalála érdeméből,

A szegek helyéből, a sebekből
Sebeink balzsama serkedett föl,
A melynek mennyei jó illatja
Föld minden illatját meghaladja.

Hogy Jézus kebelét megszakgatta
Oroszlán dühével a vasszablya:
Támadt szent sebébe szinméz forrás,
Melyből nagy édesség ömlik folyvást.

Bár méltók mi valánk haragjára,
Kiontá azt az Ur önfíára;
Hogy bevigyen minket mennyországba,
Jézus lón lelkünknek szent váltsága.

Oh édes Jézusunk, boldogságunk!
Nyilt szived forrása után vágyunk;
A tej s a méz, mely kifolyt belőle,
Legyen szivünk sebe enyhítője.

Világot teremtő nagy Ur Isten!
Vigaszunk, istápunk te légy itten;
A sátán hatalmát rólunk vedd el,
Védj a szent dárdával s vasszegekkel!

48.

Rudnyánszky Gy.-tól

A keresztnek szent tövében, megbámulva keservében.
Áll a gyötrött szűz anya, átkarolja a keresztet,
Szive vérzik, szive reszket, végtelen nagy bánata.

Drága Fiát elveszíték, meggyalázták felfeszíték,
A kegyetlen gonoszok föld megnyillott, szikla szédült,
A természet elsötétült, egész világ zokogott.

Tekints szegény, tekints árva, a szűz Anya fájdalmára
Nincsen ehhez fogható! nézd keservét, lásd gyötrelmét
S türje békén szived elméd, amit Isten rád ki ró.

Néma búban lelket enyhíts, terhet, gondot megkönyebbíts
 Ömlenek bár könnyeid, te, kit ily nagy gyász tör össze,
 Oh Mária, te kötözd be a világnak sebeit.

49.

Jézus hét szaváról.

Dal. „Add nekem Jézus szivedet“ stb. szerint.
 Lásd 544. lapon. „Kegyes Jézus a keresztfán“ stb.

50.

Oh szerencsés bűnös ember! neked támad életed,
 Jézus Krisztus meghal érted, oh végtelen szeretet!
 Üvöztöd lett ő néked, ez életben hű vezéred,
 Áldozat lőn éretted.

Ime mely szörnyű koszorú áldott fejét szurdálja
 Szentséges testét iszonyú nagy fájdalom szakgatja,
 Keze, lába s minden ere gyötrellemmel s kinnal tele,
 Mindenét kinfakgatja.

Tövisközt e lilomot bűnös ember, szeressed,
 Az Atya-Isten fiáért változtasd meg éltedet.
 Oh ne bántsod őt vétkeiddel, erkölcstelen életeddel,
 Mert ő a te Istened.

51.

Oh szent kereszt áldott fája!
 Drága a te gyümölcsöd;
 Isten-ember Ur Krisztus,
 Rajtad függ értünk Jézus.

Te vagy váltságunk zászlója,
 Üdvösségünk záloga,
 Rajtad a kín és halál,
 Örök éltünkre szolgál.

Fán kezdődött kárhozatunk,
 Fán végződött váltságunk ;

Egyik halált okozott, .
A másik életet hozott.

Oh fölséges királyi szék!
Mit nem az arany ékesít,
De a szentek szentének
Árja drága vérének.

E vér mossa le vétünköt,
E vér Istent engesztel,
Gyógyít lelki sebeket,
S megnyitja az egeket.

Üdvözlégy hát, oh szent kereszt!
Téged áldva tisztelünk;
Te vagy a mi örömünk,
Dicsőségünk s gyönyörünk.

Te enyhited fájdalminkat,
Te könnyíted terhünket,
Te vagy erős oltalom,
Ha a kínok súlya nyom.

Alattad megindúl a sziv;
S bánja vétkes tetteit,
Te általad az ember,
Az üdvre érdemet nyer.

Azért kérünk, édes Jézus!
Add, hogy a te kereszted
Legyen itt hű vezérünk
Mig hozzád el nem érünk.

52.

Dal. „Jézus szenvedéséről bűnösök“ stb. szerint.

Vége van már mindennek,
Ur Jézus életének,
Sok keserűségének.
Vége szenvedésének;
Már itt fekszik gyászos sirban, itten nyugszik
Szent teste koporsóban,

Nyugodjál már Ur Jézus
 Kintől megmenekedtél,
 Ki nagy szeretetedből
 Értünk emberré lettél;
 Oh kegyesség, nagy szelidség, halált szenved,
 A mennybeli Istenség.

Oh leborulok tehát
 Előtted én Jézusom!
 Ki a magas keresztfán
 Lettél értem váltságom,
 Oh kegyelmezz, oh emlékezz, füleiddel
 Kérésemre figyelmezz.

Add, hogy bűnnel ezután
 Soha meg ne bántsalak,
 Kínod és halálodért
 Szivemben fönn tartsalak;
 Oh Jézusom, szent orvosom, engedd kérlek
 Tőled soha nem válnom.

Ki engem megváltottál
 Keresztfán vért ontottál,
 Értem szegény bűnösért
 Kín és halált kóstoltál;
 Oh el ne hagy! mert kegyes vagy, holtom után
 Ah! örök életet adj.

53.

Dal. „Alla a keserves anya“ stb. szerint.

Keseregjünk az egekkel,
 Zokogjunk könnyes szemekkel,
 Egy szívvvel és lélekkel.

Meghalt az élet adója,
 A bűnösök megváltója,
 Világszabadítója.

Óh! mit mívelt a szeretet!
 Hogy nekünk nyerjen életet!
 Keresztre feszítettett.

A nap fénye elborúla,
 A föld félvén, megmozdula,
 Midőn meghalt szent Ura.

Sir, kesereg, gyászol minden,
 Az egész nagy természetben,
 Ennyi szenvedéseken.

De leginkább keseregjünk,
 Mi, akik sok bűnbe estünk,
 S neki halált szereztünk.

Boruljunk szent keresztjéhez,
 A kegyelem kútfejéhez,
 Mely üdvösséget szerez.

Oh szenvedő Jézus engedd,
 Keresztfád oltalma mellett,
 Kezdenünk új életet.

Add, hogy a kik itt kesergünk,
 Igaz megtérők lehessünk!
 Kegyes Jézus! légy velünk.

S midőn eljössz ítéletre
 Szervedésed szent keresztje
 Legyen örömünk jele.

54.

Én nemzetem, zsidó népem!
 Te ellened mit vétettem?
 Hogy tőled halált szenvedtem,
 Felelj meg immár én nekem.

Én tégedet Egyiptomból,
 Kihoztalak nagy rabságból:
 Te engem kedves hazámból
 Kivetél a szent városból.

Egyiptomból kimentedben,
Nyilást tettem a tengerben :
Te mellemet megnyitottad,
Lándzsáddal vérem ontottad.

A pusztában itattalak
És mannával tápláltalak ;
Engem epével itattál,
Mérges eczettel kináltál.

Veled szép fényes oszlopban
Jártam és hűvös homályban :
Te is én előttem jártál,
De megkötözve hurczoltál.

Ellenségedet megvertem,
Fáraó népét elüztem ;
Te engem ostorral vertél,
És talpig vérbe kevertél.

Kanaán urát megfosztottam
Országát kezedbe adtam ;
Te pedig náddal tiszteltél,
Heródessel megvetettél,

Én téged nagy méltóságra :
Emeltelek királyságra !
Te tövissel koronáztál
Csúfos bársonnyal ruháztál.

Téged Kánaán földére
Vittelek minden bőségre :
Te Kálvária hegyére
Vittél minden szenvedésre.

Én szőlőmbe ültettelek,
Szép esővel öntöztelek :
Te rossz gyümölcsöt termettél,
Latrok közé feszítettél.

Égig felmagasztaltalak,
Téged becsben tartottalak ;

Te a földig megaláztál
És gyalázva rágalmaztál.

Én nemzetem! zsidó népem!
Többet mit cselekedhettem?
Te ellened mit vétettem?
Felelj meg mostan én nekem.

Ne essél mégis kétségbe
Csak légy buzgó megtérésbe,
Könnyez és térj Istenedhez,
Hozzám te Üdvözítődhez.

Akarlak üdvözíteni,
Bűnödöt megbocsátani
Fiamnak is befogadni,
Csak ne késsél hozzám térni.

55.

Királyi zászlók lobognak,
Fénylik titka keresztfának,
Min az élet megöletett,
S halálával nyert életet.

Vérrel s vizzel foly oldala,
Mit megsebesített vala,
Bűneink éles dárdája,
S úgy mosogat annak árja.

Im betelt, a mit hirdete
Dávid királynak éneke,
Melyben jövendölt így szólván:
Uralkodik Isten a fán!

Áldott fa, mely e nagy király
Szent vérében ragyoghatál!
Jeles gyökér! hogy törzsöke
Ily szent tagokhoz érhető.

Boldog fa! lelkünk zálogát
Mely karjaidra felfogád,

S minket kimentve, megtöréd,
Lelkünk halálos ellenét.

Oh szent kereszt: reménységünk;
Üdvözlégy mi békességünk!
Nyerj a híveknek malasztot,
Bűnösöknek bocsánatot.

Téged áldunk, legfőbb Jóság!
Élő kutfő, Szentháromság!
Add meg a kereszt jutalmát,
Ki megadtad diadalmát.

56.

Krisztus temetésére.

Dal.: „Jézus szenvedéséről“ stb. szerint.

Jer már édes reményünk! a gyászos koporsóba,
Nyugatra ért napfényünk, nézz ezt átkos naplóba.
Itt fejezd be, ezzel töltsd be,
Rangod ékét láng szerelmed mértékét.

Szent testedet kísérik angyaloknak szépsége!
Irgalmaid itt ismerjük, oh halottak méntsége!
Holttá lettél, mert kedveltél,
Sirba szállasz, hogy halottakat támaszsz.

Tedd le hát harmad napig éltető holt testedet,
Töltsd be mind a véglapig szent s örök végzésedet.
Szent szivednek, szerelmednek
Szép forrását, öntsd ki ránk itt áldását.

57.

Dal. „Ki az eget fölségében“ stb. szerint.

Gyászba borult Isten csillag-vára,
Függönyt vonnak mennynek ablakára;
Mehalt, meghalt a szeplőtlen bárány
Vértől ázott szent kereszt oltárán.

Temetésre lejő a mennyország,
 Könnyben áznak az angyali orcák;
 Sir, zokog a fia-vesztett gerle,
 Égig ér a Szűz anya keserve.

Édes fiam, édes nevelésem,
 Búcsúzásom most te tőled vészem
 Jaj mikor két szívnek meg kell válni,
 Keserűvé szok' a méz is válni.

Oh keresztfa szép piros almája,
 Hű szerelmem drága oltoványa,
 Nagy kint látott meghalt boldogságom
 Szűz tejemmel öntözött virágom.

Gyöngé tested talpadiglan véres,
 Az én lelkem nagy gyötrelmet érez;
 Mint tégedet a kegyetlen dárda,
 Az én lelkem mélyét is átjárta.

Bánat árja bekerített engem,
 Feneketlen tenger nagy keservem . . .
 Meghajolva, mint a szomorú fűz,
 Sőhajtozik, óhajtozik a Szűz.

Bús fejemet oh jaj! kire hajtsam,
 Jézusom! ki könyörül meg rajtam?
 Honfitársid hóhérok levének,
 Bár keblembe eltemethetnék.

Öltözzön ma az öröm is gyászba,
 Jaj kínok közt nézek fel rád gyászfa!
 Oh hajolj le szentséges terheddel,
 Magzatomat én tőlem ne vedd el!

Leszakítják a vért a gyümölcsét
 S édes anyja karjára helyezték.

Oly panaszban olvad fel fájdalom,
A kőszikla megrepedne rajta.

Nyilj meg, nyilj meg ajkak szép rózsája,
Csókjaimnak édes harmatára;
Oh ölelj meg átlyukkasztott szent kéz,
Mely segíteni volt engem mindig kész.

Majd a testet koporsóba zárják,
Ráfolyatva Mária könnyárját;
Szól zokogva az egek harangja,
Mennyet, földet végig sirja hangja.

Sirba tették jaj közt a koporsót
Máriának szive sirt, szorongott,
Panaszával a szent város betölt,
Megindula sorsán az ég és föld.

Éles tőr dül a szent Szűz kebelében,
Mind hét tőr megújul szivében.
Gyötrelmében tán össze omolna,
Ha nem fogná sirva szent Magdolna.

Élet Ura meghaltál üdvünkre,
A sátánnak országa most dőlt le;
Szűz Anyádnak fájdalmat tekintsed
Add meg nekünk szép mennyei kincsed.

58.

Dal. „Bu s fájdalom szivemet“ stb. szerint.

Nyugodjál már virágom,
Meghervadt aranyágom,
Jézus, fényes csillagom!

Árván maradt édes anyád,
 A ki gondot viselt reád,
 *Jaj, jaj édes magzatom!
 Jézus! fényes csillagom!

Ki leszen már gyámolóm,
 Ki lesz megvigasztalóm!
 Jézus fényes csillagom!
 Benned bízott az én lelkem,
 Te voltál egész örömem.*

Oh mily véres a tested,
 Melylyel a földet fested,
 Jézus, fényes csillagom!
 Jaj, hogy nézzem szent fejedet,
 Behunyott szép szemeidet?*

Elhagytak tanítványid,
 Minden kedves rokonid,
 Jézus fényes csillagom!
 Jaj, de gyámoltalan lettem,
 Mily árvaságra kerültem.*

Oh te kegyetlen halál!
 Mily szörnyűkép megfosztál,
 Jézus, szép csillagomtól;
 Kihez hajtsam már fejemet?
 Bánat elnyomja szívemet.*

Oh én szelid galambom,
 Gyászba borult hajnalom,
 Jézus, fényes csillagom!
 Oh bár veled meghalhatnék,
 Egy koporsóba szállhatnék.
 *Jaj, jaj, kedves magzatom!
 Jézus! fényes csillagom!

59.

A szüzanya bucsuvétele szent Fiától.

Dal. „Bágyad sérelmétől“ stb. szerint.

Mária.

Oh egek! sirjatok, kősziklák nyiljatok,
Siralnim lássátok, kínjaim szánjátok,
Nekem Máriának szomorú anyának,
Mint szegény árvának.

Jézus.

Mit sirsz, édes Anyám! oly sűrű könnyekkel?
Miért sóhajtozol fölemelt kezekkel?
Szivem megsértette mélyen által verte
Siralmidnak tőre.

Mária.

Oh szeretett Fiam! nagy az, mért jajgatok,
Keserűségemtől szivemben ájulok,
Mivelhogy örömem te voltál mindenem
S most elszakadsz tőlem.

Jézus.

Ne sirj édes anyám! bárha elhagylak is,
De nagy gondom lesz rád mindenkoron úgy is,
Szivemben hordozlak, kedvemben tartalak
És megvigasztallak.

Mária.

Ámbár fentartasz is Jézusom! szivedben,
De mégis mit tegyek keserűségemben?
Mivel nem láthatlak, velem nem tarthatlak,
Tőlem elszakasztnak.

Jézus.

Atyám akaratját be kell teljesítnem,
A mit reám bízott, azt végbe kell vinnem,
Ámbár sérelmesen, igen keservesen
Essék ez szivedben.

Mária.

Mivel immár látom, hogy elvász én tőlem,
Mint lesz dolgod tovább, oh édes szülöttem?
Mondd meg, hogy érthessem, szívembe vehessem,
El ne titkold tőlem.

Jézus.

Mint latort megfogván utczákon hordoznak,
Iszonyú kínzásra hóhéroknak adnak,
Tövissel sértenek, igen megvesszőznek,
Keresztre feszítnek.

Mária.

Most jut már eszembe Simeon mondása,
Be is telik rajtam ő prófétálása,
Hogy szívem kín éri, hegyes tőr átveri,
Keményen megsérti.

Jézus.

Vigasztalódjál meg, mert én harmadnapra,
Éppen feltámadok szemeid láttára;
Azután ment leszek, semmit nem szenvedek,
Veled örvendezek.

Mária.

Kérlek mindazáltal téged, szülöttemet,
Ne vesd meg anyai szives kérésemet,
Tartsd meg te magadat, küld el angyalodat,
Vagy gondolj más módot.

Jézus.

Meglehetne ugyan ez sokféleképen,
Mert minden hatalom van Atyám kezében,
De mint a próféták rólam megjósolák,
Ezt meg nem másolják.

Mária.

Oh mely nehéz lészen ártatlan szivednek,
Mely kínos gyötirelem a te szent testednek,

A hóhérok keze, kínzó sok eszköze
És kegyetlensége.

Jézus.

Ámde a szeretet meggyőzi ezeket,
Édessé változtat minden keserveket,
Kínok közt örvendez, fájdalmat nem érez,
Halált is meggyőz ez.

Mária.

Tisztességes halált válaszs sz hát magadnak,
Ne vedd keresztfáját a gonosz latornak,
Nem illik, hogy ontsák, száraz földnek adják
Szent véred s tapodják.

Jézus.

Mózes a pusztában keresztfát támasztott
És az ő népének rézkigyót mutatott;
Ez engem példázván a magas keresztfán,
Azt választom tehát.

Mária.

Fájdalmas szivemért, melylyel úgy szeretlek,
Két szűz emléimért, mikkel neveltelek;
Ne vesd meg kérésem, halld esedezésem,
Nézd sok könnyezésem.

Jézus.

Engedelmes voltam te akaratomnak,
Szavad megfogadtam, mint édes anyámnak,
Ah! de most nem lehet, fiad nem követhet,
Atyám mást végezett.

Mária.

Tehát vedd el akkor érzékenységet,
Szeretetedbe úgy meríts el engemet;
Mert megreped szivem, el nem viselhetem,
Mint szenved gyermekem.

Jézus.

Érzékenység nélkül, ha akkor hagynálak,
Hév szeretetemmel úgy elragadnálak;
Vajjon ki siratna, akkor ki szánhatna?
És vigasztalhatna?

Mária.

Kedves tanítványid, kik mindig szerettek.
Végső órádon is hozzád hívek lesznek,
És akik ismernek, oh ártatlan lélek!
Mind szánóid lesznek.

Jézus.

Nem lesz akkor senki, csak magam maradok,
Tőled is immáron Szűzanyám! elválok;
Elvégezem tehát szenvedésem utját,
Atyám akaratját.

Mária.

Legyen meg hát, a mit szent Atyád végezett,
De adj erőt Fiam! add rám kegyelmedet;
Melletted maradok el sem is szakadok,
Bár veled meghalok.

Jézus.

Isten hozzád, anyám! bízlak szent Atyámra
És testamentomban hagylak szent Jánosra;
Már bűnös Ádámért, annak váltságáért
Megyek fizetni bért.

Adám.

Én nyomorult bűnös, Ádám, mi szót hallék,
Hogy arra szivemben én úgy megindulék,
Kinek kell vétkemért, egy engedetlenért
Fizetni súlyos bért?

Jézus.

Én nekem, Jézusnak, nem kénytelenségből,
Hanem hozzád való nagy kegyességéből

Mert igen szeretlek, haláltól féltelek
S attól most megmentlek.

Adám.

Oh mely csodadolog! én bűnös vétettem,
Mégis Jézus kíván szenvedni helyettem;
Ezt egek lássátok, nap, hold, csodáljátok
S Jézust imádjátok.

Mi bűnösök.

Ádámnak vétkében mindnyájan részt vettünk,
A kik testiképpen ő tőle születünk;
Igy hát a keresztet értünk is viselted,
Oh égi szeretet!

Oh kegyes Megváltónk! szent véred hullása,
Legyen a mi bűnös lelkünk újulása,
Add, hogy megtérjenek, kik szent keresztednek
Híveivé lettek.

Foglald el szivünket szent szeretetteddel,
Éleszd lelkeinket drága szent véreddel;
Rejtsd el sebeidben, tarts meg kegyelmedben
És üdvözíts. Amen.

1.

Virágvasárnapra.

Ha a körmenet kiindul.

Dal. „Máriát dicsérni hivek jőjjetek.“

Megváltó Királyunk elébe menjünk,
Méltó tiszteletet Urunknak tegyünk.
Hozsánnát kiáltson neki minden hív,
Dicsérettel áldást nyelv mondjon és sziv.

Igy tisztelé Jézust a zsidó nemzet,
A jeruzsálemi szent gyülekezet,
Kiméne elébe pálmaágakkal,
Zengő énekszóval és virágokkal.

Hogy Jeruzsálemhez már közelgetett
 És fényes pompával bevezettetett,
 Ruháját a népség földre teríté
 S útját zöld galyakkal fölékesíté.

A szív örömével így kiáltanak:
 Hozsánna! hozsánna Dávid fiának!
 Áldott, aki az Ur szent nevében jön,
 Áldják őt mindenek, most és örökön

Gyermekek kezökben pálmaágakat
 Vivén, így dicsérik szent királyukat:
 Ez az ki népének jött váltságára.
 Minden embereknek boldogságára.

Oh anyaszentegyház! Sion leánya!
 Ime hozzád jön az Isten Báránya!
 Mint husvétii bárány úgy hozattatik,
 Ötöd nap érettünk feláldoztatik.

Köszöntünk tégedet Isten Báránya!
 Ki e világnak jösz megváltására,
 Dicsőség, dicséret, imádás legyen
 Égen s földön neked örökön. Amen.

2.

*Midőn a menet a templomhoz ér, a pap a néppel együtt
 künn marad, a kántor bemegy és betett ajtó mellett énekl:*

Dicsőség és dicséret megváltó szent királyunk neked
 Kinek tisztelettel zengett a nép hozsánna énekekkel.
 Dicsőség és dicséret stb.

Izraelnek szent királya, Dávidnak magzatja vagy,
 Ime most az Ur nevében jösz, dicsőséged mi nagy.
 Dicsőség és dicséret stb.

Tégedet dicsér egekben a számlálhatlan sereg;
 S itt teremtményiddel áldnak a halandó emberek.
 Dicsőség és dicséret stb.

A zsidó nép pálmafákkal ment elődbe egykoron :
 Mi hozzád imádvá jöttünk s hódolunk szivhangokon.
 Dicsőség és dicséret stb.

Ők téged, mint szenvedésre készülőt dicsértének :
 Itt téged, mint győzedelmest, áldanak most mindenek.
 Dicsőség és dicséret stb.

Tőleők ők tetszést nyerének, magasztalván tégedet :
 Oh jó, oh kegyes király! add nekünk is tetszésedet,
 Dicsőség és dicséret stb.

3.

Ha a körmenet a templomba visszatér énekl:

Dal.: „Máriát dicsérni hívek“ stb. szerint.

Hozsánna! üdv neked, ég, föld királya!
 Utánad siettünk, téged imádvá,
 Részt óhajtunk venni győzedelmedben,
 Mint ama hív sereg Jeruzsálemben.

Kereszted nyitá meg a mennyországot,
 Te vetted le rólunk a nagy bűnátkot ;
 Te vagy az út, élet s örök igazság,
 Tégedet követni legfőbb boldogság.

Pálmaágak helyett imádságinkkal
 Jöttünk most tehozzád s szent szándékinkkal,
 Adj áldást, hogy azok nevedekjenek
 S jó cselekedettel gyümölcsözzenek.

4.

A mise kezdetére.

Dallam: „Aldozattal járul“ stb. szerint.

Oh dicsőség szent királya! hozánával köszöntünk,
 S a buzgóság szép ágával jó elődbe örömünk,
 Oh fogadj kegyesen minket, mint egykoron híveidet,
 Áldj meg Jézus! kik nevedben imádásodra jöttünk.

Hiszkegyre.

Hiszszük, valljuk és imádjuk, benned a dicső királyt,
 Ki pokollal és halállal váltságunkért szembeszállt
 Áldjuk benned Megváltónkat, imádjuk szabadítónkat,
 Jézus Krisztus! oh ne hadd el, ki hittel hozzád kiált.

Felajánlásra.

Pálmaággal s szivhálával jött hozzád a hív sereg;
 Most hív néped imádással s áldozattal közeleg.
 A kenyér s bor áldozatja buzgó hálánkat mutatja,
 Kegyes Jézus! engedd, hogy az tetszésedet nyerje meg.

Ők ruhákkal teríték be dicsőséges utadat;
 Mi levetjük bűneinket s ez legyen a hódolat,
 Melylyel szivünk hajlékába, mint sz. lelked templomába
 Kiván téged befogadni e jóra kész akarat.

Szent-szent-szentre.

Zengjünk a sziv örömével: Hozánna! sz. vagy Uram!
 Izrael hív seregével: Hozánna! szent vagy Uram!
 Áldott, ki az Ur nevében jó ide és méltóképen
 Jézus Krisztus! így zeng neked: Hozánna! szent vagy
 Uram!

5.

Dal. „Királyi zászlók“ stb. szerint.

Virágzik már a pálmafa,
 Ég s földnek nagy a bánata:
 Zokognak a szent asszonyok,
 S a mennyei angyalkarok.

A pálmafa ágaira
 Függesztve az Isten fia:
 Hull az eső a véreső,
 Pirosodik a vérmező

Megered szive ere,
 S lett a malaszt bő kutfeje;
 E mennyviz és vérfolyás
 Bus lekünknek szent áldomás.

A vért, mely ott bőven csorog,
 Felcsókolják az angyalok;
 Szedik s viszik az ég felé,
 Aranycsészén az Ur elé.

Kegyes Jézus! hervadt virág!
 Leszakított a rossz világ;
 Kik vártanak epedve rég,
 Szent szivedet általverék.

Az égen elborúl a nap,
 Sir a szűz a gyászfa alatt;
 Jaj mint eped, szive reped,
 Panaszszava hasít eget!

A mi tengerbűnünk miatt,
 Halt meg szent szűz édes fiad,
 Hóhérjai, jaj mi valánk
 Ne neheztelj kegyes atyánk!

Kérd szűz anyánk szent fiadat,
 A vérén megváltottakat
 Fogadja be kegyeibe:
 Vigye a menny örömibe!

Készek már az aranyludak,
 Nyisd meg limbus kapuidat!
 Kik rég várták e szent időt:
 Hadd lássák az üdvözítőt.

Nagyesütörtökre.

Mise kezdetére.

Dall. „Zálogát adtad oh Jézus“ stb. szerint.

A szeretet asztalához imádással járulunk,
 Kegyes Jézus szined előtt hódolva leborulunk.
 Végvacsorád szent emléke s éltünk fő dicsősége,
 A szent kereszt volt vezérünk, ez éltünk és oltalmunk.

Angyali énekre.

Dicsőség, áldás, dicséret legyen szeretetednek,
 Oh Jézus! hogy ily vacsorát szerzettél híveidnek,
 Jóságodnak nincs határa, oh azért örök hála,
 Imádás, dicséret, áldás, legyen szent fölségednek.

Üdvíratra.

Megtestesült örök ige! szívünkre szól intésed,
 Hogy fõntartsuk mindörökké a szeretet emléket,
 Melyet a kenyér s borszinben hagytál végrendeletben,
 Add, hogy mindig tiszta szívvel kövessük szent ígédet.

Hiszkegyre.

Oh égből leszállott kenyér! hiszszük Istenségedet,
 Es mely ezzel egyesüle hiszszük emberségedet.
 Hiszszük szent tanításodat, melyre jegyessed oktat,
 Kit egyházadban jegyzél el, ontván érte véredet.

Felajánlásra.

Im az oltáron megújul az utolsó vacsora,
 Teljesül szolgálja által, mit Jézus parancsola.
 A kenyér s bor, mint ő hagyta, az új frigy áldozatja
 Mi jelkép volt az ó frigyben itt most megvalósula.

Kegyes Jézus! te megmostad tanítványid lábait!
 Öntsd reánk is malasztodnak megtisztító árszait;
 Hogyha vacsorádhoz megyünk, méltók és tiszták legyünk
 Add mindig híven követnünk mikre szent példád tanít.

Szent-szent-szentre.

Szent az Isten! ezt kiáltja az ég s föld alkotmánya
 Szent az Isten! ezt hirdeti Jézus szent keresztfája,
 Melyen az Isten szentsége vérrel lőn megbékítve
 Szent az Isten! ezt zokogja bűnbánatunk könyárja.

Nagypéntekre.

Lásd 572. lapon „Keseregjünk az egekkel“ stb.

„Én nemzetem zsidó népem“ 573. lapon.

„Királyi zászlók lobognak“ 575. lapon.

Nagypénteken a koporsónál.

„Csorduljatok ki könnyeim“ 536. lapon.

„Vége van már mindenek“ lásd 571. lapon.

„Gyászba borult Isten csillag-vára“ 576. lapon.

„Nyugodjál már virágom“ lásd 577. lapon.

A nagyheti vecsernye énekek.*Nagycsütörtök délután.*

Elhagyának mind a jó barátok,
 Kinjaim közt im egyedül állok
 S kit szeretve ápoltam, az álnok,
 Annak ajkán árulóm lőn a csók.

Bágyadt testem ostorokkal kínzák,
 Koronámat tövisemből fonják
 Érzi vállam nehéz kereszt súlyát,
 Oh nézd, bűnös, fájdalmaim árját.

Kínjaim közt midőn megszemjastam,
 Epével enyhíték nagy fájdalmam
 S bús keservem halálos nyögését
 Káromlás és kaczajjal kísérték.

Nagypéntek délután.

Mint a bárány, ha megy vesztőhelyre,
 Ninesen véres boszúra hevülve,

Ugy Megváltónk, habár vérzik szive,
Szent szerelme annál jobban ége.

Panaszokra száját nem nyitotta,
Áldozatát szeliden mutatta
S mint Abelé tisztán szállott lángja,
Kedvvel vevé menyei szent Atyja.

Az ő népét Jézus így szerette,
Életünkért életét letette,
Adósságunk törölte szent vére,
Ekkép nyillott nekünk az út az égbe.

Nagyszombatra.

Keresztkut szentelésre.

Mint a szép hűvös patakra a szarvas kívánczik,
Lelkem úgy óhajt, oh Uram! és hozzád fohászkodik,
Te hozzád én Istenem! szomjuhozik én lelkem,
Vajjon szined eleibe mikor jutok, élő Isten?

Könyhullatásim énnekem kenyerem éjjel-nappal,
Midőn kérdik: hol Istened, kit vártál s ki vigasztal?
Ezért lelkem kiontom és házadat óhajtom,
Hol a hívek seregében örvendek szép éneklésben.

Nagyszombati mise-ének.

Mise kezdetére.

Dal. „Keseregve jönnek oh Atyánk“ stb. szerint.

Irgalmadért esengve jövünk oltárodhoz,
Tudván: hogy hév bizalmunk nekünk irgalmat hoz,
Oh Isten! nem veted meg bizalmát népednek,
Krisztus Jézus nevében járulunk trónodhoz.

Dicsőségre.

„Szent oltárodhoz járulunk“ stb. szerint.

Zengje velünk az ég és föld: dicsőség az Istennek!
Dicsőség a sirból fölkelt kegyes Isten-embernek!
Magasztaljuk jóságodat kérjük nagy irgalmadat,
Oh nagy Isten adj kegyelmet a bűnbánó embernek.

A hármás „Alleluja“ után.

Dall. „Magasztalja az én lelkem“ stb. szerint.

Magasztaljuk, áldjuk Istent, mert jó és kegyemes ő,
És irgalma mindenekre mindörökre terjedő.

Dicsérjétek minden népek Istent, mert irgalmat ad,
És az Urnak igazsága mindörökre megmarad.

Felajánlásra.

Dal. „Oh égből szállott“ stb. szerint.

A kintenger lezajlott, szörnyű halált ki vallott,
Az ég Ura: alleluja! feltámadt a nagy bajnok.

A föld szive megdobban, sir örökké még jobban:
Ki merre tud remegve fut, látván a jelt, mely ott van.

Él a poklok győzője, halál, bűn megölője!
Sion bújja alleluja! változék most öröme.

Sátánt ki a fán győze, keresztfáján legyőzte,
Üres a sir, repül a hir . . . csatát nyert a menny hőse;
Mély sebei ragyognak, mint fényes hold, csillag, nap.
Menny kapuja alleluja! kitárva az igaznak.

Szent asszonyok, kimentek, megkenni a kegyeltet;
Jaj mily csoda! nézvén oda . . . sirban testet nem leltek.

Dicsőséggel feltámadt: boldog kit a bűnbánat
Gyász boruja alleluja! a bűnsirból feltámaszt.

Szentre.

Szent az Isten! szent az Isten! imádják őt az egek,
Magasztalják vigadozva a jó lelkű emberek.

Azok zengnek méltóképen, kik az Ur szent nevében
S akaratján megnyugodva végig híven küzdenek.

Urmutatás után.

Jézus szent testét imádjuk, mely most felmutattatott,
Jézus drága véréért áldjuk, mely érettünk ontatott.
Itt az Isten nagy áldása s minden áldás forrása,
Mely lelkünknek gyógyszeréül és üdvére adatott.

Feltámadási szertartás.

Nagyszombat estéjén.

Krisztus koporsójához menve, a pap elkezdí:

Ébredj fel . . .

A kar így folytatja: Miért aluszol el Uram!

Ébredj föl és ne vess el minket örökre.

Miért fordítod el orczádat?

El fogod-e feledni nyomorúságunkat?

*Ezután a pap és a kántor felváltva éneкли a néppel a
138-ík zsoltár verseit:*

Istenem! te megvizsgáltál és jól ismersz engemet;
Jól tudod, hová visz utam, látod keltem s feketemet.

Még nyelvemre sem jön a szó, már előtted tudva van
És minden részről bezárva tart kezed minduntalan.

E tudásod meghaladja elmémet s csodálkozom,
Hova menjek, merre fussak színed elől? nem tudom.

Hogyha felhatok az égbe, ott talállak tégedet;
Ha leszállnék a pokolba, látnám jelenlétedet.

És ha messze, tengeren túl, szállnék hajnal szárnyakon,
Oda is jobbod visz engem s azt tart fenn mindenkoron.

És ha mondom: a sötétség tőled elföd engemet,
Nem főd el, mert a sötét éj fényes napvilág neked.

Áldalak, mert bámulandó mind, amit kezedsz mivel;
Alkotó vagy, már anyámnak te rejtél méhében el.

Láttad, testem mint szövődött, irva könyvedben vala
Éltem minden napja, melynek messze volt még hajnala.

Oh mi végtelen felőled eszmémnek serege!
Megszámlálnám, ám de több az, mint a tenger fővénye.

Hogyha az elmélkedésben már végkép elfáradok
És elalszom, felébredvén mégis csak veled vagyok.

Oh bár messze távoznának mindazok, kik ellened
Gőgösen szólnak, halmozván a vétkekre-vétkeket.

Nem tartok többé azokkal, kik téged káromlanak,
Egyedül neved dicsérje itt minden szív és ajak.

És ezért Uram! figyelj rám, ki jól ismersz engemet
S szent törvényed régi útján vezesd minden léptemet.

Dicsőség neked oh Atya, Fiu s Szentlélek Isten!
Miképen kezdetben vala, most és örökön. Amen.

*Most a pap kezébe veszi az Oltáriszentséget s a nép felé
fordulva, mondja:*

Feltámadtam . . .

A kar folytatja: És mégis veled vagyok. Alleluja.
Rám tevéd a te kezedet. Alleluja,
Csodálatos lett tudományod. Alleluja.

Pap: Békesség nektek, én vagyok. Alleluja.

Kar: Tehát ne féljeteK, Alleluja.

*Most ezt mindig hangosabb hangon háromszor mondja,
és ezután a pap elkezd a husvét-i éneket:*

Föltámadt Krisztus e napon. Lásd 605. lapon.

A nép erre így felel: Alleluja! hála légyen az Istennek!

Elkezdődik a körmenet, mi alatt az ének folytatva lesz:

Hogy az ember vigadozzon, stb.

Husvétí énekek.

1.

A mise kezdetére.

Kovács M. I. k. 131. l.

Jójj le, Jézus! a keresztről,
 Jer közünkbe, légy velünk,
     Zárt koporsón hass keresztül,
     Ime vár hív kebelünk ;
 Már a sátánt megkötözted,
 Vérpatakkal mert legyőzted,
     Légy halálnak is győzője,
     Uj reményünk szerzője!

Már a pályát befutottad,
 Melyre küldé szent Atyád,
     Lánczainkat lecsatoltad,
     Győze vérrel ázott fád,
 Kelj föl, itt van az a nagy nap,
 Mely szinedtől uj sugárt kap,
     Kelj föl élet, mint ígérted,
     Mert szivünk eped érted.

Az angyali énekre.

Arva! nézz föl, napkelet jön,
 Könyvedet apasztani,
     Az ki érted áldozat lón,
     Visszatér, fényt osztani.
 Jajt, keservet vált gyönyörrel,
 Vált siralmat kész örömmel,
     Jön miránk ma nagy fényesség :
     Az Istennek dicsőség!

Szent leczkére.

Oh örömnök áradása,
 Oh gyönyörök özöne!

Oh sziveknek mézrakása,
 Oh híveknek ösztöne!
 Csorba nincsen szent szavadban,
 Mint öröktől önmagadban,
 Mint ígérted, már ma felkelsz,
 Szent ígédnek hitelt nyersz.

Hiszkegyre.

A szerencsés asszonyoknak
 Angyal által hirdeted,
 Mint erősség a juhoknak,
 Hogy betelt ígéreted.
 Nyúl sebedbe az apostol,
 Mesterének úgy tapasztal,
 Veled isznak, veled esznek,
 Tapogatnak, úgy hisznek.

Felajánlásra.

Oh kegyelmes! kit bűnünkért
 Lángszerelmed halni vitt,
 Élsz már s nem halsz szent ügyünkért,
 Járnunk lát a hit.
 A halálra jött ítélet,
 Mert legyőzted, édes Élet!
 Jegyessed ma kezd vigadni,
 Örömhagra fakadni.

Szent-szent-szentre.

Oh te fényes, oh hatalmas,
 Oh te, megfeszült Király!
 A halálon diadalmas,
 Ki ma már feltámadál:
 Szent vagy égen, szent a földön,
 Mind időben, mind örökön,
 Minden örvend nagy nevednek,
 Pokol is enged ennek!

2.

*Kezdetre.**Kapossy É. T.*

Üdvözlégý drága nap, napoknak királya,
Te vagy reménységünk, fényes koronája!
Üdvözlégý szép husvét napja,
Szent hitünknek vagy alapja,
Oszlik lelkünk búja, Alle alleluja!

Villám és dörgés közt, a világhoz szólván,
Az egek Urának ott a Sion ormán.
Ily nagy nem volt dicsősége,
Ily vakító fényessége . . .
Ki meghalt, él újra: Alle alleluja!

Angyali énekre.

Nagy dicsőség legyen az égi Fölségnek,
Ki a gyász halálnak álmából felébredt.
Tóled, oh sir! már nem félünk,
Nem hiu a mi reményünk:
Jézus a tanuja, Alle alleluja!

Szent leczkére.

Nem kételkedünk mi hitetlen Tamással,
De vallomást teszünk hitünkről Dizmással.
Feltört sirod sziklájára
Épült hitünk sziklavára:
Semmi fel nem dülja, Alle alleluja!

Hisztelegyre.

Hiszszük amit lelkünk mennyei tanára
Vérével irt föl a kereszt oszlopára.
Hiszszük, Jézus! hogy mi szinte
Föltámadunk egykor, mint te,
Vagy öröm vagy búra: Alle alleluja!

Fölejánlásra.

Oh, mit adjunk néked Istenünk, királyunk?
Kenyér s szinborból áll csekély adományunk.

Szent szemeid úgy tekintsék,
 Hogy nagy legyen e kicsinység,
 Kérünk porba hullva, Alle alleluja!

Atyánk! kit leküldött végtelen kegyelmed,
 Ki érettünk halt meg s értünk nyert győzelmet:
 Husvétunknak szent báránya,
 Legyen szivünk áldozmánya,
 Hála ég s föld Ura, Alle alleluja!

Szent-szent-szentre.

Szent, szent, ki föltámadt, magasztos fölséggel,
 Tele van az ég s föld győzelme hírével.
 A husvétii ének zengjen,
 Itt a földön s ott fenn mennyben,
 Zengjük leborúlva: Alle alleluja!

3.

Kezdetre.

Dal. „Üdvözlégy oh Jézus Anyja“ stb. szerint

Az égen szép biborhajnal,
 Menny s föld tele örömjajjal,
 Hála győztes hős neked!
 Él a halál leverője,
 Mondja a sir angyalőre:
 Alleluját zengjete!

Angyali énekre.

A poklot lefegyverezted,
 A megváltást befejezted,
 Hála győztes hős neked!
 Dicsőséged verőfénye
 Feltámadás szent reménye:
 Alleluját zengjete!

Szent leczkére.

Oh igazság aranynapja!
 Szent szavad a hit alapja:

Hála győztes hős neked!
 Légy fénye a hitetlennek,
 Hogy a vak is ismerjen meg:
 Alleluját zengjete!

Hiszekegyre.

Hiszünk benned, hogy fölébredt
 Tavasza az öröklétnek:
 Hála győztes hős neked!
 Ajkunk ömleng, lelkünk örvend,
 Keblünk édes örömtől reng:
 Alleluját zengjete!

Felajánlásra

A mesternek gyász halálán,
 Kit megölt a bűnös ármány:
 Hála győztes hős neked!
 A hívőknek kised serege
 Szívől sira és keserge:
 Alleluját zengjete!

A szent nőknek fényes angyal
 Elbeszélte jósló ajkkal:
 Hála győztes hős neked!
 Hogy meglátják színről-szinre,
 Megörülnek e jó hirre:
 Alleluját zengjete!

Az asszonyok elsietnek
 Hirt adni a tizenegynek:
 Hála győztes hős neked!
 Ahol járnak, ott ragyognak
 Nyomdoki a szent bajnoknak:
 Alleluját zengjete!

Galilea hegységének
 Ormaira fölmenének:
 Hála győztes hős neked!
 Ott a tizenegy apostol
 Látja Őt fénysugarakkal!
 Alleluját zengjete!

Szentre.

Szent vagy, szent, néked zengjen
 Minden lény itt és a mennyben:
 Hála győztes hős neked!
 Légy vezérünk s tartsad távol
 Lelkünket a bűnhaláltól:
 Alleluját zengjete!

4.

Kezdetre.

Dal.: „Bemegyek szent templomodba“ stb. szerint.

Alleluja! Alleluja! Megváltónk feltámadott:
 Lelkünk régi ellensége általa megrontatott.
 Ujra él a váltság fáján értünk megölt szelid bárány.
 Alleluja! Alleluja! Megváltónk feltámadott.

Angyali énekre.

Alleluja! Alleluja! dicsőség az Istennek!
 Ki mint ember feltámadván, üdve lett az embernek.
 Oh dicsőség szent királya! lelkünk téged áld imádva.
 Alleluja! Alleluja! dicsőség az Istennek.

Evangeliumra.

Alleluja! Alleluja! Jézus hi üdvösségre;
 Egyenes út és hű vezér égből hozott igéje.
 Az ő szent feltámadása ennek erős bizonyosága.
 Alleluja! Alleluja! Jézus hi üdvösségre.

Hiszekegyre.

Dall. „Dicsértessél oh Mária“ stb. szerint.

Megváltónk feltámadása lett szívünk vigasztalása,
 És hitünknek alapja, ő az igazság napja;
 Adj kegyelmet ránk az égből, ments meg a kételkedéstől
 Igazság, igazság, igazság vagy, oh Isten.
 Tarts meg az igaz hitben.

Első csendítésre.

Alleluja! Alleluja! szent vagy fölséges Isten!
Minden lélek magasztaljon téged a földön, égen;
Oh bár angyal tisztasággal mondanók s hév buzgósággal
Alleluja! Alleluja! szent vagy fölséges Isten!

5.

Mise kezdetre.

Alleluja! örvendezzünk! Krisztus Jézus feltámadt
És reánk az ő sirjából győzedelmi fény áradt.
Áldozunk hát oltáránál, mint dicsőült sirjánál.
Alleluja örvendezzünk Krisztus Jézus feltámadt.

Angyali énekre.

Alleluja, magasztaljuk az isteni fölséget,
Ki feltámadván meghozta a lelki békességet,
Miután szent vére árán megmentett keresztfáján
Alleluja! magasztaljuk az isteni fölséget.

Evangeliumra.

Alleluja! szent hit fénye ragyog Jézus sirjából,
Ha követjük üdvösségre támadunk a halálból.
Az igazság s irgalomnak Igéi nála vannak,
Alleluja szent hit fénye ragyog Jézus sirjából.

Felajánlásra.

Alleluja! áldozattal járulunk az oltárhoz
Mint az Isten bárányának égi szent asztalához,
Tudva, hogy e szent áldozat a méltóknak üdvöt ad.
Alleluja! áldozattal járulunk az oltárhoz.

Alleluja! Üdvöztőnk minden áldás kútfeje,
Szenvedők vigasztalása lankadóknak ereje,
Neki ajánljuk ügyünket és egész életünket.
Alleluja! Üdvöztőnk minden áldás kútfeje. •

Szentre.

Alleluja! szent az Isten! őt imádja ég föld!
 Mert dicső feltámadása örömmel mindent betölt.
 Dicsőségének szent fénye jövő éltünk reménye,
 Alleluja szent az Isten őt imádja ég és föld.

6.**Miseének husvét hétfőn.***Kezdetre.*

Dal. „Aldjad ember“ stb. szerint.

Zengj éneket kereszténység,
 Bevalósúlt a reménység:
 Im a sirból Krisztus felkelt, Alleluja!
 A halálon győzelmet nyert, Alleluja!

Megjelent ma két hívének,
 Kik a hirnek nem hívének;
 Egyek lévén szeretetben, Alleluja!
 Emausba mentek ketten, Alleluja!

Angyali énekre.

Názáret nagy prófétája
 Koporsóból már kiszálla;
 Menny s föld neki glóriát mond, Alleluja!
 Mert ő poklot és halált ront, Alleluja!

Szent leczkére.

Mester, mint a két tanítvány,
 Bús szívöket bátorítván,
 Megfigyelték szent beszéded, Alleluja!
 Ugy hallgatjuk üdvigédet Alleluja!

Hiszekegyre.

Hiszünk a két tanítványnyal
 Jézus! lelkünk hozzád szárnyal;
 Bár nekünk meg nem jelentél, Alleluja!
 De itt rejtve tart e szentély Alleluja!

Felajánlásra.

Jézus! mint a két tanítvány,
 Lelkünk zárát most kinyitván,
 Kenyeret s bort nyújtunk néked, Alleluja!
 Ne vesd meg ez esdő népet Alleluja!

Oh husvétünk áldott hőse!
 Kösd azokat veled össze;
 A kik hisznek, megismernek, Alleluja!
 Törésében a kenyérnek, Alleluja!

Szentre.

Szent, szent Jézus mindörökké,
 Nem hal Ő meg soha többé,
 Oh, ki látott ily győzelmet? Alleluja!
 A legyőzött győzhetlen lett, Alleluja!

Légy velünk, oh édes Jézus!
 Máskép éltünk gyászos és bús;
 Esteledik, maradj nálunk, Alleluja!
 Jobbodon hagyj egykor állnunk, Alleluja!

7.

Dal.: „Oh szerelmes Istenem“ stb.

Alleluját zengjétek, megváltott szent nemzetek!
 Krisztus ma feltámadott, neki hálát mondjatok.
 Az asszonyi szent sereg Jézusáért kesereg;
 Ég bennök a szeretet, visznek neki kenetet.
 De feltámadott a halott, örvendnek a jámborok,
 Az angyali szent követ leemelte a követ.
 Téged bűnbe elbukott! kér ma feltámadott:
 A bűn sirját hagyd oda, szived neki add oda.
 Örvendetes h iradás, szentséges feltámadás,
 Ez hitünk oklevele, reménységünk veleje.
 Örvendj, vigadj ma Szion! örvendj szép szűz liliom,
 Örömedben minket is oh szűz anya részesíts.

Jézus jök legjobbika! ha minket a trombita
 Feltámadni zengve kész: adj majd öröm ébredést.
 Alleluját zengjetek, megváltott szent nemzetek!
 Krisztus már feltámadott, neki hálát mondjatok.

8.

Kovács M. I. K. 136. l.

Fölkelt ékes napfényünk,
 Feltámadt édes reményünk:
 A pokloknak rettentője,
 Szörnyű halálnak győzője. Alleluja!

A sátánt megrontotta,
 Bús foglyait kiváltotta.
 Éva jajját eltörölte,
 Halál dühét megdöntötte. Alleluja!

Örvendez már minden test,
 Mert megszűnt a végetlen est;
 Uj létünket felkereste,
 Jézus feltámadott teste. Alleluja!

Ámbár mind sirba szállunk,
 És abban gyászporrá vállunk,
 De biztat már a hit s remény,
 Hogy feltámaszt a mai fény. Alleluja!

Oh áldott husvét napja!
 Színét minden tőled kapja;
 Te meghoztad életünket,
 Megpecsétléd szent hitünket. Alleluja!

Jó pásztor! áraszsz áldást,
 Szerezz boldog feltámadást,
 Részeltess ékes fényedben,
 Hogy mondhassuk veled mennyben. Alleluja!

9.

Feltámadásra.

Feltámadt Krisztus e napon,
 Hogy az ember vigadozzon,
 Szörnyű halált ki szenvedett,
 Váltván bűnös embereket.
 Szent asszonyok koporsóhoz
 Visznek kenetet Krisztushoz,
 Fényes angyalt ők látának,
 Vig örömet is hallának
 A félnék asszony-emberek;
 Galileába menjetek . . .
 Tanítványoknak hirdetve,
 Urunk hogy él dicsőségbe'.
 Megjelenék szent anyjának
 És kesergő Magdolnának.
 Tovább megjelent Péternek
 S több apostol híveinek.
 E husvéti vig örömben
 Dicsérjük Istent lelkünkben.
 Dicsőség Szentháromságnak,
 Adjunk hálát mi Urunknak.
 E husvéti ünnepekben
 Vigadozzunk örömeinkben;
 Mert a Krisztus dicsőséggel
 Átalakult testben kelt fel.
 Birj kegyelmes Király minket,
 Birjad gyarló sziveinket,
 Lelkoddal táplálj bennünket,
 Tisz^{ta}ságban tartsd éltünket,
 Oltalmazz minket gonosztól,
 Lelki és testi károktól.
 Hálákat adunk teneked,
 Mert mitőlünk azt érdemled,
 Ki szent sirodból felkeltél,
 Bennünk reményt ébresztettél,

A l l e l u j a i h á l a l e g y e n a z I s t e n n e k i

Hogy mi is majd feltámadunk
 És mennyben örökké áldunk.
 Feltámadása Krisztusnak
 Romlása lőn a pokolnak,
 Ezt tanítja szentegyházunk,
 Mert a vész közt bizton állunk,
 Ha erényes lesz életünk,
 Jutalmakat mennyben nyerünk.
 Az égi szép társaságban
 Számunkra is boldogság van.
 Küzdjünk hát a test s világgal
 Buzgalomban égő lánggal:
 Mert e földi lét a pálya,
 Melytől a jámborság várja,
 Hogy küzdésének a vége
 Leszen örökös béke.
 Krisztusnak hát hálát adjunk,
 Hogy feltámadt ma vigadjunk!

Alleluja! hála legyen az Istennek!

10.

Dal. „Áldozatra jöjjetek“ stb. szerint.

Jöjjetek szent angyalok! feltámadt a nagy halott!
 Zengve éneket, örvendezzetek!
 Feltámad s elhagyja Krisztus a sirt,
 Melynél szent Magdolna zokogva sirt.
 A vitézek serege, pecsét s szikla tömege,
 A mely rajta van, minden hasztalan,
 Nem vehet erőt a Mindenhatón:
 Feltámad, mint mondá, harmad napon.
 Szünjék meg a szertelen gonosz gyanú s félelem,
 Oh véres bakók! a nagy Alkotót,
 A jó tanítványok nem viszik el,
 Ám azért sirjából mégis kikel.
 Ő, a kit a szűz Anya a világnak szült vala,
 Ujra születik, a sir megnyilik . . .
 Mennynek szüli őt a sir ürege,
 Fut, rohan az örök vak serege.

Te, ki vissza ma veszed értünk adott éltedet!
 Arczra borulunk, Megváltó Urunk!
 Támaszsz fel a bűnből ma minket is,
 Hogy csak neked éljünk, arra segíts.

A limbusi szent atyák áldják e nap bajnokát,
 S az Atyát vele, mert Ő küldte le,
 Magasztalják a szent vigasztalót,
 Mi is áldjuk bennök az egy Valót!

11.

Dal.: „Üdvözlégy édes Jézusunk“ stb. szerint.

Alleluja örvendezzünk, él Krisztus a rabság megszűnt
 Sebeink már begyógyultak, reményeink megújultak.

Meghalt értünk szerelméből, feltámadt önerejéből,
 Örvendezünk! mert hatalma nem kisebb, mint volt irgalma

Szent vérének még a föld iszsza s im ma éltét veszi vissza
 Bámulandó csoda hős tett: a legyőzött lett ma győztes!

Mond, mit láttál kora hajnal? Jézust láttam diadallal;
 Diadallal győzni láttam, a halállal párbajában.

A kösziklán ül az angyal, fényköntösben nyájas arczczal
 Alleluja! zeng a nagy szó! nincs itt, üres a koporsó.

Galilea lesz a szent hely, a győztes hős oda megy fel;
 Meglátjátok őtet majd ott, az angyali szó így hangzott.

Hát Magdolna te mit láttál, hogy a szent sir körül jártál?
 Láttam a feltámadott hőst, mint kertészt a virágok közt.

A halált hogy oda zárja: sirjából, mint hős kiszálla;
 Dicső szent feltámadása halál s pokol megrontása.

Szabadúlva ennyi vésztől, mennyet nyerve menedékül:
 Alleluja! hálát zengjünk, üdvünk aranynapja feltűnt!

12.

Kapossy É. T.

Feltámadott már az élet, örvendjetekek keresztények!
 Feltámadt a halálrontó, fényes angyal a hir mondó:
 Hála a menny Istenének, ki új éltet ad népének!

Nézzétek csak a koporsót, nincs benn más csak fehér
[gyolcsok ;

Szent asszonyok, kik keresték, már nem lelték drága testét

*Hála a menny Istenének, ki új életet ad népének!

Áradozzon örömméret, feltámadott, ki elvérzett!

Az ő szent feltámadása, lőn a pokol megromlása.*

A keresztfán meghalt értünk s feltámadt, hogy legyen
Nyitva már az ég kapuja: örvendezzünk alleluja.*[éltünk

Bűnös ember oh serkenj fel, vétkeidből te is kelj fel!

Krisztusnak feltámadása legyen élted ujulása.*

Édes Jézus adj malasztot, ki fényedet ránk árasztod
Hogy szeressünk megtérhessünk hozzád mennybe fel-

[mehessünk,

A szentekkel ott láthassunk s mindörökké imádhassunk.

13.

Bozóki 172. l.

Szép ragyogó napunk támadt,
Mivel Krisztus ma feltámadt;
Örvendjünk, vigadjunk,
Rebegje hűn ajkunk: Alle, alleluja!

Szent asszonyok kora reggel,
A gyász sirhoz siettek fel:
Ámde már a sirbolt
Nyitva állt, üres volt, Alle, alleluja!

Egy angyal ült fényben ottan,
S szólt hozzájok meghatottan:
Nincs már itt, feltámadt,
Mujék el a bánat, Alle, alleluja!

Menjetek Galileába,
Hol rejtőzve kisedet nyája;
Él az Ur, mondjátok,
Kit ti is megláttok, Alle, alleluja!

A hívők mind együtt voltak,
És könyezék a nagy holtat,
Közöttök im egyszer
Megjelent a mester, Alle, alleluja!

Látták őt és tapintották
Nyílt oldalát s átvert jobbját!
Él az Ur! e hitben
Kétség több már nincsen, Alle, alleluja!

Jézus szent feltámadása
Annak legfőbb bizonyága,
Hogy mi is majd egykor
Fölkelünk a sirból, Alle, alleluja!

Leborulunk és imádunk,
Oh feltámadt nagy Királyunk,
Ha nyílik sirhalmunk,
Légy mennyben jutalmunk, Alle, alleluja!

14.

Dal. „Csodálatos Szentháromság“ stb. szerint.

Eloszlott a sirhomálya, feltámadt a mennykirálya,
Tanuk rá az angyalok, hogy él már a nagy halott.
Az ég és föld ünnepel s velük minden hű kebel.

Zengjünk a szent asszonyokkal, örvendjünk angyalokkal
Eljött a szép kikelet, meggyőzte a zord telet;
Jézus már feltámadott s hoz husvétí szép napot!

Angyal állott jászolyánál, angyal jelent meg sirjánál,
Szívünkben is megjelent, ha van benn szent kegyelem,
Ha érezve bánatot a bűnből feltámadott.

Kisütött a tavasz napja, melytől minden éltét kapja,
Megújul a föld színe, hívők lelke és szíve,
Malasztzellő lengedez: lelki beteg éledezz!

Elovadt a tél jégkérge, lelohadt a pokol mérge,
Győzött dicső bajnokunk, fénylik szép husvét napunk,
Bukott lelkünk ellene, hogy megváltónk felkele.

Feltámadt a hősök ura, zengjük fennen alleluja!
Nyiss fel égi kikelet, minden bezárt kikelet,
Hogy uj éltet kezdjenek ma a bűnös emberek.

Megváltó szent Messiásunk husvétí szent áldozásunk,
Ki lettél szent életünk, bő kegyelmet adj nekünk;
Aldj boldog feltámadást, mennyben örök szent lakást.

15.

Kapossy É. T.

Győzedelmi ének harsog, elvégzé a hős a harczot,
Ki a sirba nyugvék halva, mint írva volt, harmadnapra.
*Feltámadott az ég Ura, örvendezzünk, a gyász megszűnt
Alleluja!

Feltámadott harmad napra, Szűz Anyját megvigasztalta
Látták őt a tanítványok, Limbusba is alászállott.*

Egy nagy seb volt roncsolt teste, vére árja földet feste
Szemei most piros rózsák, mennyillatját illatozzák.*

Áldást osztott, merre jára, kínhalál lőn ennek ára;
Szent szívébe bele márták a gyilkoló éles dárdát.*

Tündöklik a sirhomálya, föl van törve erős zára;
Jézusunk feltámadása bíborhajnal hasadása.*

Husvétunknak szent báránya, élők s holtak nagy Birája!
Dicső szent feltámadásod, térítse meg e világot.*

A trombita, ha megharsan s a test a sirból felkel gyorsan
Keltsfel akkor dicsőségre s vigy magaddal fel az égbe.*

16.

Dal. „A pünkösdnek jeles napján“ stb.

Fénylik Jézus diadala, zengjen lelkünk örök dala,
Feltámadott alleluja! alleluja! alleluja!

Az angyalok s szent asszonyok bizonyítják él a halott
A földszíne megújula: alleluja! alleluja!

A sirban őt már ne keresd, zászlója lett a szent kereszt
Öröm száll a szomorúra: alleluja! alleluja!

Kit a halál szíven talált, legyőzte im ma a halált,
Nagy s véres volt háborúja: alleluja! alleluja!

Ama vörös vértengeren, melynek neve kín s gyötrelem
Általkelt az egek Ura: alleluja! alleluja!

Áldjuk Jézust, Dávid fiát, legyőzve már a glóriát,
Hiába dúl-fúl bosszúja: alleluja! alleluja!

Hol a nap kel, hol áldozik, a végső föld határokig
Harsogjon az alleluja: alleluja! alleluja!

Oh feltámadt kegyes Urunk! majd ha mi is feltámadunk,
Öröme kelts föl s ne búra: alleluja! alleluja!

17.

Kapossy É. T.

Mért busultok, jámbor szent asszonyok!
Szemetőkből mért foly könnyárja?

Feltámadott Krisztus. a nagy halott,
Hő szívetek drága királya
A husvétnak szent báránya
Koporsóból már ki szálla,
*Él az Ur: Alleluja, Alleluja! Alleluja!

Kit kerestek az üres sir ölén?
Fölkelt, ki ott el volt temetve;
Fényes angyal ül sirjának kövén,
Dicsőségét fennen hirdetve,
Nem kell kenet, balzsam s mirha,
Nincs a szent test már a sirba!*

Mit láttatok jámbor szent asszonyok!
Ott a sirnál kora hajnalban?
Láttuk, hogy ott álltak az angyalok,
Láttuk a fény ott a sirboltban,
S a gyolcslepelt, melyet teste
Vérvirággal tele feste.

Vigyétek meg a hirt, jó asszonyok,
Szent Péternek szívvigaszára,
Hogy Krisztus, a feltámadt, nagyhalott

Eléjük megy Galileába,
Meglátjátok fényözönben,
S fürödhettek szent örömben.

*Él az Ur: Alleluja! Alleluja! Alleluja!

Nagy dicsőség neked örök Atya,
Ki leküldéd az Egyszülöttet;
Teneked is husvét áldozata,
Ki a halált s a poklot legyőzted;
Szentlélekkel egyetemben;
Nektek örök hála zengjen.*

Kérd fiadat szerelmes szűz Anyánk!
Kit ma újra szült a koporsó:
Légy trónjánál védőnk, hű pátronánk,
Ha üt óránk a legutolsó
Engedje bűneinket,
Irgalmába zárjon minket.*

18.

Ünnep van ma földön és az égben,
Feltámadt az Ur nagy dicsőségében!
Nincs keresztény, ki így ne köszöntne:
Dicsértessék az Ur Jézus neve!

Alleluja! zeng földön s az égen,
Öröm van az emberek szívében;
A hívőknek ez öröm éneke.*

Kis pacsirták az ég felé szállnak,
Énekökkel Téged magasztalnak:
És úgy tetszik, mintha így zengne:*

Templom előtt hol be annyi dús jár,
Meggörbedve nyomorúlt koldus áll;
De oly vidám az ő köszönete.*

Kereszt alatt a zokogó árva,
Feltekint a magas keresztfára;
Csak így köszönt szív örömmel telve:
Dicsértessék az Ur Jézus neve!

Mig szív lakik az emberiségben,
 Szent hit lángol a szivek mélyében;
 Ez lesz a nép legszebb köszöntése:
 Dicsértessék az Úr Jézus neve!

19.

Kapossy É. T.

Az igaz hit minden híve,
 Dicsénéket zeng ma Krisztusnak;
 Megujúl a földnek színe,
 Hegyek s völgyek örömben usznak;
 Bizonyságot tesznek
 Emberek s angyalok,
 Hogy feltámadt a nagy halott!

Sirjánál az Ur angyalát,
 Mint Magdolna, bár nem láthattam;
 Vigasztaló édes szavát
 Szüz Anyjával én nem halhattam;
 De hogy Ő feltámadt
 Azért mégis hiszem:
 Kipótolja mind ezt hitem.

Hiszem, hogy a sir éjele
 Átváltozott szép napvilágra;
 Hogy az ősbűn zordon tele,
 Tavaszszá lőn s kinyilt virága
 A hős fölkelése
 Úgy tavasz kezdete,
 Eltünknek lőn új élete.

Megfürdik ma a nagy világ
 Az új tavasz mennyörömbében;
 Nem virult még ily szép virág,
 Mint mely ma nyílt József kertjében.
 A feltámadt Ur ez,
 S vajjon ki volna más?
 Kétkedő hideg Tamás!

A sírból mi is kikelünk,
 Él Krisztus és nincs végenyészet;
 Mi is majd új éltet nyerünk,
 Mint tavasszal a szép természet.
 Sötét sírboltunknak
 Áttör vak éjelen
 Fénysugárral a szent remény

Halálakor gyászba borult
 Az egeknek tündöklő napja;
 Sirja fölé odaborult
 Egy nagyvilág siró bánatja;
 De a napnak arcza
 Ma új fényvel ragyog
 S eloszlatja a bánatot.

Virul üdvünk szép kelete,
 Nyomán rózsák s liljomok nyílnak;
 Az Úr édes lehellete
 Szerte szállong, mint égi illat.
 Megnyílt a sír s vele
 Az égnek kapuja,
 Fölkelt Krisztus: Alleluja!

Buzgón higyjünk, míg itt élünk,
 A feltámadt édes Jézusba',
 Oh hatalmas szent reményünk!
 Szállj szivünkbe, e bus limbusba.
 Támaszsz fel egykoron,
 Öröme minket is,
 Szentekkel mennybe segíts.

20.

Karossy É. T.

Zeng az öröm riadó, feltámadt az üdvadó!
 Hírdetik az angyalok s a jámbor szent asszonyok.
 Egy szebb jövőnek ragyog hajnala,
 Sötét sírből kel üdvünk nappala:
 Hála neked, Alkotó! zeng az öröm riadó.

Midőn az Ur fölkele, rengett a föld kebele.
Mily diadal, mily öröm! angyal ül a sirkövön.

A koporsóból fénynyel jó elő,
Önerejéből győzve kel fel Ő:

Elmúlt a bűn éjele, hogy sirjából fölkele!

Ragyog reménycsillagunk, feltámadt szép napunk;
De mielőtt mennybe ment, híveinek megjelent.

A nagy hős iránt hálásak legyünk:
Zengjen harsogva hála énekünk;

Mig e földön itt lakunk, ragyog reménycsillagunk!

Értünk Ő megöletett, de ma nyert új életet;
Ő, ki értünk vért ada, értünk fel is támada,

Miként Magdolna, kérjük a dicsőt,
Keressük sirva mindenütt mi is Őt.

Kezdjünk ma új életet: értünk Ő megöletett!

Megváltónk feltámada, reménységünk záloga,
Uj éneket zengjete, öregek és kisdedek.

Örökre fordult a világ búja:
Zengjen harsogva az alleluja!

Elmúlt a zord éjszaka, Megváltónk feltámada!

Oh feltámadt szent Urunk! lábaidhoz borulunk;
Forró hálát rebegünk, hogy megváltónk lőn nekünk.

Mi nem kétkedünk immár, mint Tamás,
Sziveinkben nagy a megindulás!

Hitünkben megújulunk, oh feltámadt szent Urunk!

21.

Kapossy É. T.

Él Krisztus! halandók örvendezzünk,
Az élő Istennek zöngedezzünk.

Örvendjünk, vigadjunk, vele feltámadjunk:

*Alleluja! Alleluja! nyitva már a mennynek
Gyöngykapuja.

Él Krisztus! rontója a halálnak,
Megjelent sokaknak, hogy feltámadt.

Üres a koporsó, mily vigasztaló szó,
 *Alleluja! Alleluja! nyitva már a mennynek
 Gyöngykapuja.

Él Krisztus! ki önkényt meghalt értünk,
 Halála lőn a mi örök éltünk.
 Feltámadt reményünk, haláltól nem félünk.*

Él Krisztus! a gyöngék gyámolója,
 A bűnös világnak Üdvhozója.
 Megjelent Anyjának, bűnös Magdolnának.*

Él Krisztus! s utat tör az egekbe,
 Aki Őt követi, oda megy be.
 Ne csüggedj halandó, van hozzád állandó.*

Él Krisztus! vétkedből, bűnös! kelj fel,
 S feltámadt Uradnak szívet szentelj.
 Ő senkit meg nem vet, kérj tőle kegyelmet.

Él Krisztus! a sirból mi is egykor
 Fölkelünk a végső ítéletkor.
 Lelkünk szeretője! támasz fel örömré.*

22.

Dallam: „Szüz Mária méhe gyümölcse“ stb. szerint.

Tündöklik ma Krisztus diadala,
 S győzelmének szép piros hajnala,
 Dicséneket zengjen egész világ,
 Mert széttöré O a halál nyilát.
 Midőn függött az ég és föld között,
 Kigúnyolák a rögzött bűnösök;
 Rajta! szállj le, ekképen szóltnak,
 Ugy elhiszszük, hogy Istenfia vagy.
 De nem akart Ő mást, mint az Atya,
 Kész parancs volt neki akarata;
 Nem tett csodát örök szent Főpapunk,
 Meghalt értünk s lőn véráldozatunk.
 A keresztről nem szállt le Istenünk,
 Hogy ragyogóbb csodát lásson szemünk:

Feltámadott és ez biztos jele,
Hogy a halál és élet Istene.

Vágyom, Uram! meghalni teveled,
Vágyom, Uram! feltámadni veled,
Földieket megutálni segíts,
Égiekben gazdagon részesíts.

Nagy dicsőség neked, oh szent Atya,
S szent Fiadnak, ki ma feltámadta,
Nagy dicsőség oh Szentlélek neked,
Add, hogy kezdjek én is új életet.

23.

Alleluja, Alleluja o Filii et Filiae.

Dal. „Mennyei szent Atyám“ stb. szerint.

Feltámadott az Ur, feltámadott az Ur örvendezzünk!
Gyujtsatok szép szüzek s ifjak örömtüzet, örvendezzünk!
Magdolna s Szalome, Alleluja! már sirban nem lelék
Krisztus holt tetemét, Alleluja!
Szállongterjeng a hír, szállongterjeng a hír, örvendezzünk
A szent apostolok megértve a valót örvendezzünk!
A sirhoz sietnek, Alleluja! Pétert a leghívebb
János előzi meg Alleluja!
Apostolainak, apostolainak, örvendezzünk!
A menny fölkelt Ura ily vigaszt nyújt vala örvendezzünk
Békesség veletek, Alleluja! az Ur hogy megjelen,
Tamás nincsen, jelen, Alleluja!
Ki e megjelenést, ki e megjelenést, örvendezzünk!
Nem hiszi, az Tamás, vajjon ki volna más örvendezzünk!
Kis hitű! légy hívő, Alleluja! de boldogabb lesz.
Ki nem lát és hiszen, Alleluja!
Tamás a kétkedő, Tamás a kétkedő, örvendezzünk!
Látván a sebeket, én Uram! így rebeg, örvendezzünk!
Boldog, ki lát s hiszen, Alleluja! de boldogabb lesz,
Ki nem lát és hiszen, Alleluja!
Feltámadott az Ur, feltámadott az Ur, örvendezzünk!
Békesség veletek, repesen szivetek, örvendezzünk!
Hálát rebegjete, Alleluja! jóban épüljete,
Hogy mennyet nyerjete, Alleluja!

24.

Szöv. 1578. évből. *Bogisich.*

Krisztus Urunk felkele, bűneinktől megmente,
 S akiket Ő szerete, fölvisé a mennyekbe,
 *Ur Isten megváltá az egész világot, szent halálával.

Mindenható Ur Isten sirjából feltámadta,
 Dicsérjük őt e napon, hogy minket vigasztaljon.*

Lelke szálla poklokra, jókat szabadítani,
 Gonoszokat ott hagyni, nagy kínokat vallani.*

Teste sirba feküvék, harminczhat óráiglan,
 Az után feltámadta és minket boldogíta.*

Krisztusunk feltámadta, nekünk példát így hagyta:
 Hogy mi is feltámadunk, s vele együtt vigadjunk.*

Oh kegyes szűz Mária, te mennyei szép rózsa,
 Értünk szent Fiad kérjed, üdvözítse lelkünket.*

25.

Üdvözlégy égi király, ki halállal megvívál,
 És megváltván a lelkeket, megnyitád nekik az eget,
 Alleluja!

Kereszted győzelmi jel, a hol oltalomra lel,
 Ki ellen a kísértetek vesztére törve, kezdenek. Alleluja!

Sirod sirok menhelye, vigasztalás kútfeje,
 Ha a sziv szent hitkenetet viszen, mint Magdolna neked. A.

Távozik a félelem, hogyha Krisztus van velem,
 Habár az ég s föld rámszakad, Ő véd s biztos oltalmat ad.

Hiába vett cselt nekem, fondorkodó ellenem,
 Mig Jézus őriz engemet, az rajtam erőt nem vehet. Al.

Hervadó, mit a világ nyújt a csábító világ,
 Az örök virágkelleme, Jézus sirjánál termenek. Al.

Oh Jézus! légy hát velem, s ha éltemet végezem,
 Nyújts erőt és vigasztalást s engedj boldog feltámadást,
 Alleluja!

26.

Felnyillott a sirhomálya, Alleluja!
 Győzött az Isten báránya, Alleluja!
 Ki meghalván keresztfáján, Alleluja!
 Megváltott szent vére árán, Alleluja!

Kivivá dicső uralmát, Alleluja!
 Megtörvén a poklok hatalmát, Alleluja!
 A halálnak nincs fullánkja, Alleluja!
 Hogy ő sirból kiszálla Alleluja!

Jézus hitünknek alapja, Alleluja!
 Jézus az igazság napja, Alleluja!
 Ez piroslott szent vérében, Alleluja!
 Ez tündöklött győzelmében, Alleluja!

Égből lejtött a szeretet, Alleluja!
 Megnyerni minden sziveket, Alleluja!
 Halála s feltámadása Alleluja!
 Ennek fényes bizonyása, Alleluja!

Angyal zengett jászolyánál, Alleluja!
 Angyalt vigasztalt sirjánál, Alleluja!
 Zengjük a szív örömeivel, Alleluja!
 Az angyalok seregével: Alleluja!

Dicsőség legyen Atyának, Alleluja!
 Az ő feltámadt Fiának, Alleluja!
 Vigasztaló Szentléleknek, Alleluja!
 Háromságban egy Istennek, Alleluja!

27.

Betelt, mi meg volt írva, dicső lett Jézus sirja,
 A fényes angyal hirdeti, hogy már a sir őt nem fedi.
 *Alleluja! Alleluja!

Örömnök kútforrása lett feltámadása;
 A melyen értünk szenvedé, kereszte győzelem jele.*

Reményünk már nem bágyad, mert arra új fény árad
Mit a szép hajnaltól nyere, mely megváltónk fölkele.

*Alleluja! Alleluja!

Krisztus feltámadása szívünk vigasztalása,
Mert tagjain a szent sebek oly vigasztalva fénylenek.*

A rossz lélek hatalma ez által meg van rontva;
S nem oly rettentő a halál, midőn mellettünk Krisztus
áll. Alleluja! Alleluja!

Dicsőült őt sebére mindnyájunk esdve kérje,
Hogy majd ha jó a végnapon, mondhassuk hálahangokon.
Alleluja! Alleluja!

28.

Kovács M. I. k. 170. l.

Vértanuknak királynéja! örvendezhetsz ma;
Szünik immár szived jaja, szemed siralma.
Itt az öröm édes napja, hit s reménységnek alapja,
Mária, Mária, vigadj és mond velünk Alleluja!

Törülgeds le szűz szemedről fájó könnyedet;
Feledkezzél keservedről s nézd szülöttedet.
Fölkel épen és hozzád jön, rajta szive, hogy örüljön,
Mária, Mária, vigadj és mond velünk Alleluja!

Elmult drága szent fiadnak minden fájdalma,
Hét keserves fájdalmadnak itt a jutalma.
A hegyes tőr szül rózsákat, könyved hoz édes órákat,
Mária, Mária, vigadj és mond velünk Alleluja!

Készültél már sirba menni, mert fiad eltűnt,
De szerencséd vissza venni, ma van a mi szinit.
Boldog Anyánk! él szülötted fényözönben áll előtted,
Mária, Mária, vigadj és mond velünk, Alleluja!

Ki előbb nagy Istenségét ködbe rejtette,
Ma dicső szent emberségét Istenítette.
Szenvedett bár és halt itten, megmutatja ma, hogy Isten
Mária, Mária, vigadj és mond velünk, Alleluja!

Majd, ha sirhalmaink nyílnak trombita szóra
 S hamvainknak szárnyat adnak jönn valóra
 Majd ha testünkben kiszállunk s Jézus előtt együtt állunk
 Mária, Mária, add mondhassuk veled, Alleluja!

29.

Dal. „Istenanyja szűz Mária“ stb. szerint.

Uj fény derült a hajnalra,
 Örülj szent szűz, Isten anyja,
 Szűz emlődet aki szopta,
 Feltámadott, mint mondotta,
 E dicső napon
 Győzelmet vett a halálon
 Angyal ül a sirkövön.
 Bubánatot messze szálljon,
 Váltsa fel azt vig öröm.

Gerjedezzén áldott kebled,
 Hogy szent Fiad győzelmet vet,
 Lelkünk ellenén
 Feltámadott szent szülötted,
 Helyettünk is köszöntsd Őtet.
 Itt van a remény.

Melybe lelked elmerült;
 Gyász sirjából már feltámadt,
 Ki értünk elszenderült.

Örömed szűz! legyen benső,
 Hogy te voltál a legelső,
 Kinek megjelent:
 Téged kegyel Ő fölötte,
 Nincs náladnál Ő előtte
 Kedvesb ide lent.

Te láthattad legelőször
 Behegedt szent sebeit,
 Te rád osztá legelőször Üdvözítő kegyeit.

Gyönyörködjél szent fiadban,
 Kinek szivén hatalmad van,

Ki híven szeretett,
 Ki, hogy fölkel, mély sirjából,
 E dicső feltámadásból új élet eredt.
 Isten anyja! veled örvend
 Keblünk édes érzete;
 Ajkainkon vig öröm zeng;
 Szent Fiad dicsérete.

Feltámadt hős szülője,
 Örökélet nevelője,
 Szép szűz Mária!
 Te dajkáltad örömünket
 Te tápláltad reményünket,
 Kér a bűn fia: édes Anyánk!
 Szólj mellettünk e husvéti szép napon,
 Hogy öröme ébredhessünk,
 Egykor majd a végnapon.

1.

Fehérvasárnapi énekek.

Dal. „Hajnal hasadtával“ stb. szerint.

Jó Pásztor! husvétunk áldozatja,
 Új örömnök lettél szent alapja;
 Szép fehér-vasárnap öröm ünnep,
 Melyet ma ártatlan lelkek ülnek.

Jézus! mily nagy szived lángszerelme,
 Szentséges kezedbe véred kelyhe,
 Te lól husvéti szent áldomásunk,
 Megújulásunk s feltámadásunk.

Győztél a keresztfa véroltárán,
 Megváltál szent véred drága árán,
 A kínok tengerén általkelve,
 Nagy dicsőségedet nyelvünk zengje!

Báránkyáid im ma felöltözve
 Ragyogó hófehér szép köntösbe,

Mint földi angyalkák lépnek hozzád,
Áldozatul tiszta szivök hozzák.

Jézus! mily végtelen kegyességed,
Tenlényedből készíts vendégséget;
Szent testedet veszik ma a tiszták,
Báránycák a bárány vérére iszszák.

Nem hivé Tamás feltámadásod,
Mig csak ma szemével meg nem látott,
Ezerszer boldogabb im e kis nyáj:
Szívében rád, Jézus! igaz hit vár.

Ah, nagy ereje van a szent hitnek,
Boldogok a kik nem látnak s hisznek;
Ne is kételkedjünk hát Tamással,
De tegyük vallomást szent Dismassal.

Ma mi is Tamással Jézust áldjuk,
Én Uram, Istenem! ezt kiáltjuk,
Add legyenek szivben mindig tiszták,
Kik testedet eszik s véred iszszák!

Dicséret, dicsőség az Atyának,
S egyetlen Fiának, ki feltámadt;
A Vigasztalóval egyetemben,
Neki a mindenség hálát zengjen.

2.

Dal. „Zöngedező énekszóval“ stb. szerint.

Jézus a te asztalodhoz, sietnek a kisdededek,
Mennyből nekik malasztot hoz, hozzád szivök fölrebegr.
Földre szállott szeretet, terjeszd ki e kisdedekre
Áldó, védő kezedet.

E báránycák hozzád jöttek lelkek legjobb pásztora,
Kegyelmedbe fogadd őket légy a gyöngék gyámola,
Zárd szivöket szent szivedbe, ők egyedül tied,
Tartsd meg őket szerelmedben, életök végperczéig.

Vendégid ők most először, gyermekbarát Jézusunk,
 Most élvezik legelőször szent véredet Krisztusunk.
 Mély titkába e szentségnek, oh egyesülj itt velök
 S mindig midőn hozzád lépnek legyen tiszta kebelök.

Ajánd ők az Atyának, ki mindnyájunk Atya lett,
 Kitől minden áldás árad, kérd, hogy őket áldja meg,
 Máriára, szent szülődre, bizd kegyessen ügyöket,
 Küld le mennyből védelmökre az angyali őroket.

1.

Buzaszentelésre.

Szent Márk evangelista napján, (April 25.)

Kovács M. III. k. 171. l.

Oh Istennek hív szolgája, szent Márk evangelista!
 Neved üli Jézus nyája, napját az ég elhozta,
 Mint mezőnk és szívünk szomjuhozta.

Már! te voltál Egyiptomnak Apostola, reménye,
 Általad kelt a Krisztusnak abban zöld veteménye,
 Általad alapült uj napfénye.

A kegyelmes megmentőnek hintetted itt magvait,
 A kihajtott szőlőtőnek ápoltad uj bimbait,
 Szinmézre vitted a hit rajait.

A mit irtál, azt hirdetted oh szentlélek edénye!
 Mert kezes volt temelleted Péter, hitünknek fénye,
 Hogy szavad a Krisztus szerzeménye.

Szent kezed szent irománya most is ragyog kezünkön,
 Láng szerelmed hagyománya gyümölcsözik szívünkön,
 Friss bimbód kivirúl hív lelkünkön.

Nézed immár az egekben annak ékes arczáját,
 Kinek itten a szivekben nevelted sok rózsáját.
 Birod már a remény zöld pálmáját.

Ne feledd el, oh dicső lény! itt a gyarló föld népit,
 míg reánk süt ez a napfény, mentsd e bűnök hajlékit,
 Támogasd a szent hit sarjadékit.

Nézz le árva sziveinkre, melyek még itt repednek,
 Nézz le gyarló mezeinkre, ha áldási rekednek,
 Nyerj esőt színökre, ha epednek.

Kérdd az Istent, hagyja helyben a földi pap áldását,
 Teljesítse mindenekben egyházunk óhajtását,
 Öntse ki mi reánk megváltását.

3.

Molnár J.-tól. Dall.: „Mennyben udvarló angyalok“ stb. szerint.

Egi Atyánk oh tekints le zöldelő mezeinkre,
 Nyújtsd atyai szent áldásod termékeny földeinkre
 Összetéve kezeinket, kérünk jó Istenünket.

A magot hogy elvetettük, Jézus nevében tettük;
 Mindenféle munkáinkban csak Jézust emlegettük,
 Jézus áld meg mezeinket, minden veteményinket.

Oh Mária! Magyarország kegyes védasszonya!
 Tekints te is buzgón kérünk, zöldelő határunkra,
 Tüztől, vitzől, jégesőtől, védj meg minden veszélytől.

Ha majd egykor reánk borul itt gyászos szemfödélünk,
 Ha sirunkba leteszik majd munkában fáradt testünk
 Jézus téged az egekben áldjunk örökké. Amen.

4.

Dal. „Csodálatos Szentháromság“ stb. szerint,

Egi Atyánk! oh tekints le szép zöldelő mezeinkre,
 Hozzád édes Istenünk! kulcsolt kezét emelünk.

*A napsugárt, harmatot s a bő termést te adod.

Hogy a magot elvetettük, szent nevedet emlegettük,
 Kinek „legyen“ szózatod, eget s földet alkotod.*

A mezei szép virágot s a madárkát te ruházod,
Minden lényvel jót mivelsz, ránk is gondot te viselsz.
*A napsugárt, harmatot s a bő termést te adod.

Határunkat koronázza szent szerelmed dús áldása,
Adj bő bort s bő kenyeret, hogy Atyánk vagy ne feledd.*
Legyen tele a csűr s pincze, jóvöltod azt ne tekintse,
Hogy nincsen rá érdemünk, nézd könnyel telt két sze-
[műnk.

Bocsássa meg bűneinket, óvja, védje mezeinket,
Csapásunktól, jó Atya! nagyhatalmad szózata.*

Malasztidat nyújtsad végre, hogy feljussunk majd az égre
Hogy az angyalaratók, mint megtisztult jó magot,
Mennycsűrődbe vigyenek s övendhessünk ott veled.

1.

Keresztjáró napokra.

Hétfőre.

Dal. „Szent kegyelmed oh nagy Isten“ stb. szerint.

Az egész föld kerekése zörget a menny ajtaján,
Hogy az egek kegyesege segítsen a föld baján.
Égi Atyánk! szánj meg minket, ne tekintsed bűneinket
Légy irgalmas szent Fiadért, ki érettünk onta vért.

Te jó voltál mindig hozzánk, mi szakadtunk tőled el
Légy kegyelmes most is hozzánk, áldásod ne vegyed el
Nézz, irgalom szent királya! a koldusra s az árvára.
Adjon áldást kegyességed, hogy ne lássunk szükségét,
Áldd meg romlott országunkat, térdre esve kér e nép
Áldd meg magyar Szionunkat s egyházunknak sz. fejét
Adj jólétet, békességet, egészséget, adj jó véget,
Ments minket a csapásoktól, vészhaláltól, hadaktól.

Szűz Mária, Isten anyja, Magyarok Nagyasszonya!
Nemzetünknek légy oltalma, szülöttnél gyámola.
Bajainkat tudod, látod: fedezd reánk bő palástod,
Boldogítsa anyaságod e szenvedő világot.

Kegyes, édes Jézus! légy kalauzunk,
 Dicső hazád felé mig itt utazunk,
 Védj minket, hogy utat ne téveszszünk,
 A sátán tőrébe, hogy ne essünk.

3.

Szerdára.

Dal.: „Üdvözlégy édes Jézusunk“ stb. szerint.

Mi Atyánk! ki vagy mennyekben
 Ur a földön és egekben,
 Szenteltessék áldott neved,
 Ezt imádja minden híved.

Jőjjön malasztod országa,
 Áradjon ránk gazdagsága,
 Jézus anyaszentegyháza,
 Ragyogjon földi országa.

Bár mit kíván alkotmányod,
 Legyen te szent akaratom,
 Éljen bennünk szent szellemed,
 Hogy ne kelhessünk ellened.

Fogadjon szót a vak önkény,
 Fusson utánad, örök Fény!
 Mert mindig új veszélyre száll,
 Ha törvényid mellett nem áll.

Ámbár éltünk csak bűnhalom,
 Megbocsát a kegy s irgalom,
 Feledd el, édes Istenünk!
 A miben történt vétenünk.

Hogy pedig ezt megnyerhessük,
 Add, mi is egymást szeressük,
 Adjunk igaz bocsánatot,
 Annak, a ki minket bántott.

Haragunk minden alkonyon
 Szép napoddal lenyugodjon;

Mert, ha mi meg nem engedünk :
Te sem engedsz meg, Istenünk!

Ha ellenáll a durvaság,
Ha makacs lesz a gyarlóság :
Zúzd a szivet malasztoddal,
Hogy ne játszék irgalmaddal.

Kisértetektől oltalmazz,
Ha ránk ereszted, irgalmazz,
Nyujts malasztot, Szerelmesünk!
Ha nem nyújtasz ugy elesünk.

Szabadíts minden gonosztól,
Lelki s testi minden véstől,
Tűztől, vitzől s minden kártól,
Had, éhség s mirigyhaláltól.

Habár gyarló néped mást kér,
Azt add, a mi mennybe kísér,
Mi rongálna, azt ne add meg,
Bár kérjük is, oh tagadd meg.

1.

Aldozócsütörtöki énekek.

Mise kezdetre.

Kapossy É. T.

Fölmegy Jézus az egekbe elfoglalja trónját,
Szent munkája befejezve, átveszi hatalmát,
Megváltva Isten népe, küzdelmének immár vége,
Nagy ma dicsősége.

Hű vezér ő, ki ma száll fel a csillaghazába,
Oh magadat ember! szánd el, lépdelni nyomába,
Mennyből jött le, mennybe ment fel, hogy elküldje,
Dicséretet zeng el. [ki megszentel.

Dicsőségre.

Távozik az Istenember fényes glóriával,
Nézz utána, bűnös ember! epedő szent vágygyal,

Kit elföd ma titkos felhő, dicsőséggel, mint nap, fel jó,
Ha itélni eljő.

Szent leczkére.

Mint bucsuzó végigédre híveid figyeltek :
Ugy hallgatnak üdvigédre most is a hív lelkek,
S mint egykor a tanítványok, úgy őrizzük tanítmányod
Mely üdvünkre zálog.

Hiszkegyre.

Hiszszük Mester! hogy felmentél az egek hónába,
S ottan nekünk szállást szerzél Atyád országában,
A ki által néped inted, hiszszük, mit az egyház hirdet,
Tarst e hitben minket.

Felajánlásra.

Örvend felső Szion vára, kapuja kitarva :
Mert kit már régtől vára, ma karjába zárja,
Ő volt lelkünk áldozatja, nagy hatalmát örök Atya
Neki visszaadja.

Jézus! a nagy szeretet volt, melylyel megujultunk,
Fogadd el e kenyeret s bort, melyet neked nyujtunk
Ez is tied nincsen másunk, ez lelki szent áldomásunk
Add, mennyben meglássunk.

Mennyországban van a révpart, hol boldogság árad:
Ott az öröm örökké tart, nincsen ott búbánat,
Ott ülsz Jézus! Atyád jobbján, vele együtt uralkodván
Áld minden alkotmány.

Szent-szent-szentre.

Mint harsogva az égben zeng százszoros hozsánna:
Mondjuk mi is buzgón szent, szent mennyben áldás, hála
Béketűrők jó halandók! kezetekbe egykor majd ott
Nyújt ő pálmalombot.

2.

Kapossy É. T.

Örvendezve zengjetek, Jézusnak dicséneket,
 Angyalok és emberek! mert Ő ma a mennybe megy,
 Tanítványai, a kisdéd sereg,
 Eltávozásán mélyen kesereg
 Nyitva látják az eget, szívök vele föllebeg.

Kiterjeszti kezeit, megáldja jó híveit,
 Ugy száll mennybe e napon, fényes felhő szárnyakon
 Áldva áldjuk Őt, ki most mennybe megy,
 Kinek angyalok s szentek zengenek
 Ő lesz ott fenn pártolónk, az Atyánál gyámolónk.

A mint Jézus mennybe ment, két angyal im megjelent
 Köntösük szép, mint hó, ajkaikon zeng a szó.
 Galileai jámbor férfiak!
 Ne busungjatok mesteretek miatt,
 Ő ki mennybe szállt vala, eljő ismét valaha.

Vigasztal ma a remény, e drága szent érzemény,
 Hogy Jézusunk minket is egykor mennybe fölsegít.
 Szent vércseppjei értünk szólanak,
 Minden sebje egy könnyörgő ajak;
 Az Atyát megkérlelik s szívét nekünk megnyerik.

Még a földön itt lakunk, Jézus legyen csillagunk;
 Égen függjön két szemünk, ott van kincsünk, min-
 Ha szent parancsa ösvényén futunk, [denünk,
 Egykor majd mi is az égbe jutunk,
 Ő adja meg ezt nekünk, kinek zeng dicsénekekünk.

3.

D. „Jézus a rád emlékezés“ stb. szerint.

A Krisztus égbe felméne, a mennyei dicsőségbe,
 Láttokra apostoloknak, kiknek angyalok szólottak.
 Férfiak! mit csodálkoztok? s égbe nézván álmétkodtok?
 Ez amint mostan föméne, úgy jó majd el ítéletre,

Fogva vivé a fogságot, adván neki boldogságot,
 Minekünk is utat szerze, testben menvén föl egekbe.

Már az Urban örvendjete, ti Galileabeliek!
 Ezen mi is örvendezünk és Istennek énekeljünk.

Dicsőség legyen Atyának, az ő egyszülött Fiának,
 S vigasztaló Szentléleknek, Háromságban egy Istennek.

4.

Dal. „Mennyben udvarló angyalok“ stb. szerint.

Gerjedjen lelkem szent öröme,
 S zengj magasztos hangokon,
 A lelkek hív szeretője
 Mennybe megy e szép napon.
 Örvendj, mert ma a nagy Urnak
 Az egek kitárulnak.

Szállj fel, Jézus! én végczélom,
 Szállj örömdal s taps között;
 Ott nyugodjál a babéron,
 Véres most is köntösöd,
 Kiknek bűnben folyik éltünk,
 Megszenvedtél már értünk!

Megtekintem, csókkal hintem
 Rajtad a sok sebhelyet;
 Nincs ezeknél drágább kincsem,
 Érdem jelként fénylenek . . .
 Napja van ma győzelmednek,
 Ellenséged remegnek.

A hol kezdéd szenvedésed,
 Onnan mentél, hős! ma fel;
 Kik szenvedni érted készek,
 Szintén oda jutnak el.
 Az üdv utját kijelelted,
 Járjatok rajt' hív lelkek!

Bűnös! te is nézz az égre,
 Hova felszáll Istened;
 Szakíts a rút bűnnel végre,
 Ő érted is mennybe megy,
 Üres ott a hely számodra,
 Szállj magadba, térj jobbra!

Oh ne hagyj itt árván minket,
 Árvák gyáma, kezesünk!
 Ügyeinket megtekintsed,
 Nélküled, jaj! elveszünk.
 Hogy bennünket melegítsen:
 Szent szivedet hagyd itten.

Üdvözítőnk, egy reményünk,
 Lelkünk édes mindene!
 Vigy fel oda, esdve kérünk,
 Hol üdvünknek édene,
 A mi földi az utálva,
 Szállj fel lelkünk utána!

5.

Molnár J.

Hova tüntél szent jegyesem?
 Hova szálltál Jézusom?
 Szent örömtől áthatottan
 Mennybe szálltál Krisztusom.
 Ülsz jó Atyád dicső jobbján,
 Az egek dicső trónján.

Oh bár össze csókolhatnám
 Rajtad mély sebeket,
 Bár szívemre ölelhetném
 Jézusom szent szivedet.
 Oh ne hagyj itt Jézus minket,
 Esdeklő híveidet.

Ne hagyd el a szegény árvát,
 Ne hagyd el az özvegyet;

A sok bajban küszködőket
 A kínlódó beteget.
 Nézz le reánk maj az egekből,
 Nézz királyi székedből.

Majd ha végünk elközelget,
 S a sirba lepihenünk:
 Szent szivedbe zárj be minket,
 S egyesülj majd ott velünk.
 Hogy az égi szent karokkal,
 Aljunk zengő ajkakkal.

6.

„Oh emberi“ stb. szerint.

Bevégezted, Krisztus! művedet,
 Megnyilnak ma a bezárt egek;
 A poklon nyert nagy győzödelem
 Neked új fényt s koszorút terem.

Lenézve a bűnös föld felé,
 Fényes felhőn szállsz a menny felé;
 A limbusból kikelt szellemek
 Vig örömmel repülnek veled.

Bámulnak az angyal seregek,
 Midőn nyilni látják az eget,
 Midőn Atyád karolva fogad
 S elfoglalod égi trónodat.

Most mint kegyur, mint békebiránk,
 Szeretettel nézész le miránk;
 Az Atyánál pártunkat fogod
 S az értünk folyt vért bemutatod.

Az egyházat, szép jegyesedet,
 Mely szivedből nyere életet,
 Te vezérled az egek felé,
 Uj életet te öntesz belé,

Fénytrónodból lenyújtod karod,
S a küzdőket onnan gyámolod,
Pálmaággal várod azokat,
Kik hősileg vívják harcukat.

Hova te, mint fejünk, vissza térsz
Hogy kövessünk mi is, arra kérsz ;
Nyujtsd hát nekünk bő malasztodat,
Hogy jár hassuk fénynyomdokodat.

Krisztus! ki mint győztes, mennybe mégy,
Magasztalva s dicsőítve légy,
Áldjuk veled a kegyes Atyát,
Szentlélekkel, ki malasztot ad.

7.

Dal. „A pünkösdsnek jeles napja“ stb. szerint.

A mennyei szent Sióban ma nagy öröm, vigalom van,
Az Atyának karja tárva, szent Fiát úgy várja.

Felszáll Jézus a magasba, az égnél a föld magasb ma
Felül a menny fénytrónjára: az Atya jobbára.

Az olajfák hegyén állva, tanítványit mind megáldja,
Az égbe, mint sas, úgy száll ma szemöknek láttára.

A gyász napok már elmúltak, rabbá teszi rabságunkat
Megnyilnak az örök ajtók, Jézus megy be rajtok.

Vele fölszáll, örvendezve, a limbusi szentek serge,
Miként a méh, midőn rajzik, vig énekök hangzik.

A ki vele akar menni, ne kösse azt földhöz semmi ;
Oda csupán azok szállnak, kiknek hit ad szárnyat.

Ki fényedet ránk árasztod, édes Jézus! adj malasztot
Adj a föld bús vándorának, kit hullámot hánynak.

Ezer hála az Atyának, mennybe szálló szent Fiának
Kettővel a Szentléleknek, háromban az Egynek!

8.

Kapossy É. T.

Menny felé tekintsen minden lélek,
Jézusnak zengedezzen a dicsének,

Ki taps közt ma ment be

Hónába, szép mennybe.

*Hála neked ezer hála,

Egekbe fölszállott fény királya!

Menny felé vágyódni késztet minden,
Mert itt lenn állandó semmi sincsen.

Int a sir gyászhalma

S a halál hatalma.*

Menny felé nézz Ádám bús árvája,

Halhatlan lelkednek a hazája,

Jézus megy előtted,

Oh kövesd hát Őtet.*

Menny felé tekints, föld bús árvája,

Kész üdvösségednek koronája;

Kész helyed az égben,

Járj az Ur kedvében.*

9.

Jézusnak zengnek ma az égiek,

Ki mennyegyek várába siet;

Zengjetez neki ti is, jó hívek!

Kiket a pokol torkából kivett.

Leszálltak mennyből a szent angyalok,

Álmélkodnak a hű apostolok,

Kikkel negyven nap itt társalkodott

S kiknek sok üdvös oktatást adott.

Megszabadítván a nemzeteket,

Leszedte róluk a bilincseket;

Most nagy dicsőség veszi őt körül,

Mennei Atyja jobbjára felül.

Ádáz dühében újra felriad
 Lelkünk ellene, a pokoli had ;
 De ingyen dühöng, nincsen ereje,
 Össze van zúzva minden fegyvere.

Jézus! ki mennyben foglalsz már helyet,
 Kit imád áldva dél, nyugat s kelet :
 Hagyd itt szivedet, oh maradj velünk,
 Védj, ha a sátán támad ellenünk.

Rajtad esengve függ tekintetünk,
 Kiknek jaj között foly még életünk,
 Oh, adj szárnyakat szerelmes Hívünk,
 Hadd repülhessen utánnad szivünk !

Oltalmazz minket, édes Jézusunk !
 Az egek felé légy kalauzunk ;
 Ha malasztoddal te leszesz velünk,
 Meg nem vivhat a bűn s pokol velünk.

Imádjuk s áldjuk az örök Atyát,
 S ki mennybe fölment, egy szent magzatát,
 Imádjuk s áldjuk a Szentlelket is,
 Ki malasztjával mennybe fölsegít !

10.

Dal. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Jézust, ki az égbe megy fel, magasztaljuk dicsénéekkel:
 Itt hagyja Ő már e földet, e siralomteljes völgyet.

Nézik a bús tanítványok, hogy mesterök menybe szállott
 De egy angyal ajkát nyitja, szivöket megbátorítja.

Betetőzve nagy munkája, széttörve a sátán járma;
 Keserveink már elmultak, rabbá tette rabságunkat.

Fölmegy lelkünk boldogsága, fölmegy a szép menyország-
 Ott fen helyet készít nekünk, ő lesz a mi menedékünk. [ba

Fölmegy, mint szent hitünk vallja, hogy fénytrónját
 [elfoglalja,

Ő a kegyes mennybe szálló lesz ott értünk közbenjáró.

A limbusi szentek serge fölfelé száll, vele zengve ;
Az Atyának karja tárva, egyszülöttét ekép várja.

Mi is, hívek! hát szívünkkel vele mennybe röpjünk fel,
Vessük meg itt, mi mulandó, nyitva már az arany ajtó.

Jézus! ki ma mennybe mégy fel, eljössz egykor dicsőséggel
Minket is, a hova mentél, fogadjon be a mennyszentély.

11.

Dal. „Üdvözlégy édes Jézusunk“ stb. szerint.

Jézus világ üdvössége, szívünk örömedessége ;
Meváltott föld teremője, tiszta lelkek szeretője.

Végtelen nagy kegyességed, lehozott az égből téged
Hogy haláloed legyen éltünk: keresztfán meghalt értünk.

Bevetted a pokol várát, feltörted hős! annak zárát ;
Meváltóban, a kik hittek, magaddal az égbe vitted.

Isteni nagy erőd szárnyán, az egekbe visszaszállván
Atyád jobbján ülsz te mostan, csillagtrónon a magasban,

Mutasd hozzánk nagy irgalmad, kiket a sok bünök
[nyomnak;

Mutasd felénk arczod fényét, üzd el a bűn sötét éjét.

Légy vezérünk, légy istápunk a könyek közt vidámságunk
S ha meghalunk boldog végünk, mennyben örök üdvös-
[ségünk.

Nagy dicsőség az Atyának, s mennybe szálló sz. Fiának
Szentlélekkel a háromnak, háromságban egy Valónak!

12.

Lelkünk édes boldogsága,
Szent reményünk szép zöld ága,
A siréj szép napja,
Mennyekbe szállott ma, Alle, alleluja!

Örülnek az égi lelkek
S a limbusból kikelt szentek!

Mi is hát vigadjunk,
Örökre fakadjunk, Alle, alleluja!

Tizenegy hív tanítványa
Esengve néz fel utána;
Mi is föltekintsünk,
Ott fenn van szent kincsünk, Alle, alleluja!

Föllebegett dicsőséggel,
Ön isteni erejével,
Felült ott trónjára,
Az Atya jobbjára, Alle, alleluja!

Ő, ki fölment az egekre,
Eljő egykor ítéletre,
Mondja a két angyal,
Vigasztaló ajkkal, Alle, alleluja!

Mennybe lakják minden lélek,
Onnan jó el a Szentlélek,
A földet megvessük,
S az eget keressük, Alle, alleluja!

Mennybe fölment hű testvérünk!
Hozzád emelt szívvvel kérünk:
Légy a mi vezérünk,
Mig hozzád felérünk, Alle, alleluja!

A te buzgó nagy kegyelmed,
Adjon nekünk segedelmet,
Hogy mennybe mehessünk,
Ott veled lehessünk, Alle, alleluja!

13.

Dall. „Felvitetett magas mennyországba“ stb. szerint.

Csodálkoznak az égi szellemek,
Midőn Jézus ma az egekbe megy;
Bevégzé már a nagy vértusát,
Elfoglalja mennyben fénytrónusát.

Szenvedését a hol kezdette meg,
 Az olajfák hegyéről mennybe megy;
 Verőfényes felhő veszi körül,
 Tanítványi sirnak s a menny örül.

Ki az, ki mint sas, az égbe siet!
 Kérdezgetik egymást az égiek;
 Édonból jó, véres a köntöse:
 Ő az ég s föld ura, örököse.

Bűnösökért, ki a keresztre ment,
 Az száll fel ma s új életet teremt;
 Dicsőülten látják ma az egek,
 Az emberi testet s természetet.

Nyissátok fel az örök kapukat,
 Hintsétek meg virággal az utat;
 Jó a bűnös világ áldozata:
 Szól trónjáról a mennyei Atya.

Mennybe szálló szerelmes Jézusunk,
 Mig itt élünk, te légy kalauzunk,
 Véghetetlen érdemiddel segíts
 Az egekbe feljutni minket is!

Add Jézus, hogy áldhassuk az Atyát,
 Vele Téged, egyszülött Magzatát
 S veletek a kegyes Vigasztalót,
 Háromban az egy szent örök Valót!

14.

Fölsiet Megváltónk az egek egébe,
 Ragyogóbb, mint a nap, magasztos felsége;
 Angyali seregek jönnek le elébe,
 Ébreszsen öröme e látvány szépsége.

Fölmegy, hogy odafenn trónját elfoglalja,
 Hogy ott, mint nagy Istent, az ég s föld uralja;
 Az Ő szent keresztje biztosíték arra,
 Hogy minket is fölvisz az égbe irgalma.

Az eget a földdel, ki ma fölcserélte,
 Jézusnak szenvedés volt itt egész élte;
 Bűneinknek súlyát az Atya rámérte,
 Most fénykoronát nyer embersége érte.

Fölmegy hónába a vértanúk királya,
 Dicsfénynyé változik tövis koronája;
 Boldog, a ki az Ő keresztutját járja
 S a bűnbánat előtt szivét el nem zárja.

Oh Jézus! ki minket pokoltól megmentél,
 Ki nagy dicsőséggel ma az égbe mentél:
 Ha te malasztot adsz, lelkünk büntől nem fél,
 S egykor lakhelyünk lesz a mennyei szentély!

16.

Oh szentek szép fénye, bűnösök reménye,
 Feltámadt Jézusom!

Békesség fejedelme, lelkünk segedelme,
 Dicsőült Jézusom!

Ki itt köztünk éltél, hova vissza tértél:
 Segíts föl az égbe,

Az ég örömébe mennybe szállt Jézusom!

Mulandó itt minden, tiszta öröm nincsen,
 Feltámadt Jézusom!

Nincs öröm bú nélkül, rózsá nélkül,
 Dicsőült Jézusom!

Bajtársunkká lettél, te is itt szenvedtél.
 Harminczhárom évig,

Nem érted el végit, mennybe szállt Jézusom!

Halál meggyőzője, lelkem megmentője,
 Feltámadt Jézusom!

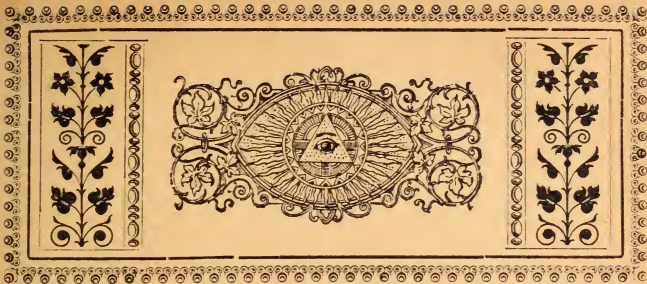
Neked út és élet, legyen nagy dicséret,
 Dicsőült Jézusom!

Boldogok, kik futják szent törvényid utját,
Nézz le a szép égből,
Irgalmad székéből, mennybe szállt Jézusom!

Fölnézek utánad, mint a tanítványok,
Föltámadt Jézusom!
Légy ezerszer áldott, mennybe szállt zarándok,
Dicsőült Jézusom!
Ha egykor az óra, üt majd indulóra:
Készíts helyet nekem
Ott fenn a szép égben, mennybe szállt Jézusom!

Véren váltott néped érdemmel tetézted,
Feltámadt Jézusom!
Engem is tetézz el érdemid kincsével,
Dicsőült Jézusom!
Ha majd eljössz egykor, a végítéletkor,
Segíts fel az égbe,
Az ég örömébe, mennybe szállt Jézusom!

Pünkösdi énekek.

1.

Kezdetre.

Nyiljatok meg fényes egek, jőjj el Vigasztaló!
Szívünk s lelkünk vár tégedet, szent és Örökvaló!
A szép arany bimbó nyilik, a pünkösdi rózsza virít,
Jőjj Szentlélek, kalauzunk: teneked áldozunk.

Angyali énekre.

Szent örömtől repes szívünk, zengve vig glóriát;
Oh Szentlélek, édes hívünk! gyámold a föld fiát.
A te égi sugallatod oszlassa el a bánatot,
Dicsőség, üdv s hála neked, oh örök Szeretet!

Szent leczkére.

Az égből mézharmat csepeg, mennyei üdvigéd;
Hálás szívet nyújt ma neked, ki szereti hitét.
Élők földén mi kik lakunk, szavaidra im hallgatunk,
Oh rendüljön meg kebelünk Igédre Istenünk!

Hiszkegyre.

Ragyog hitünk, miként a nap, a Szentlélek lejött;
A bálványok leomlanak tekintete előtt.
Védd, Szentlélek! híveidet! tartsd megköztünk asz. hitet
Oh napfényünk, oh életünk! adj malasztot nekünk.

Felajánlásra.

Oh Szentlélek! templomaid a hívők áldanak;
 Fogadd, a mit áldozva itt, ájtattal nyújtanak.
 Gyámoltalan árvák vagyunk, kenyér s az, mit adhatunk,
 De szent testté lesz e kenyér, mely mindennel felér.

Áldozatul szívünk fogadd, kegyelem Istene!
 Nyisd meg a kegyforrásokat áldások Istene!
 Ömlesz ránk fény sugaridat, hogy láthasson a lelki vak
 Gyűjtsd meg a hit szövétnekét: a világ oly sötét.

Szent-szent-szentre.

Szent, zengik a kerubimok, szent ki mennyből lejtött
 Szent, zengik a szerafimok; zengjük mi is velök.
 Szent a szentség szent Istene, ki Szentlelkét küldötte le,
 Hogy a földet menyynyé tegye malasztos szent kegye.

2.*A mise kezdetére.*

Nagy az Ur Isten, nagy az ő jósága;
 Mert ma szent lelke híveire szálla.
 Zengjen hát minden lélek a malaszt kútfejének:
 Im egybegyűlve itten áldunk, Szentlélek Isten!

Angyali énekre.

Keresztség által a te szent kegyelmed,
 Az üdvözítő társaságba felvett.
 Oh ezért hála néked, dicsőség és dicséret;
 Szentegyházad keblében tarts meg, Szentlélek Isten!

Hiszekegyre.

Az üdvözítő hitnek szent világa
 Magas kegyelmed legfőbb adománya.
 Adj erőt és hitünkért áldozunk életet s vért;
 Malasztod lelkesítsen minket, Szentlélek Isten!

Föľajánlásra.

Megszenteléd ma, kik a szent keresztnek
 Megváltónk által követői lettek :
 Im a mit felajánljunk, Ó legyen adományunk,
 A bor s kenyér színében, neked, Szentlélek Isten!
 Feláldozzuk még egész életünket,
 Hogy minden ügyben vezérelj bennünket,
 Ha velünk van kegyelmed, szivünk úgy nem retteghet
 Minden szükségünkben segíts, Szentlélek Isten.

Első csendítésre.

Zengjen szavunkban, zengjen sziveinkben,
 Szent, örökké szent, szent a nagy Uristen!
 A világ alkotója, az ember Megváltója!
 Imádvá zengjen minden: szent a Szentlélek Isten!

3.

Dal. „Örülj, örvendezz szent Szüz“ stb. szerint.

Ma jött el a Szentlélek, örvendjeteK, hívek!
 Neki minden jó lélek nyújtson buzgó szivet.

Tüzes nyelvek képében szállott a földre le;
 A hívőknek lelkében beszállt a menny vele.

Malasztja, mint a tenger, özönlék szertesét;
 Elönté a porember szivét, lelkét s eszt.

Isten hatalmas jobbja, tündöklő égi láng!
 Mint az apostolokra, oh, szállj le, szállj miránk.

Teremtse át a földet áldásos keneted;
 Ajándékid ránc öntséd, mennyei szeretet!

Te légy a mi istápunk, veszélyben gyámolónk;
 Ha búbanatot látunk, Te légy vigasztalónk.

Öntsön gazdag kegyelmed, lángbuzgalmat belénk,
 Hogy égi fényed mellett, kövessük az erényt.

Jójj el Szentlélek Isten, ragyogó fénygalamb!
 Malasztod megsegítsen, mig itt élünk itt alant.

4.

Kapossy É. T.

Aldja a Szentlelket minden buzgó lélek,
 Aki az Atyával s Fiúval egy lélek,
 Kit mennyben az angyal seregek dicsérnek,
 Kiben itt e földön élnek minden lények.

Háláját iránta, mindenki lerója,
 A próféták által egykoron ő szóla,
 Az apostoloknak ő volt oktatója,
 Ő lelki öröm s kegyelem adója.

A Szentlélek legyen szivünk egy reménye,
 Ő a szűzi lelkek égi vőlegénye,
 A szellemi vakok világító fénye,
 Csupa szeretetből áll isteni lénye.

A Szentlelket minden buzgó sziv kegyelje,
 Ő az örök Atya s Fiúnak szerelme,
 Akit meg nem foghat semmi földi elme,
 Kinek a bűnösből szentet tesz kegyelme.

Egyesüljünk vele tiszta szeretetben,
 Ő, ki a vizeken lebegett kezdetben,
 Most ahol az Atya s Fiú vannak ketten:
 Ő is ottan trónol, a tiszta szivekben.

A Szentlélek Istent minden lény imádja,
 Ő az elesettek segítő istápjja,
 Ő a bűntől sötét világ fényvilága,
 Általa juthatunk a szép mennyországba!

5.

Kapossy É. T.

Jézus, lelkünk mindene Atyjához már felmene,
 Elküldé a fénykirályt, kit a hívő nyáj kívánt.
 *Jójj el már, szivem vár, oh Szentlélek Isten!

Piros pünkösdi ünnepe, egy új világ kezdete;
 Az egyház ma született, kezdjünk hát új életet.*

A megváltó vérkereszt, uj ágakat hajt, ereszt;
Zöld galyai befedik a föld minden nemzetit.

*Jőjj el már, szívem vár, oh Szentlélek Isten!

Kezd épülni keleten a világegyetem;
Épül Isten városa, gyül mindünnen lakosa.*

Krisztus kertje már virul, nyelv nem szólhat bájiról
Liljom bimbók festenek, mártir rózsák feslenek.*

Jőjj égi tűz, szeretet: gyűjtsd lángra a sziveket;
Epedve várt a világ, te légy benn a napvilág.*

Jőjj hadd legyen egy akol, hadd remegjen a pokol,
Bűnösök gyászt öltsenek, hitetlenek térjenek.

6.

Jőjj el Szentlélek Isten!

Ereszd reánk teljesen
Mennyből fényességedet.

*Jőjj el, jőjj el, jőjj el, jőjj el,
Jőjj el Szentlélek Isten!

Jőj- el árvák gyámola!
Jőjj el szívünk orvosa!
Oszd ki égi kincsedet.*

Oh kegyes vigasztalónk!
Testi, lelki táplálónk!
Érezzük bőségedet.*

Oh dicső nap! híveid
Szive minden részeit,
Világosítsd, légy velünk.*

Engedd hív szolgálóidnak,
Kik csak téged óhajtanak,
Hétszeres kegyelmedet.*

Add jótétünk érdemét,
Boldogítsd éltünk végét,
Add az örök életet.*

7.

Dal. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Szép pünkösdnek ékessége, tiszta lelkek édessége,
Oh Szentlélek igaz Isten, leborúlva áldunk itten.

Szent malasztod ma ránk fuval, ki az Atyát a Fiuval
Összefüzd szeretettel : füzz hozzád szent kegyelmeddel.

Nyitva immár szivünk zára, ajtaja is ki van tárva ;
Siralomvölgy napvilága : szállj be lelkünk hajlékába.

Szűz szeretet égi lángja ! kebelünket gyullazd lángra,
Hogy csak bened vigadozzunk, szerelmedtől lángadozunk

Facsarj könnyet kőszivünkből, ments meg minket min-
[den büntől,

Ohkönyörülj, kérünk rajtunk, buzgó szívvvel felsóhajtunk.

Jőjj el hozzánk mennyből szállt Láng ! hozz malasztot,
[hozz áldást ránk

Öntsd belénk a malaszt fényét, mutasd meg a hit
[ösvényét.

Szállj le mennyből e gyász földre, könyeinket töröld le,
Muljék el a sziv vaksága, te légy lelkünk napvilága.

Végre kérünk, légy vezérünk, mig e bűnös földön élünk,
Légy örömünk, boldogságunk, ragyogó szép napvilágunk.

8.

Kovács M. I. k. 238. l.

Oh pünkösdnek ékes napja !

Te vagy hitünknek alapja ;

Mert a lelkek kegyes Atyja

Magát ma mutatja.

Azt ígérte szent Mesterünk,

Hogy más vigasztalót nyerünk,

Itt az édes vigasztaló

Es vele minden jó.

Hallatnak a zugó szelek,
Szállanak a tüzes nyelvek
Megállanak a híveken,
Az árva fejeken.

Tűz támadván a sziveken,
Szólanak minden nyelveken,
Bölcsset s tudóst fölül mulnak,
Noha nem tanulnak.

Szentlélekbe ki kóstola,
Nem kell annak más oskola,
Ha bele száll a Szentlélek:
Bölcs a gyarló lélek.

Halászok és oktalanok,
Üresek és tudatlanok,
Már a bölcsök oktatói,
Világ hódítói.

Zengnek a Krisztus fiai,
Mint a méheknek rajai,
Rejtekeikből kijönnek,
S uj nyelven köszönnek.

E szép fénynél, mely ma derült,
Hirdetik azt, ki megfeszült,
Készek azért vért öntözni,
Keresztre költözni.

Gátot nem vet az üldözés,
Mert a ma gyújtott szivérvés,
Nem fér meg a szűk keblekben,
Lobog a nyelvekben.

Oh te kegyes Vigasztaló,
Munkában is nyugasztaló!
Mutasd nekünk is kedvedet,
Áraszd kegyelmedet.

9.

Veni superne Spiritus.

Dall. „Mária szüz anyám kérlek“ stb. szerint.

Oh jőjj el, Szentlélek! kérünk, jőjj el,
A megváltott világ vár örömmel;
Megtisztítá Krisztus vérharmatja,
Malasztodat immár fogadhatja.

Oh Atya küldöttje, lelkünk élte!
Oh Fiunak drága megigértje!
Véren vett fiait a keresztnek,
Kegyelmed árjában, jer, füreszd meg.

Felszállt mennybe Jézus, hű Vezérünk!
Nagy árvaságunkat szánd meg, kérünk,
A reményvesztettnek légy reménye,
A szomorú szivnek verőfénye.

Krisztus követőit, jer, tanítsad,
Igaz tanár te vagy, magad itt csak,
Mennyei fényedet öntsd lelkökbe,
Jézus szent igéit vésd szivökbe.

Az igazság napja még eddiglen
Csak a zsidó népnek fénylett itt lenn;
Jőjj, hadd lássa fényét már minden nép,
Világíts meg minden szivet, elmét.

Jőjj el, oh Szentlélek! szent fényeddel,
Lelkünk sötétségét, kérünk, vedd el,
Krisztus parancsait ird szivünkbe,
Mennybe csak általad mehetünk be.

Dicséret dicsőség az Atyának,
És egekbe szállott szent Fiának,
Kettőt összekötő Szentléleknek,
A három személyben a szent Egynek!

10.

Veni Creator Spiritus.

(Hymnusz vecsernyére.)

Dall. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint

Teremtő Lélek! szállj mi ránk,
 Világosíts meg égi láng!
 Ki alkotád a sziveket,
 Öntsd ezekbe kegyelmedet.

Kit Isten, mint Vigasztalót
 Ajándékul nekünk adott,
 Te élő kútfő, szeretet,
 Te tűz vagy s lelki szent kenet.

Te hét ajándék Istene,
 Az Ur hatalmas jobb keze,
 Te, kit megígért az Atya,
 Lelkünk malasztos szózata.

Gyúlaszd fel az érzéseket,
 Szivünkbe önts szeretetet,
 Testünk erőtlenségeit,
 Védjék magas kegyelmeid.

Kisértetekben el ne hagyj,
 Békességet szivünkbe adj,
 Utainkban légy hű vezér,
 Ne érje népedet veszély.

Add ismerhessük az Atyát,
 És egyszülötte szent Fiát,
 S téged, ki tőlök származtál,
 Ég és föld áldjon, mig csak áll.

Legyen dicsőség oh Atyánk,
 Neked s kitől megváltatánk.
 Fiadnak s a Vigasztalót,
 Adjuk, mint véled egy Valót.

11.

Dall. „Mondj naponként és óránként“ stb. szerint.

Mit jelent az égi szózat? ez a mennyei szellő,
Im tüzes nyelv szine alatt a nagy Istenség lejő.
Leszáll az apostolokra, fölgnyulasztja szivöket,
Fegyvert ad az uj harczokra, erősíti hitöket.

Nagy félelemben merülve, ki-ki otthon rejtezik,
De Szentlélekkel betelve Jézust nyilván hirdetik.
Mint kegyes üdvözítöket az élő Isten fiát,
Mint keresztre feszítettet és dicsön feltámadtat.

Szólnak idegen nyelveken, kik tudatlanok voltak,
Okoskodnak szent könyvekben, melyeket nem tanultak,
Jézus neve hatalmával sok csodákat mívelnek,
Vész a gonosz vakságával s a lelkek felderülnek.

Oh vigasztaló Szentlélek! add nekem malasztodat
Gyűjtsd szivem, hogy szeresselek, távoztasd vakságomat
Adj Istenem bölcseséget és a jóra nyílt elmét,
Adj erőt, istenességet, tudományt, Urfélelmét.

Gerjeszsz bennem szent buzgalmat, a jóságban erősíts,
Enyhítsd Uram bajaimat, kísértetekben segíts.
A hit, remény és szeretet, bennem nevedjenek,
Nem szó, hanem cselekedet által hű szolgád legyenek.

12.

Kapossy É. T.

Oh teremtő Lélek jöjj el,
Töltsd meg keblünk vig örömmel,
Buzgón hí a kegyelet,
Végy lelkünkben lakhelyet.
*Test s világ küzd ellenünk,
Oh Szentlélek légy velünk!

Fékezd meg érzékeinket,
Szent malasztod bőven hintsd,

Hogy mint Jézus bajnoki
 Állhassunk a síkra ki.
 *Test s világ küzd ellenünk,
 Oh Szentlélek légy velünk!

Sugalmaddal ints a jóra,
 Hogy hajoljunk a szép szóra,
 Zörgess későn és korán
 Szívünk bezárt ajtaján.*

Szárnyaiddal, kérünk fődj be
 Liljomfehér szép köntösbe,
 Öltöztess fel a bűnöst,
 S bő könyárba megfürözd.*

Oszlassa el égi fényed
 Lelkünkben a sötét éjet,
 Oda szálljon sugarad,
 Hol gyarló az akarat.*

Malasztal töltsd meg sziniglen
 Szívünket, míg élünk itt legyen,
 Legyen keblünk templomod,
 Lelkünk kedves otthonod.*

Mint lángoszlop, fényes felhő,
 Vezess miglen végünk eljő,
 Légy pünkösdi örömünk,
 S mennyben édes gyönyörünk.*

13.

Dall. „Édes Jézus én szerelmem“ stb. szerint.

Oh Szentlélek, nagy Ur Isten!
 Leborulva kér e nép,
 Szent kegyelmed lelkesítsen,
 Tekintsd Jézus érdemét.
 *Vigasztaló jójj el már
 Szívünk s lelkünk készen vár.
 Értelmünkben gyújts világot,
 Oh bölcsesség Istene!

Oszlasd el a nagy vakságot,
 Melynek elföd éjjele.
 *Vigasztaló jőjj el már
 Szívünk s lelkünk készen vár.

Ha felettünk tornyosulnak
 A villámos fellegek:
 Emeljed fel védő ujjad
 S megszünik a fürgeteg.*

A hívő nép, égi fenség!
 Kulcsolt kézzel néz feled;
 Üzd messze a hitetlenség
 Lélekölő zord telét.*

Derítsd reánk, oh Szentlélek!
 A kegyelem tavaszát;
 Lássák, a kik neked élnek,
 Egykor a szép mennyhazát.

14.

Dal. „Ah, hol vagy magyarok“ stb. szerint.

Beváltá szent szavát az örök Igazság,
 Szentlelkét leküldé az égi magasság.

Tüzes nyelv alakban jöve az Ur lelke,
 Krisztusnak kis nyáját szent imában lelte.

Kiönté reájok kétszeres kegyelmét,
 Mennyei fényt láttak a sötét vak elmék.

Ott volt a szent Szűz is a tanítványokkal,
 Midőn betellett a ház fénysugarakkal.

Szét ömlött a szent hit mennyei világa
 Pogányok tértek be Krisztusnak ablakába.

A bűnös szentté lőn, halászból apostol,
 Mint hősök nem féltek, a hóhérpallóستól.

A szónak hatalma kezökben a fegyver,
 Melylyel egy világot e kisdéd nyáj megver.

Jézus nagy nevével a földet betöltik,
Keresve az eget, megvetik a földit.

Oh Szentlélek Isten! kik ma hozzád jöttünk,
Az élet szentségét terjeszszed közöttünk.

Rebegjünk ma hálát az Atya s Fiúnak,
Szentlélek Istennel háromban egy Urnak!

15.

Dal. „Dicsérjétek, tiszteljétek“ stb. szerint.

Jöjj el keblem hajlékába, bölcsesség Lelke!
Légy életem napvilága, értelem Lelke!
Melegítsd föl, égi Láng! szívemet a jó iránt,
Hogy mig élek, neked éljek, áldott Szentlélek!

Öntsd belém a bűn félelmét, félelem Lelke!
Szívemet a rossz ellen védő, erősség Lelke!
A tőled nyert kegyelem legyen az én fegyverem,
Hogy mig élek, neked éljek, áldott Szentlélek!

Te légy szívem kívánsága, tisztaság Lelke!
Életem egy vidámsága, örömmek Lelke!
Szűzek égi jegyese: légy lelkemnek kegyese,
Hogy mig élek, neked éljek, áldott Szentlélek!

Szánj meg engem, bűnös szolgát, alázat Lelke!
Ne nézd éltem undok voltát, irgalom Lelke!
Életemnek alkonyán légy üdvöm, légy koronám,
Hogy majd véled mennyben éljek, áldott Szentlélek!

16.

Kapossy É. T.

Üdvözlégy pünkösdi királyunk!
Áldott légy kegyelmi kincstárunk!
Jójj szeretet Istene, kebelünkbe szállj bele,
Szentlélek, Szentlélek!

Üdvözlégy Atya s Fiú fénye!
Áldott légy szűzek vőlegénye!

Jójj szendeség Istene, kebelünkbe szállj bele,
Szentlélek, Szentlélek!

Üdvözlég a Három Egyikje!
Áldott légy Mária meghittje!
Jójj oh csodák Istene, kebelünkbe szállj bele,
Szentlélek, Szentlélek!

Üdvözlég siralomvölgy fénye!
Áldott légy halandók reménye!
Jóvel légy itt örömünk, s ott fenn mennyben
Szentlélek, Szentlélek! [gyönyörünk,

17.

Oh Szentlélek Isten jójj el,
Töltsd meg szívünk vig örömmel.
Önts ránk égi kincseket,

Leborúlva s kérve kérünk:
Légy istápunk, légy vezérünk
Jójj el örök szeretet!

A bűn rabját szabadítsd meg,
A mi undok, azt tisztítsd meg
Oh tisztaság Istene!

Oh Szentlélek! napunk fénye,
Bűnösöknek egy reménye:
Légy a gyöngék ereje.

Öntsön belénk szent kegyelmed
Bűntől való nagy félelmet,
Szentség Ura s Istene!

Lakjék bennünk a bűnbánat,
Melyet követ bűnbocsánat,
Légy könyeink kútfeje.

Szeretetnek drága lelke!
A Megváltó azt kinyerte,
Hogy hozzánk e földre szállj.

Šzállj be hozzánk, édes vendég!
Bajainkban te légy mentség,
Kérünk porba esve itt.

Oh te kegyes, áldott lélek!
Tiszta öröm lakni veled
S élvezni bő kegyeid.

A bűnösztönt tőlünk vedd el,
Szívünk égesd ki tüzeddel,
Kegyeidbe részesíts!

Légy e földön napunk fénye,
Eletünknek egy reménye,
S egykor mennybe fölsegíts.

18.

Dal. „Názáreti szent királyunk“ stb. szerint.

A pünkösdnek ékes napja, nagy örömmek lón alapja,
A vigasz szent Istene az égből ma jöve le.

Jőjjel hozzánk oh Szentlélek! jámbor lelkek esdve kérnek
Teremts belénk új szívet, hozzád leszünk így hívek.

Ragyogj reánk oh Szentlélek! te vagy a napfény s az élet,
Jőjj el világ öröme! légy életünk fényköre.

Ékesíts fel kegyelmeddel, Krisztus nyáját üdítsed fel,
Gyógyítsd lelkünk sebeit, miglen élünk nyögve itt.

A kesergőt vidámitsd föl, a kőszívet oh buzdítsd fel,
Égből leszállt szeretet! gyújtsd lángra a kebleket.

Indítsd jóra oh Szentlélek! azokat, kik bűnben élnek
S kegyelmedben megfürözd, ki hozzád tér a bűnöst.

Mig szenvedve élünk itten, tarts meg a szent igaz hitben,
Vigasztaló Istenünk, élve, halva légy velünk.

19.

A pünkösdnek jeles napján, Szentlélek Isten küldeték,
Erősíteni szívöket az apostoloknak.

Melyet Krisztus ígért vala, akkor a tanítványoknak,
Mennyországba mikor méne, mindenek láttára.

Tüzes nyelveknek szólása, úgy mint szeleknek zugása
Leszálla az ő fejökre a nagy hitetlenséggel.

Megtelvén a Szentlélekkel kezdének szólna nyelvekkel,
Mint ő nekik a Szentlélek, ad vala szólani.

Örüljünk azért ő neki, mondván édes énekeket,
Felmagasztalván szent nevét örökön örökké.

Szentháromság vasárnapjára.

1.

Mise kezdetre.

Dall.: „Minden alkotmányok“ stb. szerint

Oltársámolyodra, leomlom, szent Isten!
Méltass áldásodra, mig imádlak itten.
Hódolok titkodnak, bár meg nem foghatlak,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Oszthatlan Háromság! áldás, hála neked;
Nagy titkodnak voltát ismerje meg néped.
Áldjon angyal s ember, a száraz föld s tenger,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Dicsőségre.

Dicsőség tenéked, Háromságban egy Felség!
Fényözön trónszéked, lényed csupa szentség,
Boldog, ki téged vall, neked él, neked hal,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Hiszkegyre.

Hiszszük, hogy titok van Lényedben, Háromság!
Hogy e nagy titokban Három egy azonság.
Tarts e hitben, kérünk, mig hozzád nem érünk.
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Felajánlásra.

Háromságban egység, Egységben háromság,
 Boldogítsd Kegyesség! árváidnak sorsát.
 Gazdagságod kincsét úgy is már ránk hintéd,
 Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk,
 Atya! semmiségből életre te keltél;
 A bűn tengeréből Fiu! te kimentél.
 Szentlélek malasztal édig felmagasztal,
 Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Szentre.

Szent, szent, félve zengi az egész mennyország;
 Kit meg nem fog senki: szent a Szentháromság.
 Áldunk angyaliddal, kit imádó hit vall,
 Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Urmutatás után.

Ur Isten! ki néped mannával tápláltad,
 Esdve kérünk téged, hogy az égből szálltat
 Imádjuk örökké s meg se bántsuk többé,
 Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk,

Aldozásra.

Te, ki megteremtél s ki váltságunk lettél,
 Aki megszenteltél s kegyeidbe vettél:
 Lelkünk boldogsága! szállj szivünk házába,
 Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Atya Isten áldj meg, Szentlélek szentelj meg,
 Fiu Isten szánj meg, önts ránk bő kegyelmet.
 Táplálj szent testeddel, vidámits véreddel,
 Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

2.*Kovács M. I. K. 157. l.*

Oh megfoghatatlan Isteni valóság!
 Eloszolhatatlan dicső Szentháromság!

Gazdag Isten, ki vagy, háromban csak egy vagy.

*Oh te boldog Szentháromság, megfoghatatlan méltóság.

Hódolok titkodnak, bár meg nem foghatom;
Bár egyben hármadnak titkát nem láthatom
Életem fogytáig vallak utóljáig.*

Örvendek Istenem! hogy meg nem foghatlak,
Mert gazdag mindenem lész, ha majd birhatlak,
Ha mérhetetlen vagy, így jutalmam lesz nagy.*

Neked hát áldozom gyarló életemet;
Áldozatul hozom testemet s lelkemet,
Mig bennem lesz lélek, neked mozgok s élek.*

Oh csodák forrása, dicső Szentháromság!
Áldások áldása, egyetlen boldogság!
Ne hagyd hív népedet, vérörökségedet.*

Oh örök fényesség! szánd éjünk árnyait;
Oszlasd el, oh mélység! életünk jajjait.
Amit adtál hinni, add mennyben szemlélni.*

3.

„Egek ékessége“ stb. szerint.

Oh megfoghatatlan! oh elfogyhatatlan!
Nagyhatalmu felség! fő valóság!
Oh örök igazság! véghetetlen jóság,
Hitünknek mély titka, Szentháromság!
Egy természetben, három személyben,
Atya, Fiu Isten és Szentlélek;
Kiben él és mozog minden lélek.

Atya hatalmával, isteni szavával,
Semmiből alkotta e világot;
Fiu keresztjével, drága szent vérével,
Nekünk megnyitotta mennyországot.
Hogy szentül éljünk, gonosztól féljünk,
Támogat Szentlélek kegyelmével,
Vigasztal, bátorít szerelmével.

Föld, tenger és egek, angyali seregek,
 Mindenütt hirdetik dicsőséged,
 Világ mély rendében, viznek egy cseppjében,
 Egyaránt tündöklik nagy Felséged.
 Hozzánk kegyes vagy, szereteted nagy,
 Adj erőt, hogy viszont szerethessünk,
 Minden lépésünkben dicsérhessünk.

4.

Dal. „Üdvözlégy édes Jézusunk“ stb. szerint.

Szentháromság magas felség!
 Aldva imád a mindenség;
 Megfoghatlan hármasság,
 Háromságban egy kegyesség.

Minden nagyság hozzád képest,
 Kis parány a naphoz képest:
 Nincs kívüléd hatalmasság,
 Nincs méltósság, nincs magasság.

Te vagy lelkünk teremtője,
 Megváltója, szentelője,
 Az egységben hármat áldunk,
 Háromságban egyet áldunk.

Legjobbaknak vagy legjobbjá,
 Mély titkoknak legnagyobbja,
 Lényed csak egy valóságban:
 Benned mégis háromság van.

Lényed titka el van rejtve
 Szemvakító fénytengerbe;
 Nincs s nem is lesz földi elme,
 Mely lényedet felölelje.

Oh örök fény, örök jószág.
 Ki magad vagy a boldogság!
 Légy istápunk, fényvilágunk,
 Égen s földön boldogságunk.

Áldás, hála és dicséret,
 Háromságban egy fő lénynek;
 Atya, Fiú és Szentlélek,
 Téged áldjon minden lélek!

5.

Bozóki 202. l.

Megoszolhatatlan teljes Szentháromság!
 Háromságban egy lény, ugyanazon jóság!
 A kinek udvarol a magas mennyország,
 Imádd te is őtet, földi alacsonyság!

Mind a három személy örök s teremtetlen,
 Egyforma hatalmu nagy és véghetetlen,
 Nincsen bennök semmi a mi tökéletlen,
 Hiszszük e nagy titkot, noha érthetetlen.

Atyának, Fiúnak és a Szentléleknek,
 Egy a valósága háromban az Egynek,
 Mind a három Ura a földnek s egeknek,
 Forrása a létnek s örök szeretetnek.

Az Atya elküldé szent Fiát a földre,
 S szűz méhben emberi természetet ölte,
 A Szentlélek tüzláng alakjában jött le;
 Áldás és imádás nekik mindörökre!

Az Atya Ur Isten semmiből teremtett,
 A Fiú Ur Isten pokoltól megmentett,
 Szentlélek Ur Isten által leszünk szentek,
 Ne hagyj el bennünket oh Legjobb, Legszentebb.

Leborulva áldjuk a Szentháromságot,
 A három személyben az egy Valóságot,
 Otet magasztalják a szellem világok,
 Ó adjon nekünk is örök boldogságot.

6.

D.: „Szentháromságna az én életemet“ stb. szerint.

Borulunk lábaidhoz oh titkos valóság!
 Esünk lábaidhoz oh végetlen jóság;

Nevedet dicsérni és malasztot kérni.

*Áldassál Szentháromság egy örökkévalóság.

Kimerítetted már gazdag kincstáradat,
Zengi minden oltár kegyes irgalmadat.
A mid van öröktől, közlöd mindenestől.*

Szent kezed teremtett Atyánk! a semmiből,
Fiad vére mentett a vétek szennyétől,
Lelked is leszállott, sziveinkhez állott.*

Még sem szünsz örök fény ragyogni földünkön,
Nappal, éjjel itt vagy méltatlan fejünkön,
Fiad az oltáron, lelked a vérváron.

Köszönjük Istenünk kegyes jóvoltodat,
Hogy adod ismernünk fölséges titkodat,
Hitünk ékessége, szivünk reménysége.*

Neked jó illatúl mutatjuk szivünket,
Adjuk áldozatul szivünket s lelkünket,
Vedd, ha teremtetted s magadnak mentetted.*

Tarts e szent hitünkben, mig hozzád nem érünk
Minden kétségünkben tanácsot adj, kérünk,
Mig leszünk ne hagyj el, ha mulunk fogadj el.*

7.

Dall. „Üdvözlégy Krisztusnak“ stb. szerint.

Kegyelemnek lelke könyörülj rajtunk,
Keserves ügyünkben hozzád sóhajtunk.

*Jójj hozzánk Szentlélek Isten,
Maradj mindenkor szivünkben.

A te jelenléted mi boldogságunk,
Mert egyedül te vagy világosságunk.*

A te jelenléted oly gyönyörűség,
Hogy ott, a hol te vagy nincs keserűség.*

A te kegyességed véghetetlen nagy,
Cselekedetben mindenható vagy.*

Oh legtisztább lélek! tisztíts meg minket,
Szenteld hajlékoddá testünk s lelkünket.

*Jőjj hozzánk Szenlélek Isten,
Maradj mindenkor szivünkben.

Oh édes Szentlélek! vigasztalj minket,
Tedd örvendetessé gyászos ügyünket.*

Oh szelid Szentlélek! maradj mi bennünk,
Az örök életre te légy vezérünk.*

Oh áldott Szentlélek! adj reánk áldást,
Általad nyerhessünk boldog kimulást.*

Kegyelmes Szentlélek! kegyelmezz nekünk,
Te általad legyen örök életünk.*

8.

Kovács M. I. k. 161. l.

Csudálatos Szentháromság!

Bámul rajtad az okosság,

*A te titkod mivel nagy,

Mert háromban csak egy vagy.

Szentháromság titoktár!

Üdvözítsd ki hittel vár.

Akik rólad gondolkodnak,
Csudálnak, de meg nem fognak.*

Világos vagy, még sem látunk,
Ebben özönfényed gátunk.*

Megsülyed itt minden elme,
A bölcseknek nagy értelme.*

Ha kérdem is angyalidat,
Nem fejthetik titkaidat.*

Ki néz is rád örvendezve,*
Nem ért, csak áld ömledezve.

Nem kérdezem, oh szent Három!
Hogyan lehet egy a három?*

Hiszem, hogy egy vagy és három,
Hogy értselek nem is várom,*

Szentháromság ég csodája,
 Hitünk éke és pálmája,
 Tarts meg minket hitedben,
 Mig nem látunk székedben,
 Szentháromság titoktár!
 Üdvözítsd ki hittel vár.

9.

Jam sol recedit. Summae Parens.

(Hymnusz vecsernyére.)

„Szűz Mária gyümölese“ stb. szerint *Kapossy É. T. I. 293. l.*

Szentháromság! te, kinek titka nagy,
 S a fénytenger örök forrása vagy:
 Hanyatlani kezd égen már a nap,
 Küldj lelkünkbe szent malasztugarat.

Téged áldunk, amidőn felkelünk,
 Nyugalomra szállva, te légy velünk,
 Engedd, hogy mi, itt élő földiek,
 Dicsérjünk, mint ott fön az égiek.

Irgalommal teljes kegyes Atya!
 Kinek mindenütt uralg akarata:
 Háromságban áldjuk egy lényedet,
 Az egységben három személyedet.

Nyújtsd le hozzánk, fölkelőkhöz kezed,
 Önts lelkünkbe mennyei fényedet,
 Hogy lángoljon bennünk a szeretet,
 S méltó hálát rebeghessünk neked.

Legyen áldás s hála, Atya neked,
 S szent Fiadnak, ki tőled született,
 Áldva áldjuk a szent Vigasztalót,
 Háromságban az egyetlen Valót,

10.

Molnár J.-tól. Dall.: „Bus szívemnek“ stb. szerint.

Szentháromság oh légy velünk,
Egy szívvel hozzád könyörgünk;
Szentháromság egy Isten,
Téged imádunk itten.

Imád velünk a nagy világ,
A tó partján a kis virág.
Szentháromság légy velünk,
Kik tehozzád esdeklünk.

Aldd meg szép magyar hazánkat,
És a római pápánkat;
Aldd meg magyar népedet,
Kik imádnak tégedet.

Ments meg minden veszélyektől,
Tűztől, víztől, égesőtől;
Aldd meg veteményinket,
És vele szőleinket.

Hogyha eljő a végóra,
Mely kiszólít távozóra:
Szentháromság légy velünk,
Hogy hozzád felmehessünk.

11.

Kapossy É. P.

Minden lények imádjátok,
A teljes Szentháromságot
Atya, Fiu és Szentlélek,
Téged áldjon minden lélek
Oszthatatlan Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Legelsőbb is arra kérünk,
Adj malasztot, hogy megtérjünk

Hogy míg itt e földön élünk,
Egyedül csak neked éljünk,
Végzetetlen Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Legyen a hit drága kincsünk,
Mit el soha ne veszítsünk
Szünjék meg a hitetlenség,
Terjedjen az életszentség
Mérhetetlen Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Buzgalommal áldd meg néped,
Hadd szolgáljon vigan néked
És belássa a halandó,
Hogy itt minden csak mulandó,
Megfejthetlen Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Áldd meg magyar Siónunkat,
Szép honunkat királyunkat
Ha ránk törne az ellenség:
Légy te paizs, légy te mentség:
Határtalan Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Áldásodat dúsan hintsed,
Csapásoktól ments meg minket;
Ne büntess sok bününk végett
Bor s buzában adj bőséget,
Mégfoghatlan Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

S hogyha majdan véget érünk
S kezd meghűlni meleg vérünk
Táplálj az ég kenyérével,
Krisztus drága szent testével
Oh irgalmas Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Urnapí énekek.

1.

Kapossy É. T.

Mise kezdetére.

Jertek a nagy áldozatra, Isten földi gyermeki!
Alázattal térdet hajtva, szolgáljatok itt neki.

*A nagy Isten rejlik itten,
Drága szentség, szent Istenség,
Imádjon a mindenség.

E nagy szentség szerzésének üljük emlék ünnepét;
Zengjen hát az öröm ének hegyen-völgyön szerteszét.*

Dicsőségre.

A hívő nép buzgó keble énekszóval zengedez
Annak, kit e kenyér leple szemünk előtt elfedez.*

Hiszkegyre.

Jézus! hívő szívvél vallják hived, oh nagy titok!
Hogy a kereszt áldozatját naponkint megújítod.*

Felajánlásra

Fagyos keblünk lángra lobban, oh mennyei orvosunk!
Midőn itt szent hajlékodon kenyeret s bor áldozunk.*

Mint a gyermek édes anyja emlőjére vágy, siet,
Ugy vágyódnak, égi manna! utánad a földiek.*

Esedezünk térden állva: mutassad jó voltodat,
Mindenkinek hogy javára szolgáljon ez áldozat.*

Szentre.

Hajolj meg oh ég felettünk, szálljatok le angyalok,
Hozánával mi helyettünk áldjátok a szent valót.

Jézus maga rejlik itten,
Drága szentség, szent Istenség!
Imádjon a mindenség.

2.*A mise kezdetére.*

„Szent oltárodhoz járulunk“ stb. szerint.

Győzedelmed ünnepére jöttünk, oltáriszentség!
Tégedet jövénk imádni, ki étel vagy és vendég.
Méltass minket kegyelmedre, adj áldást hű népedre
Irgalmadnak tengeréből nagy jóságú Istenség!

Angyali énekre.

Az ég és föld magasztalva zengi dicsőségedet,
A fényes nap, mint a porszem hirdeti főségedet;
De legjobban bizonyítja a szent ostya mély titka,
Mit imádunk az oltáron, örök kegyességedet.

Hiszkegyre.

Hiszszük, hogy Jézus jelen van az oltáriszentségben,
Hiszünk benne, mint az égből alászállott kenyérben.
Ott jelen van Istensége és együtt embersége.
Uram! készek vagyunk érted élni s halni e hitben.

Felajánlásra.

Szent asztalod lett az oltár, hol szolgád bemutatja
A kenyér s boráldozatját, mint parancsod meghagyta
Ez az uj frigy nagy szentsége, szeretet szent emléke.
Uram Jézus! szálljon arra kegyelmed bő harmatja.

A testté lett ige titka miránk uj fényt árasztott,
Mely minden homályt, kétséget elménkben eloszlatott,
Hogy midőn itt hittel látjuk a láthatatlant imádjuk,
Uram Jézus híveidnek adj ehhez szent malasztot.

Az első csendítésre.

Szent, örökké szent vagy Isten! ég és földnek Istene!
 A kinek dicsőségével az ég és föld van tele.
 Az oltári nagy szentségben Isten és emberségben
 Van elrejtve a kegyesség, s minden áldás kutfeje.

3.

Dal. „Hajnal hasadtával“ stb. szerint.

AZ Ur aki trónol ott az égben,
 Körutat tart köztünk e szentségben;
 Hints csókot lelkem a föld porára,
 A merre jár az ég s föld királya.

ZöngjeteK madarak! a zöld lombon,
 ZöngjeteK az Urnak édes hangon,
 Mosolyogjon a táj láthatára,
 A merre jár az ég s föld királya!

SzójjeteK angyalok aranyszáלבól,
 Ékes, fényes fátyolt napsugárból,
 Kerubok terítséteK rá utjára,
 A merre jár az ég s föld királya!

Menynyé leszen ma a siralomvölgy,
 Örömtől mosolyog a halom s völgy,
 Borulj fényes tejut! pályájára,
 A merre jár az ég s föld királya!

Ösvényére virágeső hulljon,
 Minden fej, minden térd meghajoljon,
 Föld hajnal! palástod az utczára
 A merre jár az ég s föld királya.

SzerafoK szent raja! zengj fölötte,
 Mennyország illata! lengj körötte,
 Szép szivárvány szőnyeg! oda szállj ma,
 A merre jár az ég s föld királya.

Borulj le előtтеd oh halandó!
 Legyen ma kebeled szentségtartó,

Szálljon imád, mint az illat árja,
A merre jár az ég s föld királya.

4.

Kapossy É. T.

A mennyei vőlegénynek,
Zengj hozsannát buzgó lélek!
Szép körutját, mert ma tartja:
Örvendezzünk rajta.

Ő, ki jár a csillag égen,
Ma virágos pályán mégyen,
Az egyház, szép szüz arája,
Zöld sátorba várja.

Leng a zászló, zeng az ének,
Az Ur Krisztus szent testének;
Száll az ima, száll az illat,
Az egek megnyílnak.

A nagy Ur, az égi fölség,
Kit borulva áld a föld s ég,
Kit imádni ide jöttünk,
Körutat tart köztünk.

Buzgó hívők leomolnak,
Ur Krisztusnak úgy hódolnak.
A fohászok milliója
A mennyet levonja.

Jó a szűzek vőlegénye,
Hintsünk rózsát ösvényére;
Hintsünk igaz gyöngyöt rája:
Folyjon könyünk árja.

Zöngedezzük: áldott légyen,
A ki jó az Ur nevében!
Hívja lelkünk forró vágya
Keblünk sátorába.

A seregek Istenének
 Zengjen ma az öröm ének :
 Az ég és föld hulljon térdre
 Az Urat dicsérve.

5.

D. „Jézus a rád emlékezés“ stb. szerint.

Szép jeles nap, fényes Ur-nap!
 Adjunk hálát a Fő-Urnak,
 Hogy szerezte üdvünk végett
 Az oltári nagy szentséget.

Oh gondolj ma, Krisztus nyája!
 Az utolsó vacsorára,
 Ezen szerzé a szentséget,
 Testét s vérét adván néked.

Krisztus hitű keresztény nép,
 Éleszd szived hit reményét,
 Elrejtve itt az Uristen,
 Légy erős az igaz hitben.

Mennyből szállott drága manna,
 Angyalok szent lakodalma;
 Tekints le e kised nyájra,
 Mely áldásod várva-várja.

Üdvösségünk örök árát,
 Az Istennek szent bárányát,
 Imádjuk e nagy szentségben,
 A kenyér és borszinében.

Kérjük, hogy ránk áldást adjon,
 Kebelünkben itt maradjon,
 Végóránkon vigyen égbe,
 Szenteinek seregébe.

Imádás az ég Urának,
 Szentlélekkel szent Fiának,
 Imádás az Ur testének,
 Értünk ontott szent vérének!

5.

Leszállt Jézus, le a magas égből,
A mennyei Atya kebeléből,
Leszállott egy tiszta szűz méhébe
S e szentséget szerzé nagy kegyében.

Hogy szerezzen nekünk üdvösséget,
Szűz méhéből a jászolyba lépett.
Jó volt neki az istálló s jászoly,
Nem irtózott annak rütságától.

A jászolyból szállt a keresztfára,
A keresztről szállt e szent oltárra;
Végvacsorán nekünk adta lényét:
Imádandó szent testét, szent vérét.

Irgalommal s kegygyel teljes Isten!
Ki magadat adod nekünk itten,
Hála hogy e szentséget szerzed
S lelki étkül adod drága tested.

Lepellel van szent lényed borítva,
De számunkra kegyes szived nyitva.
Ne hagy minket elhagyottan. árván,
Segélyj, gyámolj az élet pályáján.

Erősíts meg szentséges testeddel,
Vidámíts föl drága szent véreddel;
Hogy teneked híven szolgálhassunk,
Dicséretet s imádást adhassunk.

Végy ki, kérünk, e szörnyű inségből,
A véteknék undok tengeréből,
Hogy a szentek szép társaságába,
Följuthassunk majdan mennyországba!

6.

Krisztus, Atya egy szülöttje,
Hasonlányú szent küldöttje,

Főpapunk és Messiásunk
 Lelki étünk, áldomásunk,
 Biró védő egy személyben,
 Isten s ember egy szent lényben.

Oltárunkon áldozat vagy,
 Mert irántunk irgalmad nagy,
     S mi szerencsés pártfogoltak!
 Biránkat s jó megváltónkat
 E szentségben nem szeretjük;
 Nem imádjuk, sőt megvetjük.

Bűnös ember! jaj tenéked,
 Ki itt törted a Fölséget.
     A kinek az angyal seregek
     Mennybe arczra hullva zengnek,
 Eléri azt bosszúángja,
 Ki vakmerő itt iránta.

Hogy a bűnös lelkek féljék,
 Ragyogtassad arczád fényét;
     Oh, de jobb, hogy e szentségben
     Nem ragyog, mint ott, az égben,
 Ha nem földné arczod fátyol,
 Megvakulnánk látásától.

Mély homályban rejlő Isten!
 Add, hogy hittel lássunk itten;
     Drága tested napnál tisztább.
 Hagyd szent ajkkal zengnünk titkát,
 S ki lól lelkünk áldozatja:
 Szivünk magát neked adja.

Örvendetes fényes urnap!
 Adjunk hálát a nagy Urnak,
     Hogy ember lón üdvünk végett,
     És szerzé e nagy szentséget,
 Melyben testét s vérét adja
 Melkisedek örök papja!

Örök hála az Atyának,
 Megváltónknak, szent Fiának,
 Szentlélekkel egyetemben
 Ő tartson meg kegyelemben;
 Imádás az Ur testének,
 Drágalátos szent vérének.

7.

Kapossy É. T.

Aldjuk e szentségben Jézust! a megváltót!
 Ki után annyi sok bűnös szív kiáltott,
 Ki a végvacsorán, a kenyér színében
 Testét, vérét adta, áldjuk e szentségben.
 Áldjuk e szentségben Jézust, ki születve,
 Eljövetelét szép csillaggal jelezte,
 Ki áldást hintett itt jártában s keltében:
 S ma ránk üdvöt hozott, áldjuk e szentségben!
 Áldjuk e szentségben Jézust, üdvadónkat!
 Kinek szent nevére a jajszó elhallgat;
 Kezdjünk hát s végezzünk mindent szent nevében.
 Éljük szerelmében, áldjuk e szentségben!
 Áldjuk e szentségben Jézust, a menny Urát!
 Ki, ha felemelé fenyegető ujját,
 Lecsillapodott a tenger félelmében,
 Ki itt köztünk lakik, áldjuk e szentségben!
 Áldjuk e szentségben Jézust, a révpartot!
 Ki ötezer embert a pusztán jóltartott;
 Ő vezessen minket a jólét ölébe,
 Ő adjon malasztot, áldjuk e szentségben!
 Áldjuk e szentségben Jézust, a hatalmast!
 Ki csodákat téve, volt mindig irgalmas;
 Ő hozzája fusson a beteg inségben,
 Megenyhíti baját, áldjuk e szentségben!
 Áldjuk e szentségben Jézust, a ki tartott
 A szörnyű halállal rettenetes harczot,
 Kinek halálán a fényes nap az égen
 Sötét gyászszint öltött, áldjuk e szentségben!

Áldjuk e szentségben Jézust, ki feltámadt,
 Kit a zord halál is elismert urának,
 Ki, mint üdvünk napja, ott ragyog az égben
 S Atyjánál szószólónk, áldjuk e szentségben.

8.

Dal.: „Oh emberi gyarló nemzetség“ stb.

Örök Király élet kútfeje,
 Híveid megváltó Istene,
 Meggyőzted a halált s általa,
 Dicsőséged uj fényt nyert vala.

Hogy Ur légy az egeken felül,
 Kormányozva örök véglenül,
 Égen földön mennyei atyád,
 Neked adta a hatalmat át.

Hogy uraljon a hármás világ.
 Az ég a föld, meg az alvilág,
 Hogy nevedre térdet hajtsanak
 Mennyben, földön és a föld alatt.

Reszkettek az egek angyali
 Midőn testbe láttak szállani
 Vétkes testet tisztítja a test!
 Test által ma dicsőült a test.

Égi bérünk, édes Jézusunk!
 Légy örömünk, mig hozzád jutunk;
 Legyen a te hatalmas kezed,
 Mely minket a mennyutján vezet.

Oh felejtse el, szerelmes hívünk!
 Hogy vétekbe dőlt sokszor szivünk,
 A bűn sulya, ha nyom lefelé
 Kegyelmeddel emelj fölfelé.

S ha eljössz, mint ítélő bíránk
 Kegyes szemmel tekints majd miránk;
 Nyisd meg nekünk a menny ajtaját,
 Tégy fejünkre arany koronát.

Zengjen ég s föld örök éneket,
 Atya, Fiu s Szentlélek neked ;
 Áldva áldják a hármias egyet,
 Mindörökké minden nemzetek !

9.

Sacris solemniis.

Üljük meg, oh hívek! oltárnak ünnepét,
 Örvendezve zengjük el Krisztus dicséretét,
 Uj legyen énekünk, mely sziveket hevít,
 Uj legyen és jobb életünk.

Végestélyén Urunk utolszor önmaga
 Bárányt apostolok nyájának oszt vala,
 Hogy teljesítené ó frigy a mit szaba,
 Mig azt uj el nem törlené.

Bárány, hogy elfogyott, mely őt példázgatá
 Étkül övéinek önnönmagát adá
 Az Ur s miként egyik egészen, ugy kapá
 Egészen őtet mindenik.

Gyarlóknak átadá önteste ételét,
 Bús népének hagyá szent vére kehelyét,
 Mondván, hogy ezt vegyék, mint uj kegyek jelét
 S belőle mindenik igyék.

E tiszta áldozat imigy szereztetek,
 Melynek szolgálati jogát papok nyerék :
 Meghagyva kiknek is, hogy önmagok vegyék
 S adják egyéb híveknek is.

A mennyei kenyér táplálatunk leve,
 S példázatának igy megkelle szünnie.
 Ki halla ily csodát, hogy szolganép egye
 Legfőbb hatalmú jó Urát.

Három személyben egy fölséges Istenünk !
 Te minket ugy segélj, a hogy mi tisztelünk,
 Erénynek utain te légy vezér nekünk,
 S vigy be a mennyek ajtain.

10.

Pange lingua.

Mondj éneket zengő nyelvem! szentséges Ur testének
Adj hálákat buzgó lelkem drágalátos vérenek,
Mit a Szűznek méhéből vón s rád emberi nemzetnek.

Tiszta szűztől véve testet, földre szállt és jára itt,
Boldogítva hintegette szent igéje magvait
S befejezte főcsodával életének napjait.

Végvacsorán mikor ennék kedves tanítványival,
S az ünnepet megszentelné az ó törvény módjával:
Kenyér és bor színe alatt testét adá magával.

A test igére, kenyér testté, a bor vérré változik,
Bár az elme s érzékenység ezen elcsodálkozik,
De a tiszta szív nyugodtan a hitre támaszkodik.

Azért ezt a nagy Szentséget leborulva imádjuk,
Teste s vére a Krisztusnak, mert itt vagyon jól tudjuk,
Ha elménkkel meg nem fogjuk, hitünkkel megfoghatjuk.

Az Atyának és Fiúnak dicséret és tisztesség,
Szentlélekkel egyetemben áldás, örök dicsőség,
Háromságban egy szent Istent áldjon minden nemzetség.

11.

Énekek az oltároknál.

Az I-ső oltárnál.

Kovács III. 45. l.

Angyalok gyönyöre Jézus Isten Fia!
Földiek étele, üdvünknek záloga!
Itt vagy ez oltáron, ki minket nagy áron
Szent véreden visszavettél, örök haláltól mentettél.

Az utolsó nagy est özön szerelmedet,
Az ide zárt szent test irgalmas szivedet
Ismerni megtanít, bámulni kényszerít.
Oh páratlan szent szeretet! lángod ezen túl nem mehet.

Közlöd itt kincsedet velünk mindenestől;
 Átadod lényedet testestől, lelkestől.
 Oh te hív és kegyes, lángszerelmű jegyes!
 Ime, Jánossal melleden szenderedünk szent sziveden.

12.

A II-ik oltárnál.

Hogy árvák ne legyünk zarándokságunkban;
 Jézus itt vagy velünk e vándorlásunkban.
 Jegyessed asztalán jelen későn s korán,
 Hogy ételünk és italunk, veled élünk, veled halunk.
 Mennyeiek sorsát ember fölülmulja;
 Mert azok látását szájával kóstolja.
 A mit az angyalok, fényes égi karok
 Imádnak itten reszketve, eszi az ember szeretve.
 Testünkkel e kenyér hát összetestesül;
 Vérünkkel ez a vér titkosan egyesül.
 Hol az a nemzetség, melyhez az Istenség
 Ilyen közel adná magát, véle közölvén jóságát.

13.

A III-ik oltárnál.

Elrejtett istenség! mennyire kedveltél;
 Foghatatlan mélység! reánk mit költöttél.
 Mennyei kincses tár! tessék e zöld oltár,
 Imád és áld itt minden sziv, valaki sz. szavadhoz hív.
 Utcánkint hordozott hajdan a zsidóság;
 Nyilván szidalmazott a vak hálátlanság.
 Mi is az utcákon viszünk, s oltárokon
 A csúfságot tisztelettel kipótoljuk szeretettel.
 Vedd ünneplésünket, oh lelkünknek ára!
 Tiszteledésünket a világ láttára.
 Bár szemmel nem láttuk, sem meg nem foghatunk,
 Hiszünk szavadnak, hogy itten Isten vagy, mint
 [ember s Isten.

14.

A IV. oltárnál.

Kit most e szentségben hiszünk elrejtve,
Majd a dicsőségbe lejősz, felfödözve.
Megmondja majd a dél, mit rejt e kis fődél,
Hogy e két szín nem bor s kenyér, hanem valódi
[test és vér.

Oh papok főpapjai! nyújts akkor áldomást;
Az a nagy Ur napja hozzon feltámadást.
Az élet levele, szent kereszted jele
Tessék fel üdvösségünk, hozzon vigszágot szivünkre.

Addig is nevednek mondunk dicséretet;
Drága szentségednek adunk tiszteletet.
Mig mozog sziverünk, légy a mi kenyérünk,
Táplálj minket, szent eledel! mig a sirhalmunk el nem
[nyel.

Jézus szent szivéről énekek.

1.

D. „Esünk zsámolyodhoz“ stb. szerint.

Jertek Jézus szive templomába,
Az örök bölcsesség csarnokába;
Ez a megnyilt földi szép mennyország,
Benn lakik a teljes Szentháromság.

Az Ur vala maga építője,
Szentséggel diszítve, szépítője;
Benn Jézus szerelme aranyoltár,
Végtelen érdeme irgalomtár.

A seb, melyből vér- s vízcepppek folynak,
Ajtaja a fényes szent templomnak;
Beléphet rajt minden buzgó lélek,
Aki hive Jézus szent szivének.

Oh jer hozzám, jertek, kik lankadtok,
 Vétkek sulyával, kik rakva vagytok;
 Jézus, ki üdvünkért hord keresztet,
 Szentséges szívéhez így édesget.

Jertek hát e szivbe, bűnbe estek!
 Biztos menedéket, kik kerestek;
 Aranyos ajtaja ki van tárva,
 A megtérő bűnöst várva-várja.

Boruljunk e jó sziv oltárára,
 Áldozatul szivet tegyünk rája;
 Fogadjuk meg e sziv érdemére,
 Hogy nem lépünk a bűn ösvényére.

Imádás háromban a szent egynek:
 Az Atya, Fiu és Szentléleknek;
 Tisztelet e szent sziv asszonyának:
 Jézus drágalátos szűz anyjának.

2.

„Orgona Virág“

Jézusom legtisztább szive
 Oltára a szentségnek!
 Bűnökkel mocskolt szivemet
 Szent sziv tisztítsd meg kérlek,
 Mely sérti áldott szivedet:
 Ne nézd a lanyhaságot,
 Oh önts belém új szellemet,
 Adj lelki buzgóságot.

Jézus alázatos szive
 Minden jószág kútfeje!
 Adj oh! alázatos szivet,
 S éleszs szent szerelmedre;
 Mert bár a sziv epedve ég,
 Mint Szeráf lángszerelme:
 Méltón szeretni képtelen,
 Téged, Jézus szent szive.

Hogy tehát szerethesselek,
 Téged, oh Jézus szive,
 Add azon szeretet tüzét,
 Mely értünk oly hőn ége.
 E szeretet fény sugára
 Gyulaszsa lángra szivem,
 S égjen ez örökké bennem
 E lángnak szent hevében
 Jézus! — bár megölne engem
 A szeretet hatalma!
 Hogy így lenne az én szivem
 Szerelmed áldozatja!
 Oh! haljon meg az én szivem,
 Mely eddig nem szeretett,
 És teremts bennem Jézus örök szeretetet!

3.

Molnár Dal. „Csorda pásztorok“ stb.

Mint a pásztorok egykor Betlehemben,
 Ugy keresünk fel Jézus szentélyedben.
 Ott angyal sereg vezérelte őket
 Itt drága szived hívja hívőket
 Lágú csengő hangon zengtek az angyalok,
 Most szent szivednek zengnek a jámborok.
 Nem vágytál soha fényes palotába,
 Itt vagy velünk az egyszerű ostyába'.
 Állj mellénk Jézus szentséges sziveddel,
 Hogy imádhassunk igaz szivézzettel.
 Reggel, ha kondul a torony harangja,
 Engedd örömmel jöjjünk hajlékodba.
 Jézus velünk van oltári szentségben,
 Ép úgy mint egykor a jászoly ölében.
 Oh Istenünknek végtelen kegyelme!
 Mely az elveszett embert úgy szerette,

Zsenge korodban már szenvedtél értünk,
Szerető szived most is dobog értünk.

Engedj hát hozzád, ha így szeretsz minket;
Olvassd szivedbe a mi sziveinket.

Folyton imádunk szent sziv mig tart éltünk,
Élet-halálban légy mi menedékünk,

4.

Jézus Szive! Jézus! jőjj el hozzánk égnek kincse!
Téged kíván szegény szivünk, e mai nap hadd tisztel-
Jőjj el hozzánk Jézus szive! [nünk,

Jézus Szive! Jézus Szive! a szentségnek példaképe,
Oh töröld el bűneinket és teremts bennünk uj szivet,
Jőjj el hozzánk Jézus szive!

Jézus Szive! Jézus szive! alázat s jósággal telve,
Nagy szerelmed nyilt sugára, gyulaszsa fel szivem
Jőjj el hozzánk Jézus szive! [lángra,

Jézus Szive! Jézus Szive! tisztaságnak drága gyöngye,
Tiszta sziv kedves előtted, melyet bűn be nem szeny-
Jőjj el hozzánk Jézus szive! [nyezett,

Jézus Szive! Jézus Szive! lelkünk örök üdvössége,
Add, hogy veled egyesüljünk, egy sziv, egy lélekkel
Add! oh add ezt Jézus szive! [kérünk,

5.

Dal. „Ah, hol vagy magyarok“ stb. szerint.

Ur Jézus szent szive hű imádására,
Jöttünk ma itt össze magasztalására.

Mert ez a kegyes Sziv halálig szeretett,
Dárdával érettünk által is veretett.

Ily lángoló szivet soha nem találunk,
Jertek oh bűnösök borúlva imádjuk,

Nézzétek még most is mily nagy szeretetre,
Magát adja nekünk Oltáriszentségbe.

Nyitva áll számunkra Ur Jézus szent szive,
Itt vagyon elrejtve szent teste és vére.

Jertek oh bűnösök igyatok, egyetek,
Jézus asztalánál vendégeskedjete.

Igy szól Jézus: flam ada nekem szivedet,
És örökké birjad te is én szivemet.

Hogy ezen két szivek együtt örvendjenek,
Engedd Jézus szive, hogy ugy legyen. Amen.

6.

Oh kegyes Jézus szent szive! ezerszer üdvözlünk,
Ki a magas szent keresztfán szenvedtél érettünk.

Rajtad Longinus dárdája oly mély sebet ütött,
Mindegy cseppig piros véred érettünk kiömlött.

Oh szelid Jézus szent szive! lelkünknek öröme,
Jegyezd bé a mi nevünket, áldott szent szivedbe.

Szivünk s lelkünk neked adjuk, oh édes Jézusunk!
Mert kedvesebb ajándékot ennél nem adhatunk.

Zsámolyodnál leborulunk, tőled áldást kérünk,
Engedd egykor mennyországban, veled örvendezzünk.

7.

Dal. „Üdvözlégý Krisztusnak“ stb. szerint.

Üdvözlégý Jézusnak szentséges szive!
Az Atya Istennek benne telt kedve.

*Jézus Szive! áld meg minket,
Fogadd magadhoz szivünket.

Üdvözlégý Jézusnak ártatlan Szive!
A szüz Máriának édes gyümölcse.*

Üdvözlégý Jézusnak szerelmes Szive!
Mely érettünk voltál megsebesítve.*

Üdvözlégy Jézusnak irgalmas Szive!

A választottaknak mennyei kincse.

*Jézus Szive! áldj meg minket,
Fogadd magadhoz szivünket.

Üdvözlégy Jézusnak legszentebb Szive!

A mennyei szentek teljes öröme.*

Oh Jézusnak Szive! téged imádunk.

Kegyelmet és áldást csak tőled várunk.*¹

Oh Jézusnak Szive! neked könyörgünk,

Bűnünk bocsánatát engedd minékünk.*

Csodálatos vagy te oh isteni Sziv!

Mindenkoron tűrő, tiszta szent és hív.*

Te nagy kínokban is meg nem változtál!

Ellenségeidnek megbocsátottál.*

Te a keresztfán is kitündököltél!

A megtért latornak irgalmas lettél.*

Oh Jézus szent Szive! üdvözíts minket,

Halálunk óráján vidd fel lelkünket.*

8.

D. „Oh emberi gyarló nemzetség“ stb. szerint.

Oh mindenség nagy alkotója
Krisztus, lelkünk hív megváltója
Igaz Isten igaz Istentől,
Atya fénye, ki leszállt mennyből.

Jóságod volt, Jézus! mely téged
Kényszerítve, földi lénynyé tett;
Mint uj Ádám visszaszerezted,
Mit a régi bűnös elvesztett.

Határtalan a te szerelmed,
Mely teremte földet és mennyet;
Az ősi bűn undok, rut mocskát,
Vér cseppjeid tisztára mossák.

Légy mihozzánk mindig kegyelmes,
 Legyen szived irgalom teljes,
 A nemzetek ebből hadd nyerjék,
 A bocsánat magas kegyelmét.

Szent szivedet az éles dárda
 Megsebezve keresztül járta,
 Hogy a vér s viz, mely folyt belőle,
 Lenne lelkünk drága fürdője.

Add szivedet nekünk oh Jézus!
 Nem lesz szivünk immár többé bús,
 Zárd szivünket édes szivedbe
 Fogadj minket szent szerelmedbe.

Az Atyának és a Fiúnak,
 Szentlélekkel egy főurnak,
 Üdvösségünk megszerzőjének,
 Legyen hála s örök dicséret.

9.

Michalovichtol.

Érzelemmel csordultig a keblem,
 Már nem is a régi sziv ver bennem;
 Jézus szive szerelmének lángja
 Elégette azt a régít már ma.

A hófehér ostya szent színében
 Uj sziv dobog keblem közepében;
 Oh Istenem! hogyne vigadoznék,
 Soha sem volt ilyen szép napom még.

A szent kehely tüzes nedűjével,
 Uj vér árad ereimben széjjel;
 Oh Istenem! nem is vágyom többre,
 Boldog vagyok, boldog mindörökre.

Boldog vagyok s tied oh Felséges;
 Tied vagyok, éltess, avagy égess.
 A világnak egészen meghaltam,
 Uralkodjál Jézus szive rajtam.

10.

Dall.: „Máriának tisztelői“ stb. szerint

Kik vigaszt már rég kerestek,
 Kiket a bűn sulya nyom,
 S hordozván a sirkeresztet,
 Földhöz nyom a fájdalom.

Jézushoz, ki mint ártatlan
 Bárány meghalt értetek,
 Nyitva szive szakadatlan
 E szent szivhez jőjjetek.

Halljátok, mily édes szóval,
 Hivogatja a bűnöst
 Jertek, hozzám bizalommal,
 Kiket bánatköny füröszt.

Nem talál ily szivre senki,
 Bűnös! hát mért gyötröd ezt?
 A keresztfán, ah! mint menti
 Hóhérit, hogy értök esd.

Oh halandók szent reménye,
 Menny gyöngyöre, égi sziv!
 Szózatodra esdve, kérve,
 Hozzád siet mind, ki sziv.

Bűneinket eltörülje,
 Mely belőled folyt a vér,
 Adj uj szivet könyörülve,
 Annak, a ki arra kér.

Legyen hála az Atyának,
 S a ki tőle született,
 Szentlélekkel szent Fiának,
 Áldjunk hármat és egyet.

11.

Dall. „Aldjad ember e nagy jódat“ stb. szerint.

Édes Jézus szent szívének,
Zengjetez hív keresztények!
Minden szív e szívet áldja,
Oh kegyes szív!

Minden lélek ezt kiáltja: oh édes szív!

Jézus szíve irgalomtár,
Gyöngy s aranyba foglalt oltár;
Rajta lelkünk áldozatja,
Oh kegyes szív!

Magát értünk bemutatja, oh édes szív!

Ez révpártja a világnak,
Melyben a hív lelkek vágynak;
Lankadt szívek nyugodalma,
Oh kegyes szív!

Bágyadt lelkek bizodalma, oh édes szív!

E szív lelkünk menedéke,
Szűz lelkeknek édessége,
Boldogságunk létalapja,
Oh kegyes szív!

Fagyos világ meleg napja, oh édes szív!

E szent szívben megtalálja
Oltalmát az özvegy s árva;
Ez az egek dús kincstára,
Oh kegyes szív!

Hívők előtt nincs bezárva, oh édes szív!

Ez a legfőbb égi szentség,
Benne lakik az istenség;
Uj szövetség szekrénye,
Oh kegyes szív!

Szeretnek szép jelvénye, oh édes szív!

Édes Jézus kérünk végy be,
Szent szívednek szentélyébe;

Szived legyen örökségünk,
 Oh kegyes szív!
 Ebben legyen üdvösségünk, oh édes szív!

Minden népek, nemzetségek!
 Jézus szívét öleljétek;
 Imádjátok kegyelettel,
 Oh kegyes szív!
 A mennyet ugy lelitek fel oh édes szív.

12.

Jézus szive! legtisztább szív, kegyelem oltára!
 Boldog, a ki tehozzád hív s szívét feléd tárja,
 Vércseppjeid a világ bűneit lemosták,
 Rólam is a gyarlóságnak tisztítsd le bűnmocskát.

Jézus szive! szelidségnek titkos iskolája,
 A mennyei dicsőségnek legszebb koronája.
 Tedd szívemet szent szivedhez kérlek hasonlóvá,
 Fűzd szívemet a tiedhez, tedd szeliddé s jóvá.

Jézus szive! add hogy mindig szeresselek jobban;
 Ha ér bőség, ha ér inség a jó s rossz napokban.
 Légy te, szent szív! én istápom légy te menedékem
 A sötétben fényvilágom, kincsem s dicsőségem.

Jézus szive! szűz anyának drága méhvirága;
 Az ő szive alatt támadt lelkünk boldogsága.
 Szive Jézus s Máriának hajoljatok össze,
 Sziveinket, ha szétválnak, ti fűzzétek össze.

Hála legyen az Atyának, ki minket teremtett!
 Hála legyen szent Fiának, ki pokoltól mentett!
 Hála néked, oh Szentlélek! minden ajk ezt zengje.
 Hála Jézus szent szívének mind földön mind mennybe'.

13.

Dal. „Hajnal hasadtával“ stb. szerint.

Nyisd meg Krisztus kebled mély sebeit,
Szomjas lelkek kérik vércseppid.
A patakból, mely szivedből ered,
Tiszta ajkkal, hadd meríthessenek.

Mély szivsebed a boldogság laka,
Világ zaja nem láthat el oda
Boldog aki e szent szivben lakik,
Kit e nagy sziv áldása boldogít.

A tégedet szerető hű szivet
Tüzes nyillal veri által szived ;
A szeretet ütötte sebeket,
Begyógyítja ismét a szeretet.

A mely szivben tiszta szeretet ég,
Te viszonzod forró szeretetét ;
Összeolvad szeretetben veled :
Oh, mily boldog, a ki téged szeret.

Gyűjtsd meg bennem, Krisztus ! szent tüzedet.
Kebelemből öld ki a vétkeket,
Éljen bennem a te szent szellemed,
Hogy mit szeretsz, szivem szeresse meg.

A világnak meghaló szivemet,
Szivsebednek mélyébe eltemesd,
Hogy ne törjön hiúságok után,
S szent szivedet szeresse már csupán.

Áldunk Atya, Fiú s Vigasztaló,
Egymást híven szerető egy Való ;
Tanítsd meg e gyarló bűnös szivet,
Hőn szeretni a legszentebb szivet.

14.

Örök Atya áldott Fiának,
A jövő idő atyjának

A békesség fejedelmének,
Zengedezzen magasztos ének,
*Jézus szive a menny kincstára,
Legyen nekünk mindig kitárva.

Miérettünk viselte keble
A szeretet sebjét szeretve;
Ki ő hozzá hajol kegyelve,
Lángra gyúl benn az Úr szerelme.*

Oh fájdalom véráldozatja,
Igazmondó szólj mi vitt arra,
Hogy elszenvedd, midőn a dárda,
Sebet ejtve bensőd ajtója?*

Oh szeretet égi forrása,
Oh szent mennyviz kristály folyása,
Oh bűnölő szeretet lángja
Te lobbantod a szivet lángra.*

Kegyes Jézus kérünk rekeszsz be,
Mindörökké minket szivedbe;
Adj malasztot, mig itt lenn élünk,
Hogy majd egykor mennybe felérjünk.*

Áldás hála az ég Urának,
Szerelmes egyszülött Fiának,
Szentlélekkel az egy s háromnak,
Kit csillagok, hold s nap uralnak.*

15.

Egek ékessége, föld gyönyörűsége,
Tündöklő szépsége, Jézus Szive!
Egész szelidséggel, teljes reménységgel
Elődbe borulok, esedezve,
Nagy ékességed, nagy dicsőséged,
Mert arra indítja én szívemet,
Hogy dicsérjem, Jézus! szent szivedet.

Mennyei sereggel, hő szivvel és nyelvvel
 Áldást mondj szivre, bűnös lelkem!
 Angyali igékkal, harsogó zengéssel
 Dicsőítsd s magasztald, minden részem!
 Jézus üdvözlégy, hozzám kegyes légy,
 Irgalmasságodba engemet végy,
 Nagy dicsőségemben részessé tégy.

Szivemnek ajtaját, felnyitom kapuját
 Szived szerelméért, én Jézusom!
 Koronás szivedet, szentséges nevedet
 Ird az én szivembe, oh Krisztusom!
 Emlékezeted, szent szereteted,
 Maradjon szivemben s velök szived,
 Igazgassák együtt érzelmimet.

Szivedet Jézusom, szivemhez kapcsolom,
 Szivemet szállásul neked adom;
 Szivedet ez által szerelmem lánczával
 Szivemhez szorítom, befoglalom,
 S ha betelt vágyom, el sem bocsátom
 Szivedet szivemtől, én Jézusom!
 Mig mennybe nem leszesz kalauzom.

16.

Kapossy É. T.

Elfogja lelkemet a néma bámulat,
 Oh jertek, angyalok! imádjuk az Urat;
 Bámulva szivlelem mire a hit tanít,
 Hogy Krisztus szent teste, vére s szive van itt.

Leszállsz, édes Jézus! megtartva trónodat,
 Hogy légy oltárinkon áldozár s áldozat;
 Emberek fiait, mert szereted nagyon,
 Szentséges szent Szived közöttünk itt vagyon.

Mily sok bántalmat vall e szentségben Szived,
 Mely minket a pokol hatalmából kivett;
 Hitetlen kigúnyol, hívő nem látogat:
 Itt hagyják üresen állni templomodat.

Mit adjak, Jézusom! e nagy bántalmakért,
 Ki értem keresztfán ontottál drága vért?
 Vedd forró szívemet égő áldozatul,
 S szemem könnyharmatát örökös zálogul.

Bocsáss meg azoknak, oh örök Szeretet!
 Kik e nagy szentségben átdöfik Szivedet;
 Térítsd a kételkedőt, buzdítsd fel a hívőt,
 Hogy forduljon feléd elpártolt rossz szívök.

Röpülj el én lelkem a hitnek szárnyain
 Imádd Jézust a föld minden oltárain;
 E szentségben imádd szent Szivét mindenütt,
 S ne szakadj tőle el, míg végóráim nem üt.

17.

Viz Z.-tól. D. „Imádlak nagy Istenség“ stb.

Hol üdv forrása vannak, légy áldott Jézusomnak
 Drága Szive!
 Melyért Téged adnálak, nincs e múltó világnak
 Annyi kincse.

Bár úgy szerethetnélek, buzgón imádvá téged,
 Mint a szentek,
 Akik örvendve áldnak, szent, szent, szent így kiáltnek
 Mert szeretnek.

Csábít a földi árnykép, de benne nem találnek
 Békességet,
 Jézus, hozzád ha térek, már semmitől se félek,
 Csak remélek.

Növeld bennem szerelmed s add reám édes terhed,
 Hadd viseljem.
 Öröm vinnem igádat, szerelmed hogyha áthat
 S edz meg engem.

Fogadd szívem egészen, áldozat ime légyen
 Kedves néked.
 Jőjjön szerelmed fénye s ha int az élet éje.
 Benned élek.

18.

Oh szivek királya, szeretet dús kincstára,
 Jézus szive, szivem híve, istenség nagy csodája!
 Szivem legyen oltárod, hol kincsedet kitárod,
 Jézus szive, szivem híve! a bűnöst te megszánod.
 Szentség, malasztszekrénye, földiek egy reménye,
 Jézus szive, szivem híve! lelkemnek szép napfénye.
 Otthona a szűzeknek, menhelye, kik szeretnek,
 Jézus szive, szivem híve! engem kérlek ne vess meg.
 Oh légy az én szerelmem, erősségem, győzelmem.
 Jézus szive, szivem híve! légy bástyám bűn ellen.
 Irgalom szent tárháza, minden jónak forrása,
 Jézus szive, szivem híve! te vagy lelkem gyöngyháza,
 Mig élek e világon, légy napom fényvilágom,
 Jézus szivem, szivem híve! légy holtomkor istápom.

19.

Kápossy É. T.

Jézus szent szívéről zengjen énekünk,
 Mely annyi áldással virágzott nekünk;
 Téged imádjon kegyelt sziv!
 A nagy világon minden sziv.

Nem volt még soha sziv, mely így szeretett,
 Mely értünk örömmel ennyit szenvedett.
 Ki annyit tudott szenvedni,
 Tanuljuk meg azt szeretni.

E szent sziv csupán csak értünk dobogott,
 Eltűrt mindent, hogy mi lennénk boldogok;
 Szenteljük neki éltünket,
 Kapcsoljuk hozzá szivünket.

Jézus szent törvénye ellen aki vét,
 Marczangolja az ő szentséges szívét.
 Rút, káromló nyelv a dárda,
 Mely e szent szívet átjárja.

Ne busítsuk bűnnel e drága szívet,
 Mely minket a pokol torkából kivett.
 Minden hű szív ezt szeresse,
 Csak ennek kedvét keresse.

E legszentebb szívnek vér s viz cseppjei
 Az égi koronák legszebb gyöngyei;
 Hogy koronára szolgáljunk,
 Bűnös élettől elálljunk.

Jézus szíve legszebb mennyei virág,
 Millió szívével áldjon a világ:
 Illatozz nekünk míg élünk,
 Mennybe hozzád felérjünk!

20.

A kis Jézus Szívéhez.

(Gyermekek éneke.)

Kis Jézus szent szíve! imádlak s szeretlek,
 Mig e földön élek, soha meg nem vetlek,
 Légy hajnalom szép csillagja,
 Tavasz korom jó illatja:
 Kisded Jézus szent szíve!

Növekedél egykor égi bölcsességben,
 Add, hogy növekedjem én is ebben szépen,
 Te légy szívem példányképe,
 Gyenge korom erőssége:
 Kisded Jézus szent szíve!

Add, hogy az én lelkem legyen mindig ébren,
 Szívem szent szívedhez szeretettel égjen,
 Szívem s lelkem foglald jóban,
 Hogy szeressen mindig jobban:
 Kisded Jézus szent szíve!

Oh taníts meg engem minden jóra, szépre,
 Nagy, mély alázatra s engedelmességre,

Hogy mit szeretsz, azt szeressem,
Mit te megvetsz, azt megvessem:
Kisded Jézus szent szive!

Édes Jézus! veled ma szivet cserélek,
Fogadom, jó leszek és csak neked élek,
Végy irgalmad kebelébe,
Ha meghalok, vigy az égbe!
Kisded Jézus szent szive!

Dicséret, dicsőség az örök Atyának,
Szentlélekkel együtt egy szülött Fiának,
S neked örök hálát zengjen
Tiszta lelkek ajka mennyben:
Kisded Jézus szent szive!

21.

Dal. „Örülj, örvendezz szent Szüz“ stb. szerint.

Térdet hajtva imádunk, Jézus kegyes szive!
Jőjj, légy a mi istápunk Jézus áldott szive!
Elárasztunk csókokkal, Jézus kegyes szive!
Áraszsz el te malaszttal, Jézus áldott szive!
Lelkünk égi hajléka, Jézus kegyes szive!
Szivünk enyhe s árnyéka, Jézus áldott szive!
Nyelv leírni nem képes, Jézus kegyes szive!
Benned lakni, mily édes, Jézus áldott szive!
Piros véred hullása, Jézus kegyes szive!
Malasztok bő forrása, Jézus áldott szive!
Felsir szivünk tehozzád, Jézus kegyes szive!
Mosd le lelkünk rút mocskát, Jézus áldott szive!
Kérünk ne hagyj el majdan, Jézus kegyes szive!
Az utolsó nagy harczban, Jézus áldott szive!
Atvan döfve miértünk, Jézus kegyes szive!
Légy paizsunk s mellvértünk, Jézus áldott szive!
Zárd szivünket kebledbe, Jézus kegyes szive!
Vidd lelkünket egekbe, Jézus áldott szive!

22.

Oh örök szeretet nagy mélysége,
 Megváltó Jézusunk kegyes szive!
 Hozzád folyamodunk esdve, kérve:
 Tekints itt könyörgő híveidre.

*Jézus szive! kérünk végy be
 Minket szerelmednek kegyelmébe.

Előttünk a váltság keresztfája,
 A mi vétkeinknek drága ára!
 S ott oldalad sebe ki van tárva,
 Az epedő lelket mindig várva.*

Te mondád, hogy hozzád siessenek,
 Kikért földre jöttél, az emberek,
 Hogy a vétek által ejtett sebek,
 Sebedből gyógyulást nyerhessenek.*

Oh szent seb! szeretet szent emléke,
 Jézus győzelmének legszebb éke,
 Légy megtérő lelkünk menedéke,
 S holtunk után örök üdvössége.*

Dicsőség, imádás az atyának,
 Érettünk szenvedett szent Fiának,
 S a Szentlélekkel egy Háromságnak,
 Az örök irgalom forrásának.*

23.

Mély imádással köszöntlek,

Oh Jézus szent Szive!

A bánkódó bűnösök

Egyetlen reménye.

*Áldj meg, őrizz, adj kegyelmet,

Oh Jézus szent Szive!

Vigyen hozzád minden lelket

Váltságod szent vére.

Hétszeres áldással árad
 Malasztod forrása,
 Melyből anyaszentegyházad
 Híveit ellássa.

*Áldj meg, őrizz, adj kegyelmet,
 Oh Jézus szent Szive!
 Vigyen hozzád minden lelket
 Váltságod szent vére.

Szivednek vérző nyilása
 Szeretet kútfeje,
 Szenvedők vigasztalása,
 Lankadók ereje.*

Ott az árvák segítsége,
 Özvegyek oltalma,
 Elhagyottak menedéke
 S hív küzdők jutalma.*

Oh szelid alázatos Sziv!
 Melynek szent példája
 Minket oly szeretettel hív
 Az üdvnek utjára.*

Birj tehát minket egészen
 És te légy mindenünk,
 Búban, örömben, veszélyben
 Csak hozzád sietünk.*

S te, ki meghaltál érettünk,
 Mint ártatlan bárány,
 Adj égi koronát nyernünk
 Halálunk óráján.
 Áldj meg, őrizz, adj kegyelmet
 Oh Jézus szent Szive!
 Vigyen hozzád minden lelket
 Váltságod szent vére.